

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 219 | ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1960 ΔΡ. 5

84

ΣΕΛΙΔΕΣ

ΠΗΤΕΡ ΚΑΙ ΜΑΡΙ-ΛΥΣ ΤΑΟΥΝΣΕΝΤ
(Στο τεύχος αυτό: Οι «γάμοι του αιώνα»)

Η ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ 100 ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΡΕΧΟΝΤΑ ΙΔΕΩΔΗ ΔΙΑΜΟΝΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ. ΤΗΛ: 046-461

ΕΛΑΤΕ ΜΑΖΥ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ,,

Ν' ΑΠΟΛΑΥΣΙΤΕ ΤΙΣ ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΟΡΧΗΣΤΡΕΣ ΝΑ ΧΟΡΕΨΕΤΕ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΤΕ
ΜΕ ΤΙΜΕΣ A LA CARTE • TABLE D'HOTE ΤΑ ΣΑΒΒΑΤΑ ΔΡΑΧ 120. ΤΗΛ: 04175 - 04176

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑ

"δυναμίζ"

Τò πιό Πρωτότυπο ΔΩΡΟ από τò *Cellar*

Μιά καλοδιαλεγμένη ποικιλία εύρωπαϊκων ποτών παρουσιασμένη
άρμονικά σ' ένα κομψό και με προσοχή διακοσμημένο καλάδι...
Έπισκεφθήτε μας στο ΣΕΛΛΑΡ να διαλέξετε τὰ ποτὰ πού θὰ στείλετε
γιὰ ΔΩΡΟ. Έμεϊς μέ τήν πείρα μας θὰ σᾶς βοηθήσουμε στήν ἐκλογή σας.
Μπορείτε ὅμως καί νὰ μᾶς τηλεφωνήσετε νὰ στείλουμε ἀμέσως στό
σπίτι σας ἢ ὅπου πρέπει τὰ ποτὰ πού ἐπιθυμεῖτε.

**Στό ΣΕΛΛΑΡ δέν πουλάμε μόνον - προσπαθοῦμε νὰ σᾶς
ἐξυπηρετήσουμε.**

Cellar

ΚΡΙΕΖΩΤΟΥ 1^η - ΤΗΛ. 612.808 - ΑΘΗΝΑΙ

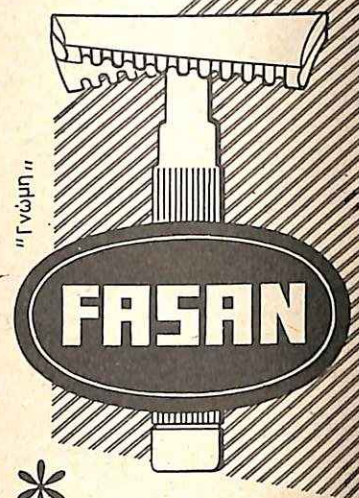
Καλή Χρονιά

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

Μία τέλεια μηχανή

ΠΟΥ ΜΟΛΙΣ ΤΗΝ
ΔΗΤΕ ΘΑ ΕΝΘΟΥ-
ΣΙΑΣΘΗΤΕ

* Έπαναστατική στην τεχνική της κατασκευής αποτελεί ό,τι πιο τέλει υπάρχει σήμερα για ένα δελουδινό ξύρισμα.

Απλή πλαστική άδραστη 24
Με ειδικό μεταλλικό έλασμα 32
Σε δέκη πολυτελείας 68

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

OVERLAY
FORMULA 2

Διά την συντήρησι και την όμορφιά του παρκέ και των επίπλων σας. Γυαλίζει - καθαρίζει χωρίς να γλιστρά. Δεν αφήνει αποτυπώματα. Διατηρείται 4 μήνες γι' αυτό είναι οικονομικό. 250 γραμμάρια αρκούν για τρία μεγάλα δωμάτια ή περίπου 40 τετρ. μέτρα. Με το OVERLAY το παρκέ δεν χρειάζεται ούτε πλύσιμο με νέφτι ή βενζίνη ούτε τρίψιμο με σύρμα. Δοκιμάστε το μια φορά, δεν θα το αλλάξετε ποτέ.

Γεν. Αντιπρόσωπος
ΔΑΝΙΗΛ Σ. ΓΚΑΤΕΝΙΟ
Αιόλου 78, Τηλ. 26-383

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 219 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Ε' 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1960

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου-Η. Γ. Ηλιδόπουλος
Διευθυντής: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Αλδου Μανουτζίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:
Συντάξεως, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:
Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Ετήσια δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετήσια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνηγορήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσιν άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Νύχτα μαντείας...

Γράφουν τα λεξικά μας: «Η νύξ της παραμονής των Χριστουγέννων θεωρείται κατάλληλος προς μάντευσιν των νεανίδων, αιτινες αναγινώσκουσι καταλλήλους ενόχας ενόπιον εικόνας και λεκάνης έχουσας δέσμη μικρού βασιλικού. Περὶ τὸ μεσονύκτιον πιστεύεται ὅτι ἀνθεὶ ὁ βασιλικός, ἐνὼ φῶς φωτίζει τὰς μαντενομένας καὶ δίδει εἰς αὐτὰς τὴν αἰτουμένην μαντείαν».

Αὐτὰ ἀναφέρει ὅτι συμβαίνουν τὴν νύκτα τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων ἓνα ἀπὸ τὰ καλύτερα — ἂν ὄχι τὸ καλύτερο — ἑλληνικὰ ἐγκυκλοπαδικὰ λεξικά. Φαντάζομαι ὅτι καρὸς εἶναι νὰ ἀναθεωρηθῶν πολλὰ ἄρθρα τῶν λεξικῶν μας, τουλάχιστον αὐτὰ ποὺ ἀναφέρονται στὸ λαογραφικὸ μέρος ἐνὸς θέματος, ὥστε νὰ πᾶν νὰ γελᾶμε μὲ δσα ἀναγράφονται σχετικὰ μὲ τὰ ἥθη καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου μας. Αὐτὰ ἀνήκουν σὲ πολὺ παλιὰ ἐποχή. Σήμερα ἡ Γέννησι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἔλευσι τοῦ Νέου Χρόνου μετὰ μίαν ἐβδομάδα, ἔχουν σὰν κύριο χαρακτηριστικὸν τοὺς τὸ ερεβγίνον, ὅπως συνήθισαν νὰ τὸ ἀποκαλοῦν, ἦτοι: χορὸς, χαρτοπαζία καὶ τὰ σὺν αὐτοῖς μέχρι τῆς πρωΐας τῆς ἐπομένης ἡ καὶ τῆς μεθεπομένης. Ὁ οἶνος, ἡ μουσική καὶ τὸ χορὸν ῥέον ἐν ἀφθονίᾳ, ἐκχέονται σὲ ποσότητες, κατακαλύπτουν τὴν ἀκὴ καὶ κάθε ἄλλη διάθεσι, ποὺ παρασύρεται ἀπὸ τὸ ρεῖμα τῆς ἐποχῆς.

ΚΛΕΟΒΟΤΑΟΣ ΤΑΝΤΙΔΗΣ

Σωστὰ τὰ δσα γράφετε. Τὰ λεξικά μας, ἔχουν μείνει πίσω, δὲν ἐκφορῶν τὴν ἐποχὴ μας. Ὅσο γιὰ τὸ θέμα τοῦ ερεβγίνον δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῆτε ὅτι εἶναι προτιμότερο νὰ χορεύῃ, παρὰ νὰ περμένῃ διὰ νυκτὸς μήπως καὶ ἀνθήσῃ ἐν τῷ λεκάνῃ δέσμη ξηροῦ βασιλικού. Ὅσο γιὰ τὰ λαϊκὰ ἥθη καὶ ἔθιμα, μὴ νομίζετε ὅτι ἔχουν ξεχασθῇ καὶ σὴν βλαπθῇ τόσο εὐκολὰ δσα ξεχάστηκαν σὴν Ἀθήνα. Στὰ χωριά γίνονται πολλὲς τέτοιες μαγγιάνιες καὶ ἄλλες παραδοξότερες.

Ἀπομονωτισμός

Αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες διακρίνονται διὰ τὸ ὑπερβολικὸν ἐνδιαφέρον των σχετικῶς μὲ τὰς ἐξωτερικὰς εἰδήσεις. Μπορεῖ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας νὰ συμβαίνουν σημεῖα καὶ τέρατα καὶ αἱ ἐφημερίδες μας νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀφιερῶνουν, ὑπὸ τεραστίους τίτλους καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐν πρώτῃ σελίδι, ἄρθρα διὰ τὸ τί συμβαίνει εἰς ὁπερτικὸν κρατίδιον τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς, διὰ τὰς μελαγχολίας τῆς ὁδόσης σιζύγου τυχαίου μαχαραγιά τῆς «Ἰνδίας» — ὡς βαρβαρικῶς ἀναφέρονται αἱ παντάπασι γνωσταὶ ὡς Ἰνδία — καὶ ἄλλα ἡχηρὰ παρόμοια. Χρειάζεται, νομίζω, νὰ δοθῇ περισσότερη προσοχή, ἀρα καὶ χώρος εἰς τὰς ἐφημερίδας, εἰς τὰ ἰδικὰ μας «πράγματα». Εἶναι τόσα πολλά, ἐξ ἄλλου, τὰ προβλήματα μας ὡς ἔθνους καὶ ὡς κοινωνίας ὥστε μόνον ἡ ὑπαρξις παρ' ἡμῖν νοστορπίας στρουθοκαμήλου νὰ ἐπιτρέπῃ τοσοῦτον ἀφρονῶς παρεκκλίσεις.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΠΟΤΝΤΑΣ

Ὡς ἓνα σημεῖο ἡ ἀποψὲς εἶναι σωστὴ. Σεχνάτε, ὅμως, κατὶ ποὺ φαίνεται ὅτι ἔχει ἀντιληφθῇ ἀπὸ πολλὰ χρόνια ὁ Τύπος: Ὅτι τὰ πρᾶγματα μᾶς χώρας δὲν εἶναι μόνο δική της ὑπόθεσι ἀλλὰ ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὴν διεθνή κατάσταση ὅσο ποτὲ ἄλλοτε. Παράδειγμα ἡ Κορέα τὸ 1950, τὸ Σουὲζ τὸ 1956 καὶ τόσα ἄλλα διεθνῆ γεγονότα ποὺ εἶχαν ὀλεσὸν ἀντίκτυπο καὶ σὴν Ἑλλάδα παρὰ τίς τεράστιες, μερικὲς φορὲς, ἀποστάσεις, ποὺ τὴν χώριζαν ἀπὸ τίς περιοχὰς τῶν συμβάντων. Τὸ Δόγμα Μονρόε δὲν εἶναι δύνατον νὰ νὰ ἔχῃ ἐφαρμογή. Πολὺ περισσότερο, μάλιστα, σὲς ἐφημερίδες.

Ἀπαντήσεις

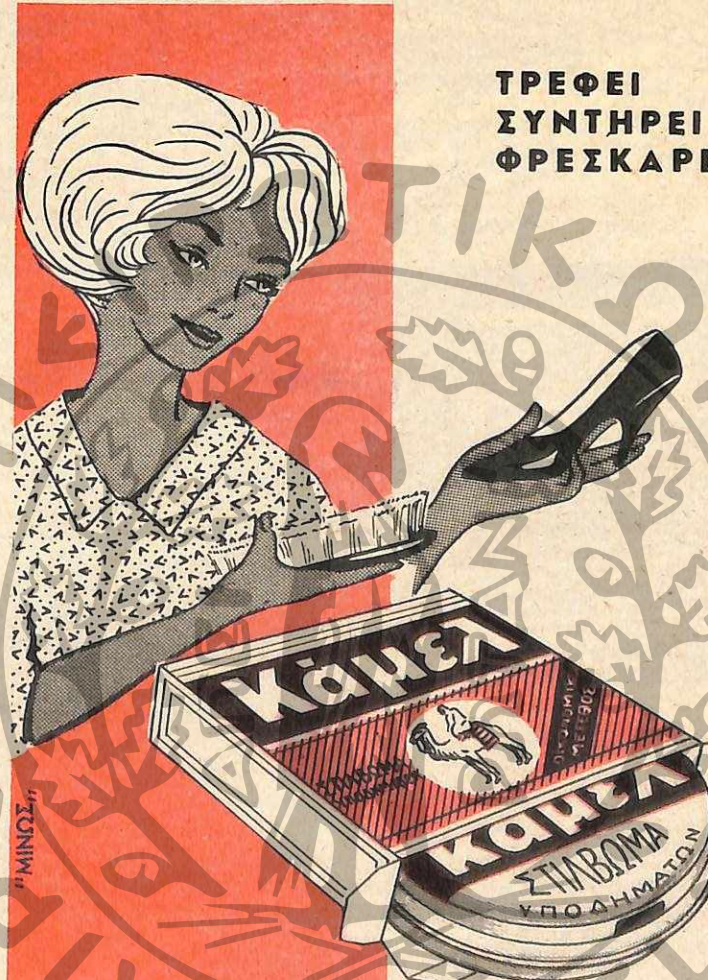
ΑΛ. ΜΑΡ. ΚΟΥΡΤΟΛΑΤΣ: Ἡ στήλη τῶν διδύλων τοῦ περιοδικοῦ μας ἀσχολεῖται ἀποκλειστικὰ, ὅπως δὲ ἔχετε διαπιστώσει, μόνον μὲ ἐντυπα — περιοδικὰ, βιβλία καὶ λοιπὰς ἐκδόσεις, ποτὲ, ὅμως, μὲ χειρόγραφα. Θὰ περιομένουμε, λοιπόν, σὲ μέλλον καὶ κάποιον δικὸν σας ἔργο, πάντως τυπωμένο.

Μὴν ἀφίθετε νὰ σὰς ἀγγίσῃ ἡ καυνοαιρία!

- Διατηρήστε τὴν δροσιὰ τῆς ἐπιδερμίδος σας. Περιποιηθῆτε τὴν συστηματικὰ μὲ Λανολίνη Μελπᾶν.
- Διότι χάρις στὰ ENYΔΡΑ ΜΟΡΙΑ τοῦ μοναδικοῦ EXTRAIT PURIFIÉ A LA LANOLINE, ποὺ μόνο ἡ Λανολίνη Μελπᾶν περιέχει, τὸ δέρμα σας ἀνεφοδιάζεται μὲ τοὺς χυμοὺς καὶ τὰ τροφονωτικὰ συστατικά ποὺ τοῦ ἀφαιροῦν ἡ ἔντασις τῆς ζωῆς, ἡ κόπωση, οἱ καιρικές ἐπιδράσεις, ἡ ἡλικία.
- Ἔτσι ἡ ἐπιδερμὶς σας ξαναβρίσκει τὴν δροσιὰ καὶ τὴν λάμψη τῆς. Τὸ διαπιστώνετε, διότι ὅλοι σὰς προσέχουν.

ΜΕΛΠΑΝ Δίνει στὸ δέρμα σας νὰ πῇ μιὰ καυνοαίρια νεότητα.

ΤΡΕΦΕΙ
ΣΥΝΤΗΡΕΙ
ΦΡΕΣΚΑΡΕΙ

Κι' ὁ καθεὶς νὰ μὴν ξεχνᾷ λίγο Κᾶμελ καὶ συχνὰ

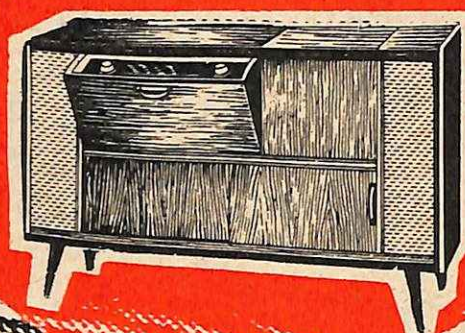
Για μία μοναδική μουσική

Olympic

ΡΑΔΙΟ ΠΙΚ-ΑΠ STEREO

Graetz

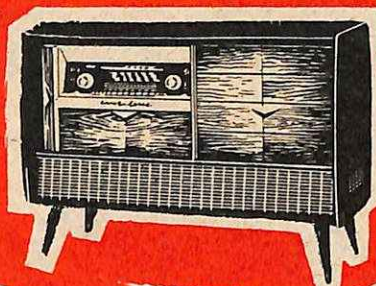
BELCANTO

SCERZO

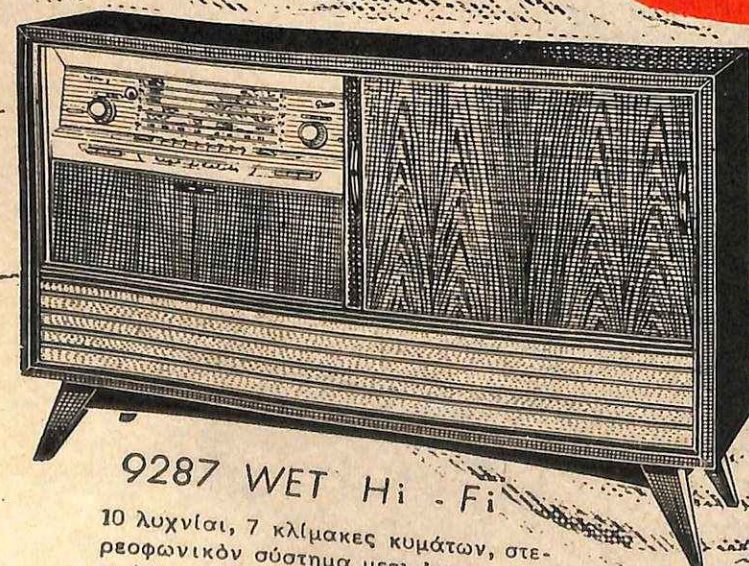
CANTILENE

MODERATO

GRAZIOSO

9287 WET Hi-Fi

10 λυχνίες, 7 κλίμακες κυμάτων, στερεοφωνικών σύστημα μετ' ακουστικών σωλήνων, 4 μεγάφωνα ορχήστρας, εσωτερική κεραία, ΠΙΚ-ΑΠ STEREO αυτόματων 4 ταχυτήτων, σύστημα εξόδου PUSH-PULL.

BELCANTO

14 λυχνίες, 6 μεγάφωνα ορχήστρας, 13 πλήκτρα, 4 κλίμακες κυμάτων, διπλόν σύστημα εξόδου PUSH-PULL. ΠΙΚ-ΑΠ STEREO αυτόματων 4 ταχυτήτων, ειδική θέσις διά μαγνητόφωνον

CANTILENE

9 λυχνίες, 4 μεγάφωνα, αυτόματων στερεοφωνικών ΠΙΚ-ΑΠ 4 ταχυτήτων, ρυθμίζεται μπάσων, θέσις μαγνητοφώνου, σύστημα εξόδου PUSH-PULL.

SCERZO

9 λυχνίες, 3 μεγάφωνα ορχήστρας, 13 πλήκτρα, 4 κλίμακες κυμάτων, στερεοφωνικών ΠΙΚ-ΑΠ 4 ταχυτήτων, σύστημα εξόδου PUSH-PULL.

MODERATO

9 λυχνίες, 3 μεγάφωνα, 4 κλίμακες, 13 πλήκτρα, στερεοφωνικών ΠΙΚ-ΑΠ 4 ταχυτήτων, διάταξις εξόδου PUSH-PULL.

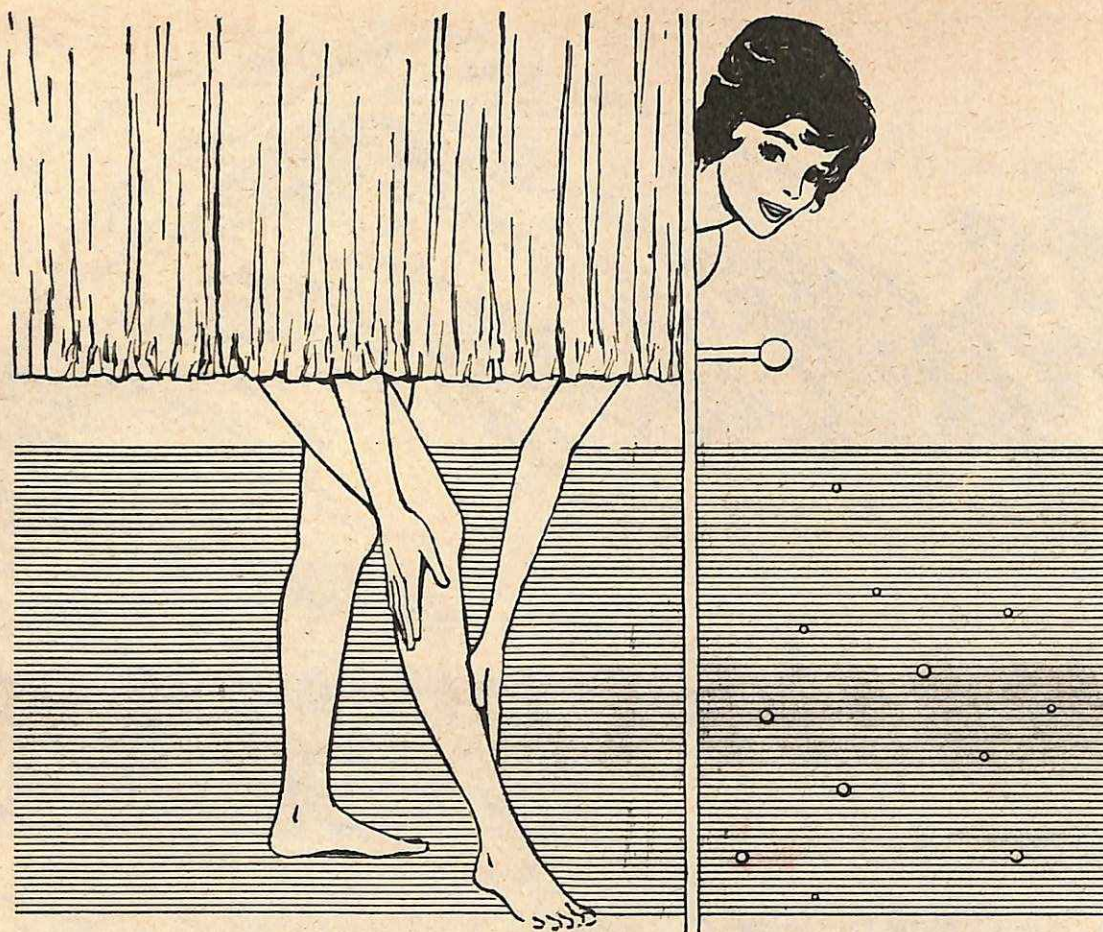
GRAZIOSO

9 λυχνίες, 9 πλήκτρα, 2 μεγάφωνα ορχήστρας, STEREO ΠΙΚ-ΑΠ 4 ταχυτήτων ρυθμίζεται μπάσων, σύστημα εξόδου PUSH-PULL.

ΑΝΑΓΓΕΛΟΜΕΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗΝ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΜΟΝΤΕΛΩΝ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

αλκα
ΣΤΑΔΙΟΥ 31

ΜΙΑ ΝΕΑ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΙΣ

Από έπιστημονικές έρευνες έχει βεβαιωθεί: βασικός συντελεστής για την νεανική φρεσκάδα και την δροσερότητα του δέρματος είναι η περιεκτικότης του σε ύγρο. Με τα χρόνια όμως το δέρμα δεν μπορεί μόνο του να διατηρήσει την ποσότητα του ύγρου που χρειάζεται - τότε αρχίζει να διψά. Πρώτη ένδειξη είναι οι μικρές ρυτίδες γύρω στα μάτια και το στόμα.

Μιά αποτελεσματική προστασία

Η κρέμα NIVEA σάς παρέχει την δυνατότητα να εξουδετερώσετε αυτό το μειονέκτημα. Τα ύγρο-δημιουργά συστατικά της κρέμας NIVEA δίνουν στο δέρμα να πιη και απόκαθιστούν την ισορροπία του ύγρου, ξαναδίνοντας έτσι στο δέρμα την ομορφιά του.

Δοκιμάστε και σεις!

Μιά άπλη και αποτελεσματική συνταγή για την ομορφιά σας: Χρησιμοποιείτε κάθε βράδυ κρέμα NIVEA για την περιποίηση του δέρματος.

Κρέμα NIVEA

Τακτική περιποίησης του δέρματος με NIVEA είναι μιά αληθινή ευεργεσία για την ομορφιά του. Το διψασμένο δέρμα απορροφά με άπληστία τα θρεπτικά και ύγρο-δημιουργά συστατικά της κρέμας NIVEA. Έτσι, τρέφεται, ξαναπαίρνει το χαμένο ύγρο του και γίνεται φρέσκο και άνηρό με ωραίο ρόδινο χρώμα.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

PAVILLON

des Élégantes
KOLONAKI
ATHÈNES

*Η νέα Boutique με το
Παριζιάνικο γούστο

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ο ΠΡΟΣΦΑΤΟΣ γάμος του αμνηρόχου Τάουνσερι και της ω-
ραίας νεαρής Βελγίδος Μαρί Λύς Ζαμάν, πού συγκαταλέγεται
— όπως θα συναντήση ο αναγνώστης σε άλλη σελίδα — στην χο-
ρεία των αγάμων του αιώνα, έκλεισε και τυπικά την ρομαντι-
κώτερη περιγυριστική ερωτική ιστορία της εποχής μας. Ένώ το
ζεύγος των νεονύμφων δοχίζει τώρα μιά νέα ζωή για την κοινή
κατάκτηση της εδνυχίας, η περιγυρισσα Μαργαρίτα συνεχίζει την
μονήρη διέλευσή της μέσα στον κλοιό της ανσητής εθιμοτυπίας.

ENICAR

ΩΡΟΛΟΓΙΑ

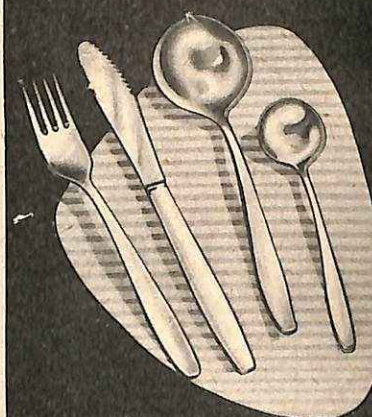
Αφδάστου κομψότητος
Καταπληκτικής ακρι-
βείας.

Μεγάλης άντοχής
Ασυναγώνιστα σέ τιμή
Σε νέα πρωτότυπα
μοντέλλα.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
Κ. ΣΚΟΤΙΔΗΣ
ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6
(ΠΛ. ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ Β' Όροφος)
ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 30.909

ΠΡΟΣΟΧΗ!
ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

Μαχαιροπήρουνα
* Άνοξείδωτα
* υαί Έπάρχυρα

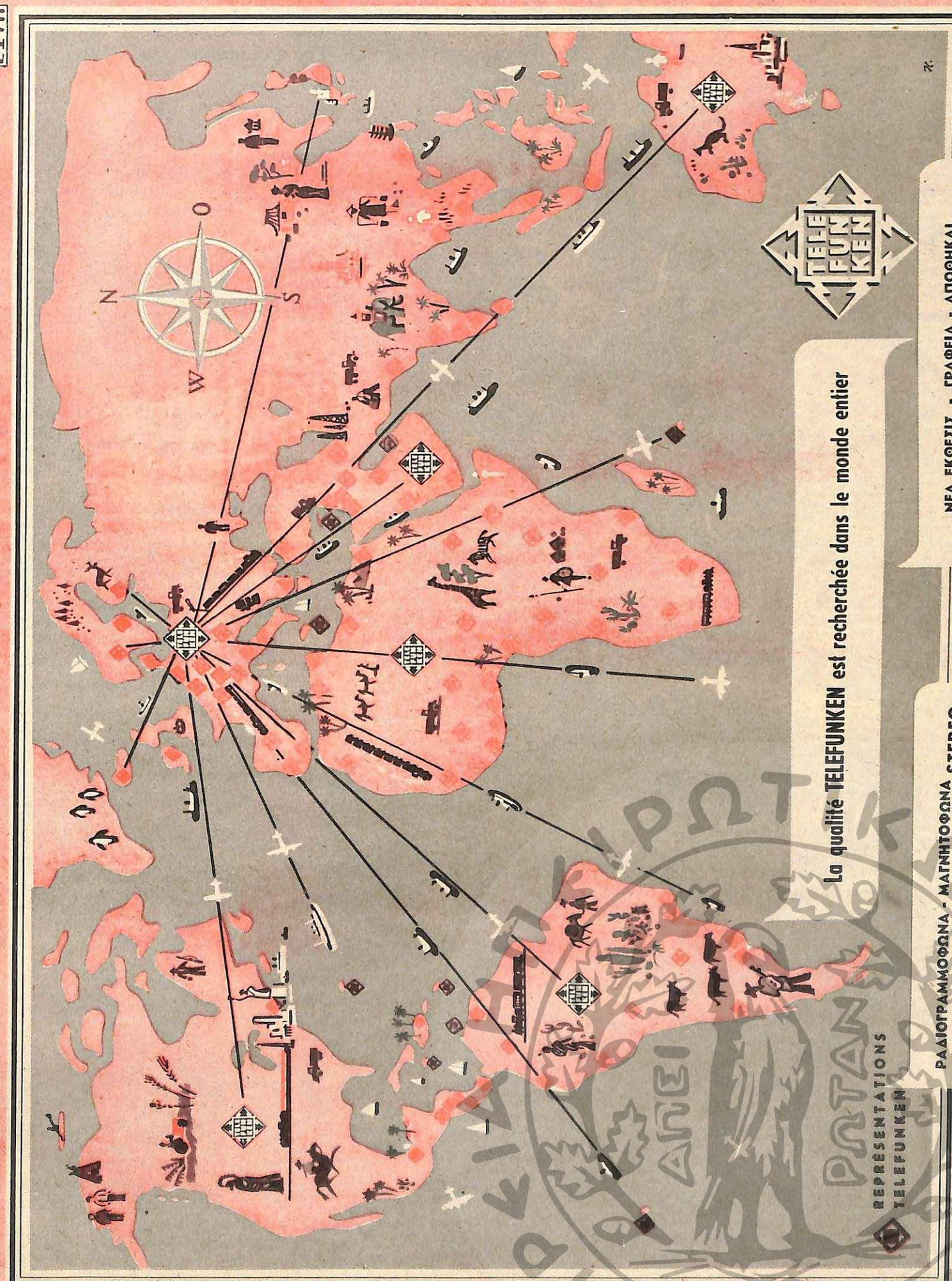
Βιομηχανία

ΑΦΕΝΤΑΚΗ
RÖSTFREI

ΧΑΛΚΙΔΟΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ: ΣΤΟΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 17 ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ. 25.384

ΕΙΣΙΤ

La qualité TELEFUNKEN est recherchée dans le monde entier

ΝΕΑ ΕΚΘΕΣΙΣ - ΓΡΑΦΕΙΑ - ΑΠΟΘΗΚΑΙ
Πανεπιστημίου 20 - Τηλ. 33.346 - 50.817

ΡΑΔΙΟΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ - ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ STEREO
ΠΙΚ - ΑΠ ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ

REPRÉSENTATIONS
TELEFUNKEN

Παρκετινή

LAMBO

ΟΡΙΖΩΝ

ΓΟΥΤΑΚΗΣ

ΤΑ
ΠΙΟ
ΕΚΛΕΚΤΑ
ΔΩΡΑ
ΓΙΑ
ΚΥΡΙΟΥΣ

ΓΟΥΤΑΚΗΣ

ΣΤΑΔΙΟΥ 49

Πυράντοχος υαλος τών έργουστασίων
τῆς πόλεως JENA
Γνησία μόνον μέ χρυσοπρασίνην απόχρωσιν.

Κατάλληλος γιά όλες τις κου-
ζίνες, ηλεκτρικού, αερίφω-
τος και άνδρακος.

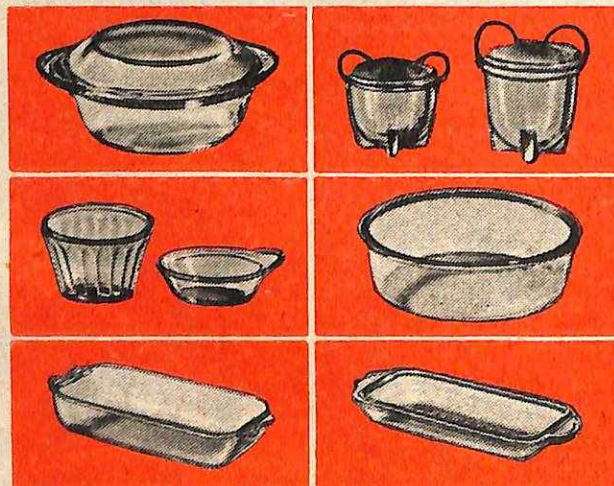
ΑΝΑΖΗΤΗΣΕ ΤΟ ΩΡΑΙΟΝ!

Από τό ώρατον πηγάζει και τό
καλόν διά τούς άνδρώπους.
Ένα τραπέζι στρωμένο μέ ύαλι-
να σκεύη είναι καθημερινώς μία νέα
χαρά, κάθε γεύμα δά γίνη μία νέα
αίσθησιακή απόλαυσις.
Απειροι τύποι σκευών, σχεδιά-
σθέντες από πεπειραμένους καλλιτέ-
χνας, διευκολύνουν και όμορφαίνουν τό
στρώσιμο ενός τραπεζιού μέ όλους
τούς κανόνas τῆς καλαισθησίας, εις
κάθε εύκαιρίαν.
Ζητήσάτε τα εις τά μεγάλα καταστή-
ματα τών Αθηνών ΑΚΡΟΝ - ΙΛΙΟΝ -
ΚΡΥΣΤΑΛ, ως και εις τά λοιπά μεγάλα
καταστήματα ύαλικών Αθηνών - Πει-
ραιώς.

ΚΟΣΜΟΣ

S A A L E - G L A S G M B H,
J E N A - O T T O - S C H O T T - S T R A S S E - P O S T F A C H 5 0

Γερμανικής Δημοκρατίας.

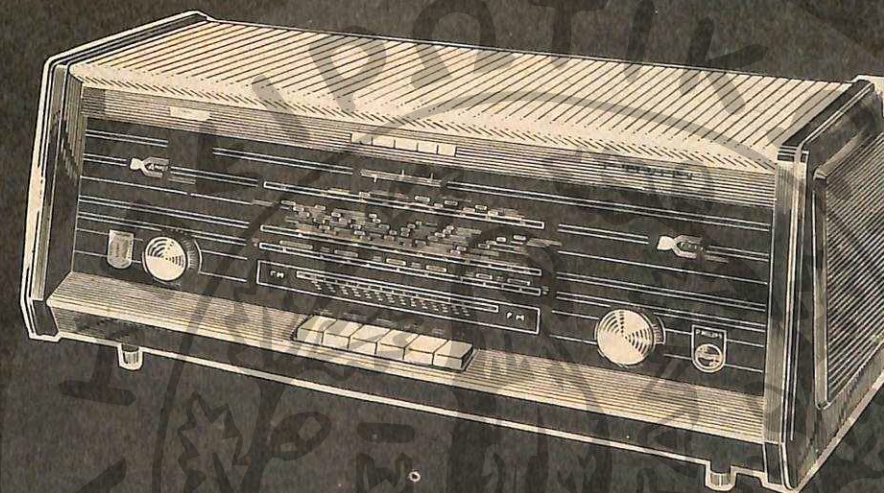
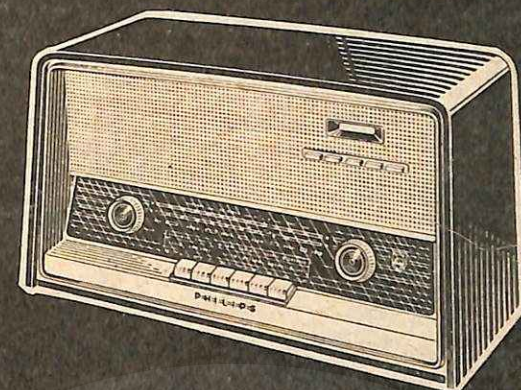
Χύτραι στρογγυλάι
Σαγανάκια
Βραστήρες αύγών.

Φόρμες κέϊκ
Ταψιά διά βαγού
Καφετιέρες

Αντιπροσωπεία διά τήν Ελλάδα:
Δημ. Βερούτης & Υιάς - Αθήναι Βερανζέρου 14 Τηλ. 523-928
Εκθεσις: Γ' Σεπτεμβρίου 18 (Πλ. Λαυρίου) Β' Όροφος Νο 1

ΦΙΛΙΠΣ

Χαρά τών ματιών σας
Ανώτατη τῆς ακοῆς σας

Τά ραδιόφωνα ΦΙΛΙΠΣ 1960 σās προσφέρονται σέ
χαμηλές τιμές, μέ όλες τις τεχνικές τελειοποιήσεις,
σέ μοντέρνα σχέδια και νέους χρωματισμούς.

ΦΙΛΙΠΣ Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΤΙΜΗΣ & ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

...πού μ'ας έστειλαν

«ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΕΛΠΙΣ...». ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ 'Αντών Σαμαράκη. 'Αθήνα 1959. Για τα δώδεκα διηγήματα του κ. Α. Σ., που χωρέσανε σε 78 όλες κι όλες μικρού σχήματος σελίδες, η κριτική εξέφρασε, σχεδόν ομόφωνα, την επιδοκιμασία της, όταν, πριν πέντε χρόνια, είχαν κυκλοφορήσει σε πρώτη έκδοση. Στη λιτή αφήγησή του, ο συγγραφέας συστηματικά αποφεύγει κάθε φραστική στιλπνότητα, έσκεμμένα ίσως περιορίζει το λεξιλόγιό του στα όρια του τετριμμένου, του καθημερινού, για ν' αφήσει άψιμυδίες τις βαθύτατα ανθρώπινες «στιγμές», που συνάλαβε η ευαισθησία του. Μιά τέτια στιγμή είναι το κάθε διηγημά του, δοσμένη σε τόνο χαμηλό, όπως χαμηλό είναι, σύμφωνα με το κοινό μέτρο, και το ανάστημα των «ηρώων» του, πού, ωστόσο, δεν είναι γι' αυτό λιγώτερο άνθρωποι. 'Αναμφισβήτητα, στο πιο εύτυχισμένο αποτέλεσμα φτάνει ο κ. Α. Σ. στο διήγημα «Καιώραν 7.15 μ.μ.». Ξεχωρίζουν όμως και «Ο Ξανθός 'Ιππότης», «Το σπίτι», «Πολεμική Ιστορία». Πάντως, και σ' αυτό το πρώτο βιβλίο του, ο κ. Α. Σ. μ'ας αφήνει να διαδλέψουμε την πηγαία σατιρική φλέβα που είχαμε διαπιστώσει, περισσότερο «καλλιεργημένη και εκμεταλλευμένη στο δεύτερο βιβλίο του «Σήμα κινδύνου». («Εικόνες», τεύχος 195).

«ΝΟΣΤΑΛΓΟΙ», ΧΡ. Γ. ΝΙΚΗΤΑ. 'Ηθρογραφικό μυθιστόρημα. 'Εκδόσεις «Πάν». 'Αθήνα 1959.

Ένα μικρό (98 σελίδες) βιβλίο, γραμμένο με αγάπη και νοσταλγία για το χωριό όπου ο συγγραφέας — Σπήλιος Βουνήσιος, στο κείμενο, από τις Λαγκαδιές της 'Αρκαδίας — είδε το φώς και πέρασε τα πρώτα παιδικά χρόνια. Το «μυθιστόρημα» συγκροτείται από σύντομα, σχεδόν ανεξάρτητα μεταξύ τους κομμάτια, όπου ξεχειλίζει η συγκίνηση των αναμνήσεων, η αγάπη της μάνας, η θετική αποτίμηση των γραφικών στοιχείων της ελληνικής επαρχίας, που είναι «ρίζες του μεγάλου ελληνικού δέντρου» και πού, αλίμονο, δλοένα μαραίνονται.

«ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΛΕΥΤΕΡΟ ΟΥΡΑΝΟ». Ποιήματα Κ. Χρυσάνθη. «Λυρική Κύπρος». Λευκωσία 1959. Πολυγραφώτατος ο κ. Κ. Χ. —είναι ή όγδοη αναγραφή του, μέσα σε δυό χρόνια, στη στήλη αυτή— τραγουδάει, τώρα που τέλειωσε ο αγώνας, τα θύματά του.

«ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ». 'Ερμηνείες Α. Φωτιάδου, διηγήματα. 'Αθήνα 1959. Δεκατέσσερα σύντομα διηγήματα. Όσα δεν στηρίζονται σε μία συνταρακτική πλοκή, επιχειρούν ν' απομονώσουν μία συναρπαστική στιγμή, που αποτελεί το αποκορύφωμα μιάς διαφαινόμενης συντορακτικής πλοκής.

«ΛΟΓΟΣ ΣΙΡΙΝΩΝ». Μηνιαία έκδοση του Συλλόγου Φίλων Γραμμάτων και Τεχνών Σερρών. 'Αρ. 2 - 3, 'Ιούλιος - 'Οκτώβριος 1959. Στο 2ο τεύχος του συμπληθητικού περιοδικού, που μ'ας στέλνουν οι Σέρρες, περιλαμβάνονται ποιήματα, διηγήματα, μελετήματα και κριτικά σημειώματα.

«ΛΟΓΟΣ ΣΙΡΙΝΩΝ». Μηνιαία έκδοση του Συλλόγου Φίλων Γραμμάτων και Τεχνών Σερρών. 'Αρ. 2 - 3, 'Ιούλιος - 'Οκτώβριος 1959. Στο 2ο τεύχος του συμπληθητικού περιοδικού, που μ'ας στέλνουν οι Σέρρες, περιλαμβάνονται ποιήματα, διηγήματα, μελετήματα και κριτικά σημειώματα.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΥΡΙΑ

- Τα ωραιότερα Γαλλικά 'Αρώματα.
- Μιά διεθνής Συλλογή Καλλυντικών.
- 22 διάφορες «οπεσιαλιτέ» μας σε Λοσιόν και Κολώνιες.
- Γάντια 'Ελαστικά Νοικοκυριού.

ΓΙΑ ΓΙΑΤΡΟΥΣ, ΧΗΜΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ

- Ειδικά 'Όργανα, 'Εργαλεία, Συσκευαί, εις μοναδικήν διά την 'Ελλάδα ποικιλίαν.

ΓΙΑ «ΑΜΑΤΕΥΡΣ» ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

- Φωτογρ. Μηχανές, Κινηματογραφικές μηχανές, Φίλμς κ. λ. π.

ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ Ή ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

- Θερμόμετρα — Βαρόμετρα κ. λ. π.

ΟΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΠΑΝΤΟΥ - ΚΙ' ΟΤΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ΑΛΛΟΥ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΣ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
 Ομόνοια
 και ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 3

Τώρα τις γιορτές... το **ROL** μαζί με τις εϋχές του σ'ας χαρίζει σε ένα ολόχρυσο γιορταστικό κουτί και το πιο πρωτότυπο ΔΩΡΟ — ΕΚΠΛΗΞΗ... πραγματικό στολίδι του σπιτιού σας. **ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ ΤΟ ΓΙΟΡΤΑΣΤΙΚΟ ΚΟΥΤΙ ΤΟΥ ROL**

Μοντέρνα

1960

10,5 κυβ. ποδών
ΤΥΠΟΣ 105G
De Luxe

7 κυβ. ποδών
ΤΥΠΟΣ 71G

PRESTCOLD

2

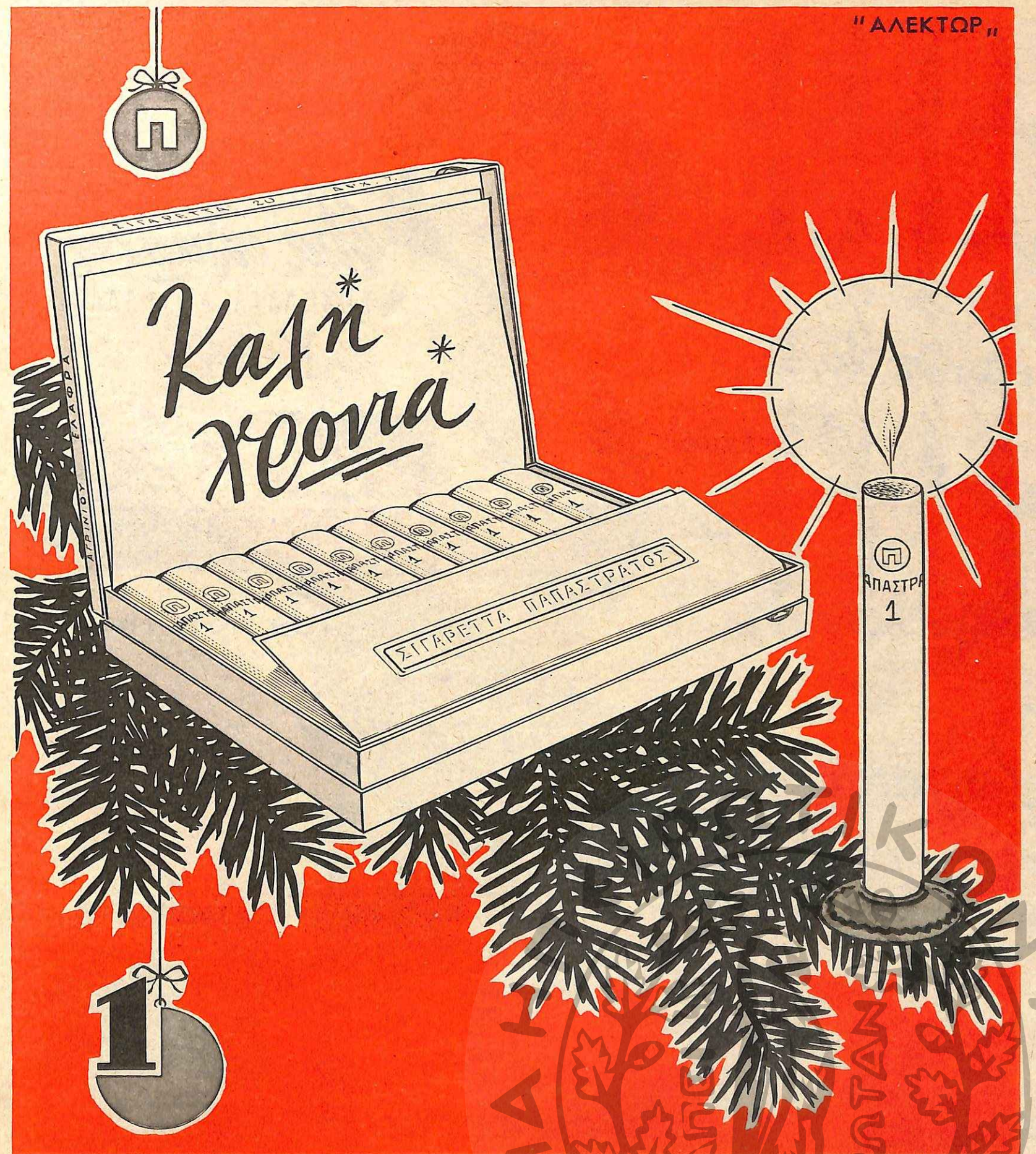
ἐπιτεύγματα
τῆς συνεργασίας
τῶν μεγαλύτερων
ἐργοστασίων
τῆς Ἀγγλίας
PRESTCOLD
καὶ τῆς Ἑλληνικῆς
Βιομηχανίας
ΜΕΤΑΛΛΟΝ Α.Ε.

Μεγάλοι Ἑκκαθαί
Προμηθεῖς

δὲν
ὑπάρχουν
τελειότερα

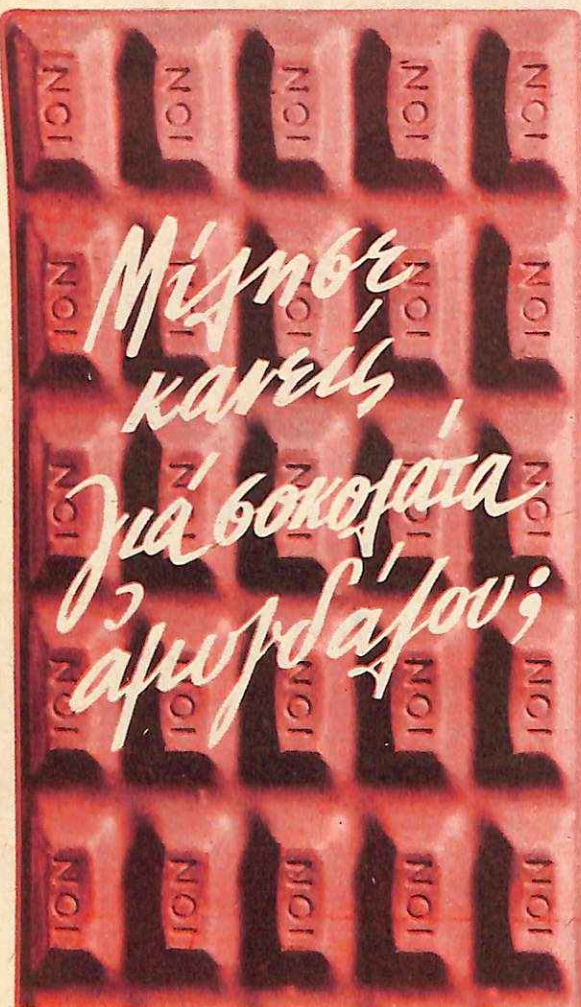
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ: ΑΘΗΝΑΙ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 16 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΤΣΙΜΙΣΚΗ 65
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ Olympic

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Ἀπὸ τὸ 1931 διαφημίζει τὰ Ἑλληνικά Καπνὰ σ' ὅλον τὸν Κόσμο.

Μία υπάρχει
Η ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΑΜΥΓΔΑΛΟΥ

ION

ΠΡΟΪΟΝ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Ζωντάνια και δύναμη ταύρου
μέ **BOVRIL**

Τό **BOVRIL** είναι εκχύλισμα
βωδινού πλούσιο σε φυσικές
πρωτεΐνες και βιταμίνες.
(σίδηρον, βιταμίνες Β₁, Β₂, ΡΡ κτλ.)

1 κουταλάκι φτάνει

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ ΤΙΣ ΚΟΜΜΑΡΕΣ

BOVRIL σάν ρόφημα
BOVRIL μέσα στο φαγητό
BOVRIL στο υάντουιτς

ΔΙΝΕΙ ΕΥΔΙΑΘΕΣΙΑ

...που κυκλοφορούν

ΜΑΘΑΤΕ ΝΑ ΧΟΡΕΥΕΤΕ ΤΟ
«ΜΠΑΜΠΑΜΠΟΥ»; "Αν όχι, μην άργή-
τε. Είναι ένας πολύ ενδιαφέρον χο-
ρός, που ήδη έχει κατακτήσει την
νεολαία άλλων χωρών. Ο πρώτος
δίσκος που ήλθε στην Ελλάδα, για
να μάς γνωρίσει το «μπαμπαμπού»
περιέχει δύο ωραιότατα κομμάτια
του χορού αυτού, καταλλήλотаτα
για την εκμάθησή του. Άλλωστε
σημειώστε ότι παίζονται από την
μεγάλην ορχήστρα του Φράνσις
Μπαίη, που έχει κατακτήσει, σ' έ-
λάχιστο σχετικώς χρονικό διάστημα,
την νεολαία της Ελλάδος. «Ντάνς δη
μπαμπαμπού» και «Μπαμπαμπού»
είναι οι τίτλοι των δύο κομματιών
που έχουν εγγραφη στον δίσκο
319524 ΡF της «Φίλιπς».

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΚΑΙ ΩΡΑΙΟΤΕ-
ρο τσά-τσά του 1959 είναι άναμ-
φιδόλως το «Τζίπσυ» τσά-τσά.
Πολύ πρωτότυπο σαν ένορχήστρωση,
μα και σαν μελωδία, είναι αξιοθαύ-
μαστο σαν ρυθμός. Έπί πλέον, το
«Τζίπσυ» τσά-τσά μάς γνώρισε
και την μεγάλη ορχήστρα Μπερτ
Κάιμπερτ, που αφήνει κατάπληκτο
τον άκροατή με τον πλούτο των όρ-
γάνων της και την αξιοθαύμαστη
πειθαρχία της.
Δίσκος 23907 Β της «Πόλυτορ».

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΙΟ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕ-
να τραγούδια του Τζην Βίνσεντ εί-
ναι το «Λάβλυ Λορέττα» (άξιαγά-
πητη Λορέττα), που γνωρίζει μεγα-
λη έπιτυχία σ' όλο τον κόσμο. Το
τραγούδι αυτό έχει σημειώσει έπα-
νειλημμένες άνατυπώσεις στην Άμε-
ρική και δεν φαίνεται ότι γρήγορα
θα σημειωθεί κάποια κάμψη στην
άγορά. Μα και στην Ελλάδα, που
ο Τζην Βίνσεντ είναι τόσο αγαπη-
τός, φαίνεται πως ή «Λορέττα» θα
σημειώσει ρεκόρ.
Δίσκος CG 16 της «Κάπιτολ».

ΑΛΛΟΣ ΕΝΑΣ ΠΑΛΙΟΣ ΧΟΡΟΣ
που επανήλθε τελευταίως και άπει-
λεί με έκτόπιση τους νεώτερους
ρυθμούς είναι ή κόνγκα. Κ' έτσι,
λοιπόν, τώρα, με το τσάρλεστον και
την κόνγκα, νέοι και... (στην εποχή
μας δεν υπάρχουν πλέον «γέροι»)
συναθούνται στις πίστες και συνα-
γωνίζονται σε ζωρότητα και ικανό-
τητα. Δύο θαυμάσιες κόνγκες θα
βρήςτε στον δίσκο 345152 ΡF της
«Φίλιπς» με τον Χόρστ Φίσερ και
την ορχήστρα του. Πρόκειται για
την «Κόνγκα της τρουμπέτας» και
τα πασίγνωστα «Σάμμερ ντρήμς»,
που διασκευάσθηκαν ωραιότατα στον
«νέο» ρυθμό.

ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙ-
κού τραγουδιού θα συστήσουμε έ-
ναν ωραιότατο δίσκο της «Φιντέλι-
τυς», όπου ή πασίγνωστη, πλέον, Νά-
να Μούσχουρη, το Τρίο Καντσόνε
και το κουίντετο του Μίμη Πλέσσα
μάς παρουσιάζουν τέσσερα πολύ ω-
ραία τραγούδια του τελευταίου. «Ο
καλός καλός δεν έχει», είναι ο τίτλος
του πρώτου και ακολουθούν τα «Έ-
να χαμόγελο αγάπης», «Σαν παρα-
μύθι, σαν ιστορία» και ή «Βροχού-
λα». Και τα τέσσερα είναι πολύ ω-
ραία τραγουδισμένα και παιγμένα.
Δίσκος ΕΡ 8006, εξέτιντετ, της «Φιν-
τέλιτυς».

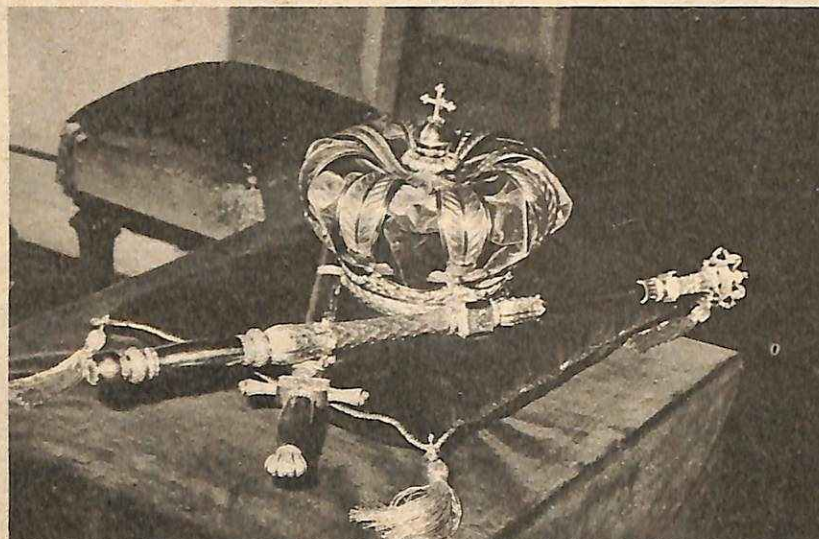
Δώρα...

...για την οικογένεια και το βωδι
ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ-ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

Τὰ ἐμβλήματα τοῦ "Οθωνος ἐπανέρχονται στὴν Ἑλλάδα ὕστερα ἀπὸ ἓνα αἰῶνα

ΤΑ ΕΜΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

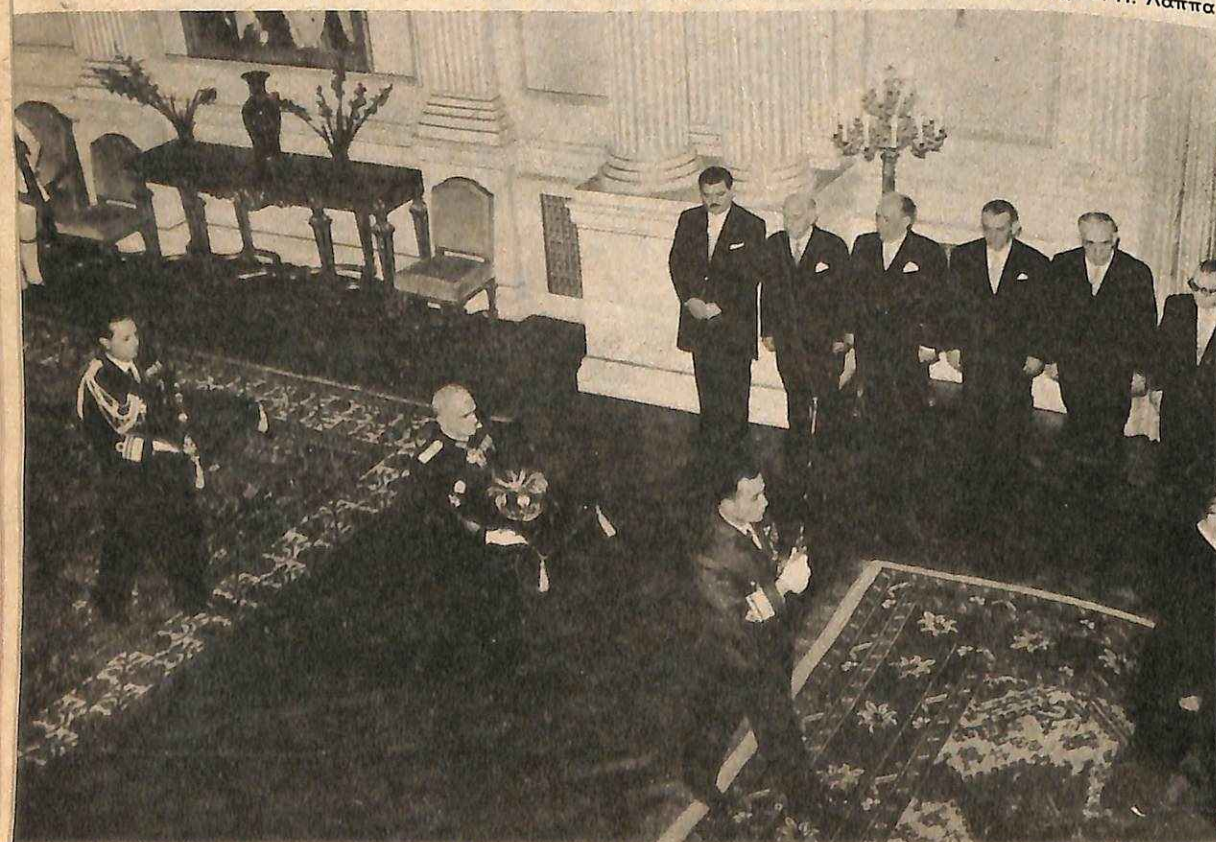

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ἀπαντᾷ στὴν προσφώνηση τοῦ πρίγκιπος Μαξιμιλιανού: «Ἡ μνήμη τοῦ Βασιλέως "Οθωνος παραμένει πάντοτε ζωντανή εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αἰσθάνομαι ὅτι ἡ ὥραία ἐλληνικὴ ψυχὴ τοῦ εἶναι κατὰ τὴν πανηγυρικὴν αὐτὴ στιγμὴ παρούσα»

Ενα περίπου αἰῶνα μετὰ τὴν ἐκθρόνιση τοῦ "Οθωνος καὶ 125 ἀκριβῶς χρόνια ἀπὸ τότε πὺ ὁ νεαρὸς πρῶτος Βασιλεὺς τῆς ἀναγεννημένης Ἑλλάδος ἐμπαινε στὸ κατεστραμμένο χωριὸ μὲ τὸ ἐνδοξο ὄνομα, πὺ εἶχε ὀρίσει γιὰ πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου τοῦ, ἐπανῆλθαν στὴν Ἀθῆνα τὰ ἐμβλήματα —στέμμα, σκήπτρο καὶ ξίφος— τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας τοῦ. Συγκινητικὴ ἡ ἀπόφαση τοῦ δουκὸς "Αλμπρεχτ τῆς Βαυαρίας, Ἀρχηγοῦ τοῦ Οἴκου τῶν Βίττελσμπαχ, νὰ προσφέρῃ στὸν Βασιλέα Παῦλο τὰ ἱστορικὰ αὐτὰ κειμήλια. Ὁ πρίγκιψ Μαξιμιλιανὸς τῆς Βαυαρίας, πὺ τὰ παρέδωσε στὸν Βασιλέα ἐξ ὀνόματος τοῦ πατρὸς τοῦ, συνώδευσε τὴν προσφορὰ μὲ θερμὸτατὴ προσφώνηση. Στὴ μεγαλοπρεπῆ τελετῇ, στὴ μεγάλη αἴθουσα τῶν Ἀνακτόρων, παρέστησαν οἱ Βασιλεῖς, ὁ διάδοχος, οἱ πριγκίπισσες Σοφία καὶ Εἰρήνη, ὁ πρίγκιψ Πέτρος, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Κ. Καραμανλῆς, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Κ. Ροδόπουλος, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Π. Κανελλόπουλος, τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας δρ Ζέελος, ὁ Διευθυντὴς Ἐθιμοτυπίας τῆς βασιλικῆς κυβερνήσεως δαρῶνος φὸν Μπράντ καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

(Φωτ. Μεγαλοκοινοῦ)

ΤΟ ΞΙΦΟΣ, ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΚΗΠΤΡΟ τοῦ "Οθωνος φέρονται πρὸς τὸν Βασιλέα Παῦλο ἀπὸ τὸν ὑποπτέραρχο κ. Χ. Ποταμιάνο, τὸν ἀντιστράτηγο κ. Κ. Δόδα καὶ τὸν ἀντιναύαρχο κ. Π. Λάππα

Το τέλος της τελετής

ΜΕΤΑ το τέλος της απαντήσεώς του, ο Βασιλεύς έχαιρέτησε διά χειραψίας τόν πρίγκιπα Μαξιμιλιανό και ή ώραία τελετή έκλεισε. Οί παριστάμενοι απέχώρησαν από τη μεγάλη αίθουσα και κατηνύθησαν στην 6' αίθουσα υποδοχής, στην οποία συνεχάρησαν τού Βασιλείς.

(Τρεβιζίκη)

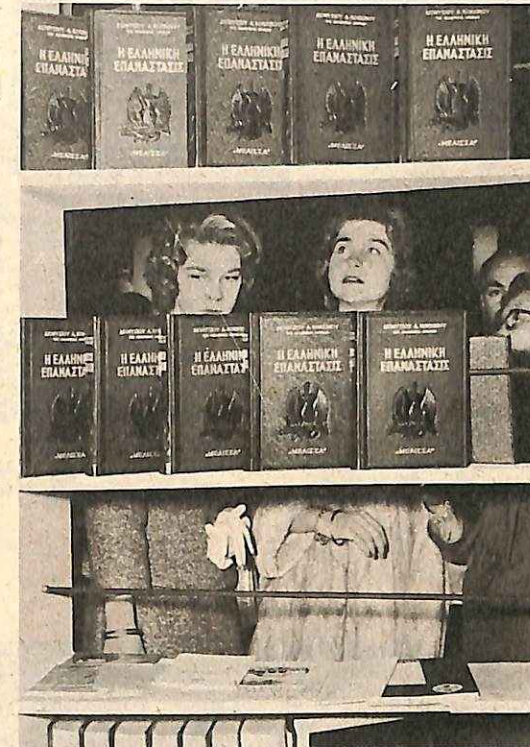
Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΥΠΕΔΕΧΘΗ ΣΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΟΝ ΚΟΜΙΣΤΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΕΡΘΕΝΤΩΝ ΚΕΙΜΗΛΙΩΝ ΠΡΙΓΚΙΠΑ ΜΑΞΙΜΙΛΙΑΝΟ (Μεγαλοκονόμου)

Χριστούγεννα

Παραμυθένια φαντασμαγορία, στην πλατεία Τραφάλγκαρ του Λονδίνου. Οί νυκτερινοί διαβάτες περιεργάζονται τὸ κατάφωτο τεράστιο χριστουγεννιάτικο δένδρο —δῶρο, ὅπως κάθε χρόνο, τῆς Νορβηγίας στοὺς κατοίκους τοῦ Λονδίνου.

(Ρετζή.)

Ἐκθεση Βιβλίου

Οί Βασιλείς, ὁ διάδοχος, οί πριγκίπισσες Σοφία καὶ Εἰρήνη καὶ ὁ πρίγκιπ Μαξιμιλιανὸς παρέστησαν στὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐθνικῆς Ἐκθέσεως Βιβλίου, στὴν αἴθουσα τελετῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Ὁ ὀργανωτὴς τῆς Ἐκθέσεως Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου Παιδείας κ. Νικ. Καρμύρης κατατοπίζει τοὺς ὑψηλοὺς ἐπισκέπτας.

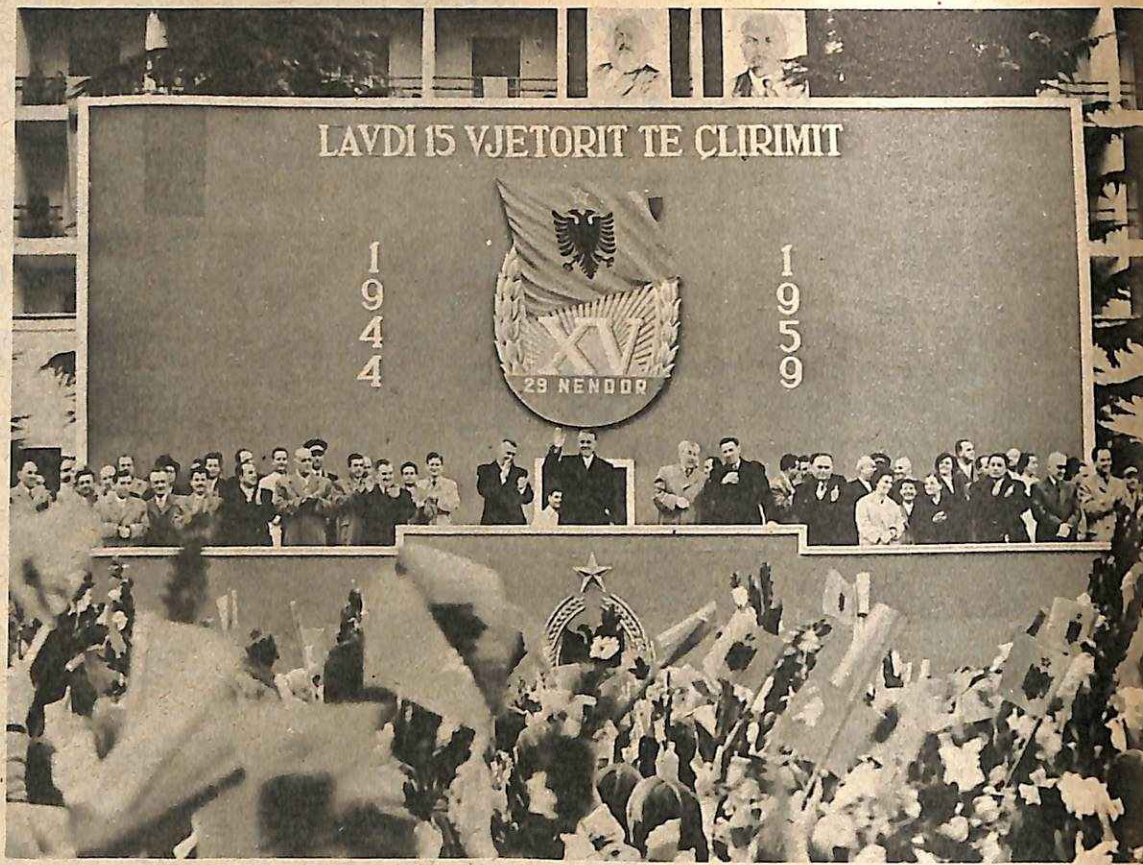

(Φωτ. Camera Press)

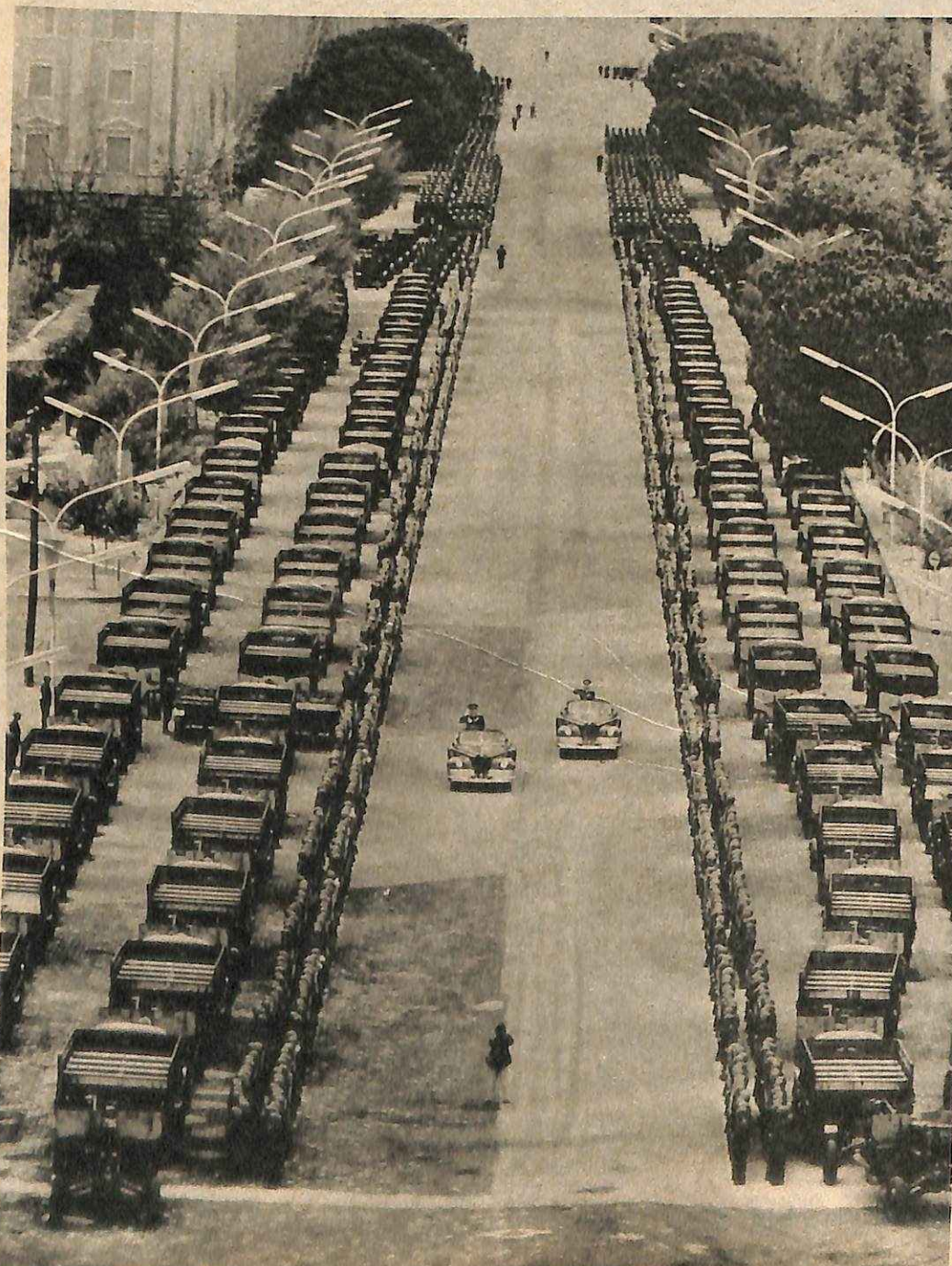
(Ἐπικαιρα)

Η άλβανική ἐπέτειος

Στὰ Τίρανα ἐωρτάσθηκε ἐντυπωσιακά ἡ 15η ἐπέτειος τῆς ἐπιβολῆς τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστώτος. Ὁ σταλινίσκος Ἐνδὲρ Χότζα καὶ οἱ λοιποὶ κομματικοὶ προύχοντες (δεξιά) χαιρετοῦν τὰ πλήθη, ποὺ παραλαύνουν σείοντας χάρτινες σημαῖες. Ἀκολουθῶν, ὁ φρούραρχος Τιράνων (κάτω) ἐπιθεώρησε τὶς ἐνσπλές δυνάμεις, ποὺ παρετάχθησαν σὲ διάφορους σχηματισμοὺς χιτλερικής ἐμπνεύσεως στὴν κεντρικὴ λεωφόρο τῆς ἀλβανικῆς πρωτεύουσας.

(Φωτ. Camera Press)

Ἀγιοβασίληδες ταχυδρόμοι

Ὀκτὼ χαρούμενοι Ἀγιοβασίληδες κατευθύνονται στὸ ξενοδοχεῖο «Γουάιντορφ» τοῦ Λονδίνου, γιὰ νὰ καταθέσουν γράμματα ποὺ νοσηλευόμενα παιδιὰ τῆς ἀγγλικῆς πρωτεύουσας ἀπηύθυναν στὸν «προϊστάμενό» τους στὴ Γροιλλανδία, μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν ἐορτῶν. Τὸ περιεχόμενο τῶν ἐπιστολῶν εἶναι, φυσικά, αἰτήσεις γιὰ δῶρα, ποὺ λίγο-πολύ θὰ ἱκανοποιηθοῦν ἀπὸ τὰ διάφορα φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα τῆς Ἀγγλίας.

Ἀγροτικὴ ἔκθεση στὸ Νέο Δελχί

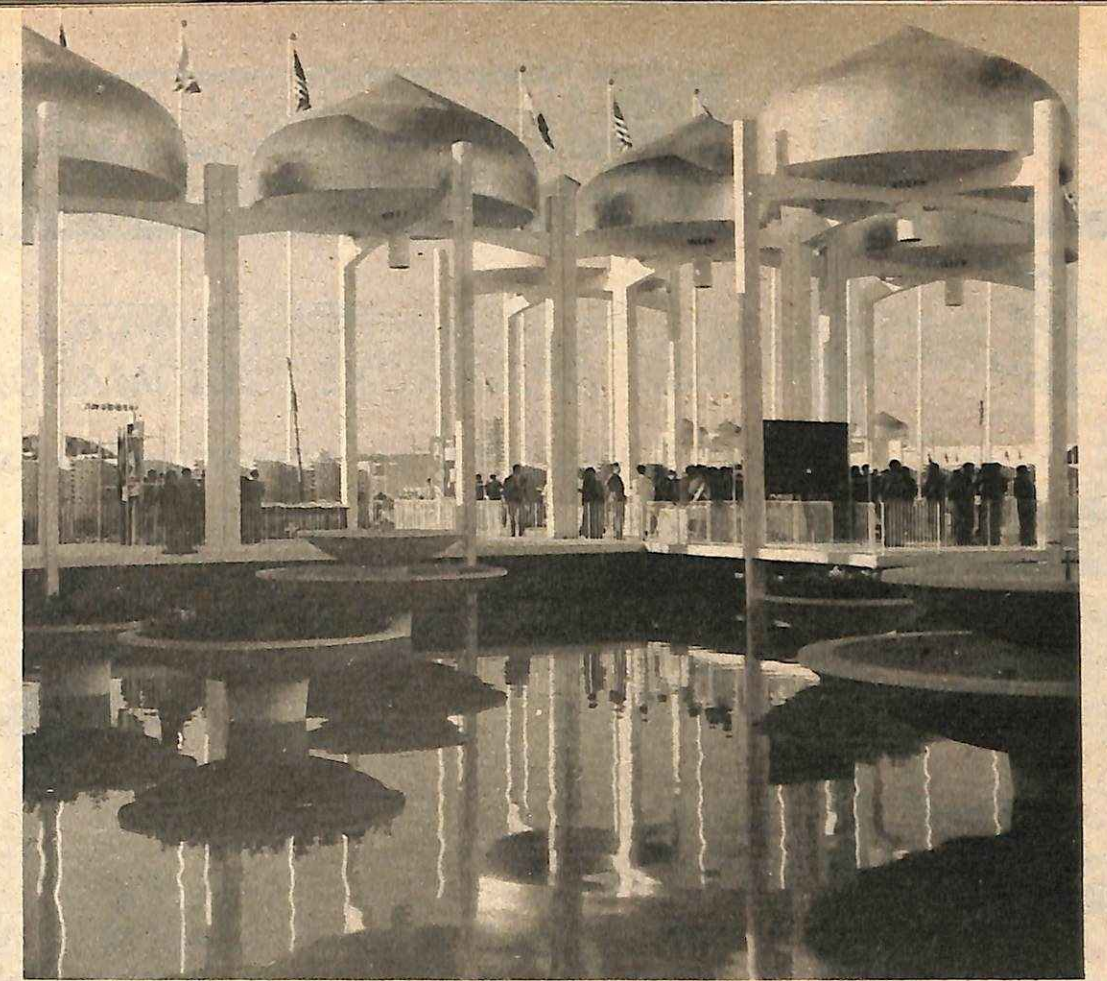
Μεγάλῃ αἴσθησι γιὰ τὸν ὠραῖοτατο ρυθμὸ τοῦ προξένου τοῦ ἀμερικανικοῦ περίπτερου στὴν Ἀ Διεθνῇ Ἀγροτικῇ Ἐκθεσὶ τοῦ Νέου Δελχί. Ἀνατολικῆς ἐμπνεύσεως, τὸ οἰκοδόμημα αὐτὸ εἶναι ἔργο ἐνὸς Ἰαπωνοαμερικανοῦ ἀρχιτέκτονος ποὺ χρησιμοποιοῖ τὸ κλασσικὸ Ἰνδικὸ μοτίβο τῶν χρυσῶν τρούλλων, οἱ ὁποῖοι στηρίζονται σὲ λεπτότατους κίονες καὶ καθρεπτίζονται στὰ ἀσάλευτα νερά μιᾶς τεχνητῆς λίμνης. Ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ ἐγκαινίασε τὸ περίπτερο, διερχόμενος ἀπὸ τὴν Ἰνδία, στὴν τελευταία περιοδεία τοῦ «καλῆς θελήσεως».

(Φωτ. Mirrorpic)

Ὁ πρίγκιψ κι ὁ μάγκας

Ἐκαρδίστηκε στὰ γέλια ὁ βασιλικὸς σύζυγος τῆς Ἀγγλίας καὶ δοῦξ τοῦ Ἑδιμβούργου, καθὼς συνωμιλοῦσε μὲ τοὺς θαμνῶνες μιᾶς ἀπὸ τὶς Λέσχες Νέων τοῦ Λονδίνου, ποὺ δρῖσκονται ὑπὸ τὴν «προστασία» του. Ἕνας μαθητευόμενος τυπογράφος ἀπηύθυνε τὸ λόγο στὸν ὑψηλὸ προστάτη του, στὴ μάγκικη διάλεκτο: «Ὁ γέρος μου δουλεύει στὸ λιμάνι, μὰ ἐγὼ δὲν δουλεύω κεῖ, γιατί ὁ γέρος λέει πὼς εἶμαι ἀδυνατούλης».

(Paul Popper)

(Φωτ. Mirrorpic)

Τὸ αἰωνόβιο πρόβλημα

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Κ. Καλλίας, κατὰ τὸ λόγὸ ποὺ ἐξεφώνησε στὴ συντονιστικὴ ἐπιτροπὴ τῶν δικηγορικῶν συλλόγων τῆς χώρας, στὴ Χαλκίδα, ἔθιξε, μεταξύ ἄλλων καίριων ζητημάτων τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν δικηγόρων, καὶ τὸ θέμα τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου Ἀθηνῶν. Ἦταν ἡ πρώτη ἀπὸ ἀρμόδια καὶ ἐπίσημα χεῖρ ἀνακίνηση καὶ ὑπόσχεση λύσεως τοῦ αἰωνοβίου αὐτοῦ προβλήματος, μὲ τὸ ὁποῖο θ' ἀσχοληθοῦν σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ προσεχῆ τεύχη τους διεξοδικὰ οἱ «Εἰκόνες».

ΤΑΙΝΙΑ
ζών Εκδόσεων

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ
ΤΗΣ 7^{ΗΣ} ΤΕΧΝΗΣ

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ
ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΑ ΑΠΟΡΡΗΤΑ ΤΗΣ ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑΣ

Καμιά ταινία τις δύο τελευταίες δεκαετίες δεν μπόρεσε νάχη την γοητεία των ρομαντικών κομφορμωμάτων που έδωσε η όθνη με τον Κάρο Γκράντ και την Άιριν Ντάν προ του 1930. Μα η ταινία «Απόρρητα της κρεβατοκάμαρας», αν και θυμίζει τις παλιές αυτές επιτυχίες, ξεπερνά σε χιούμορ, φινέτσα και γοητεία κάθε προηγούμενη. Η εύχρηστη που προσφέρει είναι άφθαστη. Η κάθε σκηνή της μαγεύει. Το κάθε λεπτό είναι και μία νέα απόλαυση.

Καμιά περιγραφή δεν είναι αρκετά ικανή να αποδώσει την ομορφιά αυτής της ταινίας. Το θέμα της πρωτότυπο, εύχρηστο και προκλητικό, αιχμαλωτίζει απ' την πρώτη στιγμή κ' οι πρωταγωνιστές της κατακτούν άμέσως. Το είδωλο όλων των γυναικών του κόσμου, ο περίφημος Ροκ Χάντσον, δεν ήταν ποτέ τόσο γοητευτικός, και τα τραγούδια της Ντόρις Ντάι θα σας μαγεύσουν ακόμα περισσότερο από το «Κέ σερά σερά».

Όσοι αγαπούν το ωραίο κ' εύχρηστο θέαμα δεν πρέπει να χάσουν την ταινία αυτή, που είναι το πιο πικάντικο, το πιο σπαρταριστό και σκανδαλιάρικο κομφορτέκι που έγινε ποτέ. Θα προβληθεί στους κινηματογράφους «Πάλλας» και «Αττικά».

ΤΑ ΟΡΓΙΑ ΤΗΣ ΛΟΥΚΡΗΤΙΑΣ ΒΟΡΓΙΑ

Τα όργια των Βοργίων, που αναστάτουν μια ολόκληρη εποχή, έμειναν μοναδικά στην ιστορία. Το φλογερό έρωτικό ταπεινωμένο της Λουκρητίας Βοργία και η φιλήσονη ιδιοσυγκρασία της, μαζί με έναν χαρακτήρα γεμάτον πάθος, την έσπρωχναν σε ραδιουργίες, εγκλήματα κι ακόλαστους έρωτες, που άφησαν εποχή!

Καμιά ως τώρα ταινία δεν έδειξε με τόσο μεγαλοπρέπεια την οργιώδη ζωή της έρωτμανούς αυτής γυναίκας, όσο η έγχρωμη και σινεμασκοπική υπερπαραγωγή του 1959-1960. Είναι ένας θεαματικός κολοσσός, όπου τις δραματικές περιπέτειές του διαδέχονται σκηνές του πιο τολμηρού ρεαλισμού.

Το ρόλο της Λουκρητίας Βοργία ενσαρκώνει η Άφροδίτη της θόνης Μπελίντα Λη, της οποίας το φλογερό ταπεινωμένο αποδίδει περίφημα τη γυναίκα που δεν γνώρισε ποτέ τί θα πη έρωτικός κορεσμός. Μαζί της παίζει ο υπέροχος ζέν-πρεμιέ Ζάκ Σερνάς. Θα προβληθεί στους κινηματογράφους «Ορφέως», «Αντζελας», «Ανεσίς».

Η ΜΠΕΛΙΝΤΑ ΛΗ, ΟΠΩΣ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ
(Ανακοίνωσης)

ΤΑΙΝΙΑ
ζών Εκδόσεων

ΕΝΩ ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΙΣ

Η «ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ» ΚΑΙ Η «ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΣΥΝΥΠΑΡΞΙΣ»

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ Κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Οι λαοί της γης εισέρχονται εις το 1960 με την πεποίθησιν ότι πολεμική αναμέτρησης μεταξύ των δύο κόσμων δεν πρόκειται να γίνει. Την πεποίθησιν αυτήν δεν τους την έδωσαν η λεγομένη «ύφεσις», διότι η σωτηρία «ισορροπία του τρόμου» (ή προκληθείσα εκ του γεγονότος ότι αμφοτέραι αι παρατάξεις διαθέτουν απόλυτα μέσα καταστροφής) προϋπήρχεν επί έτη της χαλαρώσεως, ή οποία θεωρείται το επίτευγμα του λήξαντος έτους. Η ύφεσις άπλωσε την ενίσχυσιν.

Πέραν τούτου τίποτε άλλο, συγκεκριμένον και ουσιαστικόν, δεν προσέφερε. Δι' αυτό και είναι δύσκολον να δώση κανείς ένα όρισμόν της ύφεσεως, πληρουντα τας απαιτήσεις επιστημονικού όρισμού. «Ο καθείς την βλέπει με το πρίσμα των προΐδεσμάων του, των συμφερόντων του και των επιδιώξεών του. Γενικώς θεωρείται ως μία γέφυρα διά την μετάβασιν από το καθεστώς του «ψυχρού πολέμου» εις την κατάστασιν της «ειρηνικής συνυπάρξεως».

Πότε ήρχισεν όμως και εις τί συνίσταται ο ψυχρός πόλεμος; Ός ημέρα έναρξέως του θα ήδύνατο ίσως να θεωρηθή ή 3η Δεκεμβρίου του 1944, όποτε το Κομμουνιστικόν Κόμμα της Ελλάδος, το όποιον μετείχε μέχρι πρό όλίγων ήμερών της κυβερνήσεως της άπελευθερώσεως, ήγειρε τα όπλα διά την θιαίαν κατάληψιν της έξουσίας. Ένα μήνα κατόπιν, την 5ην Ιανουαρίου του 1945, συνεχιζόμενου άκόμη του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου και ένδ ή κομμουνιστική εξέγερσις εις την Ελλάδα έτερματίζετο άνευ επιτυχίας, ή σοβιετική κυβέρνησις άνεκοίνωσε πραξικοπηματικώς —παρά τα συμφωνηθέντα με τους δυτικούς συμμάχους— ότι δι' αυτήν έπίσημος πολωνική κυβέρνησις είναι έφεξης μία «έπιτροπή» ανθρώπων της, την όποιαν είχεν έγκριθόρυσιν εις το Λιούμπλιν.

Αυτά υπήρξαν αι δύο πρώται ψυχροπολεμικαί ενέργειαι της Σοβιετικής Ένώσεως, συμάχου άκόμη της Δύσεως «έκ περιστάσεως». Έκτοτε και επί δεκαπέντε συνεχή έτη αι πράξεις έχθρότητος, άθετήσεως άνειλημμένων υποχρεώσεων, διεθνούς διπλωματικής καλυσιεργίας και τοπικών έπεμβάσεων της Σοβιετικής Ένώσεως «δι' αντιπροσώπων» διεδέχοντο άλλήλας με ραγδαίαν πυκνότητα. Αυτός ήτο ο περίφημος «ψυχρός πόλεμος», ο όποιος ώρίσθη ως «ή πολιτική που έπιδιώκει την πραγματοποίησιν των αντικειμενικών σκοπών της με κάθε λογής παρενόχλησιν, έκτός του γενικού πολέμου».

Ιδιαίτέρως εύαισθητος εις τα ζητήματα θεωρίας ή Σοβιετική Ένωσις έφρόντισεν ένγκαιρως να κατοχυρώση και δικαιολογήσιν από θεωρητικής απόψεως την πολιτικήν του ψυχρού πολέμου. Πρώτον, με τον λόγον του Στάλιν, της 9ης Φεβρουαρίου του 1946, ο όποιος δύναται να θεωρηθή το διάγγελμα κηρύξεως του ψυχρού πολέμου κατά των πρώην συμμάχων του δημοκρατιών. Με τον λόγον του αυτόν ο άρχηγός του μπολσεβικισμού άνετίναξε την προς τόν δυτικόν κόσμον πρόχειρον γέφυραν, ή οποία είχε σθηθή λόγω των άναγκών του πολέμου, επανήλθεν εις τας θασιακάς κομμουνιστικάς θεωρίας περί των αιτίων και της φύσεως των «κεφαλαιοκρατικών πολέμων» και έκάλεσε τους σοβιετικούς λαούς να καταβάλουν νέας έξαιρετικάς προσπάθειας προπαρασκευής διά τους άναποφεύκτους πολέμους, που πρέπει ν' αναμείνωνται έφ' όσον θα ύπάρχη το άστικόν καθεστώς. Και δεύτερον, με τον λόγον περί της διεθνούς καταστάσεως, τον όποιον εξέφώνησεν ο Ζντάνοφ τον Οκτώβριον του 1947 εις την ίδρυτικήν διάσκεψιν της Κομινφόρμ. Εις τόν λόγον αυτόν ο μπολσεβίκος ήγέτης καθώρισεν ως άθρον πίστewς την άρχήν ότι ο κόσμος είναι διηρημένος εις δύο άντιμαχόμενα και έχθρικά στρατόπεδα: το στρατόπεδον του «σοσιαλιστικού διεθνισμού» υπό την ήγεσίαν της Σοβιετικής Ένώσεως και το στρατόπεδον του «κεφαλαιοκρατικού ήμπεριαλισμού» υπό την ήγεσίαν των Ήν. Πολιτειών. Δεν έπρόκειτο περί νέας θεωρίας. Τό είχαν διακηρύξει πρό αυτόν επανειλημμένως και ο Λένιν και ο Στάλιν. Κατά την διάρκειαν όμως της εξέ άνάγκης συνεργασίας με τας δυτικάς δυνάμεις είχε παραμερισθή εις το ήμίμφως. Τώρα επαναφέρεται εις το προσκήνιον έν θριάμβω.

Ο «ψυχρός πόλεμος» άπεδείχθη και αυτός εις την πράξιν μία μορφή συνυπάρξεως, έφ' όσον οι αρχιτέκτονές του είχαν θέσει προκαταβολικώς την άρχήν ότι θα χρησιμοποιήσουν κάθε μέθοδον και κάθε ενέργειαν, πλην εκείνων που θα ήμπορούσαν να περιπλέξουν την Σοβιετικήν Ένωσιν εις καθαράς και φανεράς πολεμικάς έχθροπραξίας. Η άρχή αυτή έτηρήθη κατά τα πρώτα έτη λόγω της άτομικής υπερο-

χής των Ήνωμένων Πολιτειών κατόπιν, λόγω της «ύδρογονικής άποτελματώσεως», δηλαδή της θεσιότητος ότι μία άναμέτρησης θα ώδήγει εις όλοσχερή καταστροφήν.

Τά κύρια χαρακτηριστικά αυτής της μορφής συνυπάρξεως, που είχαν ονομασθή «ψυχρός πόλεμος», ήσαν: ή μη έκτέλεσις εκ μέρους της Σοβιετικής Ένώσεως των συμφωνηθέντων κατά την διάρκειαν του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου ή ώργανωμένη διπλωματική καλυσιεργία ή έμμεσος έξαπόλυσις θιαίων κρούσεων προς διάφορα σημεία ή άκανθοχορισμός εις τας σχέσεις με την Δύσιν και ή έντονος αντιδυτική (ιδεολογική) προπαγάνδα.

Τώρα —και από τετραετίας περίπου— επιδιώκεται ή άντικατάστασις αυτής της μορφής συνυπάρξεως διά της άποκαλουμένης «ειρηνικής συνυπάρξεως». Τί πρόκειται να είναι αυτή; Κατά τόν Κροϋτσεφ, τέσσαρα θα είναι τά βασικά χαρακτηριστικά της: ο άποκλεισμός του πολέμου ως μέσου επίλυσεως των διαφορών μεταξύ των δύο κόσμων ή άνάληψις της υποχρεώσεως όπως άποφεύγεται ή παρσάσις της έδαφικής άκεραιότητος ή των κυριαρχικών δικαιωμάτων οίουδήποτε κράτους ή άποφυγή της άναμίξεως εις τας έσωτερικάς υποθέσεις των άλλων χωρών και ή ίσοτιμία εις τας πολιτικάς και οικονομικάς σχέσεις.

Έάν έξαιρέσιν κανείς το πρώτον χαρακτηριστικόν (άποκλεισμός του πολέμου), το όποιον άπετέλει «ντέ φάκτο» το χαρακτηριστικόν και της υπό ψυχρόν πόλεμον συνυπάρξεως, τά άλλα τρία είναι πολύ ένθαρρυντικά καθ' έαυτά, διότι ίσοδυναμούν με άρνησιν της μέχρ'ι τοϋδε σοβιετικής πολιτικής. Το κακόν όμως είναι ότι ο Κροϋτσεφ, όσάκις έκαμε λόγον περί «ειρηνικής συνυπάρξεως» και άνέφερε τά χαρακτηριστικά της, έφρόντισε κάθε φοράν να προσθέσιν ότι ή Σοβιετική Ένωσις έμεινε πάντοτε πιστή εις τας άρχάς αυτές και ότι οι άλλοι δεν τας έσεβάσθησαν.

Ούδεις θέβαια είχε την άξίωσιν να κάμη «χαράκιρι» ο σοβιετικός πρωθυπουργός διότι ή Σοβιετική Ένωσις παρεβίασεν όλας τας μετά της Δύσεως συμφωνίας της, διότι επέβαλε το καθεστώς της όχι διά δημοκρατικών μέσων εις σειράν χωρών της άνατολικής και της κεντρικής Ευρώπης και διότι υπέκρινεν άποδεδειγμένως και ένθεάρρυνε κατά την τελευταίαν δεκαπενταετίαν όχι όλίγους τοπικούς πολέμους. Ο έπίμονος όμως ίσχυρισμός του ότι ή Σοβιετική Ένωσις έσεβάσθη κατά το παρελθόν τας θασιακάς άρχάς της μελλοντικής «ειρηνικής συνυπάρξεως» άποδεικνύει τουλάχιστον ότι έξακολουθούν οι δύο κόσμοι να όμιλούν τελείως άλλοφρον γλώσσαν ή μάλλον —όπερ χειρότερον— να δίδουν έκαστος άλλην έντελώς σημασιν εις τας ίδίας λέξεις...

Πέραν τούτου, μέχρι της στιγμής, ούτε αυτή καν ή γέφυρα της «ύφεσεως» έχει υλοποιηθή. Ούδέν εκ των προβλημάτων ούσίας που χωρίζουν την Δύσιν από την Άνατολήν έλύθη μέχρι της στιγμής. Οτι έγινε έως τώρα και συντηρεί την ατμόσφαιραν της χαλαρώσεως έχει άυστηρώς «διαδικαστικόν» χαρακτήρα. Και εύρισκόμεθα έν όψει σειράς «διασκέψεων κορυφής» (Ήν. Πολιτειών, Σοβ. Ένώσεως, Μ. Βρετανίας και Γαλλίας), ή πρώτη εκ των όποιων θα γίνει εις τας 27 Άπριλου 1960.

Χρειάζεται, λοιπόν, προσγείωσις και ψυχραιμία άναμονή. Και άν ακόμη άρχίσουν να πραγματοποιούνται ουσιαστικά θελιτώσεις εις τας σχέσεις μεταξύ Άνατολής και Δύσεως, ούτε οι κίνδυνοι θα έξαφανισθούν, ούτε ο άνταγωνισμός θα έκλειψη. Η «ειρηνική συνυπάρξις» θα είναι συνυπάρξις περισσότερον άναγωνιστική και όλιγότερον ειρηνική. Επί του προκειμένου ούδεμία συγχωρείται αυταπάτη.

Τό άνώτατον, που ήμπορεί κανείς να προσδοκά από αυτήν, είναι να παύσιν ή ύποκίνησης τοπικών πολέμων, ίσως διότι όσον παρέρχεται ο καιρός, τόσοσν αύξάνει ο κίνδυνος να μετατραπή ένας τοπικός πόλεμος εις γενικόν. Άντιθέτως, πρέπει να θεωρητάί θέβαιον ότι θα πυκνωθούν αι έπαφαί και αι σχέσεις και αι συναλλαγαι μεταξύ των χωρών των δύο κόσμων. Άλλά πίσω από την «κοσμικήν» αυτήν «κίνησιν» θ' άποσβάνη όλοέν τραχύτερος ο πολιτικός, ο οικονομικός και ο ιδεολογικός άνταγωνισμός.

1950

Η έκρηξη του πολέμου της Κορέας συναγείρει τα ελεύθερα έθνη στον Ο. Η.Ε. — Άνώτατο σημείο κρίσεως στις σχέσεις των αντιπάλων κόσμων.

1951

Ο Ο.Η.Ε. καταδικάζει την Έρυθρά Κίνα για την επίθεση στην Κορέα — Αντιβρετανικές τάσεις στην Περσία παίρνουν έκφραση δια του Μωσαντέκ.

1952

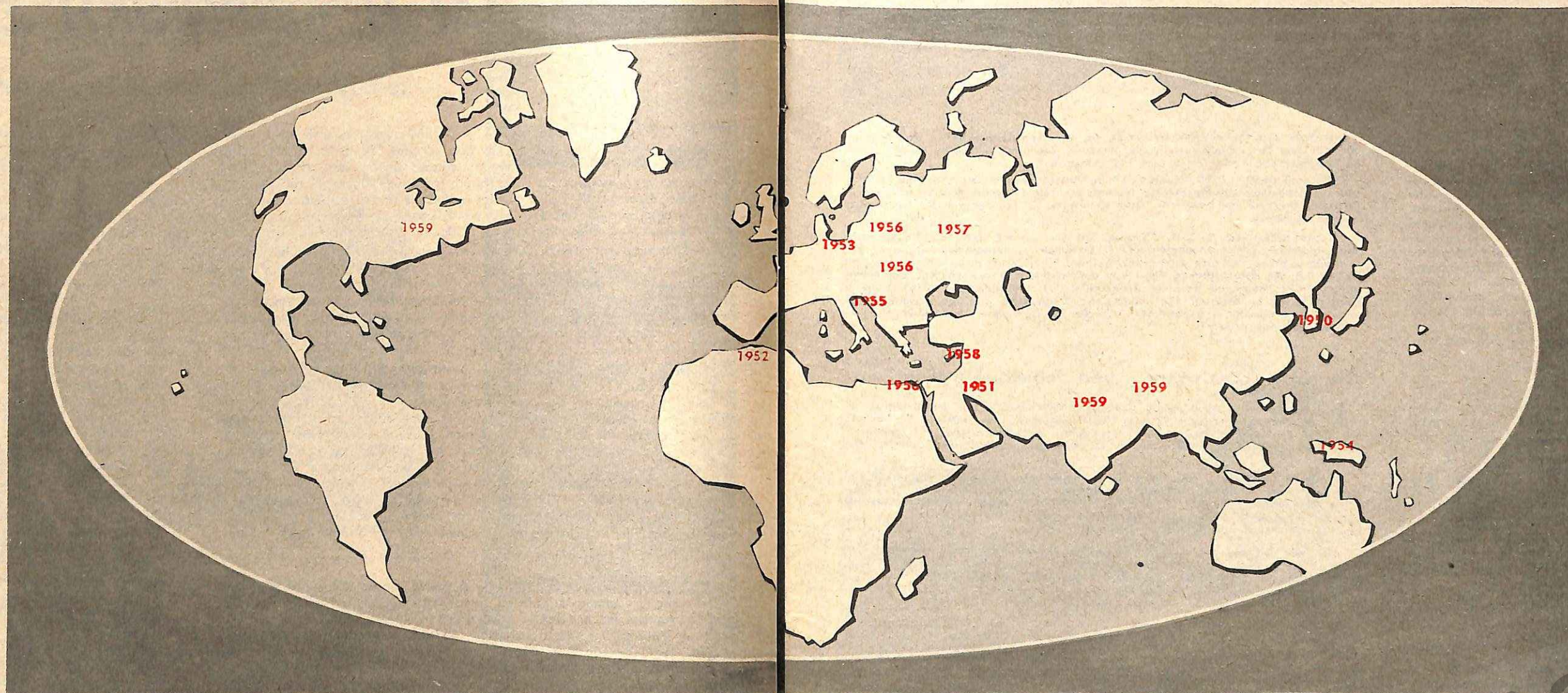
Η Ελλάδα και η Τουρκία εισέρχονται στο ΝΑΤΟ — Κινήματα έναντιόν Γάλλων και Άγγλων στην Αφρική. — Ο Αϊζενχάουερ εκλέγεται πρόεδρος ΗΠΑ.

1953

Ο θάνατος του Στάλιν προκαλεί θεαματική αλλαγή της σοβιετικής στάσεως. — Ανακαχή στην Κορέα. Αντισοβιετική εξέγερση στην Αν. Γερμανία

1954

Τετραμερής διάσκεψη ύπουργών Έξωτερικών στο Βερολίνο καταλήγει σε συμφωνία για την Ινδοκίνα — ΣΕΑΤΟ — Έπανεξοπλισμός Δυτ. Γερμανίας.

1955

Διάσκεψη κορυφής στη Γενεύη, χωρίς ουσιαστικά αποτελέσματα. — Η σοβιετική ηγεσία ζητεί θεαματικώτατα συγγνώμη από τον «άποστάτη» Τίτο.

1956

Καταδίκη του σταλινισμού στο 20ο Συνέδριο του Κ.Κ.Σ.Ε. Γεγονότα Πολωνίας. Όλοκαύτωμα της Ούγγαρίας — Επίθεση στη διώρυγα του Σουέζ.

1957

Ο «Σπούτνικ» ανοίγει τον αιώνα του Διαστήματος. — Βαθεία αίσθηση στις Η.Π.Α. — Ο πόλεμος των έπαγγελματιών του Στάλιν είναι σε διαρκή ένταση.

1958

Μοναρχορία του Κρούτσσεφ. — Διακοπή των πυρηνικών δοκιμών. — Έπανάσταση Ιράκ. Αποβάσεις Άγγλο-αμερικανών στον Λίβανο και Ιορδανία

1959

Ρωσοαμερικανικά ανταλλαγμα έπισκέψεων οδηγούν σε πτώση της διεθνούς έντάσεως. — Η Έρυθρά Κίνα απειλεί την ειρήνη στο Θιβέτ και στην Ινδία.

ΜΙΑ ΠΟΛΥΚΥΜΑΝΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ

Με το 1959 που τελειώνει, κλείνει στη σύγχρονη ιστορία μιὰ πολυκύμαντη δεκαετία. Μια δεκαετία που χαρακτηρίζεται από ένα πλήθος πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικών και επιστημονικών γεγονότων με παγκόσμιο συσχετισμό και στενή αλληλουχία μεταξύ τους, παρ' όλον ότι τα γεγονότα αυτά έκδηλώθηκαν σε τόπους που απέχουν χιλιάδες μιλίων μεταξύ τους. Στις σελίδες που ακολουθούν επιχειρείται ή συνολική σκιαγράφηση της δεκαετίας αυτής, της δεκαετίας που προοιωνίζει την επόμενη νέα περίοδο, στο κατώφλι της οποίας μās οδηγεί ο χρόνος που τελειώνει.

Περίοδος 1950-1960 καλύπτεται έξ ολοκλήρου από τās εξέλιξεις του ψυχρού πολέμου. Όλα τὰ γεγονότα της δεκαετίας ταύτης πρέπει να εξετασθούν εν συναρτήσει με τās σχέσεις των δύο αντιμαχομένων παρατάξεων, αι οποίαι έδημιουργήθησαν την επαύριον του τερματισμού του δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου. Ό,τι δήποτε συνέβη εις οιονδήποτε μέρος της υδρογείου ήτο υποτεταγμένον ή υπεταγην εν συνεχεία εις τās βασικάς μεταξύ των δύο κόσμων αντιθέσεις. Δι' αυτό κανένα γεγονός της περιόδου ταύτης δεν ήμπορεί να απομονωθῇ και να μελετηθῇ κεχωρισμένως. Ο Ιστορικός έρευνητής όφείλει να τὸ αναλύσῃ, αφού προηγουμένως αναζητήσῃ τὸν άπώτερον ή έγγύτερον σύνδεσμον με την γενικὴν κρίσιν. Η Ιστορία της δεκαετίας, κατὰ συνέπειαν, είναι ή ιστορία του ψυχρού πολέμου. Όλα τὰ άλλα αποτελούν δευτερεύοντα έπεισόδια, των οποίων ή έκδηλωσις ή ή έκθασις έπηρεάσθη, άμέσως ή έμμέσως, από τὸ κεντρικὸν πρόβλημα που άπασχολεί την ανθρωπότητα. Την έξεύρεσιν τρόπου, όχι συνυπάρξεως, αλλά συνεπιβιώσεως των δύο κόσμων.

Η δεκαετία ήρχισε με την κρίσιν της Κορέας και τελειώνει με την συζήτησιν περί ύφέσεως. Κανένα από τὰ ουσιώδη ζητήματα που έχωρίζαν τούς δύο κόσμους εις την άρχην της δεκαετίας δεν έχει εύρει ακόμη την λύσιν του. Και ή περί ύφέσεως συζήτησις αποδλέπει εις τὸν καθορισμόν των προϋποθέσεων αι οποίαι θα καταστήσουν δυνατὰς τās διαπραγματεύσεις δια τὸν δακανονισμόν των διεθνών έκκρεμοτήτων. Άλλ' ούδεμία πρόσδος και επί του σημείου τούτου είναι αισθητή.

Εν τῷ μεταξύ βασικαί μεταβολαί έχουν επέλθει εις τὸν συσχετισμόν των δυνάμεων. Τὸ 1950 ή άτομική ύπεροχή των Ηνωμ. Πολιτειών ήτο άπόλυτος. Ήδη, εις τὸ δυτικὸν στρατόπεδον έδημιουργήθη και δευτέρα άτομική δύναμις, ή Μ. Βρεταννία, ενώ ή Γαλλία προβάλλει ως ύποψηφία τρίτη. Έξ άλλου, τὸ άτομικὸν δυναμικὸν της Σοβ. Ένώσεως θεωρεῖται ίσοδύναμον πρὸς τὸ άμερικανικόν. Επί του οικονομικοῦ δέ τομέως διαπιστοῦται ή υπό της Εύρώπης άφ' έ-

νὸς ανάκτησις της παλαιάς της θέσεως και ή υπό της Σοβ. Ένώσεως και της Κομμουνιστικής Κίνας κατάκτησις πολλών βαθμῶν εις την βιομηχανικὴν των ανάπτυξιν.

Άλλ' ή βαθυτέρα και πλέον έντυπωσιακή μεταβολή είναι ή έξοδος της ανθρωπότητας πρὸς τὸ Διάστημα. Από τὸν Οκτώβριον 1957, πλέον των δέκα πειρητῶν δορυφόρων έτέθησαν εις περιστροφην περί την Γην υπό των Ηνωμ. Πολιτειών και της Σοβ. Ένώσεως, ενώ επιτυχής προσπάθεια έσημειώθη, τὸν Σεπτέμβριον 1959, άποστολῆς σοβιετικοῦ βλήματος επί της Σελήνης. Η έξοδος πρὸς τὸ Διάστημα προσφέρει άπείρους δυνατότητας και συνιστὰ τὸν θεμελιώδη παράγοντα των μελλοντικῶν εξελίξεων.

Τέλος, λήγοντος του τελευταίου έτους της δεκαετίας, κατέστη πλέον κοινή πεποίθησις ότι είναι άδύνατος ή έκρηξις πυρηνικοῦ πολέμου, διότι ούτος θα έφερε την πλήρη καταστροφὴν του πλανήτου.

**Φλόγες
που απείλησαν
πυρκαϊά**

Η πέμπτη δεκαετία του 20ού αιώνας έκλεισε με την λήξη του αποκλεισμού του Βερολίνου και την νικηφόρον απόκρουση της έναντι της 'Ελ-
λδος ερυθράς εισβολής. Δύο από τα σοβαρότερα έπεισόδια του άρμα-
λου το 1946 ψυχρού πολέμου, εις τόν οποίον ο έν 'Ελλάδι συμμοριτοπό-
λεμος είχεν εξαιρετικήν θερμότητα, είχαν έκκαθαρισθή κατά τρόπον λίαν
ικανοποιητικόν διά τόν Δυτικόν Κόσμον. 'Η Σοβ. 'Ενωσις είχεν αναγα-
ρίσει τήν ήτταν της εις άσφότερα. Παρά ταύτα όλαι άι ένδειξεις έπειθαν
ότι ο 'Ανατολικός Κόσμος δεν έθεώρει τόν παγινίδι ός χαμένον. 'Η επικρά-
τειας τών κομμουνιστών εις τήν Κίνα, κατά τόν 1949, ή οποία ώδήγησεν
εις τήν εγκατάστασιν λαϊκής δημοκρατίας εις τήν μεγάλην ταύτην άσια-
τικήν χώραν, ώς και ή γενομένη υπό τόν 'Αμερικανόν προέδρου κ. Τρού-
μαν ανακοίνωσις, τόν Σεπτέμβριον 1949, ότι ή Σοβ. 'Ενωσις καθάρωσε
νά άποκτήσιν τήν άτομικήν δόμдан (επιθεβαίωσις της πληροφορίας ταύτης
δόδθη από τόν σοβιετικής πλευράς μόνον τόν Φεβρουάριον 1951) άφηναν τήν
έντύπωσιν ότι έπέκειτο νέα δοκιμασία δυνάμεας μεταξύ τών δύο κόσμων.

Πράγματι δὲ ἡ νέα δοκιμασία ἐσημειώθη διὰ τῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Νοτίου Κορέας, ἡ ὁποία ἐξεπληθῆ, αἰνιδιαστικῶς, ὑπὸ τῶν κομμουνιστικῶν δυνάμεων τῆς Βορείου Κορέας, τὴν 25ην Ἰουνίου 1950. Ἡ ἐπίθεσις ἀντεμειψίσθη ἀποφασιστικῶς ὑπὸ τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου. Αἱ Ἠνωμ. Πολιτεῖαι διέταξαν ἀμέσως τὰς εἰς Ἰαπωνίαν ἐνόπλιους δυνάμεις τὴν νὰ σπεύσουν εἰς βοήθειαν τῶν Νοτιοκορεατῶν, ἐνῶ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὁποίου ἡ Σοβ. Ἐννοσι, περιέργως, δὲν προέβαλε βέτο, ἐκάλει τὰ μέλη τοῦ Διεθνoῦς τούτου Ὅργανισμοῦ νὰ σπεύσουν, βάσει τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, εἰς βοήθειαν τοῦ θύματος. Δέκα ἕξ κράτη, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ἑλλάς, ἐδέχθησαν νὰ ἀποστείλουν ἐκστρατευτικὰ σώματα εἰς τὴν Κορέαν, διὰ νὰ διαδιηγῶσιν τὴν ἀλληλεγγύην τὴν πρὸς τὴν ὑποστάσαν τὴν ἀδίκον ἐπίθεσιν χώραν.

Κατά την πρώτην φάσιν τοῦ πολέμου τῆς Κορέας, ὁ ὁποῖος διήρκεσε μίαν τριτείαν, οἱ Βορειοκορεάται ἐπέτυχον ἀ κατὰλθου ὁλόκληρον τὴν Νότιον Κορέαν, πλὴν μικροῦ προγεφυρώματος, τοῦ ὁποῖου ἐκράτησαν αἱ ἀμερικανικαὶ δυνάμεις. Ὅταν, ὥμως, τρεῖς μῆνες μετὰ τὴν ἐπίθεσιν ἐφθασαν αἱ ἐνισχύσεις, τὰ στρατεύματα τῶν Ἡνωμ. Ἐθνῶν ἀντιπετιθένα ἐξεδίωξαν τοὺς εἰσβολεῖς καὶ κατέλαβον τὴν Βόρειον Κορέαν. Τότε, ἀκρίβως, ἐπενέβη εἰς τὸν πόλεμον ἡ Κομμουνιστικὴ Κίνα, ἐνισχύσασα ἀνοικτὰ τοὺς ἐπιτεθέντας. Αἱ δυνάμεις τῶν Ἡνωμ. Ἐθνῶν ἠναγκάσθησαν ἀ ὑποχωρῆσαι εἰς τὰ σύνορα τῆς Νοτίου Κορέας. Ὁ πόλεμος ἔκτοτε προσέλαβε στατικὴν μορφήν, τὴν ὁποίαν καὶ διετήρησε μέχρι τῆς ἀνακαυχῆς.

Ἡ ἀποφασιστικὴ ἐκδοχὴ τοῦ πολέμου ἐπιδίωκε κατὰ κράτος τὸν πόλεμον μέχρι τῆς ἀνακαταστάσεως.
 Ὁ πόλεμος τῆς Κορέας ὠδήγησεν εἰς τὸ ἀνάτονον σημείον κρίσεως τὰς σχέσεις μεταξύ τῶν δύο κόσμων. Κατὰ τὴν διάρκεια του ὑπῆρξαν στιγμαὶ καθ' αὐτὴν γενικές τῆς συρράξεως ἐθεωρήθη ὡς λίαν πιθανή. Ἀν ἀπευφυχθῇ, τοῦτο οφείλεται εἰς τὴν ἀποφασιστικότητα καὶ ἀλληλεγγύην τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου, αἱ ὁποιαὶ ἀπέβαρυναν τοὺς κομμουνιστάς, εὕρισκομένους καὶ εἰς ὑπόδεστέραν θέσιν ἀπὸ ἀτομικῆς ἀτόμψεως. Ἡ ἀποφασιστικότης καὶ ἀλληλεγγύη ἐξεδιήλωθησαν ὄχι μόνον εἰς Κορέαν, ἀλλὰ καὶ δι' ἐνεργοποιήσεως τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας. Λήγοντος τοῦ 1950 ἀπεφασίσθη ἡ ἵδρυσις στρατιωτικοῦ ὀργάνου τῆς συμμαχίας, ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ ὁποίου ἐτέθη ὁ στρατηγὸς Αἰζενάουερ.

Συνθήκη τῶν Δυτικῶν μετὰ τὴν Ἰαπωνίαν

Αρχομένου του 1951, η Γενική Συνέλευσις τῶν Ἠνωμ. Ἐθνῶν κατέβασε τὴν αἴτη ἀπετέλεσε σοβαρὸν πλῆγμα κατὰ τὸ γοητρεῖ τοῦ Ἀνατολικοῦ Συνασκήσαντων, τὸ ὁποῖον ἡ Σοβ. Ἐνώσις προσεπάθησε νὰ ἐξουδετερώσῃ ἀξίως τὴν ἐπὶ τὸ σκοπὸν τῶν συμβουλίων τῶν ὑπογράφων Ἐξωτερικῶν τῶν τεσσάρων Μεγάλων, τῶν συμφωνιών τοῦ Πότσδαμ. Οἱ Ἀντικοὶ ἐδείχθησαν ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι προηγουμένως θὰ συνήρχοντο εἰ ἀναπληρωτοὶ τῶν ὑπογράφων τῶν Ἐξωτερικῶν, διὰ τὴν 5ῃ Μαρτίου. Ἀλλὰ καίτοι συνεκλήθησαν ἀναπληρωταὶ συννητήσαντες εἰς Παρίσιους τῶν διατάξιν δὲν κατάρθωσαν νὰ κατεργαστοῦν. Οὕτω ἐπαινώθη ἡ σύγκλησις τοῦ συμβουλίου.

Η άποτυχία της διασκέψεως των αναπληρωτών είχε ως συνέπεια να ληφθῇ ὑπὸ τὸν Διευκρινιστικὸν νόμον ἡ ἀπόφασις περὶ ὀργανοῦ συνθήκης εἰρήνης μετὰ τῇ Ἰαπωνίᾳ καὶ ἀνευ τῆς Σοβ. Ἐνώσεως ἢ ὑπογράφῃ συνθήκην εἰρήνης μετὰ τῇ Ἰαπωνίᾳ εἰς τὸν Ἅγιον Φραγκίσκον. Τοῦτο ἐστὶν ἡ σύνηθις ὑπεργραφὴ τὸν Σεπτέμβριον 1951 ραδιοφωνικῶς μηνύσεως τοῦ προέδρου ἡμετέρας τῆς Ἠνωμένης Πολιτείας, διὰ εἰς τὰς Ἠνωμένας Ἐθνας, τὸν Νοέμβριον, ὅπου τοῦτο ὑπογράφουν τὸν Ἐξωτερικὸν κ. Ἀτσεσον, ναυ καλέσουν τὴν Σοβ. Ἐνωσην εἰς συνομιλίαν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμῶν διεθνῶν προβλημάτων. Ὅτι ἀπεβήτην ἡ Μόσχα πῶς ἡ ἐναρξὶς διαπρα-

γματεύσεων διὰ τὴν σύναψιν ὀνακωχῆς εἰς τὴν Κορέαν, αἱ ὁποῖαι καὶ ἤρχισαν τὸν Ἰούλιον, διὰ τὰ συνεχισθοῦν, μὲ διακοπὰς, ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον διετίαν, κατὰ τὸ διαστήμα τῆς ὁποίας ὁ πόλεμος δὲν ἐσταμάτησε.

Ἐπὶ τοῦ αναπεμπτικοῦ τομέως ὁ κομμουνιστικὸς κόσμος συνέχισε τὴν ἐπίθεσιν του εἰς Ἰνδοκίνα καὶ Μαλαισίαν, ἐνῶ παρὰλλήλως ἐνίσχυσε, τοὐλάχιστον διπλωματικῶς, τὸν πρωθυπουργὸν τοῦ Ἰράν Μωσαντέκ νά ἐκδιώξῃ τὴν Μ. Βρετανίαν ἀπὸ τὸ Ἀμπαν.

Προπαγανδιστικώς, ή Σοβ. "Ένωσις, διά τού συνεντεύξενω του Στάλιν προς τήν "Απράξιν (1926) "Οφειρούραυ καί "Οκτωβρίου), ένεφαίνοντο υπέρμαχος τής διεθνούς ήρέσεως. "Αλλά "Οσοί "Εστιάσαν, ήγήτης, όμως, έζητησε να πραγματοποιήσῃ ήρεσις διά τής αναγνώρισέως όλων των σοβιετικών αξιώσεων καί διά τής επίταξέως τού σοβιετικού ατομικού έξοπλισμού. "Η άπάντησις τής Δύσεως ήτο ή πρόωθίσις τής οργανώσεως τής "Ατλαντικής Συμμαχίας. Τήν 7ην "Ιανουαρίου Ε-φθασεν εις Εύρώπην ο στρατηγός "Αϊχενχάουερ, ώς πρώτος αρχιστρατήγος τών "Ατλαντικών Δυνάμεων.

Θάνατος του Στάλιν — νέα σοβιετική ήγεσία

Τὸ 1952 οὐδέμια προσέγγισις ἀτόψων ἐπῆλθε μεταξύ τῶν δύο κόσμων. Οἱ θερμοὶ πολέμοι, εἰς Κορέαν, Ἰνδονησίαν, Μαλαισίαν, συνεχίσθησαν. Ἡ στάσις τοῦ Ἰράν ἐναντὶ τῆς Ἀγγλίας δὲν μετετέλλη. Ἐθνικιστικὰ κινήματα, ὑποκινούμενα ἀπὸ κομμουνιστάς, ἐνεφανίσθησαν εἰς ἀγγλικὰς καὶ γαλλικὰς ἀποικίας τῆς Ἀφρικῆς.

Κατά τὸ ἔτος, ὁμως, τοῦτο ὁ Δυτικὸς Κόσμος ὠλοκλήρως τὴν ἀμυντικὴν του ὀργάνωσιν. Ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Τουρκία κατέστησαν, ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου 1952, τακτικά μέλη τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας. Συγχρόνως ἀπεφασίσθη ὁ ἐπανεξοπλισμὸς τῆς Γερμανίας καί, πρὸς τοῦτον τὸν Μάιον 1952, ἀνεγνωρίσθη ὡς ἀνεξάρτητον καὶ κυρίαρον κράτος ἡ Δυτ. Γερμανία.

Ληγοντος του έτους, ο στρατάρχης Στάλιν εξέφρασε την επιθυμία να συναντηθί με τον στρατηγό Αϊζενхаουερ, ο οποίος, έν τώ μεταξύ, εις τας εκλογάς της 4ης Νοεμβρίου 1952, εγένετο εκλεγέν Πρόεδρος των Ηνωμ. Πολιτειών. Συγχρόνως, διά συναντηεάς του, δημοσιευθείσης εις τούς «Τίτις της Ν. Υόρκης», έδηλονεν ότι επ'αυτού, ζυγοεργάζετο την τεταταμένη του πόλεμω εις Κορέα.

Το κύριο γεγονός του 1953 όπριξεν ή σημειωθείσα εις Σοβ. "Ενωσιν μεταβολή, κατόπιν του έπείλουστος την 5ην Μαρτίου θανάτου του Στάλιν, ο όποιος άναγείλει την έπομένη, όμοι με την σύνθεσιν της νέας σοβιετικής ήγέτας. Ό μέχρι τότε Γραμματέας της Κ.Ε. του Κ.Κ.Σ.Ε. Μαλένκοφ ώρίσθη Πρόεδρος του Υπουργικού Συμβουλίου. Πρώτος άντιπρόεδρος και ύπουργός "Εσωτερικών ήτο ποσθεθής ο Μπέρια, δεύτερος άντιπρόεδρος και ύπουργός "Εθνικής Άμύνης ήτο, τρίτος άντιπρόεδρος ο Καγκαννέις. Βοηθός ύπουργού "Εθνικής Άμύνης στραταρχής Ζούκοφ. Η θέσις του Γεν Γραμματέως του Κ.Κ., την όποιαν κατείχεν ο Στάλιν, κατηργήθη. "Ιδρύθη, όμως, πενταμελής γραμματεία με πρώτον Γραμματέα τον Νικήτα Κρούτσον.

[illegible]

Λίγησαν του έτους, ο πρόεδρος Άιζενχάουερ, ο Βρετανός πρωθυπουργός κ. Τσάρτσιλ, οι οποίοι επανήλθαν εις την ξέουσαν κατόπιν των εκλογών τής 26ης Οκτωβρίου 1951, καθ' οι έπελευθύνθησαν οι Συντηρητικοί, και ο Γάλλος πρόεδρος τής κυβερνήσεως κ. Λορέλ, ου ηγητήθησαν εις Βερμούδας διά να καθορίσουν τήν ειρηνότητα υπό τής Δύσεως στάσιν κατά την διάσκειψιν των ύπουργών των Έπιτελικών.

Ἐπανεξοπλισμός τῆς Δυτικῆς Γερμανίας

Τὸ 1954 ἤρχισε μὲ τὴν διάσκεψιν τοῦ Βερολίνου τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, τῆς Μ. Βρετανίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Σ.Θ. Ἐνώσεως. Ἡ διάσκεψις αὕτη, τῆς ὁποίας κύριον θέμα ἦτο ἡ ρύθμισις τοῦ γεωμετρικοῦ, διήρκεσεν ἀπὸ 25ης Ἰανουαρίου μέχρι 18ης Φεβρουαρίου, χωρὶς νὰ καταλήξῃ εἰς συμφωνίαν ἐπὶ τοῦ κυρίου θέματος διὰ τὸ ὅποιον συνεκλήθη. Σινοφωφιστάς, ὁμως, οἱ τέσσαρες ὑπουργοὶ ὅπως ἐκινήθη ἡ διάσκεψις καθ' ἣν θὰ συνεζητήσῃ τὸ Κορεατικὸν καὶ τὸ Ἰνδοκινεζικὸν μὲ συμμετοχὴν ὧν τὸν μετασχουσῶν εἰς τὸν πόλεμον τῆς Κορέας δυνάμεων. Ἡ νῆα διάσκεψις ἤρχισε τὰς ἐργασίας εἰς τὴν 26ην Ἀπριλίου καὶ τὰς ἐπ' αὐτῆς τὴν 21ην Ἰουλίου. Αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι δὲν ἐπέδειξαν ἰσχυρότερον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν διάσκεψιν, ἡ ὁποία ἀπέληξεν εἰς συμφωνίαν μόνον διὰ τὴν Ἰνδοκίνα. Βάσει τῆς συμφωνίας ταύτης τὸ πόλεμον θὰ ἔπαυσεν εἰς Ἰνδοκίνα, οἱ κομμουνιστὰς θὰ ἀπεχώρουν ἀπὸ τὰς κατεχομένους ὑπ' αὐτῶν περιοχὰς εἰς Ἄσος καὶ Κομπότζη, τὰ ὁποῖα ἀνεκρίνοντο ὡς ανεξάρτητα κράτη, τὸ Βιετνάμ θὰ διαιρετο εἰς δύο ζῶνας, μὲ γεωμῆν διαχωρισμὸν τὸν 17ον

Περιωρισμένοι «θερμοί» πόλεμοι έποίκιλλαν αδιαισθήτως τον μεγάλο ψυχρό πόλεμο των δύο κόσμων, που συνεχίστηκε αδιάπτωτος όλη τη δεκαετία. Από την Κορέα ως τη μονομαχία πυροβολικών των νήσων Κερμόυ και Μασσού, η ανθρωπότητα δεν έπαυε να καταβάλλει σε αίμα το θαυρτί τιμήμα στο θεό "Άρη. Αλλά, απ' όλες αυτές τις συγκρούσεις, δύο φάνηκαν να θέτουν σε κίνδυνο τη γενικότερη ειρήνη: Η Κορέα και το Σουέζ.

Ο πόλεμος τῆς Κορέας ↑

Ἡ ἀπρόκλητος ἐπίθεση τῆς Βορείου κατὰ τῆς Νοτίου Κορέας, πού ἐξεδηλώθη στὶς 25 Ἰουνίου 1950, καὶ ἡ σεναρή ἀπόφαση τοῦ προέδρου Τρῶμαν καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας τοῦ ΟΗΕ νὰ ὑποστηρίξουν ἐνόντως τὸν ἀμυνόμενον, ἐξέπεσαν κατὰ πολὺ τὰ ὅρια ἐνὸς τοπικοῦ ἐπεισοδίου καὶ περιέπλεξε ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα, ἰδίως μετὰ τὴν ἐπέμβαση τῆς Κομμουνιστικῆς Κίνας. Ὁ πόλεμος συνεχίστηκε φονικώτατος, μὲ θεαματικὰ ἐναλλασσόμενες φάσεις, μέχρι τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1951, καὶ κατόπιν κατάρχισε, μέχρι τῆς ὀριστικῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀνακοίνωσής, τὸ 1953.

Ἡ ἐπέμβαση στὸ Σουέζ

Ἀπρόβλεπτα κολοσσαικές διαστάσεις κινδύνευσε νὰ πάρῃ καὶ ὁ «πρωληπτικός» πόλεμος τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἡ «πεπαιδευμένη νοστορπία» ἀγγλογαλλικὴ ἀπόβασις καὶ κατὰ τὴν τῆς διώρυγας τοῦ Σουέζ, τὸ Ὀκτώβριον τοῦ 1956, πρὸς κατεδικασθέν ἀπὸ τὴν παγκόσμιον κοινὴ γνώμην. Ἡ καταστροφὴ τῆς διώρυγας ἀπὸ τὴν Αἰγυπτίαν προκάλεσε ἑλλειψὶν καυσίμων σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπην καί, ὁμῶς μετὰ τὴν κατὰπαυσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, αἱ δυνάμεις τοῦ ΟΗΕ ἐπέδωκον στὴν ἀνελευσίαν ναυαγίων, ποῦ ἔφραζαν τὸ κανάλι.

Ρήγματα στο μονόλιθο της βίας

παράλληλον, εκ των οποίων η δορεία θα περιήρχετο εις τούς 'Ινδοκινέζους κομμουνιστάς και η νοτία εις τούς ἐθνιόφορονς. Τά γαλλικά στρατεύματα θα ἀπεχώρουν.

Κατόπιν του τοιούτου τερματισμού του πολέμου εις 'Ινδοκίνα και της αδυναμίας εξευρέσεως λύσεως εις την Κορέαν, ἀπεφασίσθη η ίδρυσις ἀμυντικού ὀργανισμοῦ, ἀναλόγου πρὸς τὸν 'Ατλαντικόν, δι' τὴν Νοτιοανατολικὴν Ἀσίαν. Ἡ σχετικὴ συμφωνία ὑπεγράφη εἰς Μανίλαν τὴν 27ην Σεπτεμβρίου ὑπὸ τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν, τῆς Μεγ. Βρετανίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Αὐστραλίας, τῆς Ν. Ζηλανδίας, τῆς Ταϊλάνδης, τῶν Φιλιππίνων καὶ τοῦ Πακιστάν. Αἱ 'Ινδία, ἡ Βιρμανία, ἡ 'Ινδονησία καὶ ἡ Κεϋλάνη, καὶτοι προσκληθεῖσιν, ἠρνήθησαν νὰ μετάσχουν τοῦ ἀμυντικοῦ τούτου ὀργανισμοῦ.

Τρίτον σημαντικὸν γεγονός τοῦ 1954 ὤνῃρξεν ἡ ὑπογραφή τῶν συμφωνιῶν τῶν Παρισίων (23 Ὀκτωβρίου), διὰ τῶν ὁποίων παρεσχέθη εἰς τὴν Δυτ. Γερμανίαν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπανεξοπλισθῇ, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Ἐνώσεως Δυτικῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία ὑποκατέστησε τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἀμυντικὴν Κοινότητα, κατόπιν τῆς ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Βουλῆς ἀπορρίψεως τῶν ἰδρυτικῶν ταύτης συμφωνιῶν. Συγχρόνως, ἡ Δυτικὴ Γερμανία ἔγινε δεκτὴ, ὡς 15ον μέλος, εἰς τὴν Ἀτλαντικὴν Συμμαχίαν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἐσημειώθη ἡ μεταβολὴ εἰς τὴν Σοβ. Ἐνώσιν. Τὴν 29ην Φεβρουαρίου ὁ Μαλένκωφ ἀπευακρόντετο ἀπὸ τὴν προεδρίαν τῆς κυβερνήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν διεδέχετο ὁ στρατάρχης Μπουλγκάνιν, τοῦτον δὲ εἰς τὴν διεθθύνειν τοῦ ὀπουργοῦ 'Εθνικῆς Ἀμύνης ὁ στρατάρχης Ζούκωφ. Συγχρόνως ἀνεκινώθη δτι ἡ Σοβ. Ἐνωσις θὰ ἔβιδε ἐκ νέου πρωτεύουσιν θέσιν εἰς τὴν βαρεῖαν διοικηχανίαν, χωρὶς καὶ νὰ ἐγκαταλειψῇ τὴν προσπάθειαν ἀξήσεως τῶν καταναλωτικῶν αγαθῶν.

Διάσκεψις τῆς Γενεύης καὶ ἀποτυχία

Τὴν 4ην 'Ιανουαρίου 1955 ἡ Σοβ. Ἐνωσις προέβη εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν ὅτι, διὰ διατάγματος τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιέτ, ἐκηρύχθη λήξεαις ἡ ἐμπόλεμος κατάστασις μετὰ τὴν Γερμανίαν. Ἡ λήξις, ὅμως, τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως δὲν ἐσημαίνει καὶ μεταβολὴν τῶν διεθνῶν ὑποχρεώσεων καὶ δικαιωμάτων τῆς Σοβ. Βιεθνῶν συμφωνιῶν ἐκ τῶν ὑφισταμένων μεταξύ τῶν τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων εἶχον κηρύξει λήξασαν τὴν κατάστασιν πολέμου μετὰ τὴν Γερμανίαν τὸν 'Ιούλιον 1954.

Τὴν 15ην Μαΐου ὑπεγράφη εἰς τὸ ἀνάκτορον Μπελβεντέρε τῆς Βιέννης ἡ συνθήκη εἰρήνης μετὰ τὴν Αὐστρίαν. Διὰ τῆς συνθήκης ταύτης ἡ Αὐστρία ἀνεγνωρίζετο ἐκ νέου ὡς ἀνεξάρτητον καὶ κυρίαρχον κράτος. Τὰ στρατεύματα κατοχῆς ἀπεσύροντο ἐκ τοῦ ἐδάφους τῆς. Οἱ τεσσαρες Μεγάλοι ἀνέλαθον νὰ ἐγγυηθοῦν τὴν οὐδετερότητά της. Ἡ ὑπογραφὴ τῆς συνθήκης ταύτης ἐκρίθη ὡς ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν συγκλήσιν διασκέψεως ἀνωτάτου ἐπιπέδου.

Τὴν 19ην 'Ιουλίου συνήλθεν εἰς Γενεὺν διάσκεψις ἀνωτάτου ἐπιπέδου τῶν τεσσάρων Μεγάλων, πρωτοβουλία τῆς Δύσεως. Μετέσχον εἰς ταύτην οἱ: Πρόεδρος Ἀϊενχάουερ καὶ ὀπουργὸς Ἐξωτερικῶν Ντάλλες, διὰ τὰς Ἠνωμ. Πολιτείας, πρωθυπουργὸς Ἦντεν (διαδεχθεὶς τὸν ἐκουσίως ἀποχωρήσαντα, τὴν 14ην 'Απριλίου, Ταῶρταιλ) καὶ ὀπουργὸς Ἐξωτερικῶν Μάκ Μίλλαν, διὰ τὴν Μεγ. Βρετανίαν, πρόεδρος ὀπουργικοῦ συμβουλίου Ἐντγκαρ Φῶρ καὶ ὀπουργὸς Ἐξωτερικῶν Πινάι, διὰ τὴν Γαλλίαν, πρόεδρος κυβερνήσεως Μπουλγκάνιν, ὀπουργὸς Ἐξωτερικῶν Μολότωφ, ὀπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ζούκωφ καὶ Γεν. Γραμματεὺς Κ.Κ. Κροῦστσεφ, διὰ τὴν Σοβ. Ἐνώσιν. Αἱ ἐργασίαι τῆς διασκέψεως διήρκεσαν μίαν ἐβδομάδην. Συνεφωνήθη ἡ συγκλήσις διασκέψεως ὀπουργῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τὴν ἐξέυρεσιν λύσεως τῶν συγκεκριμένων θεμάτων. Πρότασις τοῦ Ἀϊενχάουερ διὰ τὴν καθιέρωσιν ἐναερίου ἐλέγχου τῆς ἐφαρμογῆς τῶν βρον τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἀπεκρούσθη ὑπὸ τῆς Σοβ. Ἐνώσεως.

Ἀρχὰς Σεπτεμβρίου 1955 ὁ καγκελάριος Ἀντενάουερ μετέβη εἰς Μόσχαν ὡς ἐπίσημος προσκεκλημένος τῆς σοβιετικῆς κυβερνήσεως, ὅπου ὑπέγραψε συμφωνίαν διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων μετὰ τὸν Δυτ. Γερμανίαν καὶ Σοβ. Ἐνώσεως. Ἐλαβε τὴν ὑπόσχεσιν, ἥτις καὶ ἐτήλεμο.

Τὸ 1955 ἔληξε μετὰ τὴν ἀνεπιτυχὴ συνάντησιν τῶν τεσσάρων ὀπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς Γενεὺν. Αἱ συνομιλίαι, πού ἤρχισαν τὴν 27ην Ὀκτωβρίου, διήρκεσαν ἐπὶ μῆνα περίπου. Οὐδέμια, ἐπὶ οὐδενὸς θέματος, συμφωνία ἐπὶλθε.

Κατὰ τὸν 'Ιούνιον 1955 οἱ Μπουλγκάνιν καὶ Κροῦστσεφ ἐπεσκέφθησαν τὸν στρατάρχην Τίτο εἰς Βελιγράδιον καὶ ἐξέφρασαν τὴν λύπην των διὰ τὴν ἀδικον ἐναντίον τῆς Γιουγκοσλαβίας σοβιετικὴν ἐπίθεσιν.

Ἐξαπόλυσις τοῦ πρώτου τεχνητοῦ δορυφόρου

Τὸ 1956 κυριαρχεῖται ἀπὸ τὸ 20ὸν Συνέδριον τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε., ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς Οὐγγαρίας καὶ ἀπὸ τὰς ἐναντίον τῆς Αἰγύπτου ἐπιχειρήσεις τοῦ Ἰσραὴλ, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας.

Τὸ 20ὸν Συνέδριον συνήλθε τὴν 14ην Φεβρουαρίου καὶ διήρκεσε μέχρι τῆς 24ης. Κατ' αὐτὸ ὁ Κροῦστσεφ κατεβίκασε τὸν σταλινισμόν καὶ τὸν Στάλιν, ὁσοῖα ἰσχυρισμοῦ. Ἰδιαιτέρως κατεβίκαθη ἡ ἀσκήθεισα ὑπὸ τοῦ Στάλιν προμοκρατικὴ προσωπολατρία. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ 20οῦ Συνεδρίου, διὰ τῶν ὁποίων υλοθετοῦντο αἱ θέσεις Κροῦστσεφ, εἶχον θαυτάτην ἀπὴλθον εἰς τὰς δορυφόρους χώρας. Ἀντικτῦποι τῆς τοιαύτης ἀπὴλθῆσεως ὑπῆρξαν αἱ μεταβολαὶ τῆς Πολωνίας, ὅπου ἐπανήλθεν εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ Κ.Κ.Π. ὁ Γκομούλκα, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐκκαθαρισθῇ ἐπὶ Στάλιν, καὶ ἡ ἐπανάστασις τῆς Οὐγγαρίας. Αὕτη ἤρχισε τὴν 23ην Ὀκτωβρίου, ὅταν ὁ οὐγγρικὸς λαὸς ἠθέλησε νὰ ἐορτάσῃ τὰς ἐπελθούσας εἰς Πολωνίαν μεταβολάς, αἱ ὁποῖαι ἐνεφάνιζαν τὸ ἐκεῖ κομμουνιστικὸν καθεστὼς ὡς φι-

λελευθεροποιηθέν. Κατεστάλη τὴν 4ην Νοεβρίου διὰ τῆς ἐπεμβάσεως σοβιετικῶν στρατευμάτων. Ὁ ἐπίλογός τῆς ἐγρᾶφῃ 18 μῆνες ἀργότερον, διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν Ἱμερ Νάγκυ καὶ στρατηγοῦ Μάλετερ, οἵτινες εἶχον υλοθετήσῃ τὰ συνθήματα τῆς ἐπανάστασεως περὶ οὐδετεροποιήσεως τῆς Οὐγγαρίας καὶ ἀποχωρήσεως τῶν σοβιετικῶν στρατευμάτων, καὶ ἠγήθησαν κυβερνήσεως τῆς ὁποίας τὸ πρόγραμμα θὰ ἦτο ἡ θαυμαία ἀνεξαρτητοποίησις καὶ φιλελευθεροποιήσις τῆς Οὐγγαρίας.

Ἐν τῷ μεταξύ, τὴν 1ην Ἰουνίου ἀνηγγέλθη ἡ ἀντικατάστασις τοῦ Μολότωφ εἰς τὸ ὀπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ὑπὸ τοῦ Σεπίλωφ. Ἡ ἀναγγελία τῆς ἀντικαταστάσεως ἔγινε καθ' ἣν στιγμὴν ὁ στρατάρχης Τίτο διέβαινε τὰ ρουμανοσοβιετικὰ σύνορα, μεταβαίνων εἰς Σοβ. Ἐνωσιν δι' εἰκοσάημερον ἐπίσημον ἐπίσκεψιν.

Αἱ ἐπαφαὶ μεταξύ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως συνεχίσθησαν, ὀργανομισηθεῖσαι διὰ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μαλένκωφ, ἀρχικῶς, καὶ τῶν Μπουλγκάνιν καὶ Κροῦστσεφ, ἐν συνεχείᾳ, εἰς τὴν Μ. Βρετανίαν ('Απρίλιος). Ἐξ ἄλλου, τὸν Μάϊον μετέβησαν εἰς Μόσχαν, ὡς ἐπίσημοι προσκεκλημένοι τῆς σοβιετικῆς κυβερνήσεως, οἱ κ.κ. Μολέ καὶ Πινώ, πρωθυπουργὸς καὶ ὀπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας.

Οὐδέμια οὐσιώδης ἐξέλιξις ἐσημειώθη κατὰ τὸ 1957 εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο κόσμων, πλην τῆς ἀποχωρήσεως τῆς Σοβ. Ἐνώσεως ἐκ τῆς μονίμου πενταμελοῦς ὑπεπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν (Αὐγουστος). Ἡ ἀποχώρησις ἐπραγματοποιήθη ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἐξαγγελίας δτι ἡ Σοβ. Ἐνωσις κατέγει τὸ ἀπόλυτον ὄπλον, δηλαδὴ διηπειρωτικὸν πύραυλον δυνάμενον νὰ πληξῇ, μετὰ ἀτομικὴν γόμωσιν, ολονδήποτε στόχον, ὅπουδῆποτε τῆς Γῆς κείμενον.

Εἰς ἐπιθεβαίωσιν τούτου ἡ Σοβ. Ἐνωσις ἐξπέλυσε, τὴν 4ην Ὀκτωβρίου, τὸν πρῶτον τεχνητὸν δορυφόρον, ἀποκληθέντα «Σπούτνικ». Τὸ ἐπίτευγμα τοῦτο τῆς σοβιετικῆς ἐπιστήμης ἠξέσεν, ὡς ἦτο φυσικόν, τὸ σοβιετικὸν γόητρον καὶ προεκάλεσε μεγάλην ἀπογοήτευσιν εἰς τὰς Ἠνωμ. Πολιτείας, αἱ ὁποῖαι, διὰ λόγους οἰκονομίας, εἶχον ἀναστείλει τὸ πρόγραμμα ἐρευνῶν τοῦ Διαστήματος.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους νέαι οὐσιαστικώτερα μεταβολαὶ ἐπῆλθον εἰς τὴν Σοβ. Ἐνώσιν. Τὸν Φεβρουάριον ἀντικαθίστατο ὁ ὀπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Σεπίλωφ, διὰ τοῦ Γκρομύκο. Τὴν 1ην Ἰουλίου ἀνεκινώθη ἡ ἐκβίωξις ἀπὸ τὴν Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. καὶ τὴν κυβερνήσιν τῶν Μολότωφ, Μαλένκωφ, Καγκάνοβιτς καὶ Σεπίλωφ καί, τὴν 26ην Ὀκτωβρίου, ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ὀπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης στρατάρχου Ζούκωφ, διὰ τοῦ στρατάρχου Μαλινάφσκυ.

Διακοπὴ τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν

Κατὰ τὸ 1958 αἱ σχέσεις τῶν δύο κόσμων ὑπέστησαν αἰφνιδίαν ὑποτροπὴν ἐντάσεως, κατόπιν σοβιετικῆς ἀξιώσεως, διατυπωθείσης εἰς ὕφος τηλετυγραφικόν, ὅπως αἱ δυτικαὶ δυνάμεις ἀποχωρήσουν ἐκ τοῦ Δυτικοῦ Βερολίνου ἐντός ἑξ μηνῶν. Ἡ ἀξίωσις περιείχετο εἰς διακονίωσιν ἐπιδοθεῖσαν ὑπὸ τῆς σοβιετικῆς κυβερνήσεως πρὸς τοὺς ἐν Μόσχᾳ πρεσβευτάς τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν, τῆς Μ. Βρετανίας καὶ τῆς Γαλλίας τὴν 27ην Νοεμβρίου. Πρὸ τῆς διακονήσεως, τὴν ἀξίωσιν ταύτην προέβλεπεν ὁ Κροῦστσεφ εἰς λόγον τὸν ὅποιον ἐξεφώνησε τὴν 10ην Νοεμβρίου. Ἀπὸ τὸν Μάρτιον 1957 αἱ ἐπαφαὶ μεταξύ τῶν δύο κόσμων ἐπραγματοποιήθησαν δι' ἀνταλλαγῆς ἐπιστολῶν μεταξύ τοῦ στρατάρχου Μπουλγκάνιν καὶ τῶν πρωθυπουργῶν τῶν κρατῶν τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας. Διὰ τῶν ἐπιστολῶν του ὁ Σοβιετικὸς πρωθυπουργὸς ἐπεζητεῖ ν' ἀσκήσῃ πῖεσιν πρὸς ἀποσώθρσιν τῆς ἐγκαταστάσεως θέσεων πυραύλων μέσου θεληνεκοῦς εἰς τὰς χώρας τοῦ ΝΑΤΟ. Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπιστολῶν ἐσταμάτησε τὰ τέλη Μαρτίου 1958, ὅταν ὁ στρατάρχης Μπουλγκάνιν καθηρέθη ἀπὸ πρωθυπουργὸς καὶ τὴν θέσιν του κατέλαθεν ὁ Κροῦστσεφ. Διὰ τῆς καθαιρέσεως ταύτης ἐσημειοποιήθη καὶ τυπικῶς ἡ ἐπικράτησις τοῦ Κροῦστσεφ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπιγόνων. Ἡ διαμάχη περὶ τὴν διαδοχὴν διήρκεσεν ἀκριβῶς πέντε ἔτη. Τὸ μόνον δὲ θῦμα τῆς διαμάχης ὑπῆρξεν ὁ Μπέρια. Οἱ ἄλλοι ἤχρηστεύθησαν, ὅλλα δὲν ἐθανατώθησαν.

Ἡ πρώτη ἐνέργεια τοῦ κ. Κροῦστσεφ, ὡς πρωθυπουργοῦ, ἦτο ν' ἀναγγείλῃ δτι ἡ Σοβ. Ἐνωσις ἀπεφάσισε νὰ διακόψῃ μονομερῶς τὰς πυρηνικάς δοκιμάς. Αἱ Ἠνωμ. Πολιτείαὶ καὶ ἡ Μ. Βρετανία ἀπήντησαν δτι, ἂν ἡ σοβιετικὴ διακοπὴ ἀποδειχθῇ πραγματικὴ, θὰ σταματήσουν καὶ αἱ ἀμερικανικαὶ καὶ αἱ ἀγγλικαὶ δοκιμαί. Ἐκτότε καὶ μέχρι σήμερον οὐδέμια τῶν τριῶν ἀτομικῶν δυνάμεων προέβη εἰς δοκιμάς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, δύο ἄλλα γεγονότα ἐδημιούργησαν φόβους εὐρυτέρας συγκρούσεως. Ἡ ἀπόθεσις ἀμερικανικῶν στρατευμάτων εἰς Αἰθίανον καὶ ἀγγλικῶν εἰς Ἰορδανίαν, κατόπιν τῆς ἐπανάστασεως τοῦ Ἰράκ (14 Ἰουλίου), καὶ ἡ ἀπειλὴ ἐπιθέσεως ἐκ μέρους τῶν Κινέζων κατὰ τῆς Θορμῶζας, ἥτις ἐξεδηλώθη διὰ σφοδρὸν κανονιοβολισμόν τῶν νήσων Κεμόυ καὶ Ματσού. Ἀλλ' εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν ἡ Σοβ. Ἐνωσις ἀπέφυγε νὰ ἀντιδράσῃ ἐνεργῶς, δεχθεῖσα τὴν διαδικασίαν τοῦ ΟΗΕ., κατόπιν τῆς ὑπὸ τῶν Δυτικῶν ἀπορρίψεως σοβιετικῆς προτάσεως περὶ συγκλήσεως ἐδικῆς διασκέψεως διὰ τὴν Μ. Ἀνατολήν, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἡ Κίνα, εὐρεθεῖσα πρὸ δηλώσεως τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν περὶ ἀποφάσεως των νὰ ὑπερασπίσουν δι' ὄλων τῶν μέσων τὴν Θορμῶζαν, ἀνέκρουσε πρῶτον καὶ ἐσταμάτησε τοὺς βομβαρδισμούς.

Τὸ 1959 ἤρχισε μετὰ τὴν ἀνεπίσημον ἐπίσκεψιν τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς σοβιετικῆς κυβερνήσεως κ. Μικογιάν εἰς Ἠνωμ. Πολιτείας (1-21 Ἰανουαρίου). Αἱ συνομιλίαι τὰς ὁποίας εἶχεν οὗτος μετὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς ἰθύνοντας συνέτειναν εἰς τὴν ἀμείλυνσιν τῆς δέσνητος τῆς προκληθείσης ἐκ τοῦ σοβιετικοῦ τηλεγραφικοῦ διὰ τὸ Βερολίνον. Κατόπιν τῆς ἐπισκέψεως ταύτης, ὁ Ἀμερικανὸς ὀπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Φόστερ Ντάλλες, καίτοι πάσων ἐκ καρκίνου ὁ ὁποῖος καὶ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸν τάφον τὴν 24ην Μαΐου 1959, ἦλθεν εἰς Εὐρώπην διὰ νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῶν κυβερνήσεων Δυτ. Γερμανίας, Μ. Βρετανίας καὶ Γαλλίας ἐπὶ τῶν περαιτέρω χειρισμῶν διὰ τὴν ἐξέυρεσιν λύσεως τοῦ θέματος τοῦ Βερολίνου. Διὰ πρώτην δὲ φορὰν ὠμίλησε περὶ παραχωρήσεων, ἐναντι ἀντιπαραχωρήσεων.

Μιά χαίνοσα ἀκόμη ρωγμὴ στὴ «μονολιθικότη-
τα» τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ ἀνοίξαν οἱ συγ-
κλονιστικὲς στὴν τραγικότητα τοὺς καὶ ἀπεινω-
σμένες ἐξεγέρσεις τῶν ἐργατῶν τῆς Ἀνατολικῆς
Γερμανίας (1953) καὶ τοῦ Ποζναν τῆς Πολωνίας
(1956), μετ' ἀποκορύφωμα τὸ ὀλοκαύτωμα τοῦ
οὐγγρικοῦ λαοῦ, πού διεξεδίκασε μετ' ἐνθεο πάθος
τὴν ἐλευθερία του. Οἱ ἀγωνισταὶ συνετρίβησαν
ἀπὸ τοὺς σιδηρόφρακτους κυριάρχους. Ἀλλὰ τὸ
φῶς τῆς ἐλευθερίας δὲν ἐσθῆρε. Σιγοκαίει πάντα.

Τὸ ὀλοκαύτωμα τῆς Οὐγγαρίας:

Σπάνια ἡ ἱστορία ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τέ-
τια ὁμόθυμη λαϊκὴ ἐξέγερση, ὅπως αὕτη
πού, μέσα σὲ λίγες ὥρες, ἀνέτρεψε, στὶς 23 Ὀκτωβρίου 1956, τὸ στυγνὸ καὶ μισητὸ καθεστὼς. Κα-
τὰ τὴν «ἐβδομάδα τῆς ἐλευθερίας», μέχρι τὶς 4 Νοεμβρίου, ὅποτε τὰ σοβιετικὰ τάνκς ἐπανέφεραν τὴ
σιωπὴ τοῦ θανάτου, οἱ Οὐγγροὶ κατέστρεψαν κάθε σύμβολο πού θύμιζε τὴν ἀπαίσια τυραννία καὶ δι-
εκκήρυξαν τὸ πάθος τοὺς γιὰ τὴν ἐλευθερία, τὴν ὁποία καὶ πρόσπιασαν μετὰ τὸ τιμημένο αἷμα τοὺς.

Ἡ ΠΑΡΟΥΣΙΑ 22 σοβιετικῶν με-
ραρχιῶν δὲν ἐμπόδισε τοὺς κατὰ-
τους τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας νὰ
ἐξεγερθοῦν καὶ νὰ κουρελιάσουν τὰ
ἐμβλήματα τοῦ δεσποτισμοῦ. Πλή-
ρωσαν τὴν εὐψυχία τοὺς μετὰ τὸ αἷμα
τοὺς. Ὅμως ἀπέβειξαν ἐμπράκτως
πῶς ἡ ψυχὴ θὰ θριαμβεύῃ πάντα.

ΣΤΗΝ ΟΥΓΓΡΙΚΗ ἐπανάσταση
πρωτοστάτησαν οἱ ἐργάτες καὶ οἱ
ἄλλες λαϊκὲς τάξεις. Ἀσπιοι, ἄλ-
λὰ ἀποφασιστικοί, περιφρονώντας
τὸν καταγίγισμὸ τῶν ρωσικῶν τάνκς,
ἔκαναν διαδηλώσεις στὴ Βουδαπέστη

Παρά την επίσκεψιν όμως του κ. Μικρογιάν και την διαλλακτικήν ατμόσφαιραν ή οποία επεκράτησεν εις τὸ συνέλθον τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου 21ον Συνέδριον τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε., τὸ ὁποῖον κατεδίκασε τὴν ὁμάδα Μολότωφ κλπ. ὡς ἀντικομμουνιστὴν, ὁ Βρετανὸς πρωθυπουργὸς Μάκ Μίλλαν ἔκρινεν ὅτι ἐπεβάλλετο αὐτοπροσώπως μετὰστας τοῦ εἰς Μόσχαν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ μίαν ἀπ' εὐθείας ἐξήγησιν μετὰ τὸν Κρούσσεφ (21 Φεβρουαρίου - 3 Μαρτίου). Ἡ μετὰστας τοῦ ὠδήγησεν εἰς τὴν διευκρίνησιν ὅτι ἡ Σοβ. Ἐνώσις δὲν ἐθεώρει τὸ ἐξάμηνον ὡς τελεσιγραφικὴν προθεσμίαν καὶ ὅτι ἦτο διατεθειμένη νὰ συζητήσῃ τὰ ἐκκρεμῆ μετὰ τὸν δύο κόσμων θέματα εἰς διάσκεψιν τῶν ἀρχηγῶν κρατῶν. Οἱ Δυτικοί, πρὸ τῆς διασκέψεως ταύτης, ἐζήτησαν σύγκλησιν τῶν ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν, ἡ ὁποία θὰ προητοίμαζε τὸ ἔδαφος δι' ἐπικοινωνητικὴν ἐργασίαν τῶν «μεγάλων». Ἡ Σοβ. Ἐνώσις, τελικῶς, ἐδέχθη τὴν ἀποψιν ταύτην καὶ οἱ τέσσαρες ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν συνήλθον εἰς Γενεύην τὴν 11ην Μαΐου. Αἱ συνομιλίαι τῶν διήρκεσαν ἐπὶ πρὶν, χωρὶς νὰ καταλήξουν εἰς συγκεκριμένον ἀποτέλεσμα. Ἐν τῷ μετὰ τὸ ἐπὶ τῆς 11ης Μαΐου, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς σοβιετικῆς κυβερνήσεως Κοζλόφ ἐπισκέφθη ἐπισήμως τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας, διὰ νὰ ἐγκαινιάσῃ τὴν εἰς Ν. Ὑόρκην σοβιετικὴν ἐκθεσιν, καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν κ. Νίξον ἐπισκέφθη ἐπισήμως τὴν Σοβ. Ἐνώσιν (τέλη Ἰουλίου), διὰ νὰ ἐγκαινιάσῃ τὴν εἰς Μόσχαν ἀμερικανικὴν ἐκθεσιν. Ἀποτέλεσμα τῶν δύο τούτων ἐπισκέψεων ἦτο νὰ ἐπιέλθῃ συμφωνία ὅπως ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ προσκαλέσῃ τὸν Σοβιετικὸν πρωθυπουργὸν διὰ δεκαπενθήμερον ἐπίσκεψιν εἰς Ἡνωμ. Πολιτείας, πρὸς διεξαγωγὴν ἀνεπίσημων συνομιλιῶν, καὶ νὰ ἀποδεχθῇ πρόσκλησιν ὅπως ἐπισκεφθῇ τὴν Σοβ. Ἐνώσιν. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Κρούσσεφ ἐπρωματωποιήθη ἀπὸ 15-28 Σεπτεμβρίου καὶ κατέληξεν εἰς ἐκδοσιν ἀνακοινωθέντος, διὰ τοῦ ὁποῖου αἱ δύο χώραι ἀνελάμβανον τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἀποφεύγουν τὴν χρῆσιν βίας πρὸς ἐπίλυσιν διεθνῶν διαφορῶν.

Πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ κ. Κρούσσεφ εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ μετέβη εἰς Βόννην, Λονδίνον καὶ Παρίσιους (28 Αὐγούστου - 4 Σεπτεμβρίου) διὰ νὰ συντονίσῃ τὴν στάσιν τῆς Δύσεως. Ἐξ ἄλλου, ὁ Σοβιετικὸς πρωθυπουργὸς, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του ἐξ Ἡνωμ. Πολιτειῶν, μετέβη εἰς Πεκίνο διὰ νὰ ἐνημερώσῃ τοὺς Κινέζους ἡγέτας ἐπὶ τῶν συνομιλιῶν τοῦ εἰς Οὐάσιγκτον.

Δικογνωμία εἰς τὸ δυτικὸν στρατόπεδον

Ἡ ἀρξάμενη συζήτησις περὶ ὀφέσεως ὠδήγησεν, ὡς ἦτο φυσικόν, εἰς τὴν ἐκδήλωσιν κάποιων διχογνωμίας εἰς τὸ δυτικὸν στρατόπεδον περὶ τοῦ καλυτέρου τρόπου ἐπιτελέσεως τῆς συνηνοήσεως μετὰ τὴν Σοβ. Ἐνώσιν. Πρὸς ἄρσιν τῆς διχογνωμίας ταύτης ἀντιλήχθησαν πολλὰ ἐπισκέψεις μετὰ τὸν ἰθὺν τῶν ἐκ μείζονος δυτικῆς δυνάμεως, ἀποφασισθῇ δὲ καὶ ἡ σύγκλησις διασκέψεως τῶν ἀρχηγῶν κυβερνήσεων τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, τῆς Μ. Βρετανίας, τῆς Δυτ. Γερμανίας καὶ τῆς Γαλλίας ἀπὸ 19-21 Δεκεμβρίου. Πρὸ τῆς διασκέψεως ταύτης, ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ ἐπεχείρησε περιοδεῖαν «καλῆς θελήσεως», ὡς τὴν ἀπεκάλεσεν, εἰς Ἱταλίαν, Τουρκίαν, Πακιστάν, Ἀφγανιστάν, Ἰνδία, Ἰράν, Ἑλλάδα καὶ Τυνησίαν, διὰ νὰ διαδηλώσῃ τὴν ἀπόφασίν του ὅπως ἐπιδιώχῃ «εἰρήνην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐλευθερίᾳ». Τὴν περιοδεσίαν του συνεπλήρωσε, μετὰ τὴν διάσκεψιν τῶν Παρισίων, διὰ τῆς ἐπισκέψεως τῆς Ἰσπανίας καὶ τοῦ Μαρόκου.

Ἐν τῷ πλαίσίῳ τῆς προσπάθειάς του ὅπως ἐκδίωξῃ τὴν συνάντησιν μετὰ τὸν πρόεδρον Ἀϊζενχάουερ, ἡ ὁποία ἀπετέλει καὶ τὸν λόγον ἐξαπολύσεως τοῦ τελεσιγράφου διὰ τὸ Βερολῖνον, ὁ Σοβιετικὸς πρωθυπουργὸς ἐπισκέφθη, τὰ τέλη Μαΐου, τὴν Ἀλβανίαν, ὁπότεν, διανοημένην μὲ ἀπειλὰς, ἀπηύθυνε πρόσκλησιν πρὸς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν δημιουργίαν ἀνυπαύλου ζώνης εἰς τὰ Βαλκάνια. Παράλληλως, ἡ ρουμανικὴ κυβέρνησις ἐπανελάβε παλαιὰν τὴν πρότασιν διὰ τὴν σύγκλησιν Βαλκανικῆς Διασκέψεως.

Ἀντίδρασις κατὰ τοῦ πνεύματος τῆς ὀφέσεως ἐσημειώθη ἀπὸ κινεζικῆς πλευρᾶς, διὰ τῆς καταλήψεως τοῦ Θιβέτ (Μάρτιος) καὶ τῶν ἐπεισοδίων εἰς τὰ Ἰνδοκινεζικὰ σύνορα (Νοέμβριος). Ἡ ἀντίδρασις αὕτη δὲν ἐπῆρεσεν τὴν στάσιν οὐτε τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, οὐτε τῆς Σοβ. Ἐνώσεως. Εἶχεν, ὅμως, ὡς ἀποτέλεσμα ἡ Ἰνδία νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν οὐδετερόφιλον στάσιν τῆς.

Ἡ ὁργάνωσις τῆς Εὐρώπης

Ο δεύτερος Παγκόσμιος πόλεμος ἄφραξ τὴν Εὐρώπην εἰς ἐρείπια καὶ ἠκρωτηριασμένην. Δέκα εὐρωπαϊκὰ κράτη ἡ καταλήφθησαν ὑπὸ τῆς Σοβ. Ἐνώσεως (τὰ τρία Βαλτικὰ) ἡ μετεβλήθησαν εἰς δορυφύλους τῆς (Πολωνία, Τσεχοσλοβακία, Οὐγγαρία, Ρουμανία, Βουλγαρία, Ἀλβανία καὶ Ἀνατολικὴ Γερμανία). Χάρις, ἐν τούτοις, εἰς τὸ Σχέδιον Μάρσαλ, ἡ ἐλευθέρᾳ Εὐρώπῃ ἐπέτυχεν νὰ ἀνασυγκροτηθῇ. Ἡ θέσις τῆς, ὅμως, παρέμενε δυσχερὴς, ἐν μέσῳ τῶν δύο ὑπερδυνάμεων τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν καὶ τῆς Σοβ. Ἐνώσεως. Διὰ νὰ καταστή δυνατὸν εἰς τὴν Εὐρώπῃ νὰ παῖξῃ ἕνα ρόλον εἰς τὰς διεθνεῖς, ἀλλὰ καὶ τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐπὶ ποθέσεις, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναστήσῃ τὴν παλαιὰν τὴν δύναμιν. Τοῦτο δὲν ἦτο ἐφικτὸν χωρὶς στενὴν συνεργασίαν τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν. Τὸ ἱδρυθὲν τὴν 5-5-1949 Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης ἀπέτελεσε τὴν βάσιν ἐκκινήσεως πρὸς τὴν συνεργασίαν ταύτην. Ἀλλ' αἱ ἐθνικαὶ προκαταλήψεις παρέμεναν ἀκόμη ἰσχυραί, ἐνῶ ὁ θαθμὸς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν διέφερεν αἰσθητῶς. Ἐκρειάζετο, κατὰ συνέπειαν, σταδιακὴ προσπάθεια. Αὕτη ἤρξαι διὰ τῆς ὑπογραφῆς, τὴν 18-4-1951, συμφωνίας μετὰ τὴν Γαλλίαν, Δυτικὴν Γερμανίαν, Ἱταλίαν, Βελγίον, Ὁλλανδίαν καὶ Λουξεμβούργον (αἱ τρεῖς τελευταῖαι χώραι εἶχον ἐνωθῇ τελωνειακῶς ἀπὸ τοῦ 1948) διὰ τὴν ἰδρυσιν Κοινοπραξίας Χάλυβος καὶ Ἀνθρακός. Σκοπὸς τῆς κοινοπραξίας ταύτης θὰ ἦτο ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς, ἡ ἐκσυγχρόνισις τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ἡ συνεργασία εἰς τὸν τομεα

τῶν πωλήσεων, προκειμένου περὶ τῆς παραγωγῆς χάλυβος καὶ ἀνθρακός. Ἐνὰς ὑπερεθνικὸς ὁργανισμὸς θὰ διηύθυνε τὴν κοινοπραξίαν.

Δευτέρα ἐκδήλωσις ὑπῆρξεν ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κοινότης Ἀμύνης. Ἰδρυθεῖσα τὴν 27-5-1952 καὶ ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ ἐνωματώσῃ τοὺς στρατοὺς τῶν ἑξ χωρῶν τῆς κοινοπραξίας εἰς ἐνιασίον εὐρωπαϊκὸν στρατὸν. Μὴ ἐπικυρωθεῖσης τῆς συμφωνίας ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Βουλῆς (Αὐγούστος 1954), ἡ Ε.Κ.Α. δὲν ἐλειπομένη. Ἀντ' αὐτῆς ἱδρύθη, τὴν 23-10-1954, ἡ Ἐνωσις Δυτικῆς Εὐρώπης, τῇ συμμετοχῇ καὶ τῆς Ἀγγλίας, τῆς ὁποίας ἔργον εἶναι ὁ συντονισμὸς τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀμύνης ἐν τῷ πλαίσίῳ τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας. Ἡ Ε.Δ.Ε. διευθύνεται ὑπὸ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τῶν ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν τῶν 7 χωρῶν. Δι' αὐτὴν, ἐπὶ πλεον, συνέλυσιν ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν Κοινοβουλίων τῶν ἑπτὰ χωρῶν. Διὰ τῆς ἱδρύσεως τῆς Ε.Δ.Ε. κατέστη δυνατὸς ὁ ἐπανεξοπλισμὸς τῆς Δυτ. Γερμανίας, τὸν ὁποῖον ἀπέσπεργον οἱ Γάλλοι, καὶ ἡ ἐνταῖξις τῆς Δυτ. Γερμανίας. Εἰς ἀντίρροπον, ἡ Σοβ. Ἐνώσις ἱδρυσεν τὴν ὁργάνωσιν τοῦ Συμφώνου τῆς Βαρσοβίας.

Τρίτος σταθμὸς εἰς τὴν ὁργάνωσιν τῆς Εὐρώπης ὑπῆρξε τὸ Συμφωνητὸν τῆς Ρώμης (25-3-1957), διὰ τοῦ ὁποῖου ἱδρύθη ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης (Κοινὴ Ἀγορά). Περιλαμβάνουσα τὰς ἑξ χώρας τῆς κοινοπραξίας, καὶ ἡ «Εὐρατάμ», ὁργάνωσις συντονισμοῦ τῶν ἀτομικῶν ἐρευνῶν τῶν ἰσίων χωρῶν. Ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ διευθύνεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν, μὲ ἐκτελεστικὸν ὄργανον μόνιμον ἐπιτροπὴν, καὶ ὑπὸ συνελεύσεως ἀπαρτιζομένης ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν Κοινοβουλίων.

Λήγοντος τοῦ 1959, ἑπτὰ ἄλλαι εὐρωπαϊκαὶ χώραι (Μ. Βρετανία, Νορβηγία, Δανία, Σουηδία, Ἑλβετία, Πορτογαλία καὶ Αὐστρία) συνέστησαν τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν Ἐλευθέρων Συνταγμάτων. Μεταξὺ τῶν δύο οἰκονομικῶν κοινοτήτων διεξάγονται ἤδη διαπραγματεύσεις πρὸς συνεργασίαν. Ἐπίσης διαπραγματεύσεις διεξάγονται διὰ τὴν σύνδεσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας μετὰ τὴν Κοινὴν Ἀγοράν. Προσπάθεια διὰ τὴν ἰδρυσιν Οἰκονομικῆς Κοινότητος, περιλαμβανομένης ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας εἰς Ἐλευθέραν Ζώνην Εὐρωπαϊκῶν Συνταγμάτων, ἐναυάγησε (Νοέμβριος 1958), λόγω γαλλικῆς ἀντιδράσεως. Σκοπὸς τῶν δύο οἰκονομικῶν κοινοτήτων εἶναι ἡ κατάρτησις τῶν τελωνειακῶν δασμῶν καὶ τῶν περιορισμῶν εἰς τὰς εἰσαγωγὰς ἡ ἐλευθέρᾳ διακινήσει κεφαλαίων καὶ ἐργασιῶν καὶ ἡ προώθησις τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Εὐρώπης. Ἡ λειτουργία τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς ἤρξαι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1959, ἐνῶ τῆς Ε.Ε.Ε.Σ. θὰ ἀρχίσῃ τὴν 1ην Ἰουλίου 1960.

Ζητήματα χωρίζοντα τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας ἐπέλυθησαν φιλικῶς πρὸς διευκόλυνσιν τῆς εὐρωπαϊκῆς συνεργασίας. Οὕτω, τὸ Σαρ, τὸ ὁποῖον εἶχε καταλάβει ἡ Γαλλία μετὰ τὴν γερμανικὴν κατάρρευσιν, ἀπεδόθη, ἀπὸ 1-1-1957, εἰς τὴν Δυτ. Γερμανίαν, κατόπιν τοῦ διενεργηθέντος τὴν 23-10-1955 δημοψηφίσματος, καθ' ὃ ἀπεκρούσθη ἡ διεθνοποίησις του, καὶ τῆς γαλλογερμανικῆς συμφωνίας τοῦ Ὀκτωβρίου 1956.

Πολιτειακὴ μεταβολὴ εἰς τὴν Γαλλίαν

Στρατιωτικοπολιτικὴ ἐπανάστασις, ἐκράγισεν τὴν 13ην Μαΐου 1958 εἰς Ἀλγέριον καὶ ἐπιβλήθη εἰς τὴν μητροπολιτικὴν Γαλλίαν, ὠδήγησεν εἰς ἀνάθεσιν τῆς ἐξουσίας εἰς τὸν ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1946 ἰδιωτεύοντα στρατηγὸν Ντε Γκώλλ. Οὗτος ἐδέχθη καὶ ἐσχίσθησε κυβερνήσιν τὴν 1ην Ἰουλίου 1958, ὑπὸ τὸν ὄρον μεταβολῆς τοῦ γαλλικοῦ Συντάγματος διὰ δημοψηφίσματος. Ὁ ὅρος ἐγένετο δεκτός καὶ τὸ νέον Σύνταγμα ἐτεκωρῶθη, κατὰ τὸ δημοψήφισμα τῆς 27ης Σεπτεμβρίου 1958, ὑπὸ τῶν 80% τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ. Διὰ τοῦ νέου Συντάγματος παρέχοντα ἀπερίοριστα δικαιώματα εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας. Διὰ τοῦ ἰδίου Συντάγματος ἱδρύθη καὶ ἡ Γαλλικὴ Κοινότης, εἰς τὴν ὁποίαν περιελήφθησαν αἱ γαλλικαὶ ἀποικίαι τῆς Ἀφρικῆς καὶ ἡ Μαδαγασκάρη, ἀποκτήσασαι συγχρόνως πλήρη αὐτονομίαν. Κατόπιν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Συντάγματος, ἐξελέγη πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κοινότητος ὁ στρατηγὸς Ντε Γκώλλ, ἀναλαβὼν τὰ νέα καθήκοντά του τὴν 8ην Ἰανουαρίου 1959.

Τὸ κυπριακὸν ζήτημα εἰς τὸν Ο.Η.Ε.

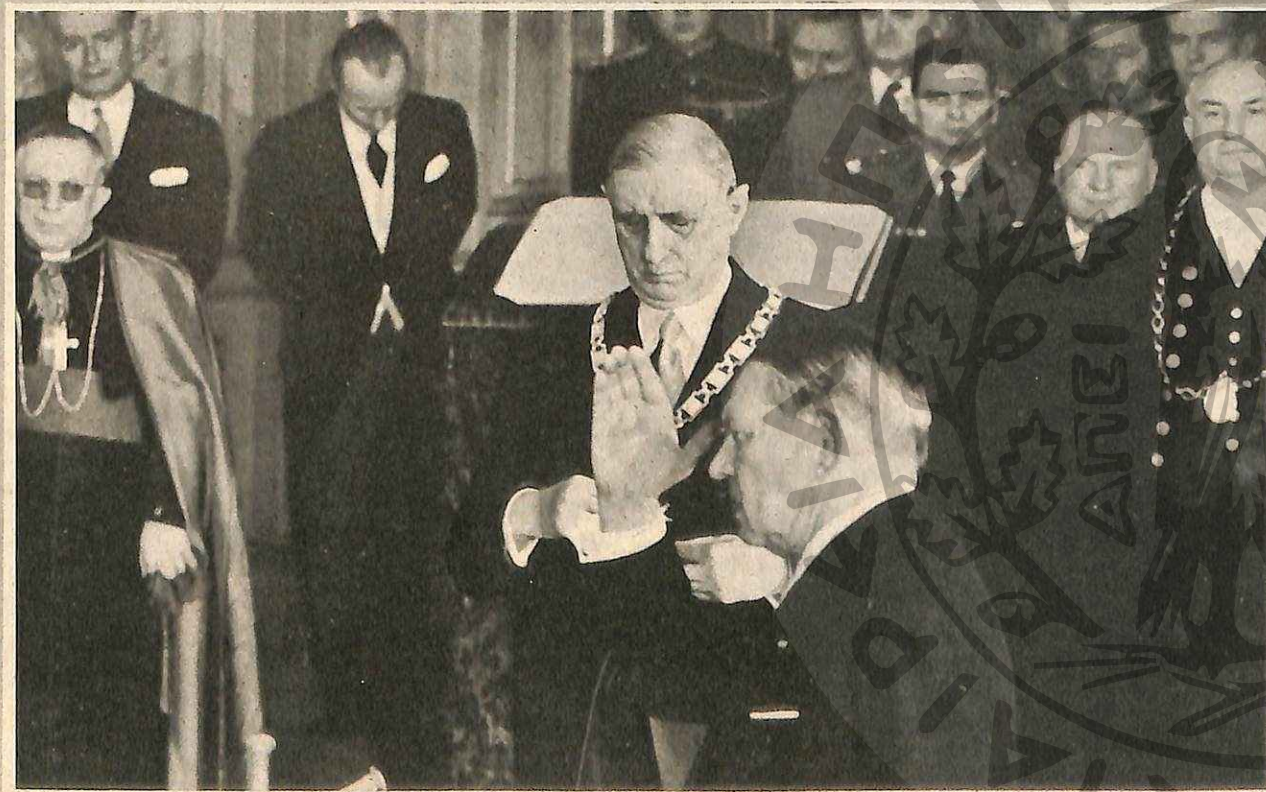
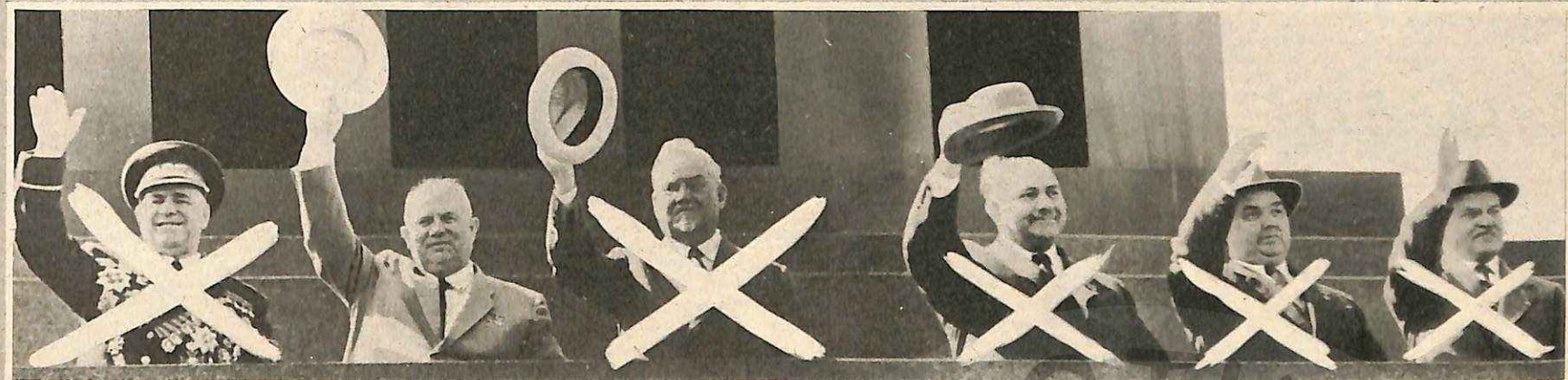
Τὸν Αὐγούστου 1954 ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, κατόπιν ἀρνήσεως τῆς ἀγγλικῆς νὰ δεχθῇ διμερεῖς διαπραγματεύσεις, ἤσκησε προσφυγὴν εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη διὰ τῆς ὁποίας ἐζήτην νὰ ἀναγνωρισθῇ εἰς τὸν κυπριακὸν λαὸν τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως. Ἡ προσφυγὴ αὕτη ἀσχόλησε τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν εἰς ὅλας τὰς ἀπὸ τοῦ 1954 μέχρι καὶ τοῦ 1958 συνόδους τῆς. Δὲν κατέστη, ὅμως, δυνατὴ ἡ λήψις θετικῆς αποφάσεως. Ἐν τῷ μετὰ, ὁ κυπριακὸς λαός, ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1955, ἤρξαι ἐνοπλίῳ ἀγῶνι κατὰ τὸν Ἀγγλον, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησε πολλοὺς μάρτυρας, ἀλλὰ καὶ ἐξηνάνκας, τελικῶς, τὴν Μ. Βρετανίαν νὰ παραχωρήσῃ, διὰ τῆς συμφωνίας τοῦ Λονδίνου (19 Φεβρουαρίου 1959), τὴν ἀνεξαρτησίαν εἰς τὴν νήσον, ἡ ὁποία, ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου 1960, θὰ ἀποτελέσῃ νέον κράτος, τὴν Κυπριακὴν Δημοκρατίαν, κυβερνωμένην κατὰ τὸ προεδρικὸν σύστημα. Πρῶτος πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας ἐξελέγη, εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 13ης Δεκεμβρίου 1959, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος, ὅστις ἠγῆθη τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος καὶ δι' αὐτὸ ἐξωρίσθη ὑπὸ τῶν Βρετανῶν εἰς Σεύχελλας (Μάρτιος 1956 - Ἀπρίλιος 1957).

Τὸ κυπριακὸν εἶχε προκαλέσει ἑντάσιν εἰς τὰς σχέσεις Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, τῆς τελευταίας διεκδικούσης δικαιώματα ἐπὶ τῆς Κύπρου λόγω τῆς ἐκεῖ ὑπαρχούσης τουρκικῆς μειονότητος. Ἡ ἑντάσις αὕτη ὠδήγησεν εἰς ἀνελληνικὴς ἐκδηλώσεις, τὴν 8ην Σεπτεμβρίου 1955, ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Σμύρνῃ, καθ' ἃς ἐκακοποιήθησαν πλείστοι ὁμογενεῖς. Τελικῶς, κατόπιν συναντήσεως τῶν πρωθυπουργῶν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας εἰς Ζυρίχην, τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου 1959,

Ἡ πλημμυρίδα τοῦ ἀραβικοῦ ἐθνικισμοῦ ἔφερε στὸ ἱστορικὸ προσκήνιο νέους ἡγέτες. Παρὰ τὶς δξύτατες ἐσωτερικὰς διαμάχας, ὁ πρόεδρος Νάσσερ ἀναμφίβολα κατέλαβε τὴ θέση συμβόλου μίας νέας ἐποχῆς, ὅχι μόνο γιὰ τὸν ἀραβικὸ κόσμον, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλην τὴν Μαύρην Ἠπειρο, ἡ ὁποία ἄρχισε «νὰ ξυπνᾷ».

Ὁ θάνατος τοῦ Στάλιν (5 Μαρτίου 1953) ἀπέτελεσε ὅχι μόνο σοβιετικὸ, ἀλλὰ διεθνὲς ὁρόσημο. Πέντε χρόνια διήρκεσε ὁ ἀγῶνας τῶν ἐπιγόνων. Μετὰ τὴν καταδίκη τῆς προσωπολατρίας καὶ τὴν ἐξύμνησιν τῆς συλλογικῆς ἡγεσίας, μόνος νικητὴς ἀπέμεινε ὁ Νικήτα Κρούσσεφ, ἀφοῦ ἐξετόπισε, χωρὶς νὰ θανατώσῃ, τοὺς ἀντιπάλους στρατάρχῃ Ζούκωφ, Νικολαῖ Μπουλγκάνιν, Λαζάρ Καγκάνοβιτς, Γκεόργκι Μαλένκοφ καὶ Γιαροσλάβ Μολότωφ.

Ἡ ἐντυπωσιακὴ ἐπανάφορὰ τοῦ στρατηγοῦ Ντε Γκώλλ στὴν ἐξουσία, ἐπεῖτα ἀπὸ τὴν ἀναίμακτη ἐπανάστασιν τοῦ Μαΐου 1958, θεωρήθηκε σὰν ἀφύπνισιν τοῦ γαλλικοῦ ἐθνικισμοῦ, ποὺ μὲ νέα σχήματα ἐπιχειρεῖ νὰ διεκδικήσῃ πάλι παγκόσμια ἡγετικὴ θέσιν. Ἡ ἔφεση αὕτη τοῦ «γαλλικοῦ μεγαλείου», ποὺ προσωποποιεῖ ὁ πρόεδρος τῆς Ε' Δημοκρατίας, ἔχει ἤδη συγκεκριμενοποιηθῇ σὲ ὁρισμένους ἐπιδιώξεις, ὅπως εἶναι ἡ ἀπόκτησις τῆς ἀτομικῆς δόμδας καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τῶν γαλλικῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἀπέναντι τοῦ ΝΑΤΟ, γεγονότα ποὺ δημιούργησαν δξύτατη κρίσιν στὴν ἀμερικανογαλλικὴν συνεργασία καὶ διακυβεύουν τὸ μέλλον τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας.

ANNA

ΜΠΟΛΕΥΝ

Μυθιστορηματική βιογραφία (5)

Στά 1528 ὁ Ἑρρίκος Η' τῆς Ἀγγλίας, εἶναι 37 ἐτῶν. Ὁ ἰσχυρὸς καὶ ἰδιότροπος μονάρχης ἀρχίζει ν' ἀποτραβιέται ἀπ' τὴν Αἰκατερίνη τὴν Ἀραγωνική, ποὺ δὲν τοῦ ἔδωσε ἀρσενικὸ παιδί. Κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς ἐπισκέψεώς του στὸ σπίτι τοῦ φίλου του, ἐπιμελητοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου, σὲρ Τόμας Μπόλεϋν, ξαναβλέπει τὴν μικρότερη κόρη του, τὴν Ἄννα, κ' αἰσθάνεται γι' αὐτὴν ἕνα βίαιο πάθος. Ἡ νέα δέχεται τὴ θέση τῆς δεσποινίδος τῶν τιμῶν τῆς βασιλίσσης. Δὲν γίνεται ὅμως ἐρωμένη του καὶ προσπαθεῖ νὰ διατηρήσῃ τὸν ἔρωτα τοῦ βασιλιᾶ γι' αὐτήν, ἔχοντας συλλάβει ἕνα σχέδιο: νὰ γίνῃ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας.

Ἀμέσως ὁ Νόρφολκ βρέθηκε μπροστὰ τῆς καὶ τῆς πρόσφερε τὸ μπράτσο του. Ὁ βασιλιάς ἐγκατέλειπε τὴν ἔξεδρα καὶ πῆγε γρήγορα κατὰ τὴν Ἄννα.

Ὁ Νόρφολκ ἦταν ψηλός, ἀσχημος καὶ τρομερὰ ἀλοιθώρος. Προκαλοῦσε πάντα ἀπέχθεια στὴν Αἰκατερίνη. Ἀνῆκε σ' ἐκείνη τὴν ἀγρία ράτσα τῆς παλαιᾶς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας, ποὺ ὁ ἀγώνας τῆς γιὰ τὴν ἐξουσία εἶχε καταλήξει συχνὰ στὴ λαίμηττό. Ἐπὶ πλέον, ἦταν θεῖος τῆς Ἄννας Μπόλεϋν.

Ὁ βασιλιάς χόρευε μὲ τὴν Ἄννα καὶ προσποιόταν πὺς δὲν τὴν ἀναγνώριζε. Ἦταν ἐλαφριά καὶ χαριτωμένη σὰν τὶς ἐλαφίνες ποὺ συναντοῦσε στὸ κινῆσι καὶ γύριζε, πηδοῦσε καὶ χαιρετοῦσε, κάνοντας τὶς περίπλοκες φιγούρες τοῦ χοροῦ. Ὁ βασιλιάς, ποὺ ἦταν κι αὐτὸς πολὺ καλὸς χορευτής, ἐνοιωσε ἐξαιρετικὴ ἐκτίμηση γιὰ τὴν ἀξία ντάμα του.

Τελικὰ τὴν ὡδήγησε σὲ μιὰ γωνιά τῆς αἰθούσας ὅπου κρασιά καὶ διάφορα γλυκίσματα σερβίρονταν σ' ἕνα μεγάλο τραπέζι. Οἱ παριστάμενοι ἀπομακρύνθηκαν διακριτικὰ, γιὰ νὰ τοὺς ἀφήσουν νὰ μιλήσουν χωρὶς νὰ ἀκούγεται.

Ὁ Ἑρρίκος ἦπνε ἕνα ποτήρι κρασί καὶ τὸ ξαναγέμισε.

—Τώρα, κυρία μου, εἰπε, πειράζοντάς τὴν, θὰ μαντέψω τί κρύβεται κάτω ἀπ' αὐτὴ τὴ μάσκα!

Ἡ Ἄννα χαμογέλασε.

—Λοιπὸν, Μεγαλειότατε; Ποιὰ εἰμαι;

Ἐκείνος δίστασε κ' ἔπειτα χάνησε τὸ μέτωπό του:

—Ἡ δόνα Μαρία ντὲ Φέρια Γκονζάλες! δῆλωσε, ἀναφέροντας τὴν πὺς ἀσκηρὴ καὶ θλοσυρὴ ἀπ' τὶς Ἰσπανίδες κυρίες τῶν τιμῶν τῆς βασιλίσσης.

—Ὅχι, Μεγαλειότατε, ἀπάντησε ἡ Ἄννα γελώντας, καὶ δὲν εἰμαι ἐπὶ πλέον ὁ πάτερ Πέντρο!

Ἦταν ὁ ἐξιμολογητὴς τῆς βασιλίσσης!

—Ξέρω πὺς δὲν κρύβεται ἕνας παπᾶς κάτω ἀπ' αὐτὸ τὸ κοστούμι, Ἄννα, ἔκανε ὁ Ἑρρίκος εἰλικρινά! Τὰ μάτια μου διαπέρασαν τὴν μεταμφιεσὴ σας μὲ μίση.

—Εἶχα παρακαλέσει τὸ Θεὸ νὰ γίνῃ ἔτσι, τοῦ εἶπε.

—Γιατί; ρώτησε ἐκείνος μὲ περιέργεια.

—Ποιὰ γυναῖκα στὴν Ἀγγλία θὰ εὐχόταν ν' ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἄλλον;

Ὅπως συνήθως, ἡ ἀπάντησις ἦταν κολακευτικὴ, ἀλλὰ ὄχι ἐκείνη ποὺ ἤλπιζε. Ἡ Ἄννα τοῦ χαμογέλασε κι ὁ βασιλιάς εἶδε τὰ μάτια τῆς νὰ λάμπουν πίσω ἀπ' τὶς τρύπες τῆς μάσκας. Ὅλος ὁ κόσμος τοὺς κοίταξε. Ἀπ' τὴ θέσῃ τῆς, ἡ Ἄννα ἔβλεπε, στὴν ἄλλη ἄκρη τῆς αἰθούσας, τὸν θεῖο τῆς Νόρφολκ, ποὺ δὲν τὴν ἀφῆνε ἀπ' τὰ μάτια του κ' ἔπαιξε ἐντελῶς ἀθελά του τὸν ρόλο τοῦ καβαλιέρου τῆς βασιλίσσης. Ἡ προσπάθεια ποὺ χρειάζονταν γιὰ νὰ ἰδῇ ἀπὸ μακριὰ τὸν ἔκανε ν' ἀλοιθωρῆζε περισσότερο παρὰ ποτέ. Καὶ ὅπως καὶ ὁ Τόμ Οὐάιτ, ποὺ χαϊδεύε νευρικά τὸ γενάκι του. Ἡ Ἄννα ἤξερε αὐτὴ τὴ χειρονομία. Ὁ Τόμ ἦταν πὺς ἐρωτευμένος παρὰ ποτὲ μὲ τὴν τῆς καὶ ἀρκετὰ τολμηρὸς, ὥστε νὰ φορᾷ τὸ μενταγιὸν ποὺ ἐκείνη τοῦ εἶχε δώσει. Ἡ Ἄννα κοίταξε τὸν ψηλὸ, γενειοφόρο ἄνδρα μὲ τὶς φαρδὲς πλάτες, ποὺ τὴν κρατοῦσε στὰ χέρια του —τὸν βασιλιᾶ, ποὺ τὸ πρόσωπό του φαινόταν ἀπ' τὴν προσδοκία καὶ τὴν ἐλπίδα— κ' ἔδωξε τὸν Οὐάιτ ἀπ' τὴ σκέψῃ τῆς. Ὁ Τζώρτζ εἶχε δίκιο, τὸ βράδυ ποὺ τὴν εἶχε προειδοποιήσει, στὸ Χέβε: Στὸ ἐξῆς δὲν ὑπῆρχε θέσις, παρὰ γιὰ τὸ βασιλιά. Ἀργὰ ἡ γρήγορα ἐπρεπε νὰ τοῦ ὑποκύψει. Τὰ προσήματα ποὺ τῆς χρησίμευαν ὡς δικαιολογίες εἶχαν διαρκῶς λιγώτερο βάρος καὶ σὲ λίγο δὲν θὰ ἦταν πὰ ἐκείνη ποὺ κυριαρχοῦσε τὴν κατάσταση.

—Ἐλάτε μαζί μου, Ἄννα, τὰ βαρέθηκα δὴ ἀπὸ τὰ, πᾶμε μὲς στὴ γαλαρία, εἶπε ξαφνικὰ ὁ Ἑρρίκος, μὲ ἀλλαγμένη φωνή.

Τὸν ἀκολούθησε. Ὁλόκληρη ἡ στάσις τοῦ βασιλιᾶ κ' ἡ διασύνῃ του ἔδειχναν καθαρά τί ἐπρόκειτο νὰ συμβῇ μὲ τὴν Ἄννα. Τὸν εἶχε κρατήσει σὲ ἀπόστασι πολλὰς φορὲς, παίρνοντας τότε πειραχτικὸ καὶ πότε σοβαρὸ ὄψος. Μιὰ φορὰ λίγο ἔλειψε νὰ ἐγκαταλειφθῇ στὰ φίλια του. Πόσο θὰ ἦταν εὐκολο καὶ πὺς θὰ τὸ ἤθελε! Κάθε φορὰ ποὺ ἀρνοῦνταν, φοβόταν τὶς συνέπειες τῆς ἀρνήσεώς τῆς. Κι ὅταν ἐκείνος ξαναγύριζε, πὺς πεινασμένος γι' αὐτὴν ἀπὸ κάθε ἄλλῃ φορὰ, αἰσθανόταν ἐνθουσιασμένη.

Βγαίνοντας ἀπ' τὴν αἰθούσα, ἡ Ἄννα, σταμάτησε. Ἦταν μόνον τώρα, οἱ δύο τους, στὴ μακριὰ ψυχρὴ γαλαρία καὶ δὲν τοὺς φώτιζε παρὰ τὸ χειμωνιάτικο σελήνη, ποὺ ἔμπαινε ἀπ' τὰ παράθυρα ποὺ ἔβλεπαν στὸ ποτάμι.

—Πρέπει νὰ γυρίσωμε στὴν αἰθούσα, Μεγαλειότατε. Τὸ σκάνδαλο! Σκεφθῆτε...

τῆς Ἑβελυν Ἀντονου

—Πρέπει νὰ γυρίσωμε στὴν αἰθούσα, Μεγαλειότατε, εἶπε. Τί σκάνδαλο! Σκεφθῆτε...

—Στὸ διάβολο τὸ σκάνδαλο! ἔκανε αὐτός. Ὁ βασιλιάς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἶναι μόνος; Δώστε μου τὸ χέρι σας, Ἄννα!

Ἐκείνη δίσταζε ἀκόμα.

—Ἡ βασίλισσα θὰ θυμώσει πολὺ μαζί μου.

Ἐκείνος εἶπε, γελώντας εἰρωνικά:

—Ἄν ἡ βασίλισσα θυμώσει, ἂς κρίνῃ ὅ,τι νομίζει! Βγάλτε τὴ μάσκα σας ἀφοῦ ἀναγνωρισθῆκατε —εἶναι ἡ τιμωρία ποὺ πρέπει νὰ ὑποσῆτε!

Ἡ Ἄννα δὲν εἶχε πὰ καμμιὰ ὁδὸ ὑποχωρήσεως. Ὁ Ἑρρίκος ἦταν γεμάτος πάθος καὶ λύσσα καὶ καμμιὰ γυναῖκα δὲν εἶχε προκαλέσει ἀτιμωρητὴ τὴ λύσσα του.

Τοῦ πρόσφερε τὸ χέρι.

—Αὐτὸς ὁ χορὸς μὲ ἔστανε πολὺ, Μεγαλειότατε, πᾶμε ὡς τὴν ἄκρη τῆς γαλαρίας καὶ θὰ βγάλω τὴ μάσκα μου.

Μπροστὰ στὸ πὺς μακρινὸ παράθυρο ὁ Ἑρρίκος τὴν σταμάτησε κ' ἡ Ἄννα ἔβγαλε πειθήνια τὴ μάσκα τῆς.

—Ὅταν σᾶς εἶδα στὸ παράθυρό σας, στὸ Χέβε, ψιθύρισε, ἦσαστε δ' αὖτως τώρα... Τὰ μαλλιά σας ἔπεφταν στοὺς ὤμους σας καὶ σᾶς τύλιγαν... ὦ, Ἄννα, Ἄννα...

Ἡ δύναμις τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ἦταν τρομερὴ κ' ἡ Ἄννα ἐγκατέλειπε ἀμέσως τὸν ἀγῶνα. Ὁ Ἑρρίκος τὴν εἶχε σηκώσει στὰ χέρια του καὶ σκέπαζε μὲ φιλιὰ τὸ πρόσωπό τῆς, τὸ στόμα τῆς καὶ τὰ μάτια τῆς. Μὲ μιὰ ὑπέροστη προσπάθεια, ἡ Ἄννα ἀποσπᾶσθηκε ἀπ' τὴν ἀγκαλιά του. Ἀκόμα ἕνα λεπτὸ καὶ θὰ τὴν εἶχε ρίξει στὸν πάγκο ποὺ ἦταν κάτω ἀπ' τὸ παράθυρο.

—Σᾶς παρακαλῶ, μὴ μὲ ἀτιμάξετε!

—Ὅστε ὁ ἔρωτας τοῦ βασιλιᾶ εἶναι ἀτίμητος;

Τὴν ἀκούμπησε στὸ πάτωμα, μὰ τὴν κρατοῦσε ἀκόμα ἀγκαλιασμένη.

—Ὁφείλω πίστη στὴ βασίλισσα, εἶπε ἡ Ἄννα, μὴ βρίσκοντας ἄλλο ἐπιχείρημα. Δὲν μπορῶ νὰ τὴν προδώσω, ἀκόμα καὶ γιὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω —ἡ γιὰ νὰ εὐχαριστήσω τὸν ἑαυτὸ μου...

Ὁ Ἑρρίκος ἀπάχτηκε ἀπ' τὰ τελευταῖα τῆς λόγια.

—Καὶ τὸν ἑαυτὸ σας; Καὶ τὸν ἑαυτὸ σας ἐπίσης; Ἀλήθεια; Πέστε μου ναί, Ἄννα, πέστε μου ναί...

Ἡ Ἄννα ἦταν πιασμένη στὴν παγίδα τῶν κολακειῶν ποὺ ἐφενύρισε. Ἀλλὰ δὲν ἄργησε νὰ μεταστρέψῃ αὐτὴ τὴν κολακεία πρὸς ὄφελός τῆς.

—Ναί, Μεγαλειότατε, καμμιὰ εὐχαρίστησι στὸν κόσμο δὲν θὰ ἦταν πὺς μεγάλῃ... Ἀλλὰ μιὰ εὐκολὴ γυναῖκα δὲν θὰ ἦταν ἀξία τῆς ἀγάπῃς σας. Εἰμαι στὴν ὑπηρεσία τῆς βασιλίσσης κ' ἡ βασίλισσα εἶναι γυναῖκα σας!

—Νὰ κάτῃ γιὰ τὸ ὅποιο δὲν εἰμαι σίγουρος, μάρτυς μου ὁ Θεός! Εἶναι τόσο λίγο γυναῖκα μου, ὥστε, ἐδῶ καὶ δεκάξῃ χρόνια, τὸ μυαλό μου δὲν ἔχει μείνει σὲ ἡσυχία...

Ἡ Αἰκατερίνη ἦταν ἡ χήρα τοῦ ἀδελφοῦ του...

—Ἐδῶσα διαταγὴ στὸν καρδινάλιο ν' ἀσχοληθῇ μ' αὐτὸ τὸ ζήτημα, πρόσθεσε.

Μιὰ ἰδέα, τόσο ἱλιγγιώδης, πέρασε ἀπ' τὸ μυαλό τῆς Ἄννας, ὥστε δὲν μποροῦσε οὔτε κἂν νὰ τὴν διατυπώσῃ στὴ φαντασίᾳ τῆς.

—Ἄν ὁ γάμος τῆς Μεγαλειότητός σας εἶναι παράνομος... τί πρέπει κανεὶς νὰ συμπεράνῃ;

—Ὅτι ἡ κόρη μου εἶναι νόθος, εἶπε ὁ Ἑρρίκος ἀπότομα, ὅτι δὲν εἰμαι παντρεμένος κι ὅτι μπορῶ νὰ πάρω μιὰ ἄλλη γυναῖκα!

Δέγοντάς το αὐτὸ, σκεπτόταν τὴ Γαλλίδα πριγκίπισσα. Τότε ἡ Ἄννα τὸν πλησίασε καὶ τὸν ἀγκάλιασε. Τὴν ἐνοιωσε ν' ἀνατριχίλῃ καὶ φαινόταν ξαφνικὰ γλυκιά καὶ λεπτή.

—Ἄν πραγματικὰ ἡ Μεγαλειότης σας ἦταν ἐλεύθερη, ψιθύρισε, τότε θὰ τοιμοῦσα νὰ τὴν συλλογισθῶ, χωρὶς νὰ λάβω ὑπ' ὄψη μου τὴν τιμὴ μου...

Καὶ μ' αὐτὰ τὰ λόγια τὸν ἀφῆσε καὶ τὸ ἐλαφρὸ δῆμα τῆς ἀντήχησε στὶς πλάκες τοῦ διαδρόμου, ὥσπου ἡ ἡχώ του ἔσθρεσε...

Ἐκείνη τὴ νύχτα ἡ Ἄννα ἔμεινε ξύπνια καὶ ἀκούγε τὶς ἄλλες κυρίες τῆς βασιλίσσης νὰ ροχαλίζουν. Ἀρχίζε νὰ καταλαβαίνει ὅτι οἱ φήμες ποὺ κυκλοφοροῦσαν ἦταν πραγματικὲς: Ὁ βασιλιάς ἤθελε νὰ χωρίσῃ καὶ νὰ ξαναπαντρευθῇ. Ὁ Γουίλλεμ κι αὐτὸς ἦταν ἀπορασιασμένος ν' ἀπαλλαγῇ ἀπ' τὴν βασίλισσα, ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ ἔχῃ καμμιὰ πιθανότητα νίκῃς ἀπέναντι σὲ τέτοιους ἀντιπάλους. Ὅλα τοὺς εἰδοῦσαν κι ὅλα στρέφονταν ἐναντίον τῆς Αἰκατερίνης, συλλογιζόταν ψυχρά. Ἡ Αἰκατερίνη ἦταν γερασμένη καὶ φαινόταν μεγαλύτερη ἀπ' τὴν ἡλικία τῆς. Δὲν θὰ μποροῦσε πὰ νὰ κἀν παρὰ νὰ ἀπ' ὅλα τὰ χροῖνα τοῦ γάμου τῆς δὲν εἶχε μείνει στὸ βασιλιά παρὰ αὐτὴ ἡ κοκινωτορὴ καὶ ἀσθενὴ μικρούλα. Ἡ Ἄννα δὲν συμπαθοῦσε τὴν πριγκίπισσα Μαίρη. Αὐτὸ τὸ εὐλοβικὸ καὶ σοβαρὸ παιδί ἐνοιωσε τὴν ἀντιπάθειά τῆς μὲ τὴν ἀντίστασι τοῦ ἀπέναντι στὴ νέα δεσποινίδα τῶν τιμῶν καὶ τῆς φερόταν μὲ μιὰ ἐπιφύλαξι γεμάτη ὑπεροψία.

Ἡ βασίλισσα εἶχε πολὺ σοβαρὴ νοοτροπία, ὥστε ἡ συντροφία τῆς ν' ἀρεθῇ στὸ βασιλιά. Οἱ προσευχὲς τῆς, τὰ διαδίσματα τῆς, ἡ καλοσυνήθισμένη ζωὴ τῆς ἔκαναν τὴν Ἄννα νὰ πλῆττει ἀφάνιστα. Ὅσὲ μου! Τί μποροῦσε νὰ δοῇ ἕνας ἄνδρας νέος κ' ἀσθησιακὸς σὲ μιὰ τέτια γυναῖκα! Ὅχι, ἡ Αἰκατερίνη δὲν διέθετε κανένα δόλο...

Ἡ Ἄννα ἄλλαξε θέσι, ἀκούμπησε τὸ κεφάλι τῆς στὰ μπράτσα τῆς καὶ μιὰ σκέψῃ ἀχίωσε νὰ σχηματίζεται πολὺ καθαρά στὸ μυαλό τῆς: Ἄν μποροῦσε νὰ δοῇ ἕνα ἄνδρα νέος κ' ἀσθησιακὸς σὲ μιὰ τέτια γυναῖκα! Ὅχι, ἡ Αἰκατερίνη δὲν διέθετε κανένα δόλο...

Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας! Κάρφωνε τὰ μάτια τῆς στὸ ταβάνι, προσπαθώντας νὰ φαντασθῇ αὐτὴ τὴ μοῖρα: Τὴν Αἰκατερίνη χωρισμένη καὶ τὴν

Ίδια πλάι στο βασίλειο, στην πρώτη σειρά της Αύλης! Θα την παντρευόταν, κι ο καρδινάλιος θα εύλογε την ένωση τους. Αυτή η ιδέα κολάευσε τη ματαιοδοξία της: 'Ο καρδινάλιος, που είχε έμποδισε το γάμο της με τον Πέτρον, επειδή εκείνη δεν ήταν από άρετα καλή οικογένεια. Τί θαύματα έκδιδε!

Για λίγη ώρα οι σκέψεις της διακόπηκαν από ένα κύμα μίσους. «Μη προσπαθήσεις ν' αναμετρηθείς με τον καρδινάλιο, σέ ικετεύω», της είχε ζητήσει ο αδελφός της. Και θυμάταν την απάντησή της: «Θα προσπαθήσω όταν θα είμαι έτοιμη —μια γυναίκα μπορεί να πετύχει εκεί όπου ένας άνδρας απέτυχε...».

Η Άννα αναρωτιόταν τί να σκεπτόταν άραγε ο Γαύσεϊ για την επιτυχία της κοντά στο βασίλειο. Άντιλαμβάνοταν ως ποιά σημείο είχε μαγέψει τον Έρριχο; 'Ο καρδινάλιος της είχε αποτίνει συχνά το λόγο, με έλαφρά συγκρατημένο τρόπο, και έψωνε το κεφάλι του σά να ήταν ο ίδιος βασιλιάς. 'Ο καρδινάλιος ήταν ένας άνθρωπος που είχε δημιουργήσει πολλούς έχθρους, συλλογιζόταν η Άννα, και πρώτα-πρώτα το θείο της, τον Νόρφολκ. Στην πραγματικότητα είχε γύρω του ανθρώπους που προσπαθούσαν μ' όλους τους τρόπους να προκαλέσουν τη δυσμείνεια του βασιλιά έναντίον του.

Ένα χαμόγελο σχηματίστηκε άργα στα χείλη της. Μια γυναίκα δεν αντιμετωπίζει άραγε το ιδεώδες μέσον; Άν κηρυσόταν έχθρα του Γαύσεϊ θα βρούσε υποστηρικτές στους κόλπους της πιο ισχυρής μερίδας της Αύλης. Ήταν σίγουρη για το θείο της: Αυτός είχε πάντα φερθεί περιφρονητικά στους Μπόλεϊν, που το αίμα των Χόουαρντ, το αίμα της αδελφής της, δεν έφτανε για να τους ανυψώσει. Άλλ' απ' τον καιρό που ο βασιλιάς την είχε ξεχωρίσει, ο Νόρφολκ εφύρισε συχνά εύκαιριες ν' απευθύνη το λόγο στον πατέρα της και στον Τζώρτζ. 'Ο Νόρφολκ έμοιαζε με άλεπού και ήταν άρετα φιλόδοξος, ώστε να είνον την άνοδο στο θρόνο ενός μέλους της οικογένειάς του. Κανένας Χόουαρντ δεν άντιστεκόταν στην πατροπαράδοτη συνήθεια των μηχανορραφιών. Η Άννα τους είχε μελετήσει και γνώριζε την ακριβή ιστορία των άγωνων και των προδοσιών, που είχαν αψηήσει τη δύναμη αυτής της οικογένειας. Και αποτελούσε μέρος της κ' η ίδια! Είχε την έπαδειξία τους, τις φιλοδοξίες τους, την υπερηφάνειά τους. Άλλα συγκρόνων είχε πάρει την πονηριά και την διορατικότητα των δικών της προγόνων, των έμπόρων.

Έπρεπε να ξερθε σ' έπαφή με τον Νόρφολκ και να τον βολιδοσκοπήσει με προσοχή. Θα έπεφόρτιζε τον πατέρα της μ' αυτή τη δουλειά, απέφασσε η Άννα. Το μίσος που ένιωθε γι' αυτόν δεν την έμποδισε ν' αναγνωρίσει την πονηριά του μυαλού του. Κόντευε να γελάσει στην ιδέα της εκφράσεως που θα έπαυνε ο πατέρας της όταν θα του εκμυστηρευόταν τις προθέσεις της. Θ' άνησυχούσε, θα φώναζε και θα την μάλωνε επειδή, αντί να έπωφελείται απ' την εύνοια του βασιλιά, όσο διαρκούσε, άφηνε τις εύκαιριες να περνούν κ' έτρεφε παράλογες φιλοδοξίες. Η Άννα ήξερε ακριβώς τί θα της έλεγε — μιά η πλεονεξία του θα επικρατούσε. Θα πήγαινε να μιλήσει στον τρομερό του γαμπρό, τον δούκα του Νόρφολκ, και θα του έλεγε πως η άνειψιά του μπορούσε να γίνει βασίλισσα της Άγγλιας, πράγμα που θα σήμαινε την πτώση του καρδινάλιου. 'Ο Νόρφολκ έπρεπε να δρή άλλους συμμάχους, έξ ίσου ισχυρούς, όσο αυτός...

Φυσικά, τα πράγματα δεν βρίσκονταν ακόμη παρὰ στην αρχή, δεν έπρεπε να το ξεχνάει ούτε έπρεπε να μειώνει προκαταβολικά τις δυσκολίες. Έκείνο που τις είχε γεννήσει αυτές τις ιδέες ήταν η στιγμή που είχαν βρεθεί στο διάδρομο και που ο βασιλιάς είχε άντικρούσει τις δικαιολογίες της, άπαρνούμενος τη γυναίκα του και το παιδί του. Τηχαν, άλλωστε, κι άλλες υποψήφιος για το βασίλειο αυτό γάμο. 'Ο Έρριχος κι ο Γαύσεϊ θα είχαν στο μυαλό τους να δάλουν κάποια ξένη πριγκίπισσα στη θέση της Αικατερίνης, όταν θα είχαν διώξει την τελευταία. Μά αυτή η πολιτική αντίπαλος ήταν πολύ μακριά και μπορούσε κανείς να στοιχηματίσει πως ο βασιλιάς δεν την είχε δι' ποτέ. Την Άννα, άντιθέτως, την είχε δι' κ' είχε τρελλαθεί μαζί της, άν και πρὸς τὸ παρόν δεν άντιμετώπιζε άλλο ένδεχόμενο παρὰ να την κάνει έρωμένη του. Άλλα δεν μπορούσε, άραγε, με τον καιρό να την δι' σαν υποψήφια γυναίκα του;

Η Άννα δεν κοιμήθηκε ως την αύγή και μιά ώρα αργότερα την ξύπνησαν για να πάει να βοηθήσει τη βασίλισσα να ντυθεί και για να παραστή στην πρωινή λειτουργία.

Όπως θα το έχετε ίσως παρατηρήσει, μυλόρδε, η Αυτού Μεγαλειότης, ο βασιλεύς, έχει πολύ συνδεθεί τελευταίως με την κόρη μου Άννα.

Ο Τόμας Ρότσορντ διάλεγε προσεκτικά τα λόγια του. Δεν αισθανόταν ποτέ άνετα με τον μελαγχό και άντιπαθί γαμπρό του και το πλάγιο βλέμμα που του έριχναν τ' αλόιθορα μάτια του αποτράβουσε την προσοχή του. Ήταν μόνοι τους στον άντιθάλαμο των εύγενών.

—Έ, και λοιπόν; Έκανε ο δούκας.

Πέρασε το δάχτυλό του στη μακριά μήτη του κι άναρωτήθηκε τί να ήθελε απ' αυτόν τούτος ο έμπορος. 'Ο ύποκομος Ρότσορντ —σκέφτηκε— δεν ήταν ο μόνος του είδους του. Τηχαν παντού τέτοιο προστατευόμενοι του βασιλιά, με τους γελοίους τίτλους τους! Γιατί ο Έρριχος δεν έδινε καμιά σημασία στη γέννηση, άρκει οι άνθρωποι που έκανε παρέα να ήταν επιδέξιοι στο κινήγι και να ήξεραν να τον διασκεδάζουν...

'Ο Ρότσορντ δεν ήξερε πως να το πει. Η άποστολή του που είχε φανη πολύ άπλη, όταν η Άννα του την είχε εκθέσει —τόσο άπλη, ώστε η φαντασία του είχε έξαφνη, είχε νιώθει ότι μ' ένθουσιασμό το άπραγμαποίητο δνειρό της. Προσπάθησε να δοκιμάσει το έδαφος:

—Επειδή αγαπώ την οικογένεια της γυναίκας μου, θα ήθελα να σάς ρωτήσω ποιά είναι η γνώμη σας...

—Δεν βλέπω να χρειάζεται καμιά γνώμη, είπε ο Νόρφολκ. Άν ο βασιλιάς κοιμάται με την άνειψιά μου, τί δουλειά έχω εγώ σ' αυτή την υπόθεση;

—Αυτό είναι ακριβώς το ζήτημα: Η υπόθεση δεν έχει φτάσει ως εκεί!

'Ο Νόρφολκ τον κοίταξε κατάματα, σηκώνοντας τα πικνά του φρύδια: —Δεν είναι έρωμένη του; Μά τότε τί νόημα έχουν όλ' αυτά; Είναι πολλοί μήνες τώρα που έρωτοτροπεί μαζί της και μη προσπαθήσετε να με κάνετε να πιστέψω ότι ο βασιλιάς άρκείται στο να την θαυμάζει, μένοντας σε σεβαστή άπόσταση!

—Η άπόσταση του επιβάλλεται απ' την κόρη μου. Και από σεβασμό πρὸς την τιμή της, ο βασιλιάς θα μπορούσε ν' άντιμετωπίσει ένα δεσμό πιο σύμφωνο με την άρετή...

'Ο δούκας έρριξε ένα κεραυνόβολο βλέμμα στο ύπουλο, γενειοφόρο πρόσωπο του πατέρα της Άννας.

—Γιά όνομα του Χριστού, που θέλετε να καταλήξετε; Έλάτε, πείτε αυτό που έχετε να πείτε και σταματήστε αυτά τα παζαρέματά σας, που θυμίζουν τις γριούλες της αγοράς!

'Ο Ρότσορντ κοκκίνισε απ' την προσβολή, μά βρήκε τρόπο να χαμογέλασε και υποκλήθηκε με κάποια άκαμψία.

—'Ο καρδινάλιος άντιμετωπίζει διαζύγιο του βασιλιά με τη βασίλισσα. 'Ο βασιλιάς, άν πετύχει τη διάλυση του γάμου του, σκαπεύει να πάρη άλλη σύζυγο.

—Αυτή η φήμη κυκλοφορεί εδώ και μήνες, τον διέκοψε ο Νόρφολκ.

—Η κόρη μου το ξέρει απ' τον ίδιο το βασίλειο, άπάντησε ο Ρότσορντ.

'Ο δούκας τον κοίταξε με δυσπιστία. Άλλά αυτή τη φορά το βλέμμα του συνάντησε τα μάτια του Ρότσορντ και κάτι έπαισε τον δούκα ότι ο τελευταίος δεν μιλούσε στον άέρα.

—Κι αυτή η πονηρή κοπέλα βλέπει ότι υπάρχει περίπτωση να γίνει βασίλισσα —αυτό δεν ήρθατε να μου πείτε;

—Ήρθα να σάς ρωτήσω ποιά είναι η γνώμη σας. Άν υποθέσω πως η Αυτού Μεγαλειότης ο βασιλεύς άποφασίσει να παντρευτεί μιά άπ' τις ύπαικούς του, θα το έγκρίνατε, μυλόρδε;

—Άν αυτή η ύπαικος ήταν η ίδια μου η άνιψιά; Καλέ μου άνθρωπε, με νομίζετε, λοιπόν, δλωσδύλου άμυαλο; Άν θα το έγκρινε; Μά και βέβαια, γερο-τρελλέ μου, και σεις θα το έγκρίνετε κι όλοι οι συγγενείς της... άπό τον δρο, φυσικά, ότι η κοπέλα δεν θα έχη τρελλαθεί, γιατί όλ' αυτά θα μπορούσαν να μην είναι παρὰ καρπὸς της φαντασίας της... Έπαρίεμαι ε'σας για το ζήτημα αυτό. Άλλά ποιός άλλος μπορεί να το εύχεται όπως έ-μεις; Τί θα πουν οι κόρες των άλλων μεγάλων οικογενειών; Ξέρετε πόσους έχθρους η Άννα θα δημιουργήσει στην Αύλη μόλις το μυστικό άρχιση να ψιθυρίζεται; Και ξέρετε πόσοι έχθροι θα δημιουργηθούν στο λαό όταν οι άνθρωποι μάθουν ότι η καλή τους βασίλισσα, η Αικατερίνη, διώχτηκε για ν' άντικατασταθεί από μιά δεσποινίδα των τιμών της; Ά, Ρότσορντ, κρίμα στο έμπορικό σας αίσθητήριο! Η ιδέα αυτή είναι άπραγματοποίητη...

—Και πόσους έχθρους, μυλόρδε, έχει ο καρδινάλιος στην Αύλη και στο λαό; ρώτησε ο Ρότσορντ.

'Ο δούκας πήρε άπειλητικό ύφος.

—Κανείς δεν μπορεί να τους μετρήσει. Θα έδινα το καλό μου το μάτι για να στοίχουν το λαούγγι αυτής της δχιάς! Άλλά τί δουλειά έχει σ' αυτό το ζήτημα;

—Έχει τεράστια έπρροή στο βασίλειο, είπε ο Ρότσορντ μ' έτοιμότητα. Άλλά κ' η Άννα έχει έπρροή στο βασίλειο. Θα μπορούσε να συμβή ν' άκούσει ο βασιλιάς εκείνη και να πιστέψη ότι όσα εκείνη λέει για τον καρδινάλιο είναι άλήθεια, ενώ θα ύποπτευόταν τα κίνητρα ανθρώπων όπως έ-γώ, ακόμη κι όπως εσείς...

—Διάβολε, είστε καμτόνηρος άνθρωπος, είπε ο Νόρφολκ, ξαναρχίζοντας να τριβή τη μήτη του μ' ένα δάχτυλο. Με δυο λόγια, μου προσφέρετε την άνιψιά μου για όπλο έναντίον του Γαύσεϊ, δεν είν' έτσι; Στην περίπτωση αυτή θα προσελκύσει κοντά της τους ανθρώπους, σά να κρατούσε το λάβαρο του Αγίου Πνεύματος...

—Η Άννα μισεί τον καρδινάλιο, έξακολούθησε ο Ρότσορντ. Έχει μαζί του προηγούμενα και ξέρετε τί δηλητήριο είναι ικανές να χύσουν οι γυναίκες, μυλόρδε μου...

—Το δηλητήριο της κόρης σας, πάντως, το ξέρω, άπάντησε στεγνά ο Νόρφολκ. Άλλά καλά θα κάνη να το κρύψη απ' το βασίλειο.

—Πιστεύω ότι γνωρίζει τον χαρακτήρα της Αυτού Μεγαλειότητος, το απέδειξε στους τελευταίους αυτούς μήνες, άπάντησε ο πατέρας της Άννας.

'Ο δούκας κούνησε το κεφάλι του έπιδοκμαστικά.

—Κανείς δεν το άρνείται, μά έμένα τί με θέλετε;

—Θέλω την ύπόσχεσή σας πως θα πείτε καλά λόγια για την Άννα στο βασίλειο και πως θα ύποστηρίζετε την ιδέα του διαζυγίου.

—Σας τη δίνω και σάς δίνω και μιά άλλη ύπόσχεση που δεν μου ζητήσατε ακόμη: Θα πληροφορήσω τον λόρδο Σάφφολκ και μερικούς άλλους ότι η προώθηση της Άννας μπορεί να οδηγήσει στην πτώση του Γαύσεϊ...

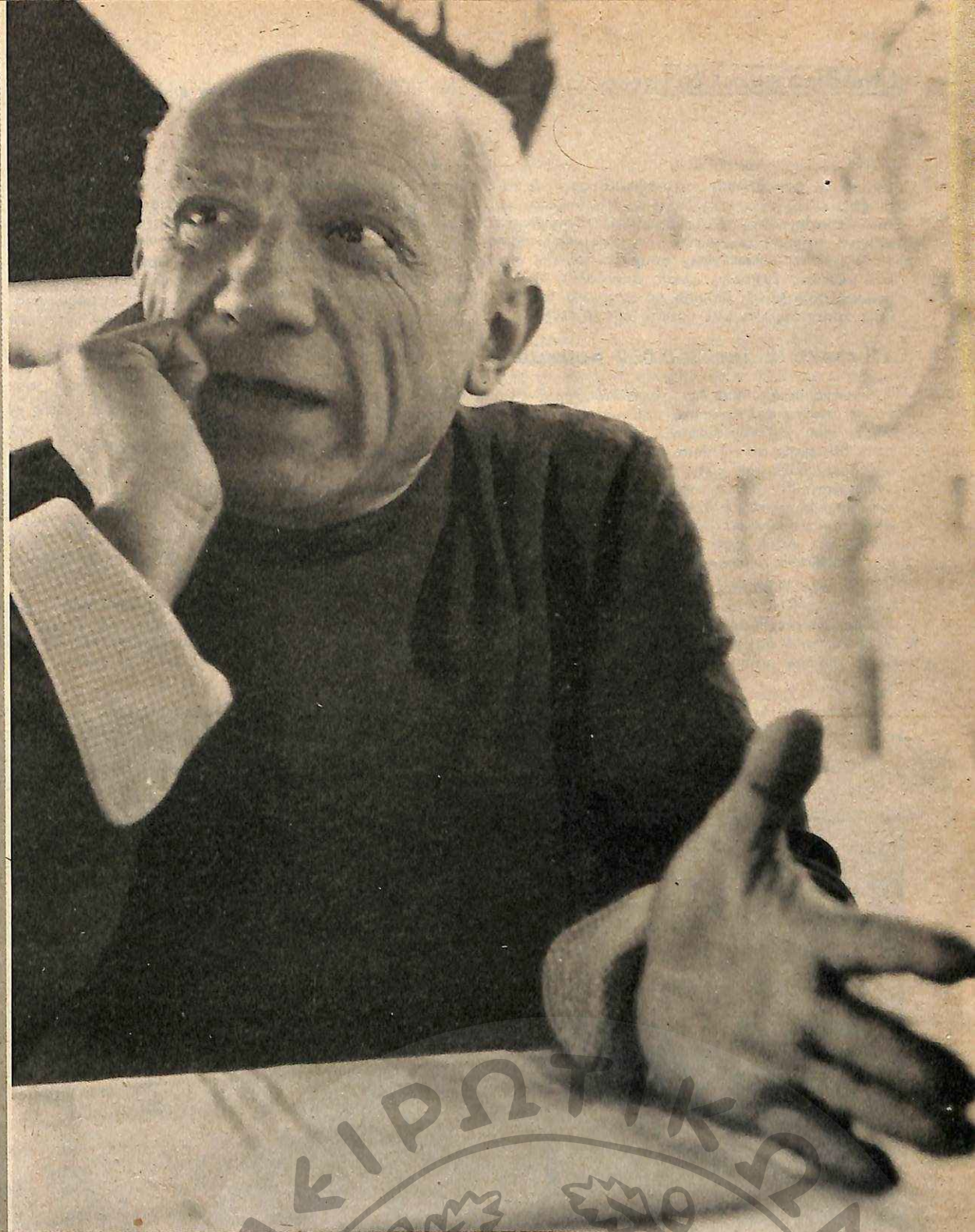
Τρεις έβδομάδες μετά τη μασκαράτα, η βασίλισσα έδωσε στην Άννα την άδεια να γιορτί για μερικές μέρες στον πόργο του Χέβερ, για να ξεκουραστεί λιγάκι. Η νέα έφυγε απ' την Αύλη μ' ένα άνετο άμάξι. Τημέρες του πατέρα της άποτελούσαν την ακολουθία της και στη μέση της διαδρομής έ-νας άγγελιαφόρος του βασιλιά σταμάτησε τη συνοδεία.

Κρατούσε ένα γράμμα κ' ένα δώρο. Κοίταξε πρώτα το δώρο και είπε να εύχαριστήσουν την Αυτού Μεγαλειότητα τον βασιλιά. Μόλις θα έφθανε στο Χέβερ —είπε— θα έστελνέ έναν άγγελιαφόρο με την άπάντησή της. Μέσα σ' ένα δεκάτινο κιβώτιο, άραιά έπεξεργασμένο, βρήκε ένα βιβλιαράκι προσευχών με ύπεροχο χρυσό δέσιμο. Το κείμενο διασκομούσαν θαυμάσιες χαλκογραφίες. Στερέωσε το βιβλίο στην άλυσίδα της ζώνης της κι άκούμπησε την πλάτη της στο άναπαυτικό καθισμά της, ενώ διάβαζε το γράμμα του βασιλιά:

«Πολυαγαπημένη της καρδιάς μου. Αυτές οι γραμμές είναι γραμμένες με το χέρι εκείνου, που η άπουσία σας του βαραίνει τόσο πολύ την ψυχή...».

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΠΑΜΠΛΟ ΡΟΥΪΘ Υ ΠΙΚΑΣΣΟ

ΣΤΑ 78 ΧΡΟΝΙΑ του, ο Πικάσσο διατηρεί όλη την πνευματική και σωματική ζωτικότητα ενός άνδρα στην πλήρη άκμή του. Είτε μεγαλοφυή τὸν θεωρή κανείς, είτε τσαρλατάνο, πάντως, δεν μπορεί να του άρνηθῇ τὸν τίτλο του μεγαλύτερου έπαναστάτη στην τέχνη του 20ου αιώνα. Μαχητικός και όξύς, ύποστηρίζει τις πεποιθήσεις του άκόμη και με... σαρκασμούς. «Δεν καταλαβαίνω τίποτε από την τέχνη σας!», του παρετήρησε κάποτε ένας έπισκέπτης. «Καταλαβαίνετε κινέζικα;», τὸν ρώτησε ο μαίτρ. «Όχι, έφ' όσον δεν έχω διδαχθῇ». «Τότε πως θέλετε να καταλάβετε την τέχνη, χωρίς να έχετε διδαχθῇ;», ρώτησε ο Πικάσσο.

Ο πρύτανις της άνταρσίας

‘Ο ισπανικής καταγωγής ζωγράφος, μεγαλοφυής ἢ ισαολαίανος, είναι όποσδήποτε μαζί με την Μπαρντό ό αντιπροσωπευτικότερος τύπος της σημερινής Γαλλίας.

Καπνίζοντας αδιάκοπα τα πιο βαρεία τσιγάρα που παράγει η γαλλική καπνοβιομηχανία και διαβάζοντας —μόνο τα πρωινά— τα πολυάριθμα γράμματα που φθάνουν γι' αυτόν κάθε μέρα απ' όλα τα μέρη του κόσμου, ο Πάμπλο Ρουΐθ Υ Πικάσσο, ο μεγαλύτερος ζωγράφος της εποχής μας, έξακολουθεί ν' άποτελή για πολλούς ανθρώπους ένα έμυστήριο του κόσμου της τέχνης.

Μένοντας στο Βαλλαρύ της Νοτίου Γαλλίας, άσχολεϊται συνεχώς με την τέχνη του, δοκιμάζοντας όλο και νέους δρόμους, που κανείς δεν μπορεί να προβλέψει που θα οδηγήσουν. Δεν είναι, όμως, μόνον η αλόνια αναζήτηση νέων μορφών, νέων έκφραστικών μέσων στην τέχνη, που κάνει τὸν Πάμπλο Πικάσσο να βρίσκεται συνεχώς στο προσκήνιο του διε-

θνούς ενδιαφέροντος. Είναι και η καταπληκτική ζωτικότητα που διαθέτει. Αυτός ο «γέρος», όπως τὸν απέκάλυψε ένας δημοσιογράφος που έγραψε γι' αυτόν τελευταία, παρ' όλα τα 78 χρόνια του, έξακολουθεί να διατηρή όλη τη σωματική και πνευματική ζωτικότητα, που έχει ένας άντρας στην άσμή της ηλικίας του. Έχοντας ζήσει 58 χρόνια —άκόμη και την εποχή της γερμανικής κατοχής— στη Γαλλία, άφωμοιόθηκε, παρ' όλη την ισπανική του καταγωγή, απ' αυτή τη χώρα και σήμερα είναι —μαζί με την Μπριζίτ Μπαρντό, όπως θέλουν πολλοί— ο πιο αντιπροσωπευτικός τύπος της Γαλλίας. Λένε ότι, όπως η Μπριζίτ αντιπροσωπεύει σήμερα τη χάρη, τὸν πειρασμό και τα νεύατα σε γαλλική έκδοση, έτσι και ο Πάμπλο Πικάσσο είναι μιά έξέχουσα προσωπικότητα, που

μπορεῖ νὰ τοποθετηθῇ στὰ «ἀξιοθέατα», γιὰ τὰ ὁποῖα τρέχουν κατὰ κύματα οἱ ξένοι τουρίστες στὴ Γαλλία. Καλύπτουν, καὶ οἱ δυὸ μαζί, τὴν περιοχή πού ξεκινάει ἀπὸ τὸ Λουβρο καί, περνώντας ἀπὸ τὸν Πύργο τοῦ Ἀἰφελ καὶ τὰ «μπουλνάρ», καταλήγει στὰ «Φολὶ Μπερζέρ».

Μεγάλος καλλιτέχνης, σύμφωνα μὲ τὴν πλειοψηφία τῶν κριτικῶν, ἀλλὰ καὶ μεγάλος ἔμπορος, χωρὶς ἀμφιβολία, περνᾷ τῶρα τὴν περίοδο τῆς «ἀρένας», ἀσχολεῖται δηλαδὴ μὲ ἱσπανικὰ θέματα, ὅπως ταῦροι, ἀρένες, κόκκινα τριαντάφυλλα καὶ μαῦρες «μαντῆλες».

Πίνακες ἀξίας 300 000 δραχμῶν!

Προηγουμένως, γιὰ ἓνα μικρὸ διάστημα, εἶχε δοθῇ στὴν κεραμική, πλάθοντας πιάτα καὶ κανάτια, πού τὰ ζωγραφίζει ἀργότερα ὁ ἴδιος. Ἡ παραγωγή τους γιὰ τὸν Πάμπλο Πικάσσο ἦταν, βέβαια, μάλλον εὐκόλη, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἔκανε τὸ σφάλμα νὰ τὰ διαθέσῃ ὅλα μαζί στὴν ἀγορά. Πρέπει νὰ σκέφθηκε, βάζοντας κάτω ἀπλούς οικονομικοὺς νόμους, ὅτι ἡ μεγάλη προσφορά ποτὲ δὲν μπορεῖ νὰ συμβάλῃ στὴ διατήρηση τῶν ὑπέρογκων ποσῶν πού προσφέρονται τὰ ἔργα του. Τὸ ἴδιο καλὰ τὰ κατάφερε καὶ μὲ τοὺς πίνακές του, πού κοστίζουν σήμερα 300.000 δραχμὲς τὸ «κομμάτι» κατὰ μέσον ὁρο. Αὐτὸ, ἀσφαλῶς, δὲν ἰσχύει καὶ γιὰ τὰ μεγάλα του ἔργα. Τοὺς πίνακες αὐτοὺς εἶναι κάπως δύσκολο νὰ τοὺς διατιμῇ κανεὶς.

Γιὰ τὸν Πικάσσο, ἡ πρωτοτυπία δὲν εἶναι μόνον χαρακτηριστικὸ τῶν ἔργων του. Καὶ ἡ ζωὴ του ξεφεύγει πάντα ἀπὸ τὰ συνηθισμένα ὅρια. Μὲ πνεῦμα καὶ σῶμα σὲ μιὰ ἀκμῇ, πού μαγεύει, θὰ μπορούσε, σκέφθηκαν πολλοί, νὰ εἶναι ὁ ἀρχηγὸς ἑνὸς λαοῦ ἢ ἑνὸς κατακτητῆς τοῦ εἴδους, πού συναντιέται σήμερα μόνον στὰ παλιὰ περιπετειώδη μυθιστορήματα. Θὰ ἦταν δυ-

νατόν, ἀκόμη, νὰ εἶναι καὶ ὁ ἰδρυτὴς μιᾶς θρησκείας. Ἕνας μελετητὴς τοῦ ιδιότυπου ἔργου του, ἀλλὰ καὶ τοῦ πάντα πρωτότυπου δημιουργοῦ του, γράφει, κάνοντας ἀνθρωπολογικὲς παρατηρήσεις, ὅτι κάτω ἀπ' τὸ στέμμα τῶν λευκῶν μαλλιών, πού πλαισιώνουν τὴν ἀκάλυπτη κορυφὴ τοῦ κεφαλιοῦ του, διακρίνεται ἓνα ἐξόγκωμα, πού γιὰ ἀρκετοὺς ἀνθρωπολόγους εἶναι χαρακτηριστικὸ τῆς μεγαλοφυΐας του. Τὸ ἐξόγκωμα πού βρίσκεται στὸ κεφάλι τοῦ ζωγράφου καταχωρεῖται, ἀπὸ τοὺς «ἀρμόδιους» παρατηρητὲς, στὴν κατηγορία τῶν ἐξογκωμάτων πού χαρακτηρίζουν τοὺς ἐπαναστάτες!

Βέβαια, συνεχίζει, ὁ Πάμπλο Πικάσσο δὲν ὑπῆρξε ποτὲ πολιτικὸς ἐπαναστάτης, ἀλλὰ πρέπει νὰ τοῦ ἀναγνωρισθῇ ὅτι «ἐπαναστατοποίησε» τὴν τέχνη... Ὅλοι ὅσοι πιστεύουν στὴν τεχνοτροπία τοῦ ζωγράφου, τὸν θεωροῦν σὰν ἰδρυτὴ ἑνὸς νέου κόσμου τέχνης, ἕναν ἐπαναστάτη στὸν τομέα τῆς αἰσθητικῆς. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, προσθέτει, ὅτι εἶναι ὁ πιὸ φημισμένος ζωγράφος τῆς ἐποχῆς μας. Σὰν ἐπακόλουθο τῆς παγκόσμιας ἀναγνώρισής του ἦλθαν τὰ ἀνώτατα καλλιτεχνικὰ βραβεῖα πού τοῦ ἀπενεμήθησαν γιὰ τὸ ἔργο του.

Ὁ Πικάσσο ἐργάζεται στὸ στούντιό του μόνον τὶς ἀπογευματινὲς ὥρες, ἐνὸς ὁλόκληρου τὸ πρωῒνὸ προτιμᾷ νὰ τὸ περνᾷ στὴν ὁμορφὴ βίλλα του, πού τὴν ἀγκαλιάζουν τὸ πράσινο ἀπ' τὴ μεριὰ τῆς ξηρᾶς καὶ ἡ γαλανὴ Μεσόγειος ἀπὸ τὸ μέρος τῆς θάλασσας.

Γιὰ τὸν ζωγράφου, ὁ Πικάσσο —ὁ πατέρας του ἦταν καθηγητὴς στὴν Ἀκαδημία Καλῶν Τεχνῶν, στὴ Βαρκελώνη— δὲν μπόρεσε νὰ μὴν ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν κλασικῶν συμπατριωτῶν του στὴν ἀρχὴ τῆς καλλιτεχνικῆς σταδιοδρομίας του. Ὁ Βελάσquez καὶ ὁ Θουρμπάραν ἔπαιξαν, ἀσφα-

λῶς, τὸν ρόλο τους στὶς ρεαλιστικὲς τάσεις πού ἔδειξε στὴν ἐφηβικὴ του ἡλικία ὁ ζωγράφος, ἀργότερα ὅμως ἡ διάθεσή του ἄλλαξε τελείως. Ἔτσι, ὅταν ὁ πατέρας του τὸν ἀποχαίρεται τὴν ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεώς του γιὰ τὴ Γαλλία, τοῦ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα πού ἔρεφε γιὰ τὴν καλλιτεχνικὴ του ἐξέλιξη:

«Ἐλπίζω νὰ διορθωθῇ ἐκεῖ πού πηγαίνεις», τοῦ εἶπε πῇ τότε... Ἡ μετέπειτα ἐξέλιξη τοῦ ἀπέδειξε ὅτι οἱ γιοὶ δὲν ἀκολουθοῦν πάντοτε τὶς συμβουλές, πού οἱ πατεράδες ἐλπίζουν νὰ τηρήσουν «γιὰ τὸ καλὸ τους».

Ἡ νέα τεχνοτροπία τοῦ Πικάσσο

Τὴ «Γαλάζια περίοδο», πού χαρακτηρίζει τὰ πρῶτα ἔργα τῆς νέας τεχνοτροπίας τοῦ Πικάσσο, θ' ἀκολουθῆσῃ ἡ «Κυδιστικὴ», ὅπως τὴν χαρακτήρισε ὁ Ματίς, κι ἀργότερα θάρθῃ ἡ ἐποχὴ τοῦ «Ἀναλυτικοῦ κυδισμού», πού θὰ κρατήσῃ ὡς τὸ 1912. Ἀκολουθοῦν ἄλλες περίοδοι, πού ὁδηγοῦν στὶς τελευταῖες δημιουργίες τοῦ καλλιτέχνη. Πιάτα, κανάτια, ἀνθρωπόμορφοι ἀμφορεῖς κι ὅ,τι ἄλλο βάζει ὁ νοῦς τοῦ καλλιτέχνη, βγαίνουν ἀπ' τὸ ἐργαστήριό του, πλάσμενα καὶ ζωγραφισμένα ἀπ' τὸν ἴδιο. Σὰν «πεμπτουσία» καλλιτεχνικῆς ἐμπνεύσεως, σὰν τὸ σοφὸ καταστάλαγμα μιᾶς ζωῆς, πού ἦταν ὅλη μιὰ ἀναζήτησις, χαρακτηρίζονται τὰ ἔργα του ἀπ' τοὺς θαυμαστάς του. Μέτριους τσαρλατανισμοὺς ἑνὸς κουρασμένου καλλιτέχνη, τὰ ὀνομάζουν οἱ ἀντιφρονούντες...

Ἔτσι, ὅμως, ἡ ἀλιῶς, ὁ Πικάσσο εἶναι σήμερα, παρ' ὅλα τὰ 78 τοῦ χρόνια, τὰ θαυμαστὰ «παιδι» τῆς Γαλλίας. Κάθε του κίνηση καὶ ἡ παραμικρὴ του κουδέντα θεωρεῖται σήμερα ἀνυπέρβλητος αἰσθητικὸς ὀρισμὸς ἀ-

πὸ τοὺς ἀπειράριθμους ὁπαδοὺς του ἢ προκαλεῖ τοὺς καγχασμοὺς τῶν ἀντιφρονούντων.

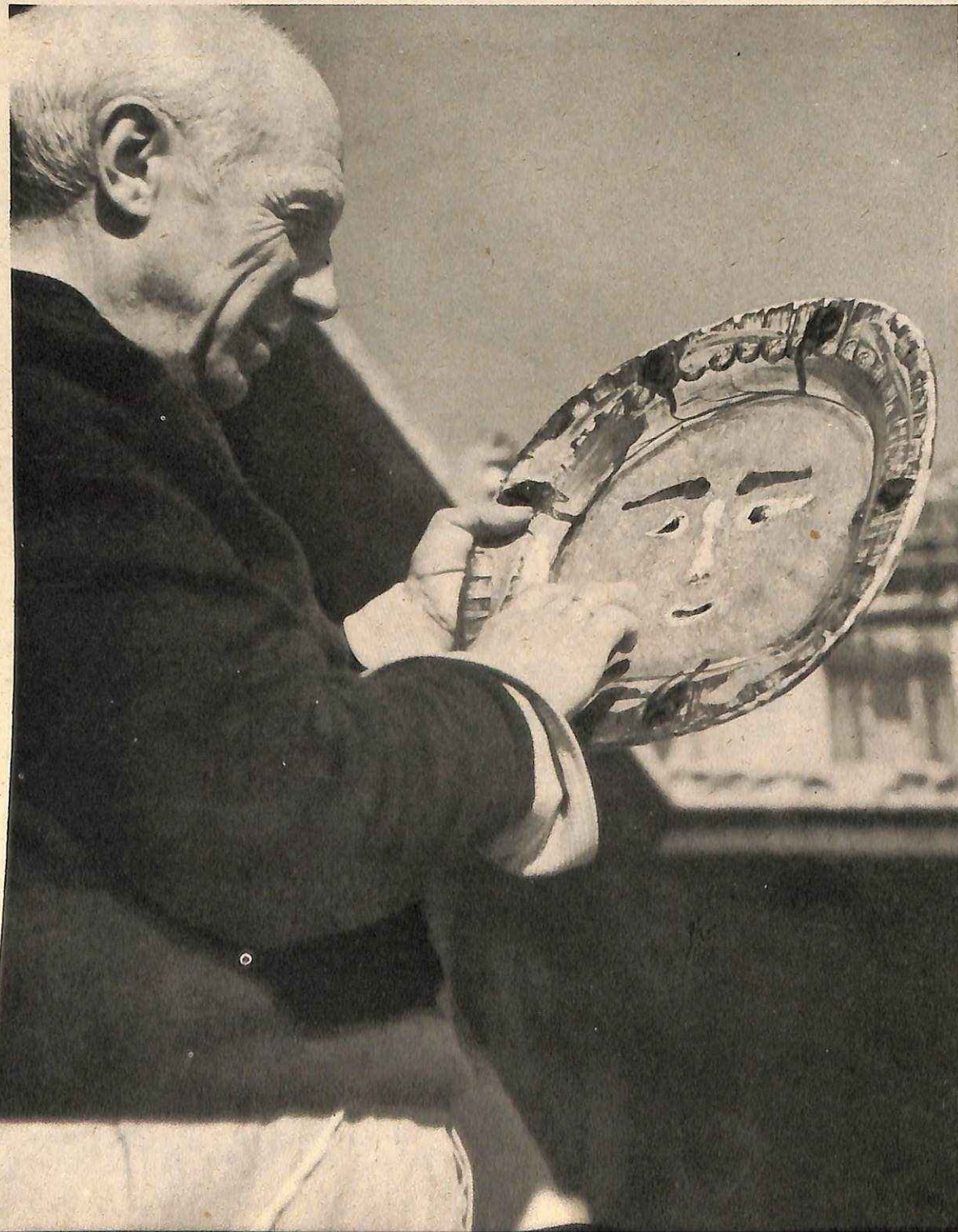
Κάποτε, στὴ μεγάλη αἴθουσα τοῦ πύργου τῆς Ἀντίμπ, πού ἦταν τὸν 15ο καὶ 16ο αἰῶνα κατοικία τῆς οἰκογένειας τῶν Γκριμάλντι, τοῦ Μονακό, ἀτελιέ τοῦ ζωγράφου τὸ 1945 καὶ μουσεῖο τοῦ Πικάσσο σήμερα, ἔγινε μιὰ τελετὴ. Ὁ Πάμπλο Ρουῖθ ὁ Πικάσσο ἀνακηρύχθηκε ἐπίτιμος δημότης τῆς Ἀντίμπ.

Ἡ ἄλθα, εἶχε πῇ τότε, στὴ σημερινὴ γιορτὴ μαζί μὲ τὸ φίλο μου Μωρίς. Ὅλοι περίμεναν νὰ δροῦν στὸ πλευρὸ τοῦ ζωγράφου τὴν ἄλλη δόξα τῆς Γαλλίας, τὸν Μωρίς Σεβαλιέ. Αὐτὴ τὴ φορὰ, ὅμως, ἦταν μαζί του ὁ Μωρίς Τορέζ, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Γαλλίας... Ἡ σύσταση αὐτῆς τῆς παρέας χρονολογεῖται ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πού ὁ Πικάσσο γράφτηκε στὸ Κ.Κ. τῆς Γαλλίας. Ἡ δραστηριότητά του σὰν μέλους τοῦ κόμματος περιορίστηκε, ὡς τὰ σήμερα, στὸ περιστέρι πού φιλοτέχνησε ὁ ζωγράφος καὶ πού υἱοθετήθηκε ἀπὸ τὴ Μόσχα σὰν σύμβολο τῆς εἰρήνης.

Ἀπέναντι στὸν Πικάσσο καὶ τὴν παρέα του βρισκόταν, τὴν ἡμέρα τῆς ἀπονομῆς τοῦ τίτλου τοῦ ἐπίτιμου δημότης τῆς Ἀντίμπ, ὁ κ. Σάλλ, διευθυντὴς τῶν μουσείων τῆς Γαλλίας κι ἀντιπρόσωπος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Καλῶν Τεχνῶν. Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς ἐπίσημης Γαλλίας, πλέκοντας τὸ ἐγκώμιο τοῦ ζωγράφου, εἶπε: «Εἶσθε κάτι περισσότερο ἀπὸ ζωγράφος, κάτι περισσότερο ἀπὸ γλύπτης, κάτι περισσότερο ἀπὸ ἀγγειοπλάστης: Εἶσθε αὐτὸς πού ἔδωσε μορφὴ στὴν ἐποχὴ μας». Καὶ καταλήγοντας: «Δὲν εἶσθε μόνο πολίτης τῆς Ἀντίμπ, ἀλλ' ὁλόκληρου τοῦ κόσμου».

Κι ὁ Πάμπλο Πικάσσο ἀπάντησε: «Μὲ τιμὲς ἢ χωρὶς, λίγο ἐνδιαφέρει, εἶμαι κοσμοπολίτης».

ΑΚΑΜΑΤΟΣ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ «ΜΑΙΤΡ» ΑΝΑΖΗΤΕΙ ΣΥΝΕΧΩΣ ΝΕΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ, ΝΕΕΣ ΜΟΡΦΕΣ. Η ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΠΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΕΡΑΜΕΙΚΗΣ ΔΕΝ ΚΡΑΤΗΣΕ

ΠΟΛΥ, ΑΠΕΔΩΣΕ ΟΜΩΣ ΠΑΜΠΟΛΛΑ ΠΙΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΝΑΤΙΑ, ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΔΕΚΤΑ ΜΕ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑΤΑ ΘΑΥΜΑΣΜΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΟΛΥΑΡΙΘΜΟΥΣ ΥΜΝΗΤΑΣ

→ ΠΛΟΥΣΙΑ άφησε τὰ ἐλέη της ἡ παλίρροια πάνω στὰ τετρωμένα δίκτυα. Πρέπει ὅμως νὰ περισυλλέξουν διαστικά καὶ τοὺς ὑπόλοιπους σολομούς, γιατί ἡ ὥρα πέρασε κ' ἡ θάλασσα ἄρχισε πάλι νὰ φουσκώνει. Ἄν τοὺς προφτάση εἶναι ἀσφαλῶς χαμένοι.

Οἱ βάρκες εἶναι παρακολουθήματα τῶν ψαράδων σ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Ἀλλά γιὰ νὰ συναντήση κανεὶς ψαρά που χρησιμοποιεῖ γιὰ σύνεργα τῆς δουλειᾶς του... ἕνα ἄλλογο, ἕνα κάρρο καὶ μιὰ σκάλα, θὰ πρέπει νὰ ταξιδεύσῃ ὡς τῇ Νέας Σκωτίας τοῦ Καναδά. Ἐκεῖ, ἀντίθετα μέ ὅ,τι συμβαίνει παντοῦ ἄλλοῦ, οἱ ψαράδες δὲν πηγαίνουν στὴ θάλασσα, ἀλλὰ ψαράδες καὶ θάλασσα δίνουν ραντεβού στὴ μέση τοῦ ἀπέραντου βάλτου, ποὺ ἔχουν δημιουργήσει στὰ παράλια τοῦ κόλπου Φούντι οἱ παλίρροιες. Τὸ ψάρεμα μέ σκάλα εἶναι μιὰ παμπάλαια μέθοδος τῆς περιοχῆς,

(Φωτ. Richard Harrington — CAMERA PRESS)

μιὰ μέθοδος ποὺ καθημερινὰ ἐξαφανίζεται καὶ ποὺ σήμερα ἐλάχιστοι πιά τὴν ἐφαρμόζουν.

Ὅταν ἀποτραβηθοῦν τὰ νερά, ἕνας ἀπὸ τοὺς λίγους πιστοὺς* τοῦ παρελθόντος, ὁ Ἐντμουτ Μπράϊαν καὶ οἱ γιοὶ του ζεῦν τὸ παλιό τους κάρρο καὶ μπαίνουν στὸ βάλτο. Τὸ δρόμο τους τὸν ἐπισημαίνουν πάσσαλοι, μπηγμένοι στὸ μαλακὸ ἔδαφος κάθε πέντε μέτρα. Οἱ πάσσαλοι αὐτοὶ εἶναι ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου, γιατί τὴ νύχτα ἢ στὴν περίπτωση ὁμίχλης, αὐτοὶ τοὺς καθοδηγοῦν νὰ μὴ πεοιπλανηθοῦν καὶ τοὺς προφτάση

ἡ ἐπανερχόμενη θάλασσα, ποὺ ἀνεβαίνει ὡς τὰ δέκα μέτρα.

Τρία μίλια ἀπὸ τὴν παραλία θρῖσκεται ὁ τόπος τοῦ ψαρέματος. Μιὰ μακρυὰ σειρὰ δοκῶν, ὕψους 4 μέτρων, ἐνσφηνωμένων στὴν ἄμμο κατακορύφως, καὶ πάνω στοὺς δοκοὺς τετνωμένα τὰ δίκτυα. Ὅταν ἐρχοῦνται τὰ νερά, τοὺς ὑπερκαλύπτουν, καὶ ὅταν ἀποσύρῃται, πάνω στὰ δίκτυα ἔχουν ἀπομείνει οἱ ἀσημογενεῖς σολομοὶ. Οἱ ψαράδες στήνουν τὶς σκάλες καὶ τοὺς μαζεύουν. Ἐπειτα ἐπιδιορθώνουν τὰ δίκτυα, στερεώνουν τοὺς δοκοὺς ποὺ χαλαρώνουν ἀπὸ τὴν ὀρμὴ τῶν ρευ-

μάτων καὶ φεύγουν διαστικά γιὰ νὰ ἐπανέλθουν σὲ λίγες ὥρες.

Ἀπὸ τὸν Μάιο ὡς τὸν Ὀκτώβριο ἐπαναλαμβάνουν τὴ διαδρομὴ δυὸ φορές τὸ εἰκοσιτετράωρο, πράγμα ποὺ σημαίνει ὅτι διανύουν καθημερινὰ 36 μίλια, ἡμέρα ἢ νύκτα, —ἀνάλογα μέ τὴν παλίρροια— μέ λιακάδα ἢ μέ βροχὴ καὶ ἄνεμο. Κάποτε, ὅμως, καὶ ἡ ἀνταμοιβὴ τῶν κόπων τους εἶναι ἐξαιρετικὴ. Ὑπάρχουν περιπτώσεις, ποὺ σ' ἕνα τέτιο ταξίδι περισυλλέγουν περισσότερα ἀπὸ 400 μεγάλα ψάρια, πρὸς 25 σέντς τὸ ἕνα— κερδίζουν δηλαδὴ πάνω ἀπὸ 3.000 δραχμές. ■ ■ ■

ΟΠΟΥ ΑΝΤΙ ΝΑ ΠΑΗ Ο ΨΑΡΑΣ ΣΤΑ ΨΑΡΙΑ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΕΚΕΙΝΑ ΝΑ ΤΟΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΟΥΝ

Ψάρεμα με ἄλογα καὶ σκάλες

ΕΝΑ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΚΑΙ ΠΑΜΠΑΛΑΙΟ ΑΛΙΕΥΤΙΚΟ
ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΣΚΩΤΙΑ

ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ ΤΟ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟ οἱ ψαράδες τῆς Νέας Σκωτίας ξανοίγονται μέ τὰ περίεργα σύνεργά τους στὸν ἀπέραντο βάλτο, τὸν ὁποῖο δημιούργησαν οἱ παλίρροιες στὸν κόλπο Φούντι.

ΤΑ ΡΕΥΜΑΤΑ χαλαρώνουν τὰ πανύψηλα δοκάρια, ποὺ συγκρατοῦν τὰ δίκτυα. Κάθε φορά, ὁ Ἐντμουτ Μπράϊαν καὶ οἱ γιοὶ του πρέπει νὰ τὰ στερεώσουν, γιατί ἀλλιῶς τὰ λίγο θὰ πέσουν καὶ θὰ χαθοῦν, παρασυρόμενα ἀπὸ τὰ ρεύματα.

ΠΛΟΥΣΙΑ άφησε τὰ έλέη της ή παλίρροια πάνω στα τετωμένα δίκτυα. Πρέπει όμως να περισυλλέξουν διαστικά και τούς υπόλοιπους σολομούς, γιατί ή ώρα πέρασε κ' ή θάλασσα άρχισε πάλι να φουσκώνη. "Αν τούς προφτάση είναι άσφαλώς χαμένοι.

Οι βάρκες είναι παρακολουθήματα τών ψαράδων σ' όλα τὰ μέρη τού κόσμου. Άλλά για να συναντήση κανείς ψαρά που χρησιμοποιεί για σύνεργα τής δουλειάς του... ένα άλογο, ένα κάρρο και μιὰ σκάλα, θα πρέπει να ταξιδεύση ως τη Νέα Σκωτία τού Καναδά. Έκει, αντίθετα με ό,τι συμβαίνει παντού άλλου, οι ψαράδες δέν πηγαίνουν στη θάλασσα, αλλά ψαράδες και θάλασσα δίνουν ραντεβού στη μέση τού άπέραντου βάλτου, που έχουν δημιουργήσει στα παράλια τού κόλπου Φούντι οι παλίρροιες. Τό ψάρεμα με σκάλα είναι μιὰ παμπάλαια μέθοδος τής περιοχής,

(Φωτ. Richard Harrington — CAMERA PRESS)

μιὰ μέθοδος που καθημερινά εξαφανίζεται και που σήμερα ελάχιστοι πιά τήν εφαρμόζουν.

"Όταν άποτραδηχτούν τὰ νερά, ένας από τούς λίγους πιστούς τού παρελθόντος, ό "Έντμουντ Μπράϊαν και οι γιοί του ζεύουν τὸ παλιό τους κάρρο και μπαίνουν στο βάλτο. Τό δρόμο τους τὸν έπισημαίνουν πάσσαλοι, μπηγμένοι στο μαλακό έδαφος κάθε πέντε μέτρα. Οι πάσσαλοι αυτοί είναι ζήτημα ζωής ή θανάτου, γιατί τή νύχτα ή στην περίπτωση όμίχλης, αυτοί τούς καθοδηγούν να μη περιπλανηθούν και τούς προφτάση

ή επανερχόμενη θάλασσα, που άνεβαίνει ως τὰ δέκα μέτρα.

Τρία μίλια από τήν παραλία δρίσκεται ό τόπος τού ψαρέματος. Μιὰ μακρυά σειρά δοκών, ύψους 4 μέτρων, ένοφηνωμένων στην άμμο κατακορύφως, και πάνω στους δοκούς τετωμένα τὰ δίκτυα. "Όταν έρχονται τὰ νερά, τούς υπερκαλύπτουν, και όταν άποσύρουν, πάνω στα δίκτυα έχουν άπομείνει οι άσημοι, αζοι σολομοί. Οι ψαράδες στήνουν τις σκάλες και τούς μαζεύουν. "Επειτα έπιδιορθώνουν τὰ δίκτυα, στερεώνουν τούς δοκούς που χαλαρώνουν από τήν όρμη τών ρευ-

μάτων και φεύγουν διαστικά για να επανέλθουν σε λίγες ώρες.

"Από τὸν Μάιο ως τὸν "Οκτώβριο επαναλαμβάνουν τή διαδρομή δυό φορές τὸ εικοσιτετράωρο, πράγμα που σημαίνει ότι διαλύουν καθημερινά 36 μίλια, ήμέρα ή νύχτα, —άνάλογα με τήν παλίρροια— με λιακάδα ή με βροχή και άνεμο. Κάποτε, όμως, και ή άνταμοιδή τών κόπων τους είναι εξαιρετική. "Υπάρχουν περιπτώσεις, που σ' ένα τέτιο ταξίδι περισυλλέγουν περισσότερα από 400 μεγάλα ψάρια, πρὸς 25 σέντς τὸ ένα— κερδίζουν δηλαδή πάνω από 3.000 δραχμές. ■■■

ΟΠΟΥ ΑΝΤΙ ΝΑ ΠΑΗ Ο ΨΑΡΑΣ ΣΤΑ ΨΑΡΙΑ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΕΚΕΙΝΑ ΝΑ ΤΟΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΟΥΝ

Ψάρεμα με άλογα και σκάλες

ΕΝΑ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΚΑΙ ΠΑΜΠΑΛΑΙΟ ΑΛΙΕΥΤΙΚΟ
ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΣΚΩΤΙΑ

ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ ΤΟ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟ οι ψαράδες τής Νέας Σκωτίας ξανοίγονται με τὰ περίεργα σύνεργά τους στον άπέραντο βάλτο, τὸν όποίο δημιούργησαν οι παλίρροιες στον κόλπο Φούντι.

ΤΑ ΡΕΥΜΑΤΑ χαλαρώνουν τὰ πανύψηλα δοκάρια, που συγκρατούν τὰ δίκτυα. Κάθε φορά, ό "Έντμουντ Μπράϊαν και οι γιοί του πρέπει να τὰ στερεώσουν, γιατί αλλιώς τὰ σε λίγο θα πέσουν και θα χαθούν, παρασυρόμενα από τὰ ρεύματα.

↑ ΑΤΥΧΟΣ στάθηκε και ο γάμος της Ναρριμάν με τον Φαρούκ. Μαζύ με τον θρόνο του, ο έκπτωτος έχασε και την εύσαρκη 'Αφροδίτη του.

← ΠΕΝΤΕ γάμους έχει στο ενεργητικό της η Ρίτα Χαίγουορθ. 'Αλλά «γάμος του αιώνα» θεωρήθηκε, φυσικά, μόνο η βραχύβια ένωσή της με τον πασίγνωστο πρίγκιπα 'Αλφ Χάν.

ΣΚΑΝΔΑΛΟ Ο ΓΑΜΟΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ

ΤΗΣ ΝΤΩΝ ΑΝΤΑΜΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΔΙΟΤΡΟΠΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΟΣ ΜΑΣΣΙΜΟ

Η ΣΟΦΙΑ ΛΩΡΕΝ ΚΑΙ Ο ΔΙΓΑΜΟΣ ΠΟΝΤΙ «ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΙ» ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Συζητούσαμε για τον άραβόνα του Τάουνσεντ με την Μαρί-Λυς Ζαμάν. —Λέτε να βαφτιστή κι αυτός «γάμος του αιώνα»; Ποιοί είναι ακριβώς οι «γάμοι του αιώνα»; Φυσικά, ο Τάουνσεντ, αν δεν ήταν ο επί τόσο καιρό άπαρηγόρητος χήρος, δεν θα είχε δικαίωμα σε τέτοιο χαρακτηρισμό του γάμου του, ούτε η Μαρί-Λυς θα υπέφερε τέτοια πολιορκία των φωτογράφων. Πάντα, για ένα «γάμο του αιώνα» χρειάζεται το λεγόμενο στοιχείο «σόκ». Στην προκειμένη περίπτωση το «σόκ» είναι η Μαργαρίτα, που θα μείνει —υπάρχει φόβος— στην ιστορία σαν η «παρθένα πριγκίπισσα» με τους πολλούς υποψηφίους, κάτι σαν μία μοντέρνα 'Ελισάβετ. Την άλλη μέρα από τη συζήτηση, συνάδελφοι δημοσίευσαν άρθρα γύρω από το σοβαρό αυτό θέμα! Προσπάθησαν να δώσουν τον δικό τους χαρακτηρισμό και, κατόπιν, να ξεχωρίσουν ποιοί από τους γάμους αυτούς επέτυχαν και ποιοί όχι.

Για τους 'Ιταλούς, π.χ., «γάμος του αιώνα» υπήρξε αναμφισβήτητα ο δεύτερος γάμος του Τάυρον Πάουερ. Πάπας και καρδινάλιοι παρόντες, εκατομμύρια κόσμος στο προαύλιο της Σάντα Φραντσέσκα Ρομάνο, της πιο όμορφης έκκλησίας της Ρώμης, χτισμένης στα θεμέλια του παλαιού ρωμαϊκού ναού. —'Η Λίντα Κρίστιαν, όμως, δεν στάθηκε στο ύψος του αγαθού, αξιοπρεπέστατου Τάυ, τα σκάνδαλα και οι σκηές της, που επαναλαμβάνονται ακόμη και σήμερα, κάθε βράδυ στα καμπαρέ της Βία Βένετο, δεν επέτρεψαν την ευόδωση του γάμου εκείνου, που έχει μείνει στη μνήμη των Ρωμαίων σαν η πιο τρανταχτή κοσμική τελετή των πρώτων μεταπολεμικών ετών.

Γάμοι θορυβώδεις, πάντα με κάποιο φωτοστέφανο σκανδάλου, υπήρξαν πολλοί στα χρόνια μας. Αρχίζοντας από τον Λεοπόλδο του Βελγίου και

← ΣΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟ των «γάμων του αιώνα» θα πρέπει άσφαλώς να εγγραφεί και ο υμέναιος του «περιπλανώμενου μελαγχολικού ιππότη» Τάουνσεντ και της Μαρί-Λυς Ζαμάν.

Ποιοί γάμοι έκαναν αληδινή αίσθηση.
“Ένας άπολογισμός των τελευταίων 50 έτών

Τὸ
παράθυρο
ἦταν
ἀνοιγτό

ὁνόντωπο, σὲ μια λουτρόπολη στὴ Νότιο Γαλλία. Ἡ Εὐα Νέλ, μιὰ ὠραιότατὴ Ἑλλήδα, μένει ἐκεῖ μετὰ τοῦ διαζυγίου της ἀπὸ τὸν Νέντ Ἀριστοῦττ, τυπο γλύστρα καὶ κινεῖς Ἀκριδὰς ἀπὸ τὴν βίλλα της Εὐας κατοικοῦν τὴν οὐλύστρα ὁδὸν τοῦ σέρ Μόρις ἁδους, ἑνας γέρος ποὺ ἡ μαρία του εἶναι τὰ δυὸ πλουτίζετὶ τὸ ἀλλογὴν μὲ κομποτήκηματα, ἡ γυναίκα του, Ἐλενα, τὰ δυὸ παιδιὰ τους, ἡ Τζάνις καὶ ὁ Τομπύ, νεὸς σχολαστικὸς καὶ παραιοχαιδέμενος. Ἡ Εὐα ἀνέι τὸ γνωριμὸν τοῦ Τομπύ. Ἐν αἰσθημα ἀναυασιάζονται μετὰ τοῦς Ἀρραβανδίζοντας. Μία ὥρα, ἡ Εὐα, δέχεται ἀπροδοκῆτα τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Νέντ Ἀγνουττ ποὺ τὴν ἔατα ἀκόμη καὶ ἐρεχται νὰ τὴν πείσῃ νὰ μὴν πῆρῃ τὸν ὄμπυ. Το παράθυρ τοῦ δοματίου εἶναι ἀνοιχτὸ. Ἀπέναντί τὸ ἀρραφίον του, κἀκεῖται ὁ σέρ Μόρις κ' ἐξετάζει μιὰ ταμπакетка. Ἡ Εὐα τρέμει μὴν ἀντιλήφῃ ὁ γέρος τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Νέντ καὶ γίνῃ σκανδαλὸς. Ξαφνικὰ ἀκούονται τοῦ κοουδουσίμου τοῦ τηλεφώνου. Εἶναι ὁ Τομπύ, ποὺ τηλεφώνει, μὲς στὰ βαθεῖα μεσάνυχτα, γιὰτὶ -λεῖ- δὲν τὸν ἐπαίρει ὁ ὕπνος καὶ αἰσθανόντα- ν τὴν ἀνάγκη ν' ἀκούσῃ τὴ φωνὴ τῆς Εὐας. Μετὰ τὸ τηλεφώνημα, ὁ Νέντ Ἀγνουττ ξαναρχίζει τὴ συζήτησιν μὲ τὴν Εὐα. Κάποια στιγμή μὴ- ριχον μιὰ ματιὰ ἀπὸ τὸ παράθυρ στο ἀντικρινὸν σπιτί. Βεῖπουν ἑνα γανθοφορμενὸν χέρι νὰ κλείνῃ σιγὰ-σιγὰ τὴν πόρτα τοῦ γραφείου τοῦ σέρ Μόρις. Καὶ τὸν σέρ Μόρις, μὲς στὰ αἵματα, νεκρὸ νὰ πανικόβλητῃ, ἡ Εὐα ἱκετεύει τὸν Νέντ νὰ φύγῃ. Αὐτὸ τὸ κεφαλοσκόλον τὸν σπράχνει τόσο δυνατὰ — ἀδελὰ της — ποὺ ὁ Νέντ κατακυκλεῖ τὰ δεκάδες σκα- λιά της σκάλας. Ἡ μύτη του μαντάνει ἀπ' τὸ χτύπημα καὶ τὰ αἵματα πιτσιλοῦνταιν στὴ ρόμπτα τῆς Εὐας. Φεύγει, τέλος, καὶ ἡ Εὐα ξαναγύ- ρειζι στὸ δωμάτιο της. Ἡ Ἀστυνομίκα ἀρχίζει τὶς ἀναιρέσεις γιὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ δολοφονοῦ τοῦ σέρ Μόρις. Ὅλες οἱ ἐνδείξεις εἶναι ἐναν- τιον τῆς Εὐας. Ὁ αστυνομικός Ζακ Γκορνὸν, εἶναι βέβαιος γιὰ τὴν ἐνο- χίῃ της καὶ ἐξηγῇ τὴν ἀποψὶν τοῦ στὸν Ντέρμιου Κίνρος, ἑναν Ἑγγλέζον γιαντρὸ, ποὺ περῶναι τὶς διακοπὰς του στὴ Νότιο Γαλλία. Ἡ συζήτη- σιν γίνεταί σ' ἑνα υπαθαῖρο κέντρο καὶ ἡ Τζάνις, ἡ κόρη τοῦ σέρ Μόρις, τὴν ἀκούει ἀδελὰ της. Τρέχει ἄμεσως στὸ σπιτί της νὰ ζητήσῃ ἐξηγή- σεις ἀπὸ τὴν Εὐα. Ὁ αστυνομικός καὶ ὁ φίλος του τὴν ἀκολουθοῦν. Ἐξω ἀπ' τὸ σπιτί τῆς Εὐας συναντοῦν τὴν ἀδελφὴν τῆς καμαριέρας τῆς Ὑδέτ, τὴ δεσποινίδα Πρού. Ἡ σύμπτησιν τους φαίνεται περίεργη. Ὁ αστυνο- μικός Γκορνὸν ἀναιρένει τὴν Εὐα. Εἶναι βέβαιος γιὰ τὴν ἐνοχίῃ της. Ὁ μόνος ποὺ θά ᾔταν ἀσ θέσῃ ν' ἀποδείξῃ τὸ ἄλλοθιόν της εἶναι ὁ Νέντ Ἀγνουττ. Αὐτὸς ὅμως βρίσκεται ἐτοιμοθάνατος στὸ νοσοκομεῖο ἀπὸ ἐν- κεφαλικὴν διάσεισιν μετὰ τὸ πέσιμόν του ἀπὸ τὴ σκάλα.

Ο Ντέμος ακούμπησε τὸ σημειωματάριό του τραπεζί. Στράφηκε καὶ κοίταξε γύρω του. Τὸ βλέμμα του σταμάτησε σὲ μασέες καὶ τὰ λοιπὰ σύμμετρα τῆς φωτιάς, πλάι στὸ τζάκι. Πάνω ἀπ' αὐτὸ τὸ τζάκι κορεσμένα ἦναι μπρουντζίνιο μενταγιὸν τοῦ Ναπολέοντος. Ἡ μασὰ πού εἶχε σκάτωσις ἐν σῶφ Μώρις ἔλειπε. Ὁ Ντέμος μετροῦσε τὲς ἀποστάσεις μετὰ τοῦ αὐτί. Χίλιες δυὸ ἰδέες, χωρὶς συνκεκριμένες μορφές ἀκόμα, περνοῦσαν ἀπ' τὸ μυαλό του. Ἀπ' ἅντων τῶν νύκτιν καὶ ἐξηρδῶσε μὴ τοῦλάχιστον διὰστῶσι πὺν ἐρχόταν ἐν ἀντίθεσιν μετὰ τῆς πῆ οὐ κ. Γκορόν.

— Πέστε μου, ὠστόσο, μήπως ξέρετε ἂν κανένας ἀπ' τὴν οἰκογένεια Λόους δὲν βλέπη πολὺ καλά;

— Ἀχ, Θεέ μου! ἀναφώνησε ὁ ἀστνομικὸς σηκώσας ψηλά τὰ χεῖρά. Ἡ οἰκογένεια Λόους! Πάλιν ἡ οἰκογένεια Λόους! Ἀκούστε! Εἵμαι μόνον τώρα. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς ἀκούσῃ. Δὲν μοῦ λέτε γὰρ ποὺ λόγῳ εἰσάτετε τόσο βέβαιος ὅτι ἔνας ἀπ' αὐτοὺς πρέπει νὰ σκάτωσι τὸ γέρο;

— Ἐπιμένω στὴν ἐρώτησή μου. Εἵμαι κανεὶς στὴν οἰκογένεια; πὺν δὲν βλέπη καλά;

— Ἀέτο, γιὰτρέ μου, δὲν τὸ ξέρω.

— Θὺ ἦταν ὅμως εὐκόλο νὰ τὸ ἐξακριβώσετε;

— Ἀσφαλῶς!

Ὁ κ. Γκορόν δίστασε, συνοφρυώθηκε.

— Κατάλαβα, συνέχισε. Κάνετε τὴ σένη — καὶ μιμήθηκε τὴν κίνησιν ἐνὸς ἀνθρώπου πὺν χτυπάει μετὰ μὴ μυσία — πᾶς ὁ δολοφόνος δὲν θά-λέτε καλά γιὰ νὰ μὴν πετύχῃ μερικὰ ἀπ' τὰ χυψήματά του ἔνα στόχο τόσο εὐκόλο ὅσο ἔνα ἄνθρωπον κεφάλι.

— Ἰσως.

Ὁ Ντέμος ἔκανε ἀργὰ—ἀργὰ τὸ γύρο τῆς οἰμαρῆς, ἐξετάζοντας τὲς διτρίνες. Μερικὰ ἀπ' ἃ φανταχτερῶ ἐκθέματα ἦταν τοποθετημένα ἐξέπρωτα γιὰ νὰ τραποῦν τὸ βλέμμα, ἄλλα εἶχαν προστά μικρὰ λευκὰ χαρτοάνικια μετὰ ἐξηγησεις ὁρισμένες μετὰ τὸ λεπτὸ, νοικοκυρμένῳ γράμματι πὺν Μώρις Λόους. Μολοῦντὶ δὲν καταλάβαινε ὅλλὰ πράγματα ἀπὸ καλλιτεχνικὰς συλλογὰς καὶ

—Δοιπόν, ἐπέμενε ὁ κ. Γκορόν.
—Θύβηλα νὰ μὴ διευκρινίσωτε ἕνα σημεῖο, εἶπε ὁ Ντέρμοτ. Μοῦ εἶπατε πὼς μοιωνότι πλοῦτα δὲν ἔχει γλαστῆ, ἕνα κολλιέ μὲ διαμάντια ἔλειπε ἀπὸ μιὰ βιτρίνα. Τὸ βρήκατε, ἀργότερα, ἐλαφρὰ ματωμένο, πεταμένο χάω.
—Ὁ γ. Γκορόν κοῦνησε καταφατικά τὸ κεφάλι κ' ἔδειξε μιὰ βιτρίνα ἀριστερά ἀπ' τὴν πόρτα. «Ποσὶς θλές οἱ ἄλλες, ἡ βιτρίνα αὐτὴ δὲν ἦταν ἀθρόουθα μολὶς τὸ ἀγγίζει ὁ κ. Γκορόν. Τὰ ράφια μέσα ἦταν ἐπὶ σπῆς ἀπὸ κρυστάλλο. Στὴν τιμητικὴ θέσιν, στὸ κέντρο, πάνω σ' ἕνα φόντο ἀπὸ βαθύ-χρῶμα βελούδο, τὸ κολλιέ λαμπύριζε κάτω ἀπ' τὰ φῶτα.
—Τὸ καθαρίσαμε ἀπ' τὰ αἵματα καὶ τὸ ξαναβάλαμε στὴν θέσιν του, εἶπε ὁ κ. Γκορόν. Σύμφωνα νὰ μὴ τὴν παρῶδοση, τὸ κολλιέ αὐτὸ τὸ σοροῖσες ἡ μαντάμ ντέ Λαμπρέ, ἡ εὐνοουμένη τῆς βασιλισσας Μορίας Ἄντουανέττες, θταν τὴν κατακρεούγγησε ὁ ὄχλος ἔξω ἀπ' τὴν φυλακὴ.
—Τοῦτο ἐδῶ, παρατήρησε ὁ Ντέρμοτ κοιτάζοντας μιὰ περιέργῃ κασοεινὰ ἀριστερά ἀπ' τὸ κολλιέ, φαίνεται σάν νὰ εἶναι ἀπ' ἐκεῖνα τὰ κουτὶ πὺν παίζουν μουσικὴ θταν κουρβίζεις τὸ μηχανισμό τους... ἕνα μουσικὸ κουτὶ πάνω σὲ μικρὲς ῥόδες.
—Καὶ εἶναι ἕνα μουσικὸ κουτὶ πάνω σὲ μικρὲς ῥόδες. Βρίσκω μάλιστα πὼς ἡ θέσιν του δὲν εἶναι πάνω σ' ἕνα κρυστάλλινον ράφι. Ομοιοῦμαι πὼς τὴν ἐπομιμήν τοῦ γένου, τὴν ὥρα πὺν ἐρευνουοῦσαι τὸ δοματίον μὲ τὸ γέρο καθισμένο ἀκόμα νεκρὸ στὴν πολυθρόνα του, ἕνας ἀστινομὸς ἀνοίξει τὴν βιτρίνα. Τὸ χέρι του ἀγγίζει τὸ κουτὶ. Μὲ τὸ ἀγγιζέ τὸ κουτὶ κῦλησε χάω...
—Ἐνὰ ὁ κ. Γκορόν ἔδειξε μὲ τὸ δάχτυλό τὴν

κασσετίνα. Ήταν από χοντρό ξύλο με σπηνές άπο τόν άμερικανικό έμφύλιό πόλεμο ζωγραφισμένες στίς τέσσερις πλευρές.

—Τό κουτί έπεσε άπ' τή μιά μεριά. "Άρχισε νά παίξει τό τραγούδι «Τό κουναράκι τών Τζών Μπράουν». "Έιχε νά τ' άκούσετε;

‘Ο κ. Γκορόν σφύριξε τό σκοπό.

—Σās βεβαίω πώς τό άποτέλεσμα ήταν καταπληκτικό. ‘Ο Τόμπυ Λώους κορόωνει καί μās δηλώνει θυμωμένα νά μην έγγίζουμε τή συλλογή τού παιτέρα του. ‘Ο θεός του λέει πώς κάποιος θά έπρεπε νά είχε παίξει τό μουσικό κουτί πρόσστα, γιατί τόν είχε έπισκευασεί καί κουρδίσει ο ίδιος — έχει ταλέντο μηχανικού, ξερετε — πριν άπό λίγες μέρες καί τώρα ή μουσική τελειώνει άμύσως μετά άπό λίγες νότες. Μπορείτε νά φαντασθίτε τώση φασαρία γιά ένα τόσο άσήμαντο γεγονός;

—Ναί, μπορώ. "Όπως σās είπα καί χτές τό έγκλημα αυτό είναι ιδιότυπο.

—Αί! έκανε ο κ. Γκορόν. Τό ξερώ πώς τό είπατε. Θά μ' ενδιέφερε πολύ ν' άκούσω γιατί τό είπατε.

—Διότι, άποκρίθηκε ο Ντέριουτ, άπό τό έγκλημα είναι άπό κείνα πού τό άρχικό αίτιό τους βρίσκεται πάντοτε σ' έναν οικογενειακό καυγά.

‘Ο κ. Γκορόν έτριψε νευρικά μέ τό χέρι τό μέτωπό του. Κοίταξε γύρω του σά νά έψαχνε νά βρη μίαν εξήγηση.

—Γιατρέ μου, μιλάτε σοβαρά; ρώτησε.

‘Ο Ντέριουτ κάθισε στην άκρη τού τραπέζιου πού ήταν στη μέση της κάμαρας. Πέρασε τό δάχτυλό του ανάμεσα άπ' τα πυκνά μαλλιά του μέ τή χωρίστρο στο πλάι. "Ήταν πρόσβλητο πώς προσπαθούσε νά συγκεντρώσει τήν προσοχή του.

—Έχωμε στην περίπτωση αυτή έναν άνθρωπο πού σκότώθηκε μέ μιά μασά, μέ έννιά χτυπήματα, ενώ τό ένα θά ήταν άρκετό. Τό βλέπετε. Καί λέτε: «Αυτό είναι κτηνώδες» είναι άκατανόητο» είναι έργο ενός τρελλού». Έτοιμένως δέν δίνετε γαμιά προσοχή στό ήσυχο οικογενειακό περιβάλλον, μέ τήν πεποίθηση ότι κανένα άπ' τα πρόσωπα τού κύκλου αυτού δέν θά ήταν ικανό νά διαπράξη ένα τόσο άγριο έγκλημα. 'Η μελέτη, όμως,

του ἐγκληματος ἄλλα μὰς λέει. Συγκεκριμένα, ἡ μελέτη του ἐγκλήματος στὶς ἀγγλοσαξονικὲς χώρες. Καὶ τὸ ἀνεῖρανο αὐτό, γιατί ἔχομε νὰ κάνουμε ἐδῶ μὲ *Ἀγγλους. Ὁ κοινὸς ἐγκληματίας, αὐτὸς ποὺ ἔχει κίνητρο, σπάνια ἐνεργοῖ τόσο κτηνωδῶς. Δὲν ἔχει κανένα λόγο. Ἡ δουλειά του εἶναι νὰ σκοτώσῃ, γιὰ ἕνα ὠρισμένο σκοπὸ, ὅσο μπορεῖ πιὸ ἥσυχα καὶ ἀθόρυβα. Μέσα στὶς οἰκογενεῖς, ὅπου τὰ πᾶθι πρέπει νὰ πνίγονται γιατί οἱ ἄνθρωποι μένουσι μαζί, ὅπου οἱ συνθήκες συμειώσεις γίνονται μὲ τὸν καιρὸ ὅλο καὶ πιὸ ἀφόρητες, ἡ κρίσιμὴ πού προετοιμάζεται σιγὰ-σιγὰ καταλήγει συνήθως σ' ἕνα ξέσπασμα τόσο ἄγριο πού ἐπεῖς οἱ ἄλλοι δυσκολευνόμαστε νὰ τὸ πιάσουμε. Νὰ σὰς ἀναφέρω μερικὰ παραδείγματα: Τὸ βρεσκενὲ ἐσείς πιθανὸ νὰ σκοτώσῃ μιὰ γυναῖκα πού μεγάλωσε σ' ἕνα αὐστηρὸ περιβάλλον, μὲ ἀρχὴ ἠθικὲς, πρῶτα τὴ μητρική, ἔπειτα τὸν ἴδιον τὸν πατέρα της μ' ἕνα τσεκούρι, χωρὶς κανένα ἄλλο λόγὸ ἐκτὸς ἀπὸ αὐριστες οἰκονομικὰς προσορβές; Ἡ ἕνα μεσόκοπος πρᾶκτορας ἀσφαλείων, πού δὲν ἄλλαξε ποτὲ θωρακία λέξῃ μὲ τὴ γυναῖκα του, νὰ τῆς ἀνοίξῃ τὸ κεφάλι μ' ἕνα αἰδερὸ; Ἡ νὰ κόμῃ μ' ἕνα ξυρᾶρι τὸ λαβρίγι τοῦ μικροῦ ἀ-δελφοῦ της μιὰ κοπέλα δεκάξῃ χρονῶν, μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ ἐνυχλείται ἀπ' τὴν παρουσίαν τῆς μητρικῆς της; Δὲν τὸ πιστεύετε; Βρίσκετε πὼς τὸ κίνητρο δὲν εἶναι ἀρετό; Καὶ ὅμως αὐτὰ τὰ πράγματα συμβαίνουν.

—Μπορεῖ, ἀλλὰ πρόκειται γιὰ τέρατα, εἶπε ὁ κ. Γκορόν.

—Διόλου, πρόκειται γι' ἀνθρώπους συνθημιένους, ὅπως ἐσεῖς κ' ἐγώ. Ὅσο γιὰ τὴν κυρία Νεῖλ...

—'Α'! Τὴ ἔχετε νὰ πῆτε γι' αὐτήν;

—Ἡ κυρία Νεῖλ, εἶπε ὁ Ντέριμτ κοιτάζοντας τὸν ἀστυνομικὸ μὲς' στὰ μάτια, εἶδε κάτι. Μὴ μὲ ρωτᾷτε τί! Ἐξέρε πὼς ὁ δράστης εἶναι κάποιος ἀπ' τὴν οἰκογένειά.

—Τότε, γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, γιατί δὲν μιλάει;

—Μπορεῖ νὰ μὴν ξέρῃ ποιὸς ἀπ' ὅλους.

Ὁ κ. Γκορόν χαμογέλασε εἰρωνικά.

—Γιατρέ μου, δὲν δρώσκω τὴ θεωρία σας ἀρεκτὰ καλῇ. Ὅστε συμφωνῶ μὲ τὴν ψυχολογία σας.

Ὁ Ντέριμτ ἔβγαλε ἕνα πακέτο ἐγγλέζικα τσιγάρα. Ἀναμει ἕνα μὲ τὸν ἀναπτήρα του, ἔκλεισε τὸν ἀναπτήρα μὲ μιὰ ἥρεμὴ κίνησι καὶ κοίταξε τὸν ἀστυνομικὸ μ' ἕνα βλέμμα παράξενο. Χαμογέλουσε. Τὸ χαμόγελο του ὅμως δὲν ἦταν χαρούμενο· ἦταν τὸ χαμόγελο τοῦ ἀνθρώπου πού αἰσθάνεται ἱκανοποίησι γιατί ἡ θεωρία του ἀποδείχτηκε σωστή. Τράβηξε μιὰ ρομφεζιά ἀπ' τὸ τοιγάρο του καὶ φύσηξε ἕνα σύννεφο καπνοῦ κάτω ἀπ' τὰ δυνατὰ φῶτα.

—Σύμφωνα μ' αὐτὰ πού μοῦ εἶπατε ὁ ἴδιος, παρατήρησε μὲ τὴ βαθεῖα καὶ ἥρεμὴ ἐκείνῃ φωνῇ πού σχεδὸν ἠδονίσθη τὸν ἀκραστὴ του, ἕνα ἀπ' τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας Λώουσι εἶπε ἕνα φέμα. Καὶ μπορῶ νὰ σὰς τὸ ἀποδείξω.

Ἐκανε μιὰ παύση.

—Θέλατε νὰ σκεφτῆτε λιγάκι αὐτὸ τὸ σημεῖο πρὶν σὰς πῶ ἱ ἦταν αὐτὸ τὸ ψέμα;

Ὁ κ. Γκορόν ἔβρεξε τὰ χεῖλῃ μὲ τὴ γλώσσα του.

Μὰ δὲν πρόλαβε ν' ἀπαντήσῃ. Ἡ πόρτα τῆς κόμαρας — καὶ ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ ἐκείνῃ ὁ Ντέριμτ ποὺ ἔδειχνε σὰν νὰθελε νὰ ὑποδηλώσῃ αὐτὸ πού εἶχε σκετὸ νοῦ του — ἀνοίξε διὰτλάτα. Ἡ Τζᾶνις Λώουσι, προστατεύοντας τὰ μάτια της ἀπ' τὸ δυνατό φῶς μὲ τὸ χεῖρ της, μπήκε μέσα.

Ἦταν πόρῃλο πού τὸ δωματίον τὴν τρώμαξε ἀκόμα. Ἐρριξε μιὰ γοήγορη ματιά, σὰν παιδί, στὴν ἄδεια περιστεροφιλὴ πολυθρόνα· ἔκανε ἕνα μορφοσμὸ μυρζίνοντας τὴ μυρωδιὰ τῆς παρκετίνης ἀπ' τὸ πρόσφατο καθάρισμα τῆς κόμαρας. Ὡστόσο ἔκλεισε τὴν πόρτα καὶ προχώρησε θαρρατέ.

—Δὲν μποροῦσα νὰ καταλάβω πὺ πῆγατε, εἶπε ἐπιτιμητικά. Ἦσαστε ἔξω στὸ χῶλ κ' ἐπειτα, ἔξω, ξερναίκα, γίνατε κατνός.

—Τὶ μὰς θέλατε, μὲς Τζᾶνις; ρώτησε ὁ κ. Γκορόν.

Ἡ μικρὴ τὸν ἀγνόησε καὶ στράφηκε στὸν Ντέριμτ. Φανόταν ἐννευρισμένη, ἔτοιμη νὰ ξεσπάσῃ. Δὲν μίλησε ὁστόσο ἀμέσως. Σιωπηλῇ, κοίταξε τὸν γιατροῦ σὰν νὰ προσπαθοῦσε νὰ διαβάσῃ τίς σκέψεις του. Τελικὰ τὸν ρώτησε κοφτά:

—Νομίζετε πὼς φερθήκαμε ἄσχημα στὴν Εὔα Νεῖλ, ἔ;

Ὁ Ντέριμτ τῆς χαμογέλασε.

—Ἡ ἐντόπισή μου εἶναι πὼς πήρατε τὸ μένος της πολὺ μεγάλουφκα, μὲς Λώουσι. Ὁ ἀδελφός σας δώσε...

ἦν ὁ Ντέρμιν ν' ἀπαντήσῃ. Καί... πὺν εἶναι ἡ κυ-
 ρία Νάκι τώρα;
 Τὸ πρῶτοιο τῆς Τζάνις σκοτείνιασε.
 —Μὲ τὸν Τόμπν. Ἡ μαμά κι ὁ θεῖος Μπέν-
 τὸς ἀφῆσαν νὰ τὰ πυννεῖ οἱ δυὸ τους μόνοι. Αὐ-
 τὸ ὁμοῦς πὺν ἤθελα νὰ σὰς ρωτήσω...
 Δίστασε, πῆρε μὰ θαθεῖα ἀνάστηθ' καὶ κοίτα-
 ξε τὸν Ντέρμιν μὲς' στὰ μάτια.
 —Θὰ μάθαιτε φαντάζομαι πὺς ὁ μπαμπὰς εἶχε
 ἐνδιαφερεθῇ γιὰ τοὺς φτωχοασμένους.
 —Ναί, εἶπε ὁ Ντέρμιν.
 —Θὰ θυμῶστε ἐπίσης ἀσφαλῶς πὺς ὁ μπαμ-
 πας ἐκεῖνο τὸ μοιραῖο ἀπόνευμα εἶχε ἓνα ὕφος
 περίεργο. Πὺς γύρισε ἀπ' τὸν τακτικὸν του περι-
 πατο ἐκνευρισμένος καὶ ἀρνήθηται νὰ πάη μαζύ
 μας στὸ θέατρο. Ἦταν κάτασπρος σάν φάντα-
 σμα καὶ τὰ χέρια του τρέμανε. Ποῖν ἀπὸ λίγο
 πὺν συζητούσαμε στὸ σαλὸν θιμμήθηκα σὲ ποῖα
 ἀπὸ τὴν περιστάσι τὸν εἶχα δῆ νάχη αὐτὸ τὸ ὕφος.
 —Αὐτοῖν;
 —Ποῖν ἀπὸ οὐκὼ χρόνια, ἐξακολούθησε ἡ Τζά-
 νις, κάποιος πολὺ γλικομίλητος ἄνθρωπος, πὺν τὸν
 λέγανε Φίνιστερ, κατάφερε νὰ πείθῃ τὸν μπαμπά-
 ν' ἐνδιαφερεθῇ γιὰ μὰ δουλειὰ καὶ τὸν καταλάε-

4

...Δεν ξέρω λεπτομέρειες. Ήμουν μικρή τότε και δεν ενδιαφερόμουν για τις εμπορικές υποθέσεις. Η αλήθεια είναι πως ούτε και τώρα ενδιαφερόμαι... Πάντως θυμάμαι τη μεγάλη φασαρία που έγινε.

Ο κ. Γκορόν που άκουγε με ζωηρή προσοχή παρατήρησε:

—Αυτό μπορεί να είναι πολύ ενδιαφέρον. Ειλικρινώς όμως, δεν βλέπω...

—Αφήστε με να τελειώσω! είπε η Τζάνι και στράφηκε ξανά προς τον Ντέρμοτ. Ο μπαμπάς δεν είχε καλή μνήμη, δεν θυμόταν τα πρόσωπα που είχε τύχει να γνωρίσει. Καμιά φορά όμως, έσπευζε να θυνηθεί. Έτσι, λοιπόν, κάποια στιγμή που συζητούσε με τον Φίνιστερ, θυμήθηκε αναπάντεχα ποιος ήταν αυτός ο άνθρωπος. Ήταν ένας απατεώνας που δεν τον λέγα-

νε Φίνιστερ αλλά Μάκ Κόναντ και το είχε σκάσει απ' τη φυλακή. Ο μπαμπάς είχε ενδιαφερθεί για την περίπτωση του, τον καιρό που αυτός ο Μάκ Κόναντ ήταν ακόμα στη φυλακή και είχε προσπαθήσει να τον βοηθήσει. Όταν λοιπόν ο Μάκ Κόναντ ή Φίνιστερ είδε πως η πλαστοπροσωπία του είχε ανακαλυφθεί, παρακάλεσε με κλάματα τον μπαμπά να μην τον παραδώσει στην αστυνομία. Προθυμοποιήθηκε να επιστρέψει τα λεπτά. Μίλησε για τη γυναίκα και τα παιδιά του. Δήλωσε πως ήταν πρόθυμος να κάνει ό,τι θα του ζητούσε ο μπαμπάς φτάνει να μην τον ξαναστείλουν στη φυλακή. Η μαμά λέει πως ήταν άσπρος σαν φάντασμα ύστερ' απ' αυτή τη σκηνή γιατί υπέφερε, ελκρινά υπέφερε στη σκέψη πως θάπρεπε να κλείσει έναν εγκληματία στη φυλακή. Αυτό όμως δεν εσήμανε πως δεν θα το έκανε. Νομίζω πως

θα έστελνε στη φυλακή ακόμα κ' έναν δικό του, αν πίστευε πως έπρεπε να τιμωρηθεί.

Η Τζάνι σάπασε.

Είχε μιλήσει γρήγορα και με φωνή μονότονη, κοιτάζοντας ολόγεια γύρω της σαν να περίμενε ακόμα να δει τον πατέρα της σκυμμένο πάνω απ' τη συλλογή του.

—Έτσι, λοιπόν, ο μπαμπάς είπε στον Φίνιστερ: «Σου δίνω είκοσιτέσσερις ώρες για να εξαφανιστείς. Μετά την προθεσμία αυτή θα είδομαι στην Σκωτία Γουάιντ, αναφέροντας το νέο σου όνομα, την τωρινή σου διεύθυνση και την τελευταία σου απάτη εις βάρος μου». Και το έκανε. Ο Φίνιστερ πέθανε στη φυλακή. Η μαμά λέει πως ύστερ' απ' αυτό ο μπαμπάς ήταν αρρωστημένος δυο μέρες. Βλέπετε, τον είχε συμπαθήσει αυτόν τον άνθρωπο.

Η Τζάνι τόνισε ιδιαίτερα την τελευταία αυτή φράση.

—Δεν θέλω να νομίζετε πως σας τα είπα όλ' αυτά από κακία. Όχι, κάθε άλλο. Πάντως, δεν μπορούσα να κρατήσω μυστική τη σκέψη που πέτυχε απ' το νου μου. (Κοίταξε ξανά τον Ντέρμοτ κατάματα). Λέτε να ήταν η Εύα Νέλ ποτέ στη φυλακή;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟ

Στο σαλόνι, κάτω, δεν είχε μείνει κανείς άλλος εκτός απ' την Εύα και τον Τόμπυ. Μονάχα μια μικρή λάμπα με κίτρινο αμπαζούρ ήταν αναμμένη, κι αυτή σ' ένα τραπέζι στην άλλη άκρη της αίθουσας. Κανείς απ' τους δυο δεν τολμούσε να κοιτάξει τον άλλο στο πρόσωπο.

Η Εύα έψαχνε να βρει την τσάντα της και, ταραγμένη καθώς ήταν, δεν το κατόρθωνε. Τρινόριζε άσκοπα στο δωμάτιο, ψάχνοντας στα ίδια μέρη ξανά και ξανά. Μια στιγμή όμως που πλησίασε στην πόρτα, ο Τόμπυ έτρεξε και στάθηκε μπροστά της.

—Δεν φανιάζομαι να φεύγεις, είπε.

—Ψάχνω να βρω την τσάντα μου, αποκρίθηκε η Εύα αψηχημένα. Έπειτα πρότεινε να φύγουν. Μ' αφήνεις να περάσω, παρακαλώ;

—Μα έχουμε να μιλήσουμε.

—Για ποιο πράγμα;

—Η αστυνομία νομίζει...

—Η αστυνομία, όπως ακουσε, είπε η Εύα, έρχεται να με συλλάβει. Το μόνο που μου μένει να κάνω λοιπόν είναι να πάω να ετοιμάσω ένα βαλιτσάκι, δεν βρίσκεις; Έλπίζω να μου το επιτρέψουν.

Ο Τόμπυ την κοίταξε σαν χαμένος. Σήκωσε το χέρι κ' έτριψε νευρικά το μέτωπό του. Η δικαιοσύνη έπρεπε να κάνει το καθήκον της. Ο Τόμπυ δεν είχε συνείδηση εκείνη τη στιγμή πόσο αυτόρεσκα μεγαλόψυχο, πόσο μαρτυρικό και ήρωικό ήταν το ύψος του καθώς στεκόταν εκεί, με το κεφάλι ψηλά, με ζωγραφισμένη στο πρόσωπό του την απόφαση να κάνει το σωστό, όσο κι αν αυτό θα του στοίχιζε.

—Θέλω να με καταλάβεις, είπε. Θα σταθώ στο πλευρό σου. Μη φανταστείς ούτε λεπτό πως δεν θα σου παρασταθώ.

—Ευχαριστώ.

Μη μαντεύοντας την ειρωνεία του τόνου της, ο Τόμπυ στεκόταν σκεπτικώς με το βλέμμα στηλωμένο χάμω. Το μυαλό του είχε αρχίσει να δουλεύει.

—Ό,τι κι αν γίνει, δεν πρέπει να σε συλλάβουν. Αυτό είναι το κυριώτερο. Αμφιβάλλω άλλωστε αν θα το κάνουν. Πιθανότατα μπλοφάρουν. Θα πάω να βρω τον Άγγλο πρόξενο, απόψε κιόλας. Γιατί, βλέπεις, αν σε πάνε φυλακή... η θέση μου θα είναι δύσκολη στην Τράπεζα.

—Αντιούμαι πολύ.

—Δεν καταλαβαίνεις απ' αυτά, Εύα. Η Τράπεζα Χούντσον είναι ένας από τους παλαιότερους οικονομικούς οργανισμούς στην Αγγλία. Δεν πρόκειται να με κατηγορήσει επειδή προσπάθησα να προστατέψω τη θέση μας.

Η Εύα συγκρατούσε με κόπο τα νεύρα της.

—Τ' πιστεύεις πως σκότωσα τον πατέρα σου, Τόμπυ;

Απόρησε βλέποντας την παράξενη έκφραση που πήρασε για ένα δευτερόλεπτο απ' τα πρόσωπό του, μια έκφραση που η Εύα δεν την είχε δη ποτέ ως εκείνη τη στιγμή.

—Δεν σκότωσες ποτέ κανένα, της αποκρίθηκε.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

δώρα για όλη τη χρονιά

Σεντόνια χιονάτα, που δεν κιτρινίζουν
Σεντόνια χρωματιστά, που δεν ξεθωριάζουν
Κουβέρτες ζακάρ, πικέ, εξαιρετικής ποιότητας
Τραπεζομάντηλα σε όμορφα σχέδια
"Όλα τα λευκά είδη

και υποκάμισα από τις δαυμάσιες ποπλίνες
Πειραϊκής - Πατραϊκής, που δεν μπαίνουν
στο πλύσιμο γιατί είναι **SANFORIZED**

Μεγάλης άντοχής - Χρώματα ανεξίτηλα

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουσιευεί!

Μακαρόνια
ΜΕΛΙΣΣΑ
ΤΑ ΝΟΣΤΙΜΩΤΕΡΑ

ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΑ στην Πασκάλ Πετι μπορεί ν' άπονεμηθί ο τίτλος της ωραιότερης από τις έφετεινές έπισκέπτριές μας, κάθε κατηγορίας.

ΠΙΟ «ΘΟΥΡΥΒΩΔΗΣ» ήταν ο τρομπετίστας Λούις "Αρμστρονγκ, άφου παρά λίγο νά διασσευθί ή τάξη από τούς ένθουσιώδεις άνηλικούς.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ "Ιμν Σαούντ, τής έξωτικής Σαουδαραβίας, ήταν ο μοναδικός έστεμμένος έπισκέπτης μας

Η ΑΘΗΝΑ ΤΟΥ 1959 ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ ΤΩΝ ΔΙΑΣΗΜΟΤΗΤΩΝ

ΤΡΙΑΚΟΣΙΕΣ ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΙΛΙΑΔΕΣ
ΚΙ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ
ΠΕΡΑΣΑΝ ΣΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΠΟΥ ΠΕΡΝΑ

Πως βλέπουν οι ξένοι την Ελλάδα; Δεν θα ήταν δύσκολο ν' απαντήσει κανείς στο έρώτημα με λίγη καλή θέληση, περισσότερη λογική κ' ελάχιστη φαντασία: Δεν μπορεί παρά νά την βλέπουν σαν μία μικρή επικράτεια, πού τ' όνομά της είναι συνδεδεμένο μ' ένα πολιτισμό, του οποίου τó όνομα συνήθισαν ν' άκούν άδιαλείπτως σχεδόν από τά μαθητικά τους χρόνια, σαν ένα σύνολο τοπίων, ήσανικών γιά ταινίες «σινεμασκόπ», του τύπου «Τό παιδί και τó δελφίνι», σαν ένα λίκνο πολιτικών γεγονότων, πού κάθε τόσο διεκδικούν άπελπισμένα μιάν εύπρεπή θέση ανάμεσα στους πρωτοελλίδους τίτλους τών μεγάλων ξένων έφημερίδων. Κι όταν πιά φθάσουν ως εδώ, έχοντας όλ' αυτά μέσα στη φαντασία τους, τότε, μετά τίς έπισκέψεις στους αρχαιολογικούς χώρους, αφήνουν τόν εαυτό τους έλεύθερο ν' ανακαλύψι τή σύγχρονη Έλλάδα ή, τουλάχιστον, τήν εικόνα της εκείνη, πού προσφέρεται πιδ εύκολα στον τουρίστα: Τίς στολές τών τσολιάδων, τών δρακοφόρων και τών χωροφυλάκων, τών τελευταίων αυτών, ιδίως, (άν ταξιδέψουν στην ύπαιθρο), τίς παράδες γιά τά μάτια τους έπιγραφές τών καταστημάτων, τά έξωτικά φαγητά. Μέσα στην εικόνα αυτή έξασκοιούζι νά μένη κάτι από τή νοσταλγία εκείνη με τήν όποία έφθαναν ως τά χώματά μας, ύστερ' από μύριες περιπέτειες, οι πρωτοπόροι Γερμανοί πε-

ριηγηταί και συγγραφείς ταξιδιωτικών έντυπώσεων του 16ου και 17ου αιώ- νος, οι άπορρασμένοι παρά τή Ύψηλή Πύλη διπλωμάται, ο λόρδος Μπάυρον. Τήν έποχή εκείνη ή Έλλάδα γιά τόν Εύρωπαίο ήταν ένα ταξίδι τόσο μακρινό και περιπετειώδες, όσο δεν είναι σήμερα γιά μας ή Σουμάτρα ή ή Νέα Ζη- λανδία.

Σήμερα, φυσικά, δεν χρειάζεται νά ύπενθυμίσωμε τó πόσο τά πράγματα έχουν αλλάξει, καθώς επίσης και ότι κάθε χρόνο φθάνουν εδώ, κατά μέσον όρο, περί τούς 350.000 ξένοι. Ξένοι με πορτοφόλια διαφόρου... διαμετρήματος ή ακόμη και άδέκαροι Δόν Κιχώτες από γερμανικά πανεπιστήμια, πού φθάνουν ως εδώ κάποτε ήπιεύοντας γενναία ένα μικρό σκούτερ. "Όμως ύπάρχει και μία άλλη κατηγορία ξένων, πού οι άσχολίες τους, άσχαλίες ύψηλές και σοβαρές συνηθέστατα, δεν τούς έπιτρέπουν ν' άπολαύσουν αυτή τή μακάρια άνωνμία του μικρούλη Νορδηγού πρωτοετούς ή τής Γαλλίδος δακτυλογράφου του «Κλάμπ Μεντιτερρανέ». Είναι οι κατά τó μάλλον ή ήττον έπίσημοι, οι άνθρωποι πού, πολύ πριν έλθουν οι ίδιοι, στέλνουν στο άεροδρόμιο τόν πρωθυπουργό κ. Κα- ραμανλί, τόν κ. Άβέρωφ, τόν κ. Τσάτσο, τόν διευντή έξωτερικού τύπου, έ-

Στό τέλος του χρόνου ή Έλλάδα έπεφύλαξε ένθουσιώδη ύποδοχή στον έπιφανέστερο ξέ- νο του έτους, τόν πρόεδρο 'Αϊζενχάουερ («Εικόνας» τεύχ. 218). 'Η φωτογραφία έ- λήφθη μετά τó έπίσημο γεύμα στα Βασιλι- κά 'Ανάκτορα, πού παρέθεσαν πρós τιμήν του 'Αμερικανού προέδρου οι Βασιλείς και στο όποιο παρεκάθησαν ο διάδοχος Κων- σταντίνος, οι πριγκίπισσες Σοφία και Ει- ρήνη, καθώς και πολλοί άλλοι έπίσημοι.

**„White Label”
IS THE SCOTCH**

**IT
NEVER
VARIES**

ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ

ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΡΕΜΒΩΔΗΣ Ο ΤΣΩΡΤΣΙΛ
ΔΡΟΣΕΡΕΣ ΟΙ ΣΟΥΗΔΕΣ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΕΣ
ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΣ Ο ΕΡΧΑΡΤ, ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΗΣ
Ο ΑΪ-ΖΕΝΧΑΟΥΕΡ

πιφανείς στρατιωτικούς και τιμητικά αποσπάσματα. Είναι επίσης οι καλλιτέχνες, που έρχονται να δώσουν μία συναυλία, τα συγκροτήματα-όρχηστρες, θίασοι, μπαλέτα — που έρχονται να θαυμάσουν μέσα σε θέατρα των οποίων τα εισιτήρια έχουν από ημερών εξαντληθεί. Είναι, τελευταίως, κ' εκείνο το πλήθος των αστέρων και των κινηματογραφικών παραγόντων, που έρχονται εδώ για να θαυμάσουν τον Παρθενώνα, να γυρίσουν τα εξωτερικά κάποιες ταινίας και να συναντήσουν τον ύπουργό Βιομηχανίας, ο οποίος, κατά κάποιο τρόπο, τους έχει αναλάβει υπό την προστασία του.

Το 1959, ο αριθμός τους φάνηκε να είναι μεγαλύτερος από κάθε άλλη χρονιά. Υπήρχαν δημοσιογράφοι και φωτορεπόρτερς, που διενετούσαν συνέχεια, δολοφάρμακα, στο αεροδρόμιο του Έλληνικού. Οι ξένοι έρχονταν, χώνονταν στ' αυτοκίνητά τους, τραβούσαν στα ξενοδοχεία τους, αναπαύονταν και την επομένη αντιμετώπιζαν σε μία «πρές-κόνφερανς» τα ίδια σχεδόν πρόσωπα του αεροδρομίου, κατάκοπα, που δεν είχαν εν τω μεταξύ την ευκαιρία ν' αναπαυθούν.

Φυλλομετρώντας κανείς τα «σώματα» των εφημερίδων του χρόνου που μας πέρασε, δεν μπορεί να μη καταλήξει στο συμπέρασμα πως η Ελλάδα άρχισε να γίνεται, επί τέλους, κάτι περισσότερο από αρχαίο ιστορικό θαύμα, σύγχρονο πολιτιστικό αξιοπερίεργο και «ψύψιτης σημασίας γεωγραφικός κόμβος». Οι προσωπικότητες πρόσβαλλαν πολυάριθμες σε κάθε σχεδόν σελίδα. Θεωρήσαμε σκότσιμο, για να «δρούμε κάποια άκρη», να τις χωρίσουμε σε διαφορετικές κατηγορίες, αναλόγως της ιδιότητός των.

Έστεμμένοι — πρίγκιπες

Ο μόνος μονάρχης που πέρασαν έφετος από την Ελλάδα ήταν ο βασιλεύς της Σαουδαρίας Ιμπν Σαούντ. Έμεινε μόνον λίγες ώρες στο αεροδρόμιο του Έλληνικού και δεν είναι γνωστόν εάν έμοιρασε και πάλι χρυσά ρολόγια εις τους μισθ' όν ήλθεν εις επαφήν, όπως είχε κάνει και την προηγούμενη φορά.

Για δεύτερο κατά σειράν καλοκαίρι έπέρασαν τις διακοπές τους στην Ελλάδα, και συγκεκριμένως στην γοητευτική Κέρκυρα, ως προσκεκλημένες της Βασιλικής Οικογενείας, οι τρεις Σουηδές πριγκίπισσες Μαργαρίτα, Μπριγιγιτε και Ντεζιρέ. Επί ένα ώριμο χρονικό διάστημα, μάλιστα, έκυκλοφόρησαν έπιμονες φήμες περί άρραβόνων του διαδόχου Κωνσταντίνου με την πριγκίπισσα Ντεζιρέ, που οι συμπατριώτες της έχουν έπονομάσει «πριγκίπισσα-χομόγελο». Ο διάδοχος είχε χορέψει αρκετές φορές μαζί της και την είχε συνοδεύσει σε εκδρομές με την βενζινακό του.

Τέλος θά έπρεπε να σημειώσουμε τις διακριτικές παρουσίες του πρίγκιπος Καρόλου της Έσσης και του πρίγκιπος Λουδοβίκου του Μπάντεν.

Πολιτικοί

Η Ελλάς υπεδέχθη θριαμβικά τον έπιφανέστερο ξένο της χρονιάς, τον πρόεδρο Αϊζενχάουερ, ο οποίος, παρά την ηλικία του και την έπισφαλή του όγεια, ξεκίνησε για μιν άνα την ύδρυόγειο σταυροφορία υπέρ της Ειρήνης.

Πλην του προέδρου Αϊζενχάουερ, λοιπόν, την Ελλάδα έπεσκέφθησαν κατά το 1959 άλλος ένας πρόεδρος, ο πρό-

εδρος Τίτο, ο οποίος, επιστρέφοντας από την Βιρμανία με την θαλαμηγό του «Γκάλεμ», φιλοξενήθηκε για λίγες ημέρες στην Ρόδο, και τρεις πρωθυπουργοί: Ο Ιταλός πρωθυπουργός κ. Άμύντωρ Φανφάνι, που έμεινε εδώ μερικά 24ώρα τον περασμένο Ιανουάριο, επιστρέφοντας από έπίσημον έπίσκεψη στην

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ Τίτο, γυρίζοντας από τη Βιρμανία, έμεινε για λίγες μέρες στη Ρόδο («Εικόνας» τ. 177)

Αίγυπτο, ο πρωθυπουργός της Τουρκίας κ. Μεντερές — περστικός από το αεροδρόμιο του Έλληνικού — και ο πρωθυπουργός της μακρινής και έξωτικής Κομπότζης πρίγκιψ Νοροντόμ Σιχάνο, κ. επίσης περστικός. Για το περιεργον του πράγματος πρέπει ν' αναφερ-

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΠΟΜΑΧΟΣ σερ Ούνιστων και η λαίδη Τσάρτσιλ μάς ήλθαν τελείως άνεπισημα, στην περίφημη «Γαλάζια Κρουαζιέρα» του κ. Ήν-νάση («Εικόνας» τεύχ. 198 - 199), ή όποια και κατέληξε σε δυο διαζύγια.

θη ότι ο πρίγκιψ Νοροντόμ ήταν άλλοτε μονάρχης του ίδιου κράτους. Εύφρεστος, όμως, όταν είδε ότι ή μοναρχία κινδύνευε να ύπνομευθη, παρητήθη και, καθώς είχε το δικαίωμα, έθεσεν ύποψη-φίδητα στις έκλογές, με αποτέλεσμα να θριαμβεύση.

Ο γενικός γραμματέας του Ν.Α.Τ.Ο. κ. Άνρ Σπάακ έμεινε επίσης εδώ μερικές ημέρες εν έπίσημω έπίσκεψει, κάνοντας τον άχαρο τουρισμό των προσωπικοτήτων της σειράς αυτής, οι όποιοι, όσakis έπισκέπτονται μία χώρα, δεν συναντούν παρά τους άρχοντες και ύπεύθυνους της!

Είχαμε κατόπιν ένα πλήθος ύπουργών και ύφυπουργών των Έξωτερικών. Την πιό χτυπητή έντύπωση άφισε άναμφισβήτητως ο ύφυπουργός των Έξωτερικών της Σοβιετ. Ένώσεως κ. Φιριόβιν, ο όποιος έπέρασεν από το Έλληνικό. Έπέστρεψε από την Κεϋλάνη στη Μόσχα μέσω... Παρισίων, ήταν ντυμένος με έπιληψίμα καπιταλιστική κομψότητα και άμολόγησε ότι είχε σκοπό να το ριζή κομμάτι — δυο μέρες έξω, στην γαλλική πρωτεύουσα. Κάθε φορά που του έκαναν κάποια δύσκολην έρώτηση, έξσπαγε σε ήχηρότατα γέλια! Κατά το διάστημα του έτους έπέρασαν άπ' εδώ και δυο... διαφορετικοί ύπουργοί Έξωτερικών του Λιβάνου. Πρώτον ο κ. Χουσεϊν Άουτ-νι, και άργότερα ο κ. Ρασίντ Καραϊμι, ως πρωθυπουργός και ύπουργός των Έξωτερικών του Λιβάνου. Καί, άφου ο λόγος περί Λιβάνου, δεν θά πρέπει να λησμονήσωμε τον τέως πρόεδρό του και την γοητευτική κ. Σαμουν, οι όποιοι έπέρασαν από την Ρόδο (έμειναν μάλιστα λίγες ημέρες) με την ίδιωτική τους θαλαμηγό.

Ίδου τώρα οι όόλοιοι ύπουργοί και ύφυπουργοί των Έξωτερικών: Ο κύ-

Ο ΠΡΩΤΟΣ από τους τρεις πρωθυπουργούς έπισκέπτης της χρονιάς ήταν ο Ιταλός κ. Άμύντωρ Φανφάνι.

ριος Ρόμπερτ Θαιύμερ, δσηθός ύπουργός Έξωτερικών των Η.Π.Α. επί του συντονισμού των μορφωτικών σχέσεων, ο ύπουργός των Έξωτερικών της Γιουγκοσλαβίας κ. Κότσα Πόποβιτς, ο όποιος έμεινε στην Ελλάδα κάπου δέκα ημέρες, ο ύφυπουργός του κ. Μπον-δάν Σρενοβρενγιάν (δύονατον να έρκεστη κανείς ότι το όνομά του άποδίδεται όρθως με την έλληνική γραφή), ο ύπουργός των Έξωτερικών της Τουρκίας κ. Ζορλόϋ, περστικός και αυτός από το αεροδρόμιο του Έλληνικού, ο Βούλγαρος ύφυπουργός των Έξωτερικών κ. Ταραμπάνωφ, ο όποιος μάλιστα μάς έπεσκέφθη δίσ, ο Ρουμάνος ύφυπουργός των Έξωτερικών κ. Βασίλ Δημητρεσκου και, τέλος, έξωτικώτατος πάντων, ο ύπουργός των Έξωτερικών του Νεπάλ και μόνιμος αντιπρόσωπος της χώρας του στόν Ο.Η.Ε. κ. Ούπαντ, περστικός και αυτός από το Έλληνικό. Σήμερα ή κινεζική άπειλή ή άρχ άσφαλώς πάψει να κάνει τη διαβίωση τόσο εύχρηστη μέσα στην άλλοτε ειδυλλιακήν άτμόσφαιρα αυτού του μικρού παραδείσου των Ίμα-λαίων...

Παρ' όλιγο να λησμονήσωμε άκόμη τον άντιπρόεδρο της ρουμανικής κυβέρνησεως κ. Άτανάσε Ζόζα. Μας ήλθε τον Νοέμβριο ως προσκεκλημένος της Άκαδημίας Άθηνών και έξεφώνησε ένα λόγο περί Άριστοτέλους, που προσέ-κάλεσε τον θαυμασμό όλων των σφόν που τον άκουσαν. Πολλοί μάλιστα άκού-σθηκαν να σχολιάσουν: «Ένας τέτιος άνδρας και να είναι... κουκουέ!».

Λόγοι και χαμόγελα

Η έπίσκεψη του κ. Άντλάι Στή-θενσον, τέως ύπομψιου προέδρου των Η.Π.Α. και έκ των άρχηγών του Δημοκρατικού Κόμματος, ήταν τελείως ίδιωτικής φύσεως. Άπό όλους τους έπισή-μους έπισκέπτας μας είχε, καθώς φαί-νται, τά πιό όλύμπια νεύρα. Φωτογραφή-θηκε στη σκάλα του αεροπλάνου, κατά την άφιξη του, μ' ένα πλατύ μειδίαμα άνθρώπου έτοιμου να χαρή τη ζωή, κινώντας το χέρι του σ' ένα χαιρετισμό που ξεχειλίζει από χαρά...

Ός έπίσημος προσκεκλημένος μάς έ-πεσκέφθη και ο άντικαγκελλάριος και ύπουργός της Έθνικής Οικονομίας της Δυτικής Γερμανίας δέκτωρ Λούντβιχ Έρχαρτ, αυτός ο Μεσσίας των νεω-τέρων γερμανικών ιδανικών της καλο-πέρσης, ο άνθρωπος ο όποιος έχτισε τη Γερμανία έκ του μηδενός σχεδόν. Ποιάς άλλος θά ήταν πιό κατάλληλος άπ' αυτόν για να ριζή μία ματιά στο πενταετές σχέδιό μας; Ήλθε χαμογε-λαστός, είδε ένα πλήθος άρχόντων της χώρας και άήληθε άκόμη πιό χαμογε-λαστός κ' αϊσιόδοξος.

Ο κ. Άντρέ Μαλρώ, ο μεγάλος ά-γωνιστής, συγγραφέας, διανοητής και αισθητικός ήλθεν υπό την ιδιότητα του του ύπουργού επί των Πνευματικών. Υ-πούσεσεν της Πέμπτης Γαλλικής Δημο-κρατίας κ' έξεφώνησε ένα φλεγόμενο λό-γο πάνω στην Πνύκα, έγκαινιάζοντας τά δέσματα «Ήχος και Όδ». Τόν συν-
→

Δώρα...

Chypre
Paris
l'Aimant
l'Origan

...προφέρει ένα
Παριζιάνικο Άρωμα

COTY

Woodbury

Προστατεύουν
την
έπιδερμίδα
από τον ήλιο,
τον άέρα,
το πέρασμα
του χρόνου.

Οι κρέμες WOODBURY, νυκτός και ήμέρας, για ξηρές και λιπαρές έπιδερμίδες, φρεσκά-ρουν και διατηρούν την έπιδερμίδα πάντα δροσερή — πάντα νεανική.

Οι πούδρες WOODBURY, σε 13 μοντέρνους χρωματισμούς, είναι οι μόνες σ' όλο τον κόσμο που περιέχουν DREAM GLO, στρώ-νουν όμοιόμορφα σάν όχνα και διατηρούν την έπιδερμίδα δελουδένια.

Το ιδεωδέστερο ντεμακιιάζ γίνεται μόνον με τα άσύγκριτα λούσιον JERGENS που καθα-ρίζουν αλλά και τρέφουν το πρόσωπο με όλα τα άπαραίτητα και φυσιολογικά συστατικά.

**Μιλάει
ή σείρα
των... μιμνών**

**Κάθε μέρα κρέμες από
ΑΝΘΟΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ ΓΙΩΤΗ
Δύναμις - ύγεια**

Ένα έξαιρετικό προϊόν της Βιομηχανίας

“ΓΙΩΤΗ”

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Ι. ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΙΚΤΙΝΟΥ 3

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟ ΜΕΛΙ

Τρώγετε άφθονο μέλι...

ΤΟ ΜΕΛΙ
ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ
ΠΛΗΡΗ ΥΓΕΙΑΝ
ΚΑΙ ΕΥΕΞΙΑΝ

ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΕΙΣ
ΧΡΗΣΙΜΑ ΠΟΤΗΡΙΑ
ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ Ή ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ

ΑΦΟΙ ΠΙΤΤΑ - Σωκράτους 35 - Τηλ. 532.423

Όραία σε κάθε εποχή!

"Αν είχε λεκιασμένο πρόσωπο ή ξεφλουδιασμένη μύτη, θα την λέγατε ωραία;
Έχει καθαίο, φρέσκο πρόσωπο διότι περιποιείται την επιδερμίδα της με τα επιστημονικά καλλυντικά «Φυλλία», που είναι μελετημένα στο δικό μας κλίμα και στην δική μας επιδερμίδα.

Crème τροφή του δέρματος
Neige θάσις της πούδρας και του μακιγιάζ
Mousse (διά ξηρά δέρματα)) δύο ιδεώδη
Perle (διά λιπαρά δέρματα) ντεμακιγιάζ

ΦΥΛΛΙΑ

ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ

δευαν ό ύπουργός 'Αθλητισμού κ. 'Ερ-
τοδγκ, ό διευθυντής του γραφείου τό-
του του, παλός συντροφος στίς «κονκι-
στες» του, συγγραφέας και δημοσιογρά-
φος κ. Ζώρς 'Αλτμάνν, δλύμπιος, χα-
μογελαστός με μιάν ευγένεια κι άρ-
χοντιά 100% γαλατική.

Άλλοι ύπουργοί

Περνούμε τώρα σε μερικούς άλλους
ύπουργούς: Τόν 'Ιταλό ύπουργό του
Τουρισμού κ. Τουρίνι, ό όποιος ήλθε
μαζύ με τους γενικούς διευθυντές τουρι-
σμού κ.κ. Ρομάνι και Τουρέρα, τόν
θσηδό ύπουργό 'Εμπορίου τών Η.
Π.Α. κ. Χένρυ Κέρνς, τόν 'Αμερικανό
ύπουργό τών Στρατιωτικών κ. Μπρό-
ουκερ, τόν Καναδό ύπουργό 'Εμπο-
ρίου και τήν κ. Γκόντον Τσώρτσιλ,
τόν κ. Τζάιμς Ο' Κόννελ, 'Αμερικανό
ύφυπουργό 'Εργασίας και, τελευταία
άλλ' όχι κ' 'Εσχατα, όπως λένε οι 'Αγ-
γλοι, μιά Ρωσίδα ύφυπουργό άθλητικού
παραστήματος, τήν κ. Μποντάρ, μα-
ζύ με δυό άλλα έξ ίσου άθλητικά και
στιθερά γυναικεία μέλη του 'Ανωτάτου
Σοβιέτ, τίς κυρίες Μαρία Ντούπι-
οθα και Ζωγία Πουσκάριοθα. Γρα-
φικάτατος όηρξεν ό ύπουργός τών
Συγκοινωνιών τής Γκάνα κ. Κρόμπο
Ελ Ντοσέι με τήν άκολουθία του. 'Ε-
φεραν ένα πολύχρωμο μανδύα, κάτι σαν
«σάρι», και έπεσκέφθησαν τόν ύπουργό
τών 'Εξωτερικών κ. Εύάγγελο 'Αθέρωφ,
ό όποιος δεν κατάρθωσε να κρύψη τήν
άμηχανία που του προκάλεσεν ή περί-
οχη τών ουτε μπροστά στον φωτογραφικό
φακό...

Δυό άκόμη έξωτικοί επισκέπται: 'Ο
πρεσβευτής του Σιάμ στό Παρίσι κ. Τα-
γινάμα, ό όποιος έπέδωσε στην Κέρ-
κυρα τά διαπιστευτήριά του στον Βασι-
λέα Παύλο, τήν ίδιαν ημέρα με τόν 'Α-
μερικανό συνάδελφό του κ. Μπρίγκς,
και ό πρίγκιψ 'Ιμπραήμ Ελ Χάριθι,
άρχηγος τής άντιπροσωπείας του 'Ομάν
στον Ο.Η.Ε.

Ούκ έστι αριθμός...

Τέλος δέν θά έπρεπε να λησμονήσωμε
τόν έργατικό θουλευτή και φιλέλληνα
κ. Φράνσις Νόελ Μπαϊκερ, τόν πλη-
ρεξούσιο του προέδρου 'Αϊζενχάουερ για
τά στρατιωτικά ζητήματα του Ν.Α.Τ.
Ο. κ. Τζώρτζ ΜάκΓκύ, τόν διοικητή
και τόν διευθυντή τής «Ντώτσε Μπάνκ»
κ.κ. Μάινμπεργκ και Σπέχτ, τόν
δήμαρχο τής Βουδαπέστης κατά τήν
διάρκεια τής επανάστασέως του 1956
δέκτορα Κεθάνγκο, τόν μόνιμον άν-
τιπρόσωπο τών Η.Π.Α. στό Ν.Α.Τ.Ο.
κ. Μπέργκες, τόν 'Αμερικανό πρόξε-
νο στην Λευκωσία κ. Μπέλτερε, τόν
γενικό διευθυντή του Διεθνούς 'Οργανι-
σμού 'Ατομικής 'Ενεργείας κ. Στέρ-
λινγκ Κόουλ, τόν θσηδό-δύμαρχο
του Δυτικού Βερολίνου κ. Φράντς 'Αμ-
ρεχν, τόν πρόεδρο τής γιουγκοσλαβι-
κής Βουλής κ. Πετάρ Στάμπολιτς
— ό όποιος έπεσκέφθη τις περισσότερες
αρχαιότητες από κάθε άλλον «έπισημο»
της χρονιάς —, τόν πρόεδρο τής νορβηγι-
κής Βουλής κ. Λάγγκελε, ό όποιος
ήλθεν έδώ όλως άνεπισημός, σαν τουρι-
στας, τόν γενικό γραμματέα τής Διε-
θνούς 'Ομοσπονδίας Μεταφορών κ. 'Ο-
μέρ Μπεκκί, τόν διευθυντή του
'Οργανισμού Ευρωπαϊκής Οικονομικής
Συνεργασίας κ. Ρ. Μπερτράν, τόν
διευθυντή του Ευρωπαϊκού 'Οργανισμού
Παραγωγικότητας κ. Βερμούλεν,
ένα Φινλανδό τέως πρωθυπουργό και νύν
έκτελεστικό γραμματέα τής Οικονομικής

ΟΛΟΙ ΣΧΕΔΟΝ ΔΕΝ ΠΑΡΕΛΕΙΨΑΝ ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΗ
Κ' ΕΛΑΧΙΣΤΟΙ ΕΚΡΥΨΑΝ ΤΗΝ ΧΑΡΑ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗ ΦΙΛΟΞΕΝΗ ΔΙΑΘΕΣΗ
ΠΟΥ ΕΙΔΑΝ — ΟΣΟΙ ΤΟΝ ΓΝΩΡΙΣΑΝ — ΣΤΟ ΛΑΟ ΜΑΣ

'Επιτροπής του Ο.Η.Ε., τόν κ. Σακάρι
Τουομιόζα, τόν δημοκρατικό θου-
λευτή του Κοννέκτικατ κ. Τάστερ
Μπόουλις, τόν γενικό γραμματέα του
Συμβουλίου τής Εύρώπης κ. Λουδοβί-
κο Μπενενοότι, τόν 'Ιάπωνά γε-
ρουσιστή κ. Μαμόρου Τακασάσι
και άλλους, «ών ουκ έστι αριθμός»...

Κοσμικαί διασημότητες

Πικρό ίσως να είναι κι' όμως έδώ θά
πρέπει να τοποθετήσουμε ένα' μεγάλο
άπόμαχο: Τόν σέρ Ουίνστον Τσώρ-
τσιλ, κεκλημένο του κ. 'Ωνάση στην
περίφημη μεσογειακή «κρουαζιέρα»
τής «Χριστίνας», χάρις στην όποία τό
ζεύγος 'Ωνάση καθώς και τό ζεύγος
Μενεγκίνι - Κάλλας βρίσκονται τώρα σ'α
χωρίαματά. 'Ο σέρ Ουίνστον Τσώρτσιλ,
συνδυεμένος πάντοτε από τήν λαϊθή
Τσώρτσιλ, έμεινε πίσω από τήν συντρο-
φιά, δικομπώντας μελαγχολικά τά ό-
νόματα τόσα του χρόνια πάνω σε κά-
ποιο θραχάκι...

Κατόπιν είχαμε τήν «κρουαζιέρα» του
κ. Νιάρχου, με πληθος προσκεκλημένους
ανάμεσα στους όποιους τό ζεύγος
Φαίρμπαγκς και ό συγγραφέας
Νόελ Κάουαρντ. 'Αλλες δια-
σημότητες, που πέρασαν λίγες ημέρες
διακοπών στην 'Ελλάδα: 'Αρκετές. Πρώ-
τα - πρώτα τή συμπρατοστάτη σύζυγο
του προέδρου τής 'Ιταλίας Δημοκρα-
τίας κυρία Γκρόνκι. Τήν σύζυγο
και τήν κόρη του 'Αγγλου ύπουργού
'Εθνικής 'Αμύνης κ. Ντάικαν Σάν-
τς. Είδαν πολύ περισσότερα από τόν
άτοχο ύπουργό ό όποιος τσακίστηκε να
τριγυρνά σε στρατόπεδα και πεδιά-
ακήσεων. Τόν άδελφό του κυβερνήτο
της Νέας 'Υρκης και τήν κ. Ροκ-
φέλλερ, τήν διάσημη Μαργκό
Φοντρίν, τήν 'Αγγλίδα χορεύτρια
και τόν σύζυγο της Παναμαίο πολιτικό
Ρομπερτό 'Αρίας. Τήν Μπεγ-

Ο ΑΝΤΡΕ ΜΑΛΡΩ ήταν ό διαπρε-
πέστερος από τήν πενιχρή συγκομι-
δή τών συγγραφέων - έπισκεπτών.

κ' ό ύ μ ή όποια άστραφτε από ό-
μορφιά και κέφι, τόν λόρδο και τή λαί-
δη Ντάγκλας κ. ά.

Παρ' όλιγο να λησμονήσωμε τήν πε-
ρίφημη «κρουαζιέρα» τών Κροισών, που
πέρασε στην αρχή του χρόνου από τήν
'Ελλάδα με κατεύθυνση για τό Σότσι
και τήν Γιάλτα, στην Σοβιετική 'Ενω-
ση. Για μιά φορά ό σοσιαλισμός έγι-
νε... τουριστικό αξιοπερίεργο τών κα-
πιταλιστών!

Δημοσιογράφοι

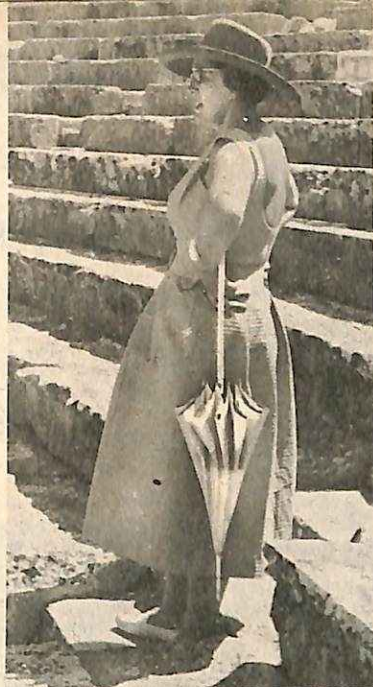
Αν εξαίρεσουμε τις παρές άντιπρο-
σώπων του Τύπου, που ήρθαν έδώ ως
προσκεκλημένοι από τό Ν.Α.Τ.Ο. ή από
κάποια έταιρία άεροπορική, καθώς και
ένα πληθος πολιτικών έμπειρογνωνόμων,
από τους άλλους θά είχαμε ν' αναφέ-
ρουμε τόν σεβαστό 'Αχμέτ 'Εμίβ
Γιολμάβ, διευθυντή τής τουρκι-
κής «Βατάν», τους 'Αμερικανούς καθη-
γητάς τής δημοσιογραφίας και θεωρη-
τικούς της Κένεθ 'Ολσον και
Κόλμαν Χάρουελλ, τόν 'Ελβε-
τό έκδότη Νάγκελ, τόν Ντριο
Πήρσον, ό όποιος έλαθε συνέντευ-
ξη από τόν πρωθυπουργό κ. Καραμα-
νη κ. ά.

Κινηματογράφος

Για πρώτη ίσως φορά έφέτος παρα-
τηρήθηκε μιά άσυνήθιστη συρροή προ-
σωποκλήτων τής 'Εδδής Τέχνης. 'Ε-
χομε δε κάθε δικαίωμα να περιμένουμε
ότι του χρόνου, χάρις σ' ένα υπό ψή-
φιση νομοσχέδιο, που έτοιμάζει ό ύ-
πουργός τής Βιομηχανίας κ. Μάρτης,
ή συρροή αυτή θά είναι άκόμη μεγα-
λύτερη. Τό νομοσχέδιο αυτό, όπως εί-
ναι γνωστό, προβλέπει διάφορες διευκο-
λύνσεις για τους ξένους κινηματογρα-
φικούς παραγωγούς που έρχονται στην
'Ελλάδα για να γυρίσουν ταινίες.

'Αναμφισβήτητα, όμως, οι δυό γοη-
τευτικότερες γυναικείες παρουσίες τής
εθόνης, που κατέβηκαν στον τόπο μας,
ήταν ή Πασκάλ Πετιέ, ή πρωτα-
γωνίστρια τών «Ζαβολιάρηδων», και ή
Μίλλυ Πέρις, ή νεαρή καθο-
λική ήθοποιός που ένεσάρκωσε τήν 'Αν-
να Φράνκ επάνω στο πανί. Οι μεγαλύ-
τεροι σκηνοθέτες, ό Μαρσέλ Καρ-
νέ, συνδός τής Πασκάλ Πετιέ και δη-
μιουργός τής ταινίας, ό Λουί Μάλλ
(«Οι έρασται» και «'Ασσανσέρ για τό
Παρίσι»), ό Κλώντ Μπερνάρ 'Ωμ-
πέρε, ό δημιουργός εκείνης τής σπα-
ρακτικής άντιμιλιταριστικής ταινίας
«Περίπολος κρούσεως», ό Στάλνι
Ντόννε, σκηνοθέτης τής ταινίας
«Δέμα έκπλήξεως», ό 'Αλεξάντερ Μάκ
Κέντρικ, δημιουργός τής άρι-
στοτεχνικής εκείνης «Συμμορίας
τών Πέντε», ό όποιος θά γυρίση τήν
υπερπαραγωγή του Κάρλ Θόρμαν (έπι-
σης παρόντος) «Τά κανόνια του Ναβα-
ρόνε» (δασπάνες: 6.000.000 δολάρια),
ό Ζυλ Ντασσέν, μαζύ με τήν
Μελίνα Μερκούρη. 'Ολοι τους, πλην
του Μαρσέλ Καρνέ, ήλθαν για να γυρί-
σουν έξωτερικά κάποιες ταινίες.

'Ο Κόνραντ Χίλτον, έρχόμενος
έδώ για να καταθέση τόν θεμέλιο λίθο
ένός ξενοδοχειακού κολλοσσού, έφερε μα-
ζύ του ένα πληθος από καλλονές και
γόνιτες τής εθόνης, τούς: Λίντα Κρού-
ς, Τζέην Κράιην, Μίκο Τάκκα (μιά
γλυκύτατη Ιαπωνική
γοητεία), Τζάιην Ράσσαε, Μπόμπ

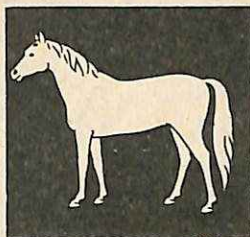
ΜΙΑ ΠΑΛΙΑ καλλονή, ή Μπεγκούμ,
χίρα του 'Αγά Χάν, ήλθε, ένθουσια-
στηκε και ύποσχέθηκε να ξαναέλθ.

Στέρλινγκ, Βάν Τζόνσον, Ρόμπερτ Κάμινγκς, Μάρθα Χάιερ. 'Εκτός απ' αυτούς είχαμε τόν Ντάγκλας Φαίρμπαγκς και τήν οιογένειά του, τήν Σούζαν Χάιγ-
ουορντ, τόν Χένρυ Φόντα και τόν Πήτερ Ούστίνωφ μετά
τών... ήμισιών των, τόν Ζώρζ Γκέ-
ταρύ, τόν Βάλτερ Κιάρι, τήν
πρωταγωνίστρια τής «Ερόικας» του Μι-
χάλη Κακογιάννη Τζέννη Ράσσαε, τήν
Λίντα Βαντάλλ, τήν έκρη-
κτική Μάρα Λαίην, ή όποια πα-
ρέστη στην πρώτη προβολή τής ταινίας
της «Ο κλέφτης τών εκατομμυρίων»,
και μερικά άλλα άστέρια λάμπωας ό-
λιγώτερον έκθαμβωτικής: τήν 'Αίνα
Ντέρλινγκ, τήν Ζακελίν Πε-
ρές, τήν 'Αμερικανίδα «Κόρη του
Βάρθακος» Μελίνα Κέρερ, τήν
«μίσ Ούρουουάη» Κλώντ Μπερνάρ
ή Ρακέλ Λία (άγνωστο ποιά από
τά δυό είναι τό όνομα ή τό ψευδώνυμό
της), τήν Γερμανίδα καλλονή μεσογεια-
κού τύπου Χριστίνα Ζεμόνα, πρω-
ταγωνίστρια ταινίας τιτλοφορουμένης
«Παράδεισος στην άκρη του κόσμου»,
τήν «μίσ Τουρισμό» του 'Ισραήλ δίδα
Σάγια Στράουχερ, τήν 'Ελεν
Χαίιζ.

Μερικές διασημότητες που παρ' όλί-
γον να λησμονηθούν: Τήν Γαλλίδα ή-
θοποιό Σοφία Ντεμαρρέ, τόν
τραγουδιστή Σάρλ 'Αζναθόρ, τήν
μυθσα του Σαίν-Ζερμαίν ντέ Πρέ
Ζυλιέτ Γκρεκ, που έμφανίστηκε
στον μεγάλο χορό του 'Ιπποδρόμου ό-
πέρ του Σώματος 'Ελληνίδων 'Οδηγών,
τήν 'Ελίζαμπεθ Σκώτ και τέλος
τόν γνωστότατο Γάλλο παραγωγό Ρα-
ούλ Λεβύ.

Συγγραφείς

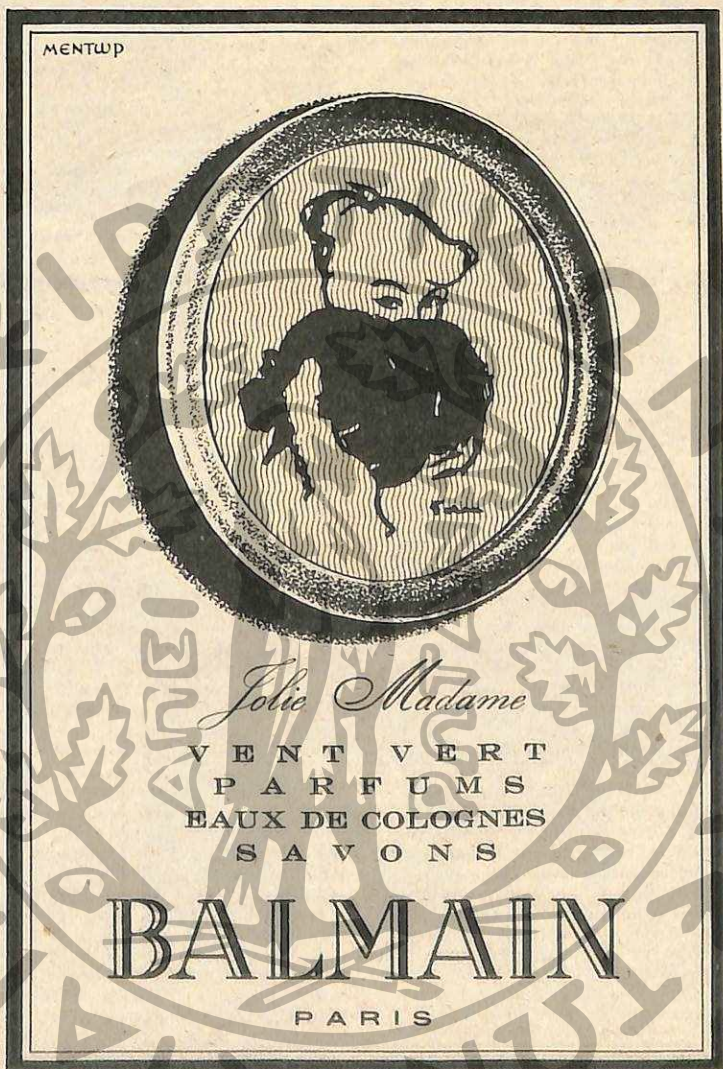
Η έφετεινή... συγκομιδή ήταν μάλλον
πενιχρή. 'Αν εξαίρεσουμε τόν 'Αντρέ
Μαλαρό, ό όποιος έγκαινιωσε στον 'Ιερό
Βράχο τά θεάματα «'Ηχος και Φως»,
ή Γαλλία άντιπροσωπεύθηκε από τόν
Μωρίς Ζενεβουά, Ισάδιο γραμ-
ματέα τής δημοφιλεστάτης σ' όλόκληρον
τόν κόσμο 'Ακαδημίας της, τόν άκαδη-
μαϊκό Ζάκ ντέ Λεκρετέλλ, ό
όποιος έβωσε μίαν άκρως ένδιαφέρουσα
διάλεξη για τόν Μαρσέλ Προύστ, τόν
Τιερρύ Μωλνιέ, διάσημο θεατρι-
κό κριτικό, που συνώδεσε τήν σύζυγό
του Μαρσέλ Τασσανκούρ, ή
όποια έπικεφαλής του άρίστου θεατρι-
κού συγκροτήματος της έδωσε στού 'Η-
ρόδου του 'Αττικού τήν παγκόσμια πώ-
τη του έργου του, έπίσης παρόντος,
Ζάν Λε Μαρσά «'Αλέξανδρος ό μονα-
χικός». Είχαμε κατόπιν τόν 'Αλμπέρτο
Μοράδια, τόν συγγραφέα τής «Ρωμαί-
ας», ό όποιος στο 'Ιταλικό 'Ινστιτούτο

Ούϊσκυ Σκωτίας
Παγκοσμίου
Προτιμήσεως
'Από τό 1742

WHITE HORSE
Scotch Whisky

Ο ΑΓΓΛΟΣ ύπουργός των Στρατιωτικών κ. Ντάνκαν Σάντνς κ' ή κόρη του Έντινα ήλθαν, αλλά...χαριστά.

ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ

ΟΙ ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΕΓΑΛΟΕΦΟΠΛΙΣΤΩΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΝΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΞΕΝΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΗΘΗΚΑΝ ΑΓΡΥΠΝΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

έφετος. Συγκεκριμένως μās έπεσκέφθησαν δύο μοίρες Ιταλικού στόλου, μία με έπικεφαλής τόν ναύαρχο Φ ρ α ν τ ζ έ σ κ ο και δεύτερη υπό τόν πλοίαρχον Γ κ ρ ί ζ ι, καθώς και δύο μοίρες του δου αμερικανικού στόλου. Ο έπικεφαλής του στρατηγείου του Ν.Α.Τ.Ο. στην Σ μ ύ ρ ν η στρατηγός Χ ά ρ κ ι ν σ μ ά ς έπεσκέφθη δύο φορές. Η Γερμανία και ή Γαλλία μās έστειλαν έπίσης τούς άρχηγούς τών έπιτελείων τους, τόν στρατηγό Χ ώ υ ζ ι ν γ κ ε ρ και τόν αντίστράτηγο Ζ ε λ έ ρ.

Άλλοι ξένοι στρατιωτικοί που μās έπεσκέφθησαν ήταν ο άρχηγός της νοτίας πτέρυγας του Ν.Α.Τ.Ο. ναύαρχος Μ π ρ ά ο υ ν, ο έτερος άρχηγός του Ν.Α.Τ.Ο. στην Σ μ ύ ρ ν η πτέρυγας "Α λ λ ε ν, ο άρχηγός τών ναυτικών έπιχειρήσεων τών Η.Π.Α. ναύαρχος "Α ρ λ ε υ Μ π έ ρ κ, ο διοικητής τών συμμαχικών αεροπορικών δυνάμεων Κεντρικής Εύρώπης άντιπέραρχος Λ ί ν τ σ α ι ύ, οί άρχηγοί τών θρετανικών χερσαίων δυνάμεων εις την Μέσην Άνατολήν στρατηγός σέρ Ρότζερ Μ π ά ο υ ε ρ και πτέραρχος Μάκ Ν τ ό ν α λ ν τ, ο ύπαρχηγός τών συμμαχικών δυνάμεων του Ν.Α.Τ.Ο. στρατηγός Γ κ έ ι λ και μία γιουγκοσλαβική στρατιωτική άποστολή υπό τόν ύποστράτηγο Π έ τ ρ ο θ α ρ.

Μοιραίως έδώ θα έπρεπε ν' άναφέρουμε και ένα μη... στρατιωτικό τόν Άγιο ύπουργό τών Στρατιωτικών κ. Ντάνκαν Σ ά ν τ υ ς, ο οποίος άργωσε την Έλλάδα παρακολουθώντας άσκήσεις και ένημερούμενος. Παρακολουθώντας κανείς την διαδρομή του, από τις έφημερίδες, συνάγει τó συμπέρασμα ότι ο άνθρωπος αυτός πρέπει να είχε άτάλαξη άνοχη. Κατά τά άλλα, και αυτός εξέφρασεν εύάρεσκείες και ύποθέτομε θα πρέπει να έπιθεώρησε εύάριθμα παρατεταγμένα πός τιμήν του τμήματα.

"Ενοπλοι δυνάμεις

Δ έ ν θά είχε τó δικαίωμα να άμφιβάλλη κανείς ότι ή κατηγορία αυτή τών έπισημων ξένων που έρχονται έδώ θα είναι μία κατηγορία ανθρώπων πολύ δυστυχισμένων. Πρώτα-πρώτα, στό άεροδρόμιο, άντί για χειραφίες και χαμόγελα, είναι ύποχρεωμένοι να παρελάσουν μπροστά από μία σειρά παρατεταγμένες ξιφολόγες, να φέρουν άτέλειωτες φορές τó χέρι στό γείσο του πηλήκιου. Άκόμη λιγότερο θα είχε τó δικαίωμα ν' άμφιβάλλη κανείς γιά τó ότι θα πρέπει να έχουν πολύ πρωτότυπη αντίληψη περί της αίσθητικής ενός τοπίου. Θά τó κοιτάζουν άναμετρώντας τις στρατηγικές του δυνατότητες. Άπό τις έφετεινές άποστολές περίεργο θέαμα θα παρουσίαζαν άσφαλός ή θουλαγερική, ύπό τόν συνταγματάρχη Β λ α ν τ ι μ ι ρ ω φ, ή όποια συνεζήτησε μαζί με "Ελληνες στρατιωτικούς διάφορα ζητήματα σφοδρά την παραμεθόριο ζωή. Γραφική έπίσης ήταν και ή σουδανική στρατιωτική άποστολή υπό τόν ταξίαρχο Έλ Χ α λ ή, που μās έπεσκέφθη τόν περασμένο Οκτώβριο. Μέ ίδιαίτερον ένθουσιασμό έγιναν δεκτά στην Άθήνα τά ναυτικά της μοίρας του γαλλικού στόλου, υπό τόν ναύαρχο Ν τ ε θ β. Οί Γάλλοι ναύτες δέν είναι και τόσο συνηθισμένο θέαμα στούς άθηναίους δρόμους, έν άντιθέσει πός τούς Ιταλούς και τούς Άμερικανούς, οί όποιοι μās έτίμησαν άρκετές φορές

Άττικο. Πολλοί διευθύνται όρχήστρας από την Δυτική Κεντρική Εύρώπη: Ζάν Μ ε λ ά ν, Ρόμπερτ Β ά γ κ ν ε ρ, Ότμαρ Σ ο ύ τ ν ε ρ, Γκούσταβ Κ α ί ν ι χ, Φράντς Πάουλ Ν τ έ κ ε ρ. Δύο όρχήστρες άφιερωμένες στή μεγάλη τέχνη του έμπάρκ, ή όρχήστρα του Πανεπιστημίου του Μ ά ι ν τ ς και ή όρχήστρα Σκαρλάτι της Νεαπόλεως μ' έπικεφαλής τόν Φράνκο Κ α ρ ά τ σ ι ο λ ο.

Τó κοσμοϊστορικό ρεσιτάλ που έδωσε στόν «Όρφέα» ο μεγάλος Νέγρος τρομπέτιστας της Τζάζ Λουί " Α ρ μ σ τ ρ ο ν γ κ, προκάλεσε τóσον ένθουσιασμό στή νεολαία μās, ώστε παρά όλίγο να χρειασθούν ισχυρές άστυνομικές δυνάμεις γιά να κρατήσουν μία τάξη που άπειλούσε να διασαλευθί άπό στιγμή στή στιγμή.

Συνεχίζουμε τόν μελαγχολικό (μάλλον) κατάλογο τών σολλιτ της Κρατικής μās Όρχήστρας. Οί πιανίστες Κλάους Σ ί λ ν τ ε, Λάγιος Χ α ρ σ ά ν υ ι, Άντρέ Ν τ ά ρ α ς, Φράνκ Γ κ λ α ί η ζ ε ρ, Χέρμπερτ Σ π ί τ σ ε ν μ π ε ρ γ κ ε ρ και Τζαίμς Β ό λ φ, οί βιολιστάι Γιάκομπ Κ ρ ά χ μ α ν λ ι κ και Ίων Β ό ι κ ο υ (Ρουμάνος), ο βιολοντσέλλιστας Γιόζεφ Σ ο ύ σ τ ε ρ, ο ύπερροχος Γάλλος κορνίστας Ραυμόνδος Ν τ ε σ ά ν, που έμάγεψε τó άκρασθηρίο του μ' ένα κονσέρτο του Μότσαρτ γιά κόρνο.

Άξιόλογα συγκροτήματα: Οί περίφημοι "Τραγουδιστάι τού Σταυρού, που έρμήνευσαν στού Ήρώδου τού Άττικού κάποιο Σαβαστόδραβο μία άνθολογία από παλιά γαλλικά μαδριγάλλια, τά μαλλέτα του Άγ. Φραγκίσκου, τó "Θέατρο Τέχνης τού Μπαλλέτου κ. λ.π.

Έπιστήμονες

Ε ί ναι άναμφισήτητα οί σεμνότεροι από τούς έπισκέπτες μās. Σπάνια δίνουν συνεντεύξεις, άδρόμια πραγματοποιούν τις συναντήσεις τους ή κάνουν τόν τουρισμό τους και πάντοτε φροντίζουν να μη πιάη στις έφημερίδες πολύ τόπο ή θιογραφία τους. Μοιραία ή άπεριρίμησή τους θα είναι λίγο άνισρή. Έπικεφαλής του καταλόγου θα πρέπει να τεθούν δύο προστάτες τών Μαύρων Λεπρών, ο δόκτωρ Ραούλ Φ ο λ λ ε ρ ώ, πασίγνωστος γιά τó φιλανθρωπικό του έργο και γιά τά συγγράμματά του και ή βοηθός του δόκτωρ "Αλμπερτ Σ β ά τ τ ε ρ, πάλιά εγκλάμορ γκέρλ Μάριον Π ρ έ μ ι ν γ κ ε ρ, άλλοτε σύζυγος τού σκηνοθέτου Όττο Πρέμινγκερ που άυτοεξορίστηκε στό λεπροκομείο τού Λαμπαρνέ. Άπό τούς ύπολοίπους ξεχώρισεν ο νεαρός Χάραλδ Μ π ρ ά ο υ ν, Άμερικανός πυρηνικός μεγάλης άξίας, ο όποιος κάποιο άπόγευμα, στίς άρχές τού έτους, σέ μιά αίθουσα τών Άνακτόρων (ήταν προσκεκλημένος της Α.Μ. της Βασιλίσσης), μεσθήν από έμπειρογνώμονας, παρουσία τών Α.Α.Μ.Μ. τών Βασιλέων και τών Α.Α.Β.Υ.Υ. τών πριγκιπισσών, έγέμισεν άπειρες φορές ένα πίνακα με μαθηματικούς τύπους έως άκατανόητους εις τούς τολαιπώρους δημοσιογράφους που παρέστησαν...

Έρχόμαστε στόν κατάλογο: Άλαίν Ζ ι ρ ά ρ, έθνολόγος τού Έθνικού

Δημογραφικού Ίνστιτούτου της Γαλλίας, τά μέλη τού 32ου Συνεδρίου της Όδοινογναθοπροσωπικής Έταιρίας της Γαλλίας, που έκαμαν «κρουαζιέρα» στην Ρόδο, την Κώ, την Πάτμο, τόν Πειραιά και τó Ναύπλιο, ο καθηγητής της Θερμοδυναμικής τού Πανεπιστημίου της Ζυρίχης Γουσταύος "Α ί χ ε λ μ π ε ρ γ κ, ο Βρετανός κοινωνιολόγος δόκτωρ Σ ά τ μ υ, ο παιδοχειρουργός Δαυίδ Ο ύ ώ τ ε ρ σ τ ο ν, ο καθηγητής της Βυζαντινολογίας τού Πανεπιστημίου τού Μονάχου δρ Φράντς Ν τ έ λ γ κ ε ρ, ο καθηγητής της κλασικής έλληνικής τέχνης και φιλολογίας τού Πανεπιστημίου της Πράγας Γεώργιος Φ ρ έ λ, ο πρόεδρος τού Άμερικανικού Συνέδμου Νομισματολογίας κ. Ν τ ό ν τ σ ο ν, ο διάσημος Γάλλος άστρονόμος τού άστεροσκοπείου «Πικ ντύ Μιντι» ι. Ν τ ο λ φ ύ και μερικά δεκάδες άλλων.

Έεράρχαι - έκκλησιαστικοί

Όσο και άν φανή περίεργο, έφέτος είχαμε άρκετές εκατοντάδες... τουριστών από τούς κόλπους όλων τών χριστιανικών έκκλησιών τού κόσμου πλην της Καθολικής. Συγκεντρώθηκαν στό μαγευτικό «Μιραμάρε» της Ρόδου γιά να συζητήσουν τις δυνατότητες ένώσεως τών έκκλησιών των σέ ένα είδος "Αμφικτιονίας. Πλην αυτών ήλθαν στην Έλλάδα ο Πατριάρχης Ίεροσολύμων Β ε ν έ δ ι κ τ ο ς και ο Σέρβος Πατριάρχης Γ ε ρ μ α ν ό ς, προερχόμενος από την Μέσην Άνατολή.

Γ. Σ. ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ

ΠΑΜΠΟΛΛΟΙ οί κληρικοί έπισκέπτες μās. Άπό τούς πιό έπιφανείς: Ο Σέρβος πατριάρχης Γερμανός.

Το Σπρέι-Μπρέκ έχει την πρώτη κατα-
νόηση ο'όλο τον κόσμο γιατί η χρη-
σις του αποδίδει παντού: στην εργασία,
στο ύπαιθρο, στους χορούς. Διατηρεί
τά μαλλιά καλλοχτενισμένα επί πολλές
ώρες χωρίς να κακκαλιάζουν. Με το
Σπρέι-Μπρέκ τα μαλλιά αποκτούν την
φυσική τους ωμορφιά και χτενίζονται
ομοιόμορφα.

Το σαμπου BRECK είναι ιδεώδες για το
λούσιμο. Δυναμώνει και διατηρεί τα
μαλλιά λαμπερά, στιλπνά, μαλακά σαν
μετάξι.

BRECK

Γεν. Αντιπροσωπεία: Γ. ΑΝΔΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ και ΣΙΑ - Αθήναι, Βουλής 24 - Τηλέφ. 35-218

με καλλυντικά
Sarko

Οι Διευδυντρίες του Έπιστημονικού Ίνστιτούτου Αισθη-
τικής, Έρμου 21, Ιατρός Χρυσούλα Σαρκοπούλου και Αι-
σθητικός κ. Δάμνα Σαρκοπούλου εχόντων στις Έλλη-
νιστικές κ. Δάμνα Σαρκοπούλου χρόνο και θέτουν στη
δεξ. ελπιζόμενο τον καινοτομικό χρόνο και τις νέες
διάθεσι τους τα νέου τύπου καλλυντικά και τις νέες
αισθητικές μεθόδους περιποίησης προσώπου και σώ-
ματος που παρακολουθήσαν κατά τα πρόσφατα έπιστη-
μονικά ταξίδια τους στο εξωτερικό.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ
ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ - ΕΡΜΟΥ 21 - ΤΗΛ 20-887

Σταυρόλεξο

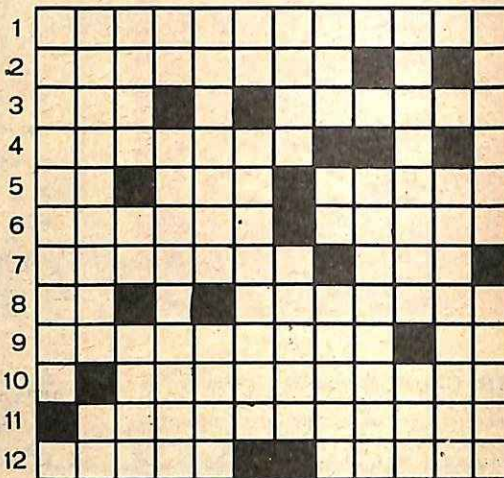
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Δένδρο που κάνει έδω-
δίμους καρπούς.
2. Στρατιωτικός Ιατρός
(γεν.).
3. Μέρος του προσώπου
— Εκφράζω τί συγκε-
καλυμμένος.
4. Γνωστότατον Έργον του
Ουώλτερ Σκώτ.
5. Μουσικός φθόγγος —
Κατηγήθη διά νόμου —
Η αιτιατική ενός ήμι-
πολυτίμου σκληροτάτου
λίθου, παραλλαγή του
χαλκηδονίου (δημ.).
6. Υιός του εύσεδους Τω-
δίτ — Αυτός είναι ση-
μαίνον πρόσωπον στους
πρωτογόνους λαούς.
7. Μαγειρικού οργάνου ή
γενική (καθαρ.) — 'Υ-
πέρθε θασμάστρια του
Βύρωνος.
8. Έκατον δέκα — Μία
λωρίς... διά τὰ δρέφη
(γεν.).
9. Συχνότατα σε άγρους
και πετρώδη έδαφη συν-
αντόμενα φυτά εκ των λειριανθών
— 'Η αυτή με την 8α' οριζοντίαν.
10. Είς τὸ 'Ικάριον πέλαγος εκβάλλων
ποταμός της Μ. 'Ασίας, έναρθρος
11. Τὴν λέμε και κροτίδα (δημ.).
12. Τέτιο πρέπει να είναι τὸ σπάρ-
σιμο του σκόρδου — Χαρτιά της
τράπουλας.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Κατὰ κοινωνίας ζῶντα πουλιά.
2. 'Ητο τὸ πρόβλημα ὧλων μας ἐ-
πί κατοχῆς — 'Ενὸς ὄργματος
ή δοτική, προφερόμενα μαζί.
3. 'Ο μεγαλύτερος παραπόταμος του
Δουνάβεως στην ούγγρική πεδιά-
δα — 'Εδῶ σὰς ἐκόψαμε κυριολε-
κτικῶς τὸν δῆκα... — Χρειάζεται
διά τὸ ἄλλα εἰς μήκος.
4. Αἰγύπτιος θεός — Μεριμνῶ, φρον-
τίζω περί τίνος.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

5. 'Ονομα δύο βασιλέων της Βοη-
μίας — 'Από αὐτὸν ζημιούνται
συχνα οἱ ἔλαιοπαραγωγοί (αἰτ.
δημ.).
6. 'Η πρώτη δόση... (προφ. μαζὺ)
— Κάνει κάθε διαταγή δυσνόητον
(έναρθρος).
7. Αἰτιατική ἀρχαίας κητικῆς ἀν-
τωνυμίας του πληθυντικού (ἐδῶς =
δικός) — 'Αθλιος, δύστυχος
(ἀντίστρ.).
8. Στρατιωτικὸν παράγγελμα (ἀντι-
στρόφως) — Προηγούνται δύο ὑ-
ψηλοτάτων τίτλων — Ποταμός
της Τσokάνης (ἀντίστρ.).
9. Πόλις της Εὐβοίας (γεν.).
10. Ρετσέτες — 'Αγγλος φιλόλογος
και λογοτέχνης (1840-1915).
11. Χώρα της Β. 'Αφρικής, έναρθρος.
12. Παιδεύσεις ἀνηλίκων (γεν.) — Πό-
θος κάθε ἀσθενούς (ἀντίστρ.).

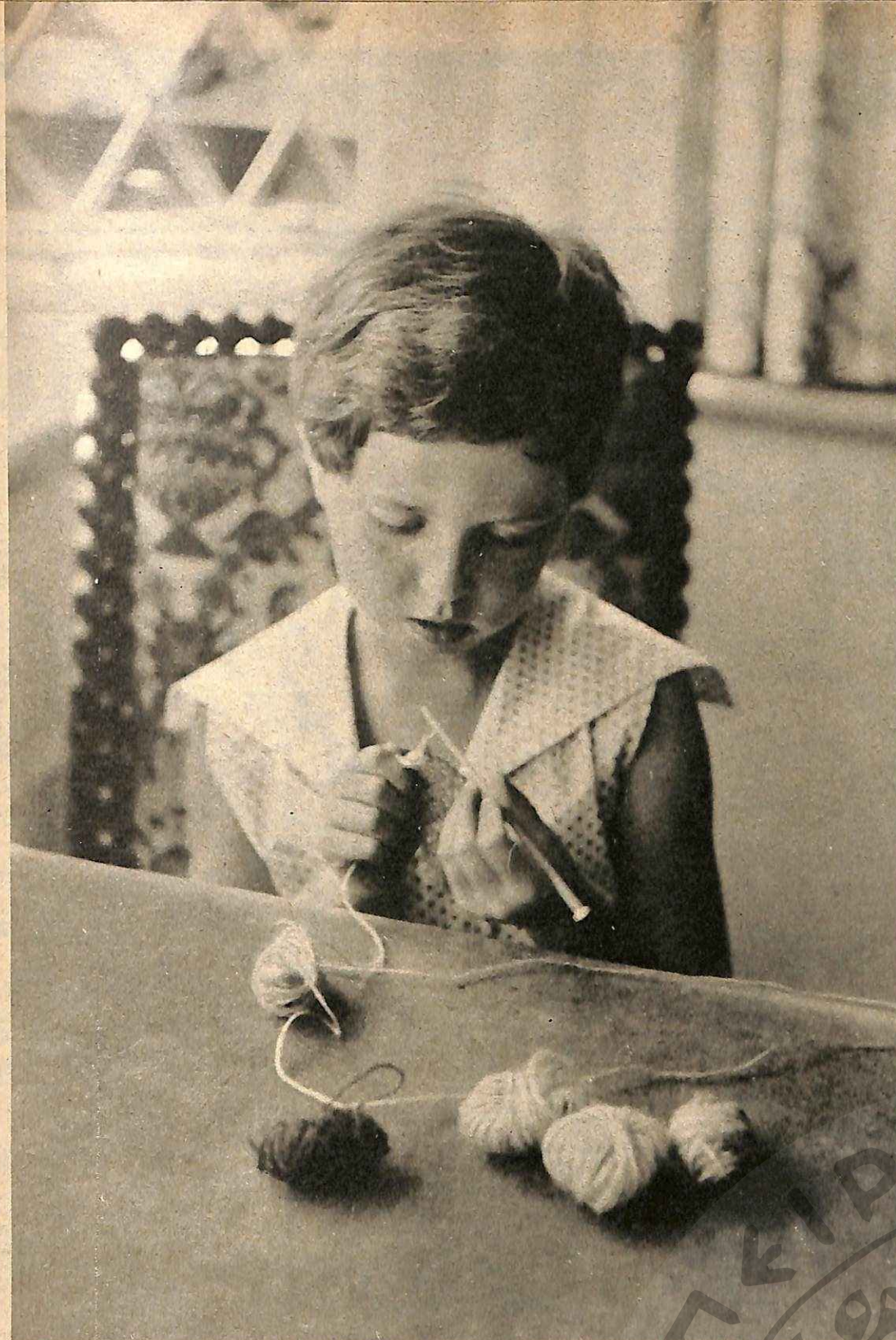
ZIGK ZAGK

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και
διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά
και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να έ-
πιτύχει κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ-
ξεων.

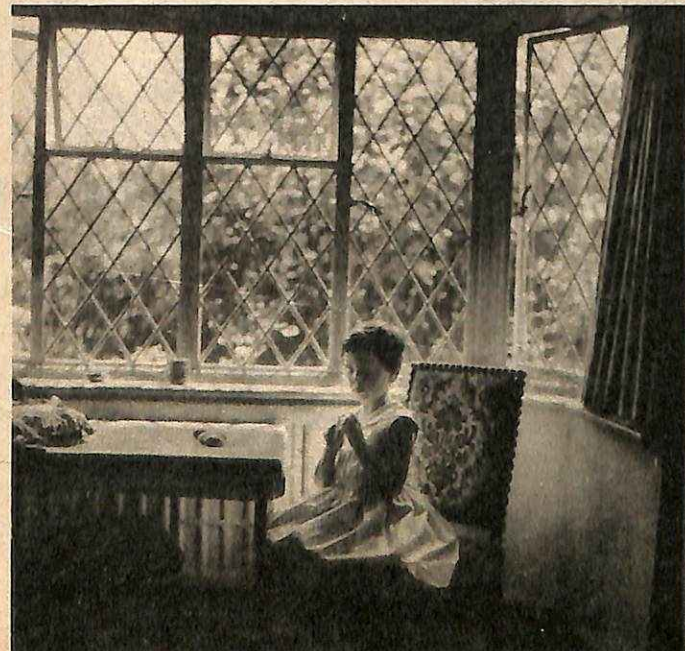
Αρχίστε λοιπόν από οποιαδήποτε
γραμμή θέλετε και προχωρήστε ά-
πό τὸ τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε
γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο ὀριζον-
τίως, καθεώς ή διαγωνίως, προσπα-
θώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη
λέξι που μπορείτε να βρήτε.
Σημειώστε τώρα τη λέξι, που
βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα
τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε.
Ψάξτε τώρα για μιαν ἄλλη λέξι
και συνεχίστε εως ότου δεν μπορείται
να βρήτε ἄλλες.

Ο	Ν	Ι	Μ	Σ	Ε
Α	Ρ	Β	Η	Ν	Μ
Ν	Τ	Α	Ρ	Τ	Ι
Ο	Α	Ο	Κ	Ε	Κ
Λ	Ρ	Κ	Ρ	Ω	Ο
Π	Ι	Ο	Σ	Υ	Ν

Για κάθε λέξι των 10 γραμμάτων
μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' εξής, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε
πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα τὸ σύνολο των
βαθμών που μπόρεσατε να πετύχετε.
Βαθμοί από 1-29 βαθμολογού-
νται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογού-
νται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογού-
νται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογού-
νται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολο-
γούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΕΝΑ ΣΩΡΟ ΚΟΥΒΑΡΙΑ ΣΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΣΤΙΚΑ ΠΟΔΙΑ. ΠΟΙΟ ΝΑ ΔΙΑΛΕΞΗ Η ΜΙΚΡΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ;

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ σωστός οι πρώτες
δελόνες, τὸ πρώτο μαλλί, οι πρώτοι
«πόντοι», οι πρώτες δημιουργημένες
σειρές του πλεκτού, οι πρώτες προσ-
πάθειες δίπλα στο περιφρονημένο
παράθυρο που βλέπει στον κήπο.
←→

ΧΑΜΕΝΗ μέσα στην τεράστια πο-
λυθρόνα, ή μικρή Μπέσσυ ρίχνει έ-
ξεταστικές — ίσως γεμάτες άμφιδο-
λία — ματιές στο πρώτο έργο των
χειρών της, στο πρώτο της πλεκτό.

ΠΡΩΤΟ ΠΛΕΞΙΜΟ
ΠΡΩΤΑ ΟΝΕΙΡΑ
ΤΗΣ ΜΙΚΡΗΣ
ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

Οι ασχολίες δεν είναι πάντα ανάλογες με την
ηλικία. Παράδειγμα, ή μικρούλα Μπέσσυ. Με ὅ-
σος πολύπειρης γιαγιάς και ήλικία που μόλις με-
τριέται στα δάχτυλα του ενός χεριού, ξετυλίγει τὰ
κουδάρια της πάνω στis μακρυνές δελόνες, πλέκον-
τας μάλλινα πολύχρωμα δνείρα κι ανοίγοντας,
έκστατική, τὰ μάτια μπροστά στο θαύμα της πρῶ-
της δημιουργίας της. Ένα πουλόβερ για μιὰ κού-
κλα, κάτι τέτιο θά ήταν ή φιλοδοξία της. Ένα μι-
κρό, ζεστό, πολύχρωμο πουλόβερ για ένα μικρό
κοκκάλινο παιδάκι, για μιὰ μικρή, τόσο δά, κού-
κλα, που περιμένει πίσω απ' τὸ κρύσταλλο κά-
ποιας διτρίνας, να την μετουσιώσει σε δρέφος ά-
γαπημένο ή απόκρυφη παρουσία της γυναίκας, τὸ
μυστικό κύτταρο της μητρότητος, που κρύβεται πί-
σω από δύο μάτια, που δεν μπορεί να είναι ἀκό-
μη τίποτ' ἄλλο παρὰ καθαρὸς οὐρανός. ■■■

(Φωτ. Tom Blau — CAMERA PRESS)

BBC tv

1959

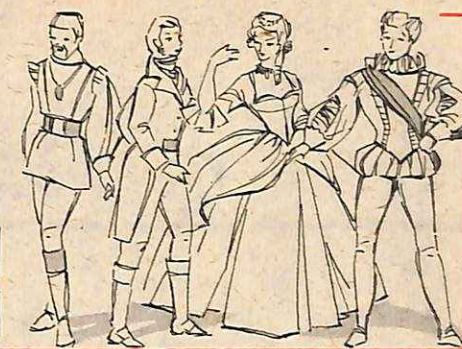
MONTAGE BY
CECIL MADDEN

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Ειδήσεις, Κρίσεις, Πληροφορίες και Σχόλια

Του κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ 1959...

Γόνιμη, αρκετά γόνιμη και η θεατρική χρονιά που μόλις έκλεισε. Πολλοί θίασοι, πολλά έργα, πολλά... 'Αλλ' άς δούμε πρώτα-πρώτα τους αριθμούς. Λοιπόν, κατά τη διάρκεια του 1959 ανέθηκαν στην ελληνική σκηνή πλέον από 70 έργα, ελληνικά και ξένα. Είχαμε παραστάσεις αρχαίας τραγωδίας και άττικής κωμωδίας και έδω και στην 'Επιδαυρο, είχαμε παρουσίαση πολλών νέων έργων-έγχωριου παραγωγής —κυρίως κωμωδίες και επιθεωρήσεις— και είχαμε και εμφάνιση άφθογνης ξένης σκηνικής εργασίας. Από πλευράς αρχαίου δράματος, η κρατική σκηνή, εκτός από ώρισμένες επαναλήψεις, ένεφάνισε στα Φεστιβάλ 'Επιδαυρου και 'Αθηνών την 'Ορέστεια του Αισχύλου, που έσκηνοθέτησε ο Δημήτρης Ροντήρης. Αυτή τη φορά η Τριλογία και ιδιαίτερα ο 'Αγαμέμνων' δεν ήταν στο ύψος που την είχε παρουσιάσει στο παρελθόν ο ίδιος σκηνοθέτης. 'Από τους πρωταγωνιστές διεκρίθη κυρίως ο Θόδωρος Κωστόπουλος, ο οποίος όμολογουμένως ζωντάνεψε έξαφρατα τον 'Ορέστη. 'Από τις επαναλήψεις υπήρξε και πάλι λαμπρή η απόδοση του 'Οιδίποδος επί Κολωνών', που ένεσάρκωσε εκ νέου πολύ δημιουργικά ο Μινωτής. 'Επίσης άρεσε πάλι η 'Ιφιγένεια εν Ταύροις', έξαιρετική δημιουργία της 'Αννας Συνοδινού, για την οποία και έτιμήθη, πριν από λίγες ημέρες, —για δεύτερη φορά— με το έπαιθλο Μαρί-

Η ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΣΙΝΟΥ γύρισε την περασμένη εβδομάδα από την 'Αμερική, αφού τό εκεί ανέβασμα της 'Μάνας κουράγιο' του Μπρέχτ μετετέθη για την προσεχή σεζόν. 'Εν τώ μεταξύ, τό Β.Β.С., στην τηλεόραση του όποιου η διαπρεπής τραγώδης μας έπαιξε τόν 'Ματωμένο γάμο' του Λόρκα, στόν έτήσιο απολογισμό του έτοποθέτησε την 'Ελληνίδα πρωταγωνίστρια στην πρώτη τριάδα των καλλιτεχνών που είχαν την συγκριτικώς μεγαλύτερη άφιξηση μεταξύ τού θρετανικού κοινού, που παρακολουθεί τις έκπομπές του. 'Η έναντι δημοσιευμένη φωτογραφία τό πιστοποιεί. Είναι ένα καταπληκτικής τεχνικής 'μοντάζ', με τά κεφάλια όλων τών κορυφαίων καλλιτεχνών, που ένεφανίσθησαν κατά τό 1959 από την θρετανική τηλεόραση. 'Ανάμεσα σ' αυτά —και είναι μεταξύ τους ο Γουώλφ, η Τζιτζέρ Ρότζερς, ο Μπελαφόντε, η 'Ανν Τόντ και πάμπολλοι άλλοι έξαιρετοι δημιουργοί του θεάτρου και του κινηματογράφου— η Κατίνα Πασινού έλαβε την χαρακτηριστικώς έμφανή τιμητική θέση μεταξύ τών τριών 'υπερδισκριθέντων'.

κας Κοτοπούλη, για την καλύτερη επίτευξη νέας δραστηριότητας κατά την διετία 1957-1959. 'Εκτός όμως από τις παραστάσεις αρχαίου δράματος τού έπίσημου θεατρικού οργανισμού είχαμε και τό περασμένο καλοκαίρι κύκλο παραστάσεων άττικής κωμωδίας με τόν 'Κύκλωπα' και τούς 'Βατράχους', που έσκηνοθέτησε ο 'Αλέξης Σολωμός. Στούς 'Βατράχους' άρεσε ιδιαίτερα ο Χριστόφορος Νέζερ που, καθώς ξέρετε, αυτές τις ημέρες η έθνική σκηνή έώρτασε τά θεατρικά 50χρονά του με τόν 'Φιλάρμορο' του Μολιέρου και έδωσε έτσι την ευκαιρία να έκδηλώση ο θεατρόφιλος κόσμος τά αισθήματα της ζωής και της έκτελης έκτιμήσεως με την οποία περιβάλλει τόν διακεκριμένο πρωταγωνιστή. 'Ο Λίνος Καρής, έξ άλλου, έδωσε και πάλι 'επαύριον' στόν τομέα τού αρχαίου δράματος με τόν 'Προμηθέα' και τόν 'Ιώλαο'. 'Ενα 'επαύριον' μάλλον άδύνατον. 'Επίσης ο θίασος τού 'Θεάτρου 59' —θίσους νέων στην Καλλιθέα— έπαιξε τούς 'Επιτρέποντες' τού Μενάνδρου.

«Ορνίθες» και Κούν

Τέλος, μέσα στα πλαίσια τού Φεστιβάλ 'Αθηνών, ο Κάρολος Κούν ανέβασε τις 'Ορνίθες' τού 'Αριστοφάνη. 'Η παράσταση αυτή προκάλεσε σάλο και θεαλλώδεις διαμαρτυρίες. Δημιουργήθηκε μεγάλο ζήτημα και έξ αιτίας του ή κωμωδία αυτή παήχθηκε μονάχα μία δροδιά. Τό Φεστιβάλ 'Αθηνών, ύστερα από απαγορευτική διαταγή της προσταμένης τού αρχής, δεν επέτρεψε να συνεχισθούν οι παραστάσεις τού έργου στό 'Όδειον 'Ηρώδου και έξαπελίσθησαν τού κόσμου οι μύδροι έναντίον τού 'Θεάτρου Τέχνης' και τού έπικεφαλής του. Καμμία άμφιβολία ότι οι 'Ορνίθες' στάθηκαν μία άποτυχία. 'Αλλά είναι έπίσης άναγνερητό ότι ο έπικριτής και τά δυσμενή σχόλια πήραν ένα χαρακτηριστικό άδικής έπιθεώσεως, στόν υπερβολικό βαθμό που έφθασαν. Τό ζήτημα πήρε έκταση που σίγουρα δεν δικαιολογούσαν τά πράγματα...

'Η ελληνική παραγωγή

Άς έλθουμε τώρα στή σύγχρονη ελληνική παραγωγή. 'Εκτός από αρκετά μονόπρακτα, που έγραφαν και γνωστοί θεατρικοί δημιουργοί και πλείαδα από έλπιδοφόρους νέους συγγραφείς —ξεχωρίζει ανάμεσα τούς ή ώραία προσθήκη της 'Δωδέκατης Αύλαίας', που προέκυψε σέ λίγες ημέρες να έχη ενδιαφέρουσα συνέχεια— παήχθηκαν 28

νέα ελληνικά έργα. 'Αναλυτικώτερα: Δύο τού Νίκου Καζαντζάκη ('Ιουλιανός' και 'Καπετάν Μιχάλης'), ένα τού Σπύρου Μελά ('Ιούδας'), ένα τού Μπόρχε ('Αρραβωνίσματα'), ένα τού Ρούσσου ('Μαντά Μαυρογένους'), ένα τού Θεοτόκα ('Αλκιδιάδης') και δύο τού 'Ιακ. Καμπανέλλη ('Ηλικία της νύχτας' και 'Παραμύθι χωρίς όνομα'). 'Από κωμωδίες, δύο τού Ψαθά ('Φωνάζει ο κλέπτης', που ανέθηκε μέν στά 1958, αλλά παήχθηκε πολύ καίρο τούς πρώτους μήνες τού 1959 και η 'Ελεντία θαιμάτων', ή όποια είναι τό τελευταίο έργο τού χρόνου που κλείνει), μία τών Σακελλάριου και Γιαννακόπουλου ('Κάθε πράγμα στόν καίρο τού'), τρεις τού Νίκου Τσιφόρου και τού Πολυδίου Βασιλειάδη ('Η κυρία τού κυρίου', 'Ο χρυσός και ο τεκενός' και 'Ο Κοροϊδάκι της δεσποινίδος'), τρεις τού Στέφανου Φωτιάδη ('Η χρυσή φυλακή', 'Ο γαμπρός μέν ο δικηγόρος' και 'Σκάνδαλο στό Μουλεν Ρουζ'), δύο τού Σωτήρη Πατατζή ('Χρυσή άράχνη' και 'Δόν Καμίλλο'), μία τού Γιώργου Τζαβέλλα ('Η γυνή να φοδήται τόν άνδρα'), δύο τού Μιμη Τραϊφόρου ('Όταν γυρίζουν τά χελιδόνια' και ο 'Λήσταιρας Νταβέλης'), έν συνεργασία με τόν Γ. Γιαννακόπουλο και μία τού Κ. Γιανναχωτάρα ('Ο χαϊδεμένος'). 'Ο Κωστής Λειβαδέας και ο Σπ. 'Αλέξιος παρουσίασαν στόν 'Εθνικό Κήπο τό 'Πόσο πουλείται τό φίλι' και ο Νίκος Φώσκολος με τόν 'Ιάσωνα Βροντάκη έδωσαν ο καθένας χωριστά από ένα δείγμα άστυνομικού θεατρικού έργου.

Μονόπρακτα νέων

Είχαμε, όπως είπαμε, και ώρισμένα μονόπρακτα. 'Από ένα έγραψαν ο 'Αγγελος Τερζάκης, ο Ψαθάς και ο Ρούσσος. 'Αλλο ένα ο 'Ιακ. Καμπανέλλη, καθώς και ο Νότης Περγιάλης. 'Η έλπιδοφόρα 'Δωδέκατη Αύλαία' παρουσίασε τόν ενδιαφέροντα 'Κομιστή είδησεων' τού Βασίλη 'Ανδρεόπουλου, τό 'Κρατήτριο' τού Βαγγέλη Γκούφα και τόν 'Χώρο τού άνέμου' τού Νίκου 'Ιγγλέση. 'Ενα ελληνικό έργο, την 'Α-στραπή', ανέβασαν οι νέοι τού 'Θεάτρου 59' και τέλος ο Κάρολος Κούν παρουσίασε τρία άλλα μονόπρακτα, τό 'Παράθυρο' τού Νίκου Πολίτη, τόν 'Μεγάλο περίπατο' τού Δημ. Κεχαϊδή και τό άσημαντο 'Κούτσουρο' τού Νάνου Βαλαωρίτη.

Τά ξένα έργα

Ανέθηκαν όμως και ώρισμένα ξένα μονόπρακτα. Τά παρουσίασε ο Κούν

και ένα έπαιξε και η 'Ελσα Βεργή, πριν έγκαινιάση τό θεάτρο της με τό έργο τού Μάξγουελ 'Αντερσεν, που παίζει ακόμη. 'Αλλά και καμμία είκοσιπενταρία άλλα τρίπρακτα έργα ξένης σκηνικής παραγωγής παήχθηκαν στην πρωτεύουσα κατά τη διάρκεια τού θεατρικού 1959. Τέσσερα ανέβασε τό 'Εθνικό', τρία τό 'Θεάτρο Τέχνης', έξ η Κατερίνα, τρία ο Χόρν, έν τών όποιων δύο μαζί με την 'Ελλη Λαμπέτη, ένα ο Κατράκης, τό καλοκαίρι στό Πεδίον τού 'Αρεως. 'Επίσης ένα ο Μυράτ ('Ντρεΰφος', αφού έπί μήνες συνέχισε στην αρχή της χρονιάς τό 'Κράτος τού Θεού') και ένα ο Κώστας Μουσουρής ('Τόπο στα νιάτα', αφού έκλεισε την περίοδο 1958-59 με την 'Οραία μου κυρία' τού Μπέρναρ Σά). Τρία έργα ξένων συγγραφέων παήχθηκαν και από τόν θίασο 'Αλίκης, μ' έπικρατέστερη την 'Μάνα κουράγιο' τού Μπρέχτ, που είχε ως βασικό στοιχείο ένεργητική έν παρουσία της κ. Κυδέλης. 'Ανέβασε, έξ άλλου, μία ξένη κωμωδία (τόν 'Κούνελο') ο Βασίλης Λογοθετίδης, και ο Βασίλης Διαμαντόπουλος παρουσίασε τά 'Δένδρα πεθαίνον όρθια' τού Κασόνα.

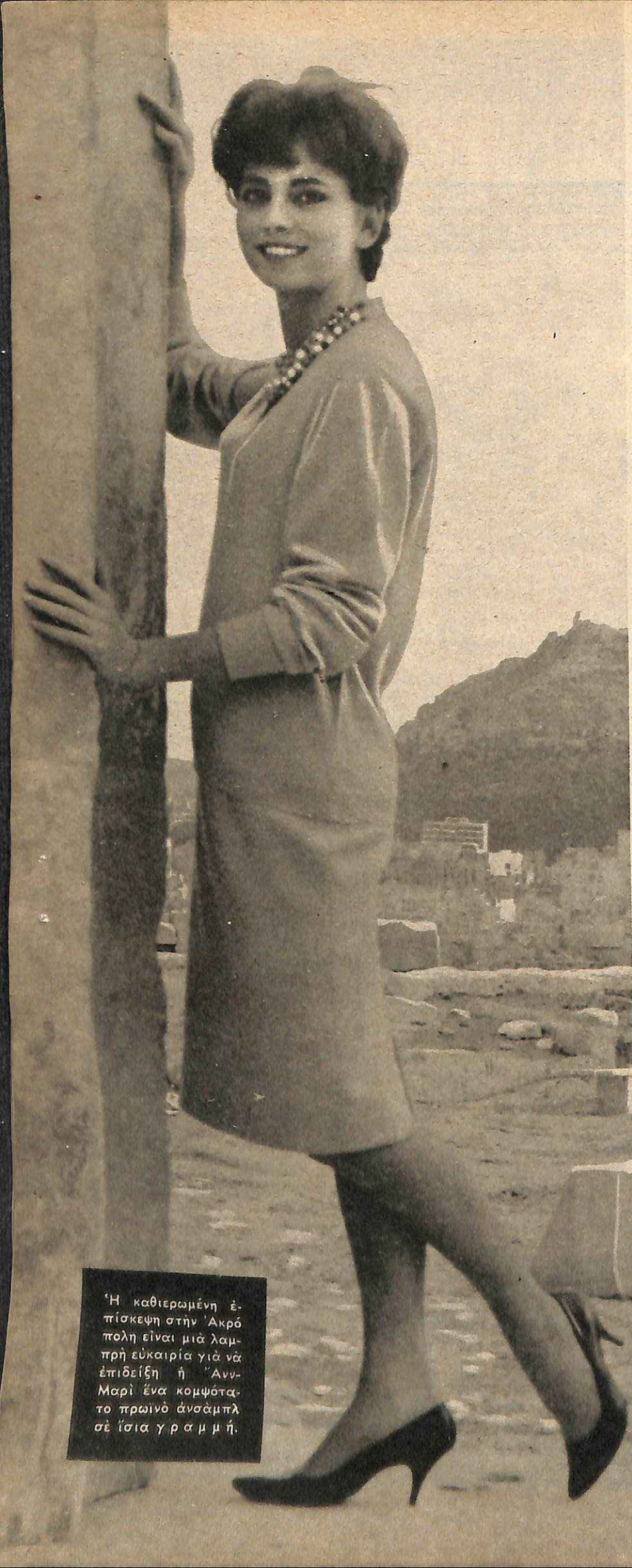
Τά συμπεράσματα

Αφού σημειώσω ότι τόν χρόνο που φεύγει ή 'Λυρική Σκηνή' άρχισε να μπαίνει στό δρόμο της άνασυγκροτήσεως και άναδημιουργίας, χωρίς στόν νέο της γενικό διευθυντή, τόν Κωστή Μπαστιά, και αφού άναφέρω ότι ή άθηναϊκή επιθεώρηση δοκιμάζεται διαρκώς και περισσότερο από μεγαλύτερη κρίση, θα έλθω, ύστερα από τόν άριθμητικό απολογισμό, στά συμπεράσματα: Γόνιμο λοιπόν υπήρξε τό 1959 για τό ελληνικό θέατρο. Γόνιμο σέ πολλούς θίσους, σέ νέα θέατρα, σέ πολλά καινούργια έργα. 'Εν τούτοις, ο καλλιτεχνικός συναγωνισμός δεν μπορούμε να πούμε ότι απέδωσε ιδιαίτερους καρπούς. Δέν έλλειπαν δέβαια ποιοτικές παραστάσεις και είχαμε και αυτό τό δωδεκάμηνο μερικές άξιόλογες καλλιτεχνικές έπιτεύξεις. 'Εν τούτοις, τό έμπορικό ρεπερτόριο είχε πάλι τά σκήπτρα. Αυτό άπετέλεσε τόν κύριο άξονα της ζωής τού θεάτρου μας. Τό γιατί δεν είναι τού παρόντος και στή βάση του είναι μάλλον γνωστό. 'Ας εύχθουμε μονάχα να πάνε κάπως καλύτερα τά πράγματα στόν θεατρικό χρόνο που άρχίζει τώρα...

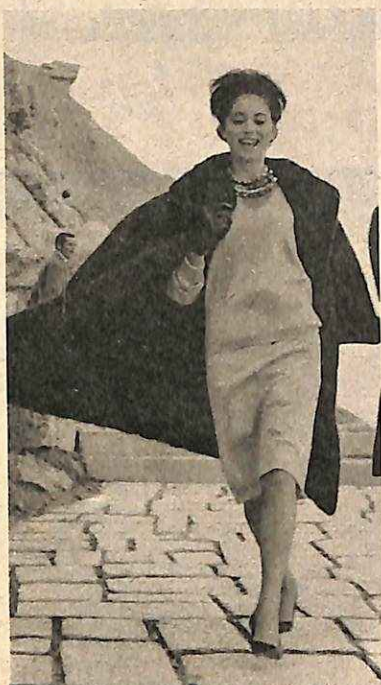
ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

'Από σήμερα... και έντελώς Δωρεάν
με 2 άδεια μπουκάλια ΛΕΥΚΙΝΗΣ
παίρνετε από τόν παντοπώλη σας
ΜΙΑ ΠΟΔΙΑ ή ΕΝΑ ΔΙΧΤΥ από πλαστικό.

ΧΛΩΡΙΟ
ΛΕΥΚΙΝΗ
ΛΕΥΚΑΙΝΕΙ - ΑΠΟΛΥΜΑΙΝΕΙ

Η καθιερωμένη επίσκεψη στην Ακρόπολη είναι μία λαμπρή ευκαιρία για να επιδείξη η Άνν-Μαρί ένα κομψότατο πρωινό ανσάμπλ σε ίσια γραμμή.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ, θα έλεγε ο Άλεξάντρ, βλέποντας την κόμμωση της Άνν-Μαρί στον αέρα. Το λάθος όμως είναι δικό του, αφού, κοντά στις τόσες άλλες δημιουργίες του, ξέχασε να προσθέσει και μια ακόμη κόμμωση: «Ένα πρωινό στην Ακρόπολη».

Η ΠΡΕΣΒΕΙΡΑ της γαλλικής κομψότητας διάλεξε για το προσκύνημα του Ίερού Βράχου ένα βαρύτιμο γούνινο παλτό, με μεγάλο γιακά και με άσορτι εξαρτήματα.

(Φωτ. Δ. Πατρίδης 1, Έπικαιρα 3)

παριζιάνικες σιλουέττες

Η ANN - ΜΑΡΙ Κ' Η ΙΡΙΑ ΛΕΙΝΟ ΑΦΗΣΑΝ ΕΝΑ
ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΠΑΡΙΖΙΑΝΑΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Με λυτή χάρη και κομψότητα πέρασαν από την Αθήνα δυο χαριτωμένα μαννεκέν βενιέτι των μεγάλων παρισινών οίκων. Έμια ήταν η Άνν-Μαρί, η υπ' αριθ. 1 μαννεκέν του Ζαν Ντεσοέ. Η άλλη ήταν η κατάξανθη Φινλανδή Ίρια Λέινο, πρώην μαννεκέν του οίκου Ζαν Χέιμ.

Δροσερές, κοκέτες και πιάντικες, παρουσίασαν μερικά δείγματα, ενδιαφέροντα για τις Αθηναίες της παριζιάνικης φινέτσας.

Αλλά πρωινά ανσάμπλ σε ζεστούς χρωματισμούς, διάφορες παραλλαγές της «ντιν», για απογευματινά και πλούσια βραδινά, μάζεψαν ένα ωραίο πορτοφόλι της σύγχρονης Παριζιάνας.

ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ξένο μαννεκέν, η Φινλανδή Ίρια Λέινο, παρουσιάζει μια ρομαντική τουαλέττα για βράδυ, από άσπρο τούλι. Το σύνολο συμπληρώνεται από λευκά μακρυά γάντια και ένα μεγάλο τριαντάφυλλο στα μαλλιά, με φόντο το συντριβάνι της Όμόνοιας.

SCHIAPARELLI
SI

ένα άρωμα γεμάτο θηλυκότητα

SCHIAPARELLI
SHOCKING

μια γοητευτική γυναικεία πνοή

Schiaparelli

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΔΩΡΑ

ΜΕ ΤΟ ΧΡΩΜΟΣΑΜΠΟΥΑΝ

ΒΕΛΛΑΤΟΝ

Επιτυχία
100%

- ★ Δίδει στα μαλλιά σας ένα φυσικό ή μοντέρνο χρωματισμό, για κάθε τύπο.
- ★ Επαναφέρει τα γκρίζα μαλλιά στον φυσικό τους χρωματισμό.
- ★ Προσδίδει στα μαλλιά σας μια νεανική στιλπνότητα.

ΒΕΛΛΑ-ΕΛΛΑΣ

ΝΙΚΗΣ & ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 14-ΤΗΛ. 32.844

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 1 έως 6 Ιανουαρίου 1960

ΚΡΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 Απριλίου
Χρειάζεται προγραμματισμός εάν σκέπτεσθε θετικά να επιχειρήσετε την πραγματοποίηση του σχεδίου που σας απασχολεί. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 6.

ΤΑΥΡΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Απριλίου-21 Μαΐου
Μια θαρραλέα προσπάθεια θα σας βοηθήσει να ξεπεράσετε το δύσκολο μονοπάτι και να ξανοιχθείτε στη λεωφόρο των επιτυχιών. Θάρρος. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 8.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου - 21 Ιουνίου
Μία θριαμβευτική προώθηση των επαγγελματικών σας υποθέσεων θα επιτύχετε χάρις στην ικανότητά σας να εργάζεσθε αποδοτικά. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 1.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Ιουνίου-22 Ιουλίου
Καινούργιες ελπίδες εμφανίζονται στον ορίζοντα της ζωής σας για να σας φέρουν ευτυχία στον οικογενειακό και επαγγελματικό τομέα. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθ. 4.

ΛΕΩΝ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου
Επωφεληθήτε από το ενδιαφέρον των ανθρώπων που σκέπτονται να σας βοηθήσουν αποτελεσματικά. Οι ικανότητές σας θα αναγνωρισθούν. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 4.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αυγ. - 22 Σεπρίου
Συνδυάστε την καλωσύνη με την πρακτικότητα που διακρίνει κάθε σας ενέργεια. Θα επιτύχετε πολλά που δεν τα περιμένετε. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 3.

ΖΥΓΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβ. 6.
Όλες οι αναποδιές του παρελθόντος δίνουν τόπο στην ανανεωτική σας προσπάθεια και στην ενεργητικότητα που θα δείξετε. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 9.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Οκτ.-22 Νοερίου
Κινδυνεύετε να φθείρετε τον εαυτό σας με ασήμαντες σκέψεις που κανονικά δεν θα έπρεπε καν να σας απασχολούν. Προσγειωθείτε. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 7.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοερίου-22 Δεκεμβρίου
Δεν πρέπει να σκύψετε το κεφάλι μπροστά στις επίθετικές διαθέσεις ωρισμένων ασπόνδων φίλων σας. Η τύχη θα σας βοηθήσει. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 11.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκεμβρίου-19 Ιαν.
Οι υποχωρήσεις που κάνετε μπορεί να παρεξηγηθούν από ανθρώπους του περιβάλλοντός σας, που δεν συμπαθούν τις επαγγελματικές σας επιτυχίες. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 9.

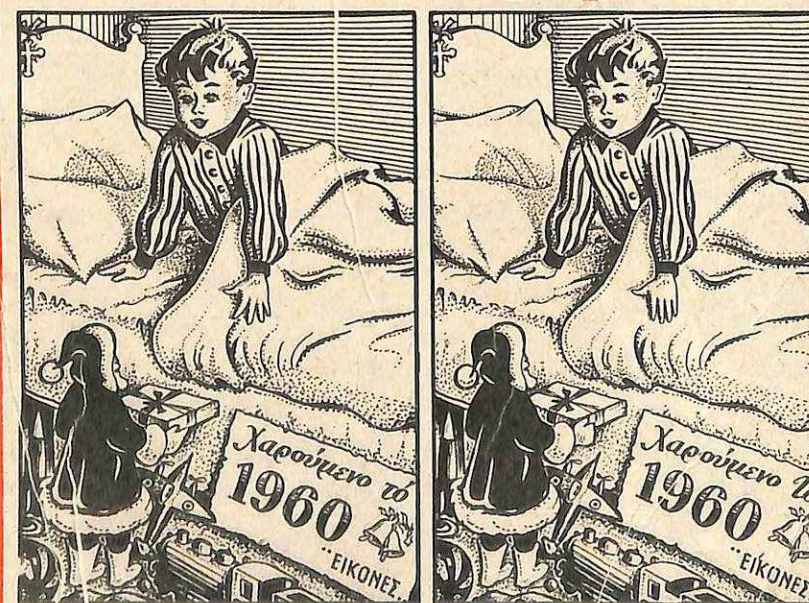

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 20 Ιαν.-18 Φεβρουαρίου
Θα πάρετε μια μεγάλη χαρά που θεωρούσατε από καιρό απραγματοποίητη. Μην εκπλαγείτε από τις εξελίξεις που θα επακολουθήσουν. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθ. 6.

ΙΧΘΥΕΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρουαρίου-20 Μαρτίου
Θα στεφθούν από επιτυχία όλες σας οι νέες προσπάθειες που από καιρό θέλετε να θέσετε σε εφαρμογή. Εργασθείτε έντατικά. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 7.

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 7 σημεία. Μπορείτε να τα βρείτε;

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 79

Όταν οι φίλοι συναντώνται

μιλούν για το Τζιν ΓΚΟΡΝΤΟΝ'Σ

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΖΙΝ

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΜΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ

Gordon's

Είναι το Καλύτερο

ΟΡΙΖΩΝ

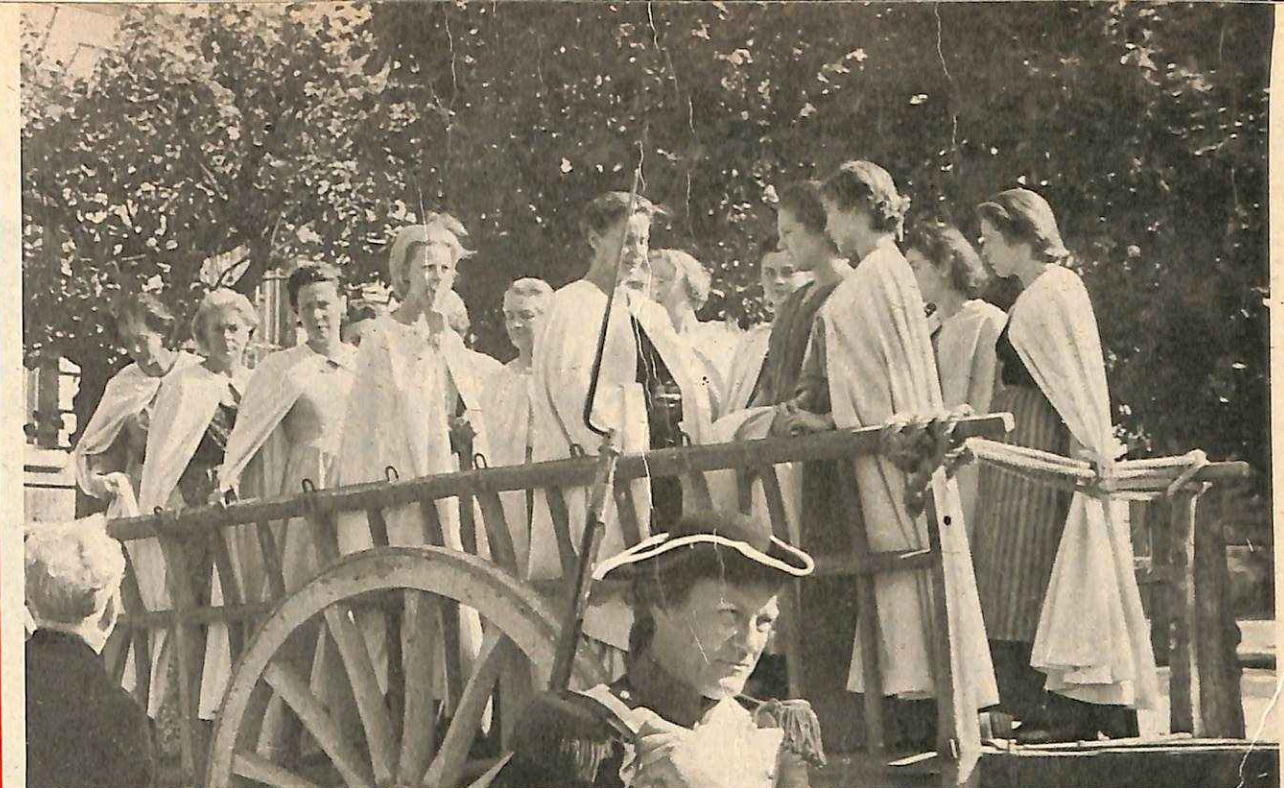
ΟΡΙΖΩΝ

"BLACK & WHITE"

(ΜΠΛΑΚ'ΑΝΤ ΓΟΥΑΪΤ')

ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΟ ΟΥΙΣΚΥ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΟΥΡΑΣΤΙΚΩΝ ΕΠΑΝΑΛΗΨΕΩΝ ΓΥΡΙΣΜΑΤΟΣ, ΟΙ «ΜΕΛΛΟΘΑΝΑΤΕΣ» ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΚΑΠΝΙΣΟΥΝ

Οι «Διάλογοι των Καρμελιτών» στην όθονη

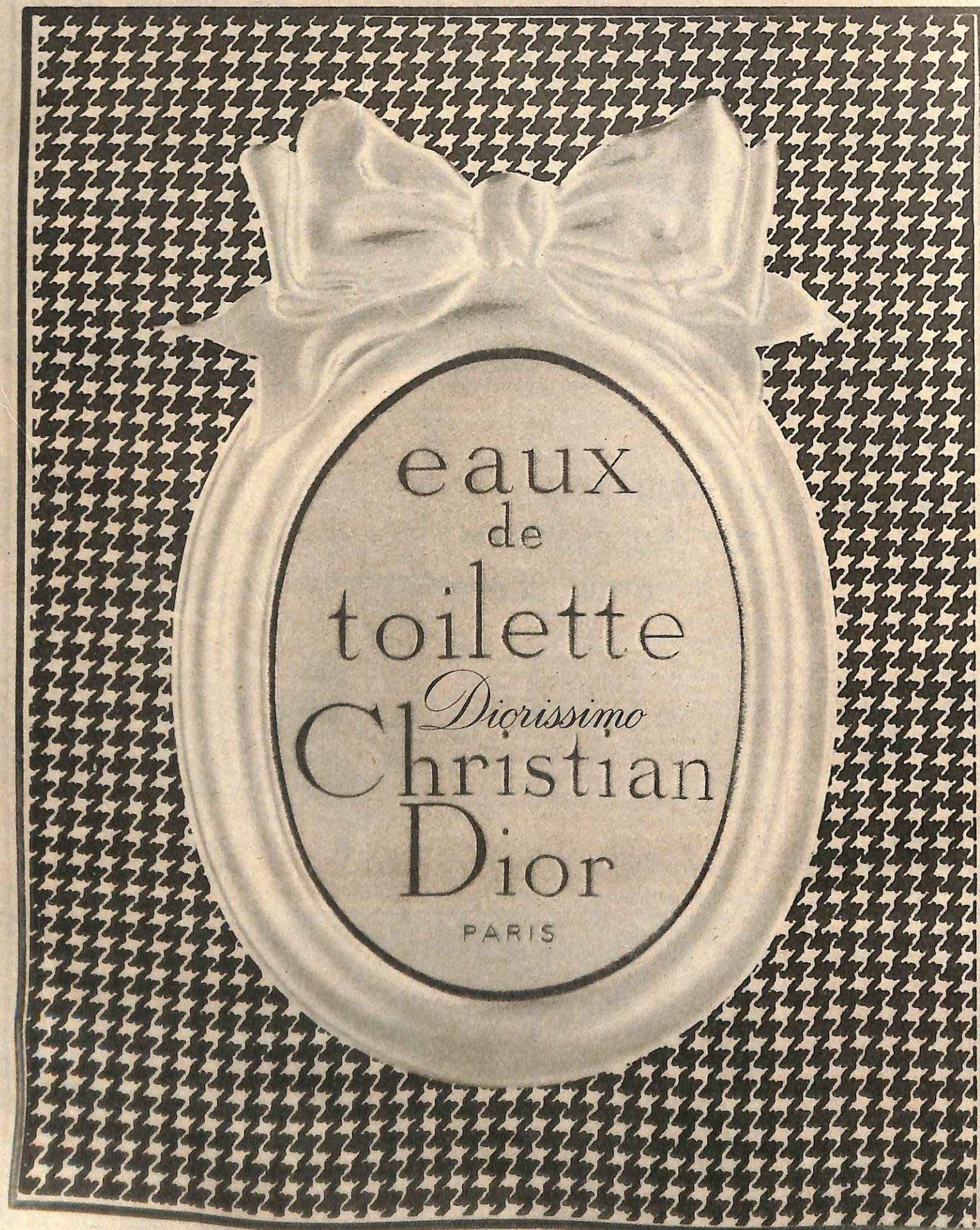
Στην ταινία αυτή η Γαλλική Επανάσταση παίζει το ρόλο του πεπρωμένου—έξηγει ο αϊδ. Μπρούκμπεργκέρ, τεχνικός σύμβουλος του στούντιο που ανέλαβε να μεταφέρει στην οθόνη τους «Διαλόγους των Καρμελιτών», του Ζωρζ Μπερνάνδος. Και θύμα του αδυσώπητου αυτού πεπρωμένου είναι η ηγουμένη Άλνιτα Βάλι, που άγεται στο ικρίωμα με τις «κόρες» της—μια σκληρή τρομακτική, που αποτελεί το αποκορύφωμα της ταινίας και που χρειάστηκε να επαναληφθεί το γύρισμά της είκοσι φορές. Εκτός της Άλνιτα Βάλι, στην ταινία αυτή του κορυφαίου καθολικού συγγραφέως συμπρωταγωνιστούν ο Ζαν Λουί Μπαρώ, η Ζάν Μορώ, η Ζάν Βαλερύ και πρωτοεμφανίζονται δυο «αποκαλύψεις», η Άνν Ντοάτ και η Άννικ Φερζάκ.

Η ΗΓΟΥΜΕΝΗ Κ' ΟΙ «ΚΟΡΕΣ» ΤΗΣ ΟΔΗΓΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΙΚΡΙΩΜΑ

(Φωτ. Parimage — LEN SIRMAN)

ΣΤΗΝ ΚΑΘΕ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ, Η ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΑΠΕΙΚΟΝΙΖΕΙ ΜΙΑ ΕΠΟΧΗ—ΟΡΟΣΗΜΟ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΧΡΟΝΩΝ

**Ένα χρήσιμο
Δῶρο**

ΑΝΑΜΙΚΤΗΡ
ΤΡΟΦΩΝ & ΦΡΟΥΤΩΝ

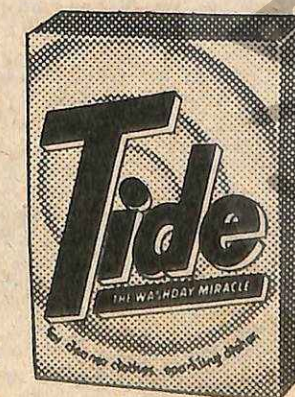

Kenwood
Οπολύτιμος βοηθός
τῆς νοικοκυράς

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
M. & I. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 - ΤΗΛ. 30.053
ΘΕΣΣ/ΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 29 - ΤΗΛ. 73.366

ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ
ΤΟ Tide ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Χωρίς να τρίβετε, χωρίς να κοπιάζετε σκληρά, έχετε την πιο πεντακάθαρη, μοσχομυρισμένη μπουγάδα.

Τό ξεχωριστό προτέρημα του TIDE είναι ο καταπληκτικός άφρος του σε κρύο ή ζεστό νερό. Βουνό από πλούσιον άφρο, διαλύει τις ακόνες, τὰ λίπη και κάθε βρωμιά και τὰ παρασύρει στο ξεθάλμα.

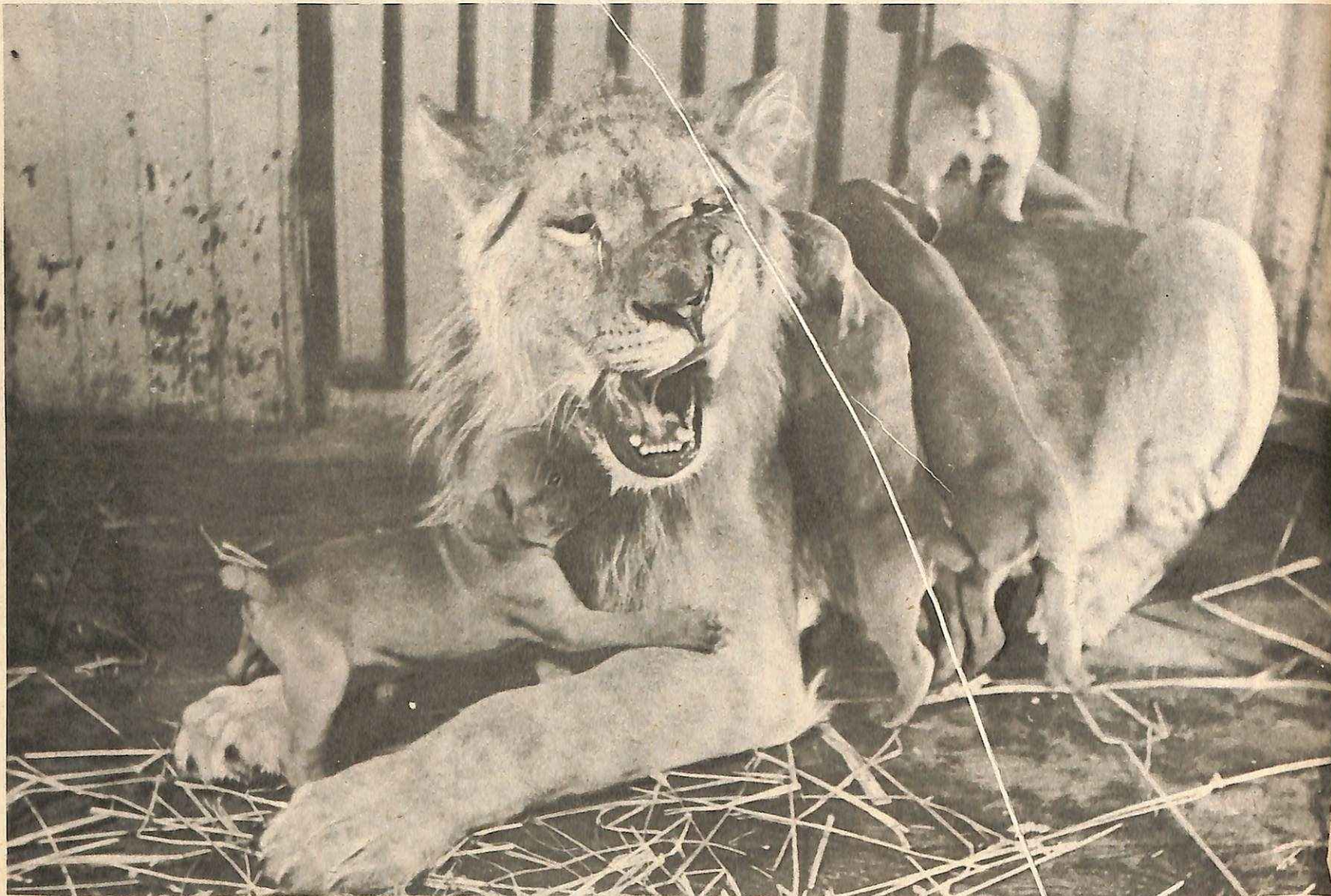
Ή αγοράστε σήμερα TIDE για τὴ μπουγάδα σας.

Κάτασπρα ρούχα-Ζωντανεμένα χρώματα και πάντα μαλακά χέρια! Μὲ τὸ TIDE τὰ ρούχα κρατάνε περισσότερο, γιατί τὰ πλένει χωρίς φθορά.

Λίγο TIDE σὰς δίνει πλούσιο και παχύ άφρο

ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Η ΖΩΗ ΜΙΑΣ ΘΕΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΗΣΥΧΗ. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΤΑΒΑΛΛΕΤΑΙ ΚΑΙ Η ΙΔΙΑ ΣΕ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΘΟΥΝ

(Friedrich Rauch — CAMERA PRESS)

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ «ΕΙΡΗΝΙΚΗΣ ΣΥΝΥΠΑΡΞΕΩΣ» ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΚΑΙ ΣΤΑ ΖΩΑ...

Ή λιονταρίνα «Νεγκούς» αποδεικνύεται ή πιό στοργική μητέρα για τὰ πέντε

Η «ΝΕΓΚΟΥΣ» ΔΕΝ ΑΚΟΥΣΕ ΠΟΤΕ ΓΙΑ ΤΗ «ΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ»

Αίτημα, με παγκόσμια απήχηση αυτή τη στιγμή, ή ειρηνική συνύπαρξη, απλώνει την κατευναστική σκιά της πάνω στο θερμό πολεμικό διενές τοπίο, δροσίζοντας δικαίους και αδικούς. Όλοι θέλουν να κατανοήσουν αλλήλους, γίνονται ταξίδια καλής θελήσεως και χέρια, ώπλισμένα ως τα χθές, απλώνονται πάνω από σύνορα και άμφισβητούμενες περιοχές, στην προσπάθεια για ένα ειρηνικό αύριο. Αίμοσταγείς σιδηρικές άρκτοι επισκέπτονται κάθε μέρα, στη φωλιά τους, τους άρπακτικούς γύπες του καπιταλισμού και τὰ άρπακτικά καπιταλιστικά δρνεα, μ' ένα πλατύ χαμόγελο της καλύτερης δυνατής και ανόθευτης ποιότητας στο πρόσωπο, εισδύουν άφοδα στα άχανη λημέρια του αίμοδιψούς κομμουνιστικού τέρατος. Φράσεις σαν κι αυτές, άσυναγώνιστης όξύτητος, και συναισθήματα άδυσσαλέας έχθρότητος, παραχωρούν τη θέση τους σε χο-

ρευτικά ρωσικά συγκροτήματα, που χειροκροτούνται στη σκηνή της «Μετροπόλιταν Όπερα» από τους Νεο-ορκέζους, την ίδια ώρα που Άμερικανοί χορευτάι επιδεικνύουν την τέχνη του ρόκ-έντ-ρόλλ στους έκπληκτους Μοσχοβίτες.

Από το γενικό αυτό κλίμα ύφεσεως, που επικρατεί έθιθενώς, δεν ήταν εύκολο να ξεφύγουν και τὰ ζώα και ιδιαίτερα ή κάπως «έκπολιτισμένη» και, όπως φαίνεται, κιλόκαρδη λιονταρίνα του γερμανικού τσίρκου «Βίλ-λυ Χάγκενμπακ», «Νεγκούς». Η «Νεγκούς» αποδείχθηκε, πράγματι, άξια της έμπιστοσύνης που της έδειξε ή «Νταίζυ», ή μαμά-μπουλντώγκ πέντε νεογέννητων σκύλων, που ζουν στο ίδιο τσίρκο.

Ούτε λίγο ούτε πολύ, ή «Νταίζυ» έκανε κάτι που δεν θα έκαναν πολλές μητέρες στον κόσμο: Έμπιστευθηκε τὰ νεογνά της στις περιποιήσεις της «Νεγκούς», που κι αυτή, με τ ή σειρά

ΤΑ ΑΠΑΙΤΗΤΙΚΑ ΚΟΥΤΑΒΑΚΙΑ ΤΗΣ

ΤΕ ΝΕΟΓΕΝΝΗΤΑ ΜΠΟΥΛΝΤΩΓΚ

της, δεν δείχθηκε κατώτερη των προσδοκιών της. Η «Νταίζυ», βασίζοντας την πεποίθησή της στην παλιά «φι-λία» της με τη μικρή λέαινα, διάλεξε για «θάλαμο τοκετού» το στρωμένο με σανό μαλακό δάπεδο του κλουβιού της «Νεγκούς» και εκεί έφερε στον κόσμο και κοντά στο άδηφάγο στόμα της «φίλης» της τὰ πέντε νεογνά της.

Φαίνεται, όμως, ότι και ή λέαινα, συγκινημένη από την έμπιστοσύνη που της έδειξε ή «λεχώ», ξέχασε για λίγο την προτίμησή της στο κρέας και «υιοθέτησε», άμέσως μετά τη γέννησή τους, τὰ νεογνά. Έτσι, ανάμεσα στην τεράστια άπαλη γλώσσα και τὰ γιγαντιαία πόδια της, τὰ νεογνά πεντάδυμα βρήκαν την πιό ζεστή καρδιά, τὰ πιό άπαλά χάδια, που ένα σκυλάκι μπορούσε να έλπιζε ότι θα βρή στον άστατο αυτό κόσμο, που έλπίζει στην ειρηνική συνύπαρξη.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΥΠΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΝΟΙΑΣ, ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΤΡΟΜΕΡΑ ΠΟΔΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΑΠΑΛΗ ΓΛΩΣΣΑ

Rip Kίρμπυ

Ο κ. Ουέλλας προσλαμβάνει ένα νέο οδηγό για ένα κυνήγι στην 'Αφρική. Έν τώ μεταξύ στέλνει μέσα σε ένα δέμα διαμάντια ενός εκατομμυρίου στην κόρη του, στην 'Αγγλία. Κατά τη διάρκειά του κυνηγιού ο Ουέλλας διαπιστώνει ότι ο νέος οδηγός του, ο «Λοχαγός Μαντόν» ή «Χασάπης», όπως τον αποκαλούν, του μοιάζει καταπληκτικά, με μόνη τη διαφορά ότι δεν έχει επίδεσμο στο μάτι. Ένω όμως αυτά γίνονται στην 'Αφρική, ο Rip Kίρμπυ μεταβαίνει στην 'Αγγλία. Κατά την διάρκεια του κυνηγιού ο κ. Ουέλλας σκοτώνεται από μια λεοπαρδάλι. Ο «Χασάπης», έκμεταλλευόμενος την ομοιότητά του με τον νεκρό, εμφανίζεται ως... κύριος Ουέλλας και προσπαθεί να πάρει τα διαμάντια από την κόρη του, ή οποία διαπιστώνει αλλαγή στον χαρακτήρα του πατέρα της και ζητεί την βοήθεια του Kίρμπυ για την λύση του προβλήματος...

Η ΖΥΓΓΙΒΕΡΙΣ ΤΟΥ 1960

* Αρχιμηνιά, λοιπόν, κι αρχιχρονιά κι αρχή καλός μας χρόνος κι άλλες πενήντα δύο εβδομάδες γκρίνιας και μουρμούρας, διανθισμένες με στίχους ποιητών κι αποσπάσματα Βυζαντινών συγγραφέων.

* Γιατί, φυσικά, τίποτα από τα πλείστα όσα στραβά και ανεξήγητα που μας τριγυρίζουν δεν πρόκειται να διορθωθώ κι αυτό τον χρόνο, κ' ή στήλη αυτή, που σε μία στιγμή αίσιοδοξίας ήλπισε ν' αλλάξει μορφή, ν' αλιανήσει τα καλά και ν' επαινέσει τα άρτια, συνεστάλη και πάλι στα όρια του ρομαντικού της γεροντοκορισμού.

* «...Θα δής πώς όση μου έμεινε μέσ' στην καρδιά μου αγάπη Πέτρωσε κεί κι αχάλαστο δρῆκε έτσι τίμιο μνήμα...»

* Πλουσιώτερη, πράγματι, δεν μπαίνει ή στήλη αυτή στην καινούργια χρονιά, μα τουλάχιστον μπαίνει σοφώτερη κι ώριμότερη με μιάν ασύλληπτη καρτερία. Αν την έμαθε κάτι το 1959, είναι να μην προσμένει τίποτα πλέον από κανένα, να μην βασίζεται σε κανέναν και να έμμενη στην άρχικη της αντίληψη πώς τούτη ή πολιτεία είναι ένα μικροσκοπικό φρενοκομείο μέσα στο οποίο μοναδική μας αποστολή είναι όχι ν' αναζητούμε συνετούς, αλλά συμπάσχοντας της ίδιας ποιότητας και ύψης, που ν' διασφαλίζουν τουλάχιστον την στοιχειώδη ψυχαγωγία της εσπέρας.

* Κάθε χρόνο τέτιον καιρό, άθελά της ή μνήμη προσπαθεί ν' προβή στον στοιχειώδη ισολογισμό της. Νά κατατάξη τις έμπειρίες της, νά αξιολογήσει τους ανθρώπους που βρέθηκαν στο διάβα της, νά αντιγυρίσει, έστω, τα χρωστούμενα μ' ένα άδρό «ευχαριστώ». Και καταλήγει πάντα στο συμπέρασμα ότι το μόνο «ευχαριστώ» που χρωςτάμε οφείλεται στον καλό Θεό, που μάς κρατάει πάνω σ' αυτή την άγια γή, και προς την ίδια τούτη γή, που μάς ξενίζει και μάς ανέχεται, όσο κι αν την μολέψαμε.

* Για νά ξαναθυμηθούμε τον Πέτρο Βλαστό: «Στην πιό γλυκειά συνειδηση κι αγάπη της ψυχής μου στέκεις εικόνα φυλακτή και λάτρεμα αγιασμένο της θύμησης, ω 'Αττική!»

* Πέραν τούτου, — ή 'Αρλούμπα...

* Πέντε χιλιάδες ώρες, πάνω-κάτω, σε συμφυρμό με καμιά διακοσάρια ανθρώπους απ' τους οποίους ελάχιστοι είναι εκείνοι που δικαιούνται άλφα κεφαλαίου. Για τους άλλους, για την πλειονότητα, έχει κανείς την άνεση επίλογής ανάμεσα στα διάφορα αθηναϊκά διακοσμητικά: ανθρωπάκης, ανθρωπάκι, ανθρωπάριο, ανθρωποειδές...

* Και τους κάνει, που λές, όλους αυτούς τους αναγκαστικούς συνδοιπόρους σου κάθε βράδυ κοιμολοί. Κι αν δεν έχεις τη δύναμη ν' γλυττώσεις τα σουσούμια τους, τότε είναι καλύτερα ν' αποφασίσεις μιά πράξη ήρωϊκή και να πορευθής μέσ' στα άφρισμένα κύματα του δρμου της 'Ελευσίνας, πάνω σ' ένα άσπρο άτι, σαν κάποιον άλλον παλιό συνάδελφο και ιεροφάντη αυτού του είδους της ατομικής πολυλογίας.

* Ένα βράδυ, τώρα κοντά, βρεθήκαμε μ' ένα φιλικό ζευγάρι στο μεταμεσονύκτιο εκείνο μοναδικό αναδυτήριο του θεατρικού κόσμου, στα κρσπεδα της Όμοιοις. Πήγαμε τάχα για ήσυχία και γήγαμε μουμπουνισμένοι στον πονοκέφαλο και χορτασμένοι από άηδία. Είχαμε την άτυχία νά πέσουμε δίπλα σε μιά αθηναϊκή συντροφιά σε ώρα κεφιού, κι όταν ζητήσαμε απ' τον μαγαζάτορα νά τους ήσυχάσει, έδήλωσε απόλυτη άδυναμία.

* Αν πολλαπλασιάσει κανείς αυτή τη σκηνή στην χιλιοστή της δύναμη, έχει την εικόνα του κλίματος μέσα στο οποίο κυλάει ή αθηναϊκή μας ζωή. Δεν είναι μόνο ματαξωφάντος ή ήλιθιότης που μάς περιβάλλει. Είναι και ισχυρά, δυνάτη, άφθαρτη. Περισφίγγει, πνίγει, στραγγαλίζει...

* Μιά είναι και πάλι ή προσευχή κ' ή Παράκληση, και τούτη τη χρονιά: Νά μην σκιαζουμε σύννεφα τις Πανσελήνους και νά μην μολυντούν οι σοροκάδες τ' άπομεσήμερα του καλοκαιριού. Νά μείνουν κανά-δυό γιγαλιό άπρσπέλαστοι από τροχοφόρο πολυκοσμία. Νά μην άπλωθούνε τα βρεφοκομεία και τα νηπιαγωγεία σ' όλ ες τις κορφές...

* Κατά τα άλλα, άσήμαντη διαγράφεται κ' ή προοπτική τούτης της χρονιάς. Γάμοι, μνημόσυνα, κηδείες, πιστώσεις και φεστιβάλ — το κοκτέλ της ποντικοφαγώμενης αθηναϊκής πραγματικότητας.

* Κοκτέλ ή τσιτσιμπύρα;

Index

ΔΡΑ 1960

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΗΛΙΚΙΑ

Από Δρχ. 200 έως 360

ΕΙΣ: CHROME, LEZARD, BOX, PORC, CROCODILE

ΑΝΑΠΤΗΡΕΣ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ

SILVER MATCH
Compound

LE PLUS VENDU DANS LE MONDE

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΤΩΘΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΩΝ: Καλοκαιρινού 1, Βενιζέλου 3 Καλοκαιρινού Σ, Σταδίου 3 Ράμμου 'Αδελφών, Αιόλου 101 Μήτρη Α, Σταδίου 30, Στοά Βιολιοχαρτεμπορικής, Σταδίου 49 Μολφέτα Σ, Γιάν Σμάτς 14 Δρίτσα Ι, Βενιζέλου 34	ΚΑΒΑΛΑΣ: Τσιρλή Ι, Όμοιοις 68
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Γιαννοπούλου Δ, Έγνατίας 50	ΚΟΖΑΝΗΣ: Μπάμπου Βασ, Χαρτοπώλου
ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Μηλικά Ι, Χαρτοπώλου	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ: Παπαθανασίου Φ, Χαρτοπώλου
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ: Ντισλιάν 'Αρτί, Όπτικού	ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ: 'Αναγνωστοπούλου Γεωργ.
ΒΕΡΡΟΙΑΣ: Σομφωνίδη Ι, 'Αντ, Καμάρα 36	ΠΑΤΡΩΝ: Βλάχου Κ, Μαϊώνος 50
ΒΟΛΟΥ: Παρασκευοπούλου, 'Ιάσονος 56	ΠΥΡΓΟΥ ΗΛΕΙΑΣ: 'Εξάρχου, 'Ερμού 14
ΔΡΑΜΑΣ: Σουριδη Κ, Βενιζέλου 50	ΡΟΔΟΥ: Καταρά Λοίζου, Νέα 'Αγορά
	ΣΠΑΡΤΗΣ: Λαμπροπούλου Γ, και Υιόν
	ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Παναγιή 'Αν, Χαρτοπώλου

ΓΕΜΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: ΑΡΣ. ΜΑΡΤΥΡΟΣΙΑΝ — ΤΗΛ. 23-436 — ΑΘΗΝΑΙ

Στην 'Αθήνα λειτουργεί ήδη μία τέλεια ὀργανωμένη «ἐλευθέρα κλινική»

ΤΟ «ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟ ΑΘΗΝΩΝ»

Πέρασε, βέβαια, ἀνεπιστρεπτι ἡ ἐποχὴ ποὺ ἡ δυσκολώτερη κ' ἡ ὠραιότερη συνάμα ὥρα στὴ ζωὴ μιᾶς γυναίκας — ἡ ὥρα τοῦ τοκετοῦ — ἀντιμετωπιζόταν πρόχειρα, ἐμπειρικά, μὲ μεγάλο κίνδυνο τῆς μητέρας καὶ τοῦ παιδιοῦ. Σήμερα ἡ ἐπιστῆμη θέτει στὴν ὑπηρεσίᾳ τῆς ἐπιτόκου τελειότατα μέσα ἀσφαλείας καὶ ἀνέσεως. Αὐτὸ ἰσχύει καὶ στὴ χώρα μας, ὅπου, στὸν τομέα τῆς μαιευτικῆς καὶ γυναικολογίας, ἡ πρόοδος βρίσκεται στὰ ἴδια ἐπίπεδα μὲ τὶς περισσότερες προηγμένες χώ-

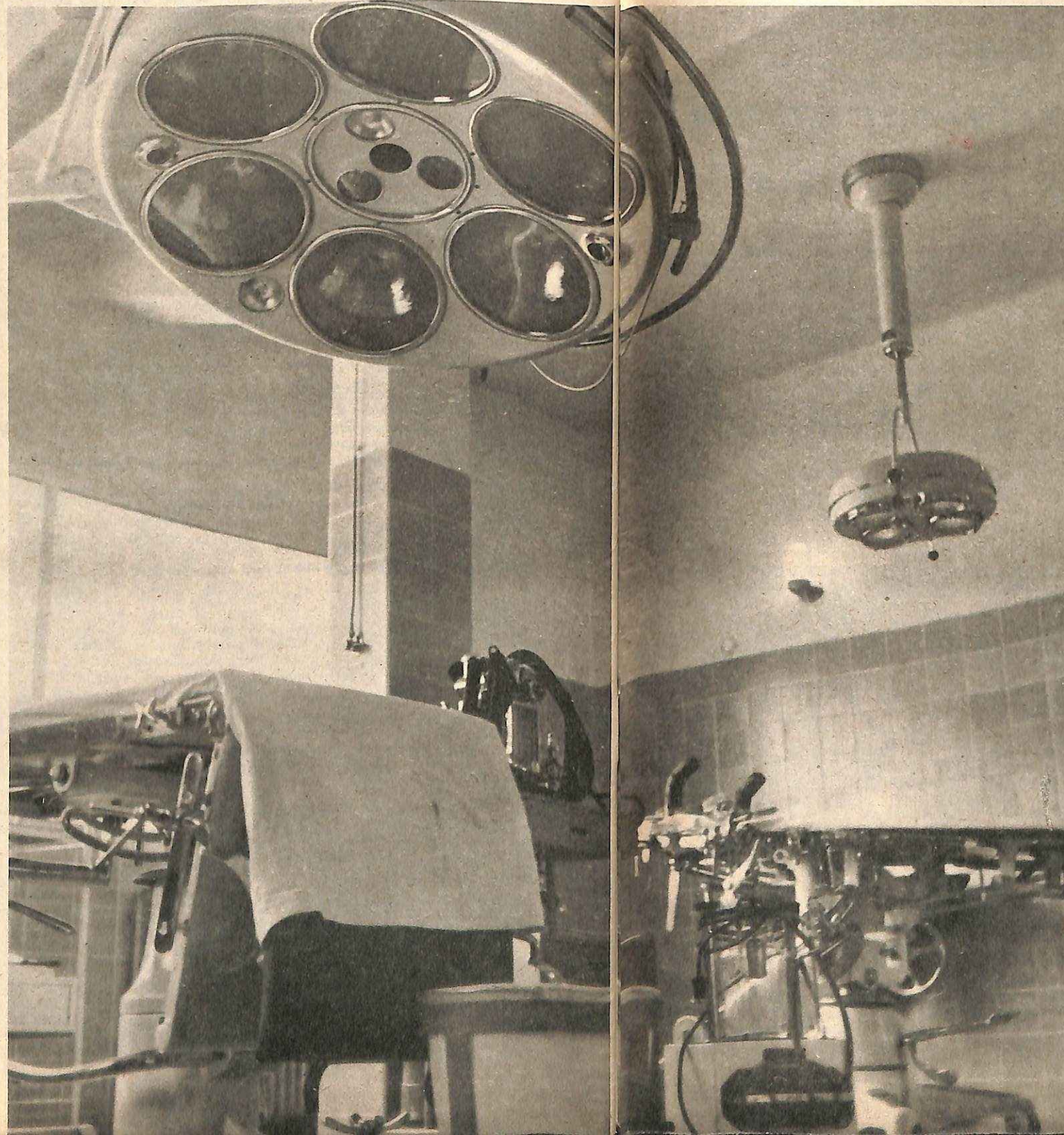
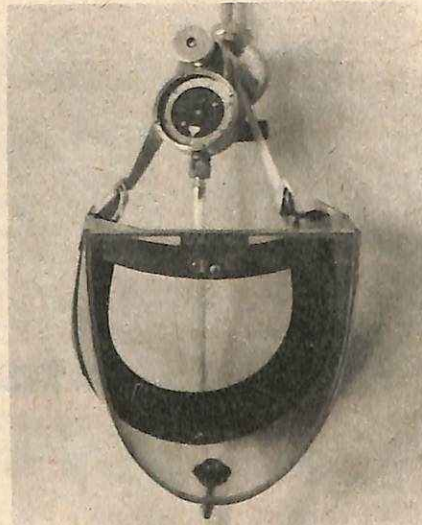
ρες. Τὴν πρόοδο αὐτὴν ἐνισχύει ἡ ἴδρυση κ' ἡ λειτουργία τοῦ «Μαιευτηρίου Ἀθηνῶν», ἐνὸς μαιευτηρίου κτισμένου, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος, γιὰ νὰ ἐκπληρῶνῃ ἅψογα τὴν σοβαρώτατη ἀποστολὴ του. Τὸ «Μαιευτήριον Ἀθηνῶν» καλύπτει ἐπὶ πλέον ἓνα κενό: Εἰσάγει στὸν τόπο μας τὸν θεσμὸ τῆς «ἐλευθέρας κλινικῆς», ὅπου κάθε μαιευτὴρ - γυναικολόγος μπορεῖ ἐκεῖ νὰ ἐξυπηρετῇ — ἔχοντας ὁλόκληρη ὀργάνωση στὴ διάθεσή του — τὴν ἰδιωτικὴ του πελατεία.

Τὸ κτίριο τοῦ «Μαιευτηρίου Ἀθηνῶν» στὴν διασταύρωση τῶν ὁδῶν Μιχ. Βόδα καὶ Εὐνάρδου (στὸ ὕψος τῆς Πλ. Κυριακοῦ).

Τὰ δύο χειρουργεῖα εἶναι ἐξωπλισμένα μὲ ὅλα τὰ τελευταῖα ἐπιστημονικὰ ὄργανα. Ὁ τελειοτάτου τύπου καταναυστὴρ τῶν ἐγχειρήσεων — μὲ ψυχρὸ φῶς καὶ αὐτόματη φωτογράφηση — εἶναι μιά χαρακτηριστικὴ λεπτομέρεια τῆς φροντίδος ποὺ ὑπάρχει στὴν ἐγκατάσταση.

Παροχέτευση ὀξυγόνου ὑπάρχει σὲ κάθε θάλαμο τοῦ «Μαιευτηρίου», ποὺ ἔχει κτισθῇ μὲ ὅλες τὶς τελειοποιήσεις τῆς τεχνικῆς.

Τελευταίου τύπου αὐτόματες θερμοκοιτίδες στὸ τμήμα προῶρων νεογνῶν λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν διεύθυνση ἐιδικῆς παιδιάτρου.

Κ' ἡ ἡλιόλουστη, φροντισμένη δεύτερη θέση, μὲ τὰ δύο μόνο κραδᾶτια, διακρίνεται γιὰ τὴν ἀνεση ποὺ παρέχει καὶ τὴν εὐχάριστη ἀτμόσφαιρα, στὴν ὁποία συντείνει ἡ πρόθυμη καὶ τέλεια ἐξυπηρέτησι τοῦ προσωπικοῦ.

Τὸ δωμάτιο τῆς α' θέσεως, μὲ τὴν ζεστὴ ἐπίπλωσή του, τὸ ραδιόφωνο, τὸ τηλέφωνο, τὴ λεπτὴ διακόσμηση — δὲ μοιάζει μὲ θάλαμον κλινικῆς. Εἶναι ἓνα ἀνετο ἐνδιαίτημα, ποὺ καθιστᾷ τὴ διαμονὴ τῆς ἐπιτόκου πραγματικὰ εὐχάριστη.

Τὸ «Μαιευτήριον Ἀθηνῶν» εἶναι ἐγκατεστημένο σ' ἓνα ὁλοκαίνουργιο πολυόροφο κτιριακὸ συγκρότημα, κτισμένο ἀπὸ τὰ θεμελίιά του εἰδικὰ ὡς μαιευτήριον, στὴ γωνίᾳ τῆς ὁδοῦ Μιχαὴλ Βόδα καὶ Εὐνάρδου (στὸ ὕψος τῆς πλατείας Κυριακοῦ). Ἀκόμη καὶ οἱ χρωματισμοὶ τῶν τοίχων, ἡ ἐπίπλωση, ἡ τελευταία λεπτομέρεια ἔχει μελετηθῇ γιὰ νὰ δημιουργῇ μιὰ εὐχάριστη ἀτμόσφαιρα διαμονῆς. Κανένα ἀπὸ τὰ τελευταῖα ἐπιτεύγματα τῆς νοσοκομειακῆς τεχνικῆς δὲν παρελείφθη, τόσο γιὰ τὴν ἀπόλυτην ἀνεση, ὅσο καὶ γιὰ τὴν τελεῖα ἀσφάλεια τῶν νοσηλευομένων. Δύο σύγχρονα χειρουργεῖα καὶ δύο αἰθουσὲς τοκετῶν, μὲ πλήρες ἀναισθησιολογικὸ τμήμα, ἐξωπλισμένο μὲ ὅλα τὰ ἐπιστημονικὰ ὄργανα, εἶναι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἑτοιμα. Ὑπάρχει κεντρικὴ ἐγκατάσταση ὀξυγόνου (οὕτως ὥστε νὰ διοχετεύεται παντοῦ, σὲ κάθε κλινὴ), ὅπως ὑπάρχει καὶ πλήρες μικροβιολογικὸ καὶ βιοχημικὸ ἐργαστήριον, καθὼς καὶ τράπεζα αἵματος, γιὰ ν' ἀντιμετω-

πιζῶνται, χωρὶς καμμιά χρονотριβή, οἱ δυσχερεῖς περιπτώσεις. Ὑπάρχει ἐπίσης τμήμα προῶρων νεογνῶν, ποὺ διαθέτει τὶς τελευταῖες τύποι αὐτόματες θερμοκοιτίδες ποὺ εἰσῆχθησαν στὴν Ἑλλάδα.

Ἀπὸ ἀπόψεως προσωπικοῦ, ἡ ἐπιστημονικὴ ὑπηρεσία παρέχεται ἀδιαλείπτως σὲ ὁλόκληρον τὸ 24 ὥρον ἀπὸ τοὺς μονίμους ἰατροὺς τοῦ «Μαιευτηρίου Ἀθηνῶν», εἰδικούς μαιευτὲς - γυναικολόγους, ἐνὼ τὸ νοσηλευτικὸ προσωπικὸ προέρχεται ἀπὸ τὶς σχολὰς τῶν μαιευτηρίων «Μαρίκα Ἡλιάδου» καὶ «Ἀλεξάνδρου». Τὸ τελευταῖον τύπου σύστημα σημάτων καὶ εἰδοποιήσεων τοῦ προσωπικοῦ, ἡ ὑπαρξὴ τηλεφωνικοῦ κέντρου, οἱ ἀνετοὶ θάλαμοι ἀναμονῆς, οἱ συγχρονισμένες ἐγκαταστάσεις τῶν μαγειρείων, ἡ τάξη καὶ ἡ μεθοδικότης, δίνουν τὸν τελευταῖον τόνον τῆς τελειότητος στὸ «Μαιευτήριον Ἀθηνῶν», ποὺ ἀρχίσει νὰ λειτουργῇ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου.

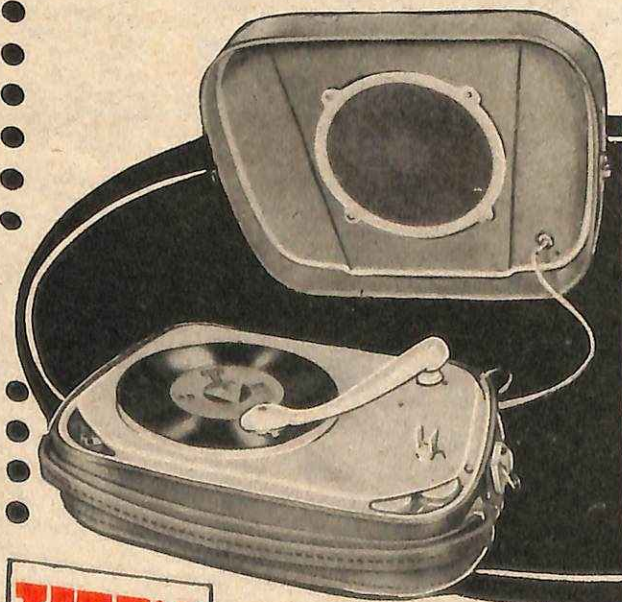
(Ἀνακρίνωσις)

ΤΟ **ΤΕΠΠΑΖ**

βάς, προσφέρει
τη χαρά....

- ★ δικ-άω ρεύματος
- ★ δικ-άω μωδαταρίας
- ★ ήλεκτροφωνα ρεύματος
- ★ ήλεκτροφωνα τρανζίστορ

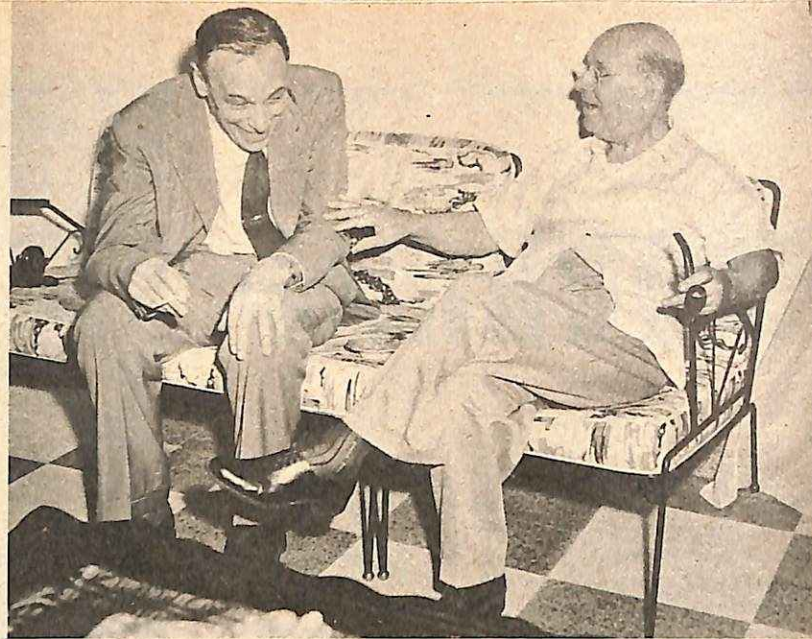
ΤΕΠΠΑΖ

ΕΠΕΒΛΗΘΗΣΑΝ ΔΙΟΤΙ
ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ

ΑΝΩ ΤΟΥ **1.000.000**

ΠΙΚ-ΑΠ ΤΕΠΠΑΖ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ
ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

ΑΝΤΙΠΟΙ: "ΡΑΔΕΞ", Α. Ε. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 4 - ΑΘΗΝΑΙ

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ δύο διασημοτήτων της μουσικής: Ο 'Αλεξάντρ Μπραϊλόβσκυ με τόν διολονταελλίστα Πάμπλο Καζάλς, σέ μιὰ πρόσφατη συνάντησή τους.

ΕΝΑΣ ΔΙΑΣΗΜΟΣ

ΕΡΜΗΝΕΥΤΗΣ ΤΟΥ ΣΟΠΕΝ

Τό 1960 κλείνουν 150 χρόνια από τή γέννηση τού Φρειδερίκου Σοπέν, τού μεγάλου Πολωνού πιανίστα, πού πέθανε τό 1810 στό Παρίσι. Με τήν εύκαιρία τής έπετειού αυτής, ή ΟΥ-ΝΕΣΚΟ οργανώνει τή «χρονιά τού Σοπέν», πού θα περιλαμβάνη ένα έ-ορταστικό φεστιβάλ, μέ έργα τού μεγάλου ρομαντικού συνθέτου, σ' όλο τόν κόσμο.

Στήν Ελλάδα οι φίλοι τής μουσικής θα έχουν μιὰ μοναδική εύκαιρία ν' απολαύσουν, σ' ένα ένδιαφέρον πρόγραμμα, τό διάσημο Ρώσο πιανίστα 'Αλεξάντρ Μπραϊλόβσκυ, πού θα δώση ένα κοντσέρτο, στις 7 'Ιανουαρίου, στήν αίθουσα τού «Όρφέως».

Μεγάλος πιανίστας

Ο 'Αλεξάντρ Μπραϊλόβσκυ δίκαια θεωρείται σήμερα ένας από τούς μεγαλύτερους πιανίστες τής έποχής μας καί ένας από τούς πιο τέλειους έρμηνευτές τού Σοπέν.

Ο Μπραϊλόβσκυ γεννήθηκε στό Κίεβο τής Ρωσίας. 'Από μικρός έδειξε κλίση στή μουσική καί, παρ' όλο πού δέν άνήκε σέ οικογένεια μουσικών, θρήκε από τούς γονείς του μεγάλη ύποστήριξη. Τά πρώτα μαθήματα πιάνου τά πήρε από τόν πατέρα του, έρασιτέχνη μουσικό. Σέ ηλικία 12 έτών γράφτηκε στό 'Εθνικό 'Όδείο τού Κιέβου όπου, όπως λέγεται, όταν τόν άκουσε ο Ραχμάνινωφ, τόν ένεθάρρυνε ν' άφοσιωθή ολοκληρωτικά στό πιάνο.

Τό 1910 ή οικογένεια Μπραϊλόβσκυ έγκαθίσταται στή Βιέννη καί ο νεαρός πιανίστας άκολουθεί μαθήματα στόν διάσημο καθηγητή Θεόδωρο Λεοετίσκυ.

Κατά τή διάρκεια τού πρώτου Παγκοσμίου πολέμου, οι Μπραϊλόβσκυ καταφεύγουν στήν 'Ελβετία καί στήν ήσυχη μικρή Λωζάννη ο 'Αλεξάντρ έξασκώλεται τίς μελέτες του μέ τόν Φερρόντιο Μπουζόνι.

Τό 1920 πηγαίνει στό Παρίσι καί

δίνει τό πρώτο του μεγάλο ρεσιτάλ στήν αίθουσα Γκαβώ, κερδίζοντας άμέσως τόν θαυμασμό τού κοινού καί τών κριτικών.

Ο Φρανσίς Πλαντέ τόν άποκαλεί «μοναδικό έρμηνευτή τού Σούμαν» καί ή Καμίγ Σεδιγιάρ ύπογράφει μαζί του ένα συμβόλαιο γιά τήν άποκλειστικότητα τών κονσέρτων του μέ έργα Μπετόβεν.

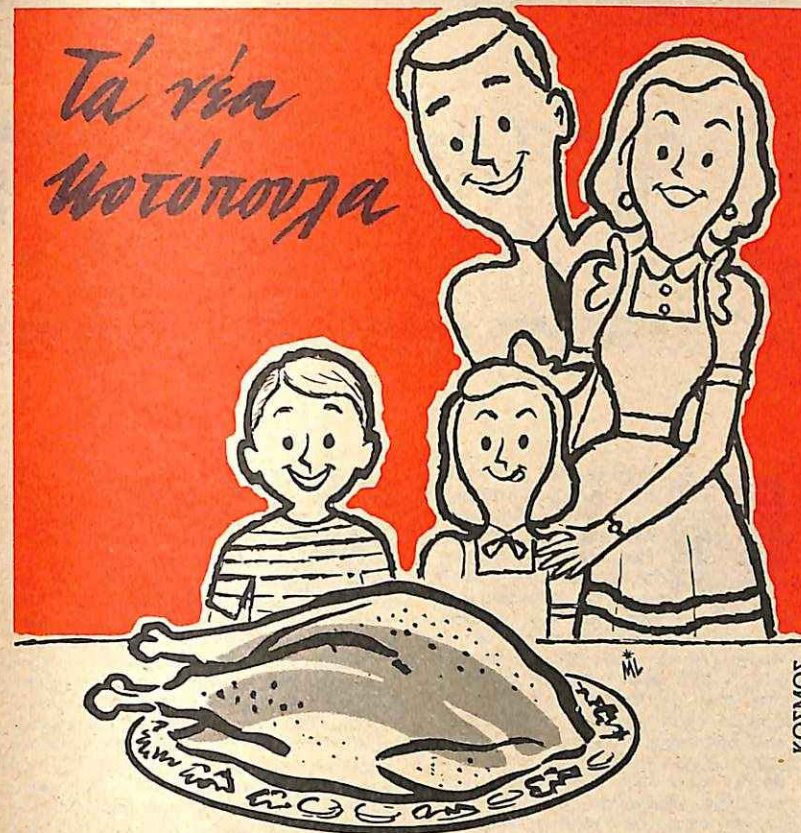
Γνωστός πιά ο Μπραϊλόβσκυ παίζει μέ τίς μεγαλύτερες όρχήστρες τού κόσμου στις Βρυξέλλες, στό Παρίσι, στή Μαδρίτη.

Τό 1924 ξαναγυρίζει στή Γαλλία καί έτοιμάζει δύο μεγάλους κύκλους έμφανίσεων μέ έργα Σοπέν, πού τόν κατέταξαν μεταξύ τών διασημοτέρων μουσικών τής έποχής μας. Τό 1926 ο άκούραστος Μπραϊλόβσκυ έπιχειρεί τήν πρώτη μεγάλη καλλιτεχνική τουρνέ τού στόν Νέο Κόσμο. Οι 'Αμερικανοί τόν άποθεώνουν καί τού προσφέρουν δελεαστικά συμβόλαια νά μείνη γιά πάντα εκεί. Ο Μπραϊλόβσκυ άρνείται. Η μοίρα τού μουσικού, όπως πιστεύει, είναι άποστολική. Δέν μπορεί νά στερεώσει σέ μιὰ χώρα, γιατί άνήκει σ' όλο τόν κόσμο.

Υπόσχεται, όμως, νά επισκέπτεται κάθε χρόνο τήν 'Αμερική. 'Εφέτος, γιά πρώτη φορά, άποφάσισε νά ματαιώσει τό ταξίδι του καί τίς ύποχρεώσεις του στήν 'Αμερική, χάρις ένός άλλου καλλιτεχνικού καθηκόντος: Τής έπετειού Σοπέν.

Έπ' εύκαιρία τής «χρονιάς Σοπέν», ο Μπραϊλόβσκυ θα δώση ρεσιτάλ σέ πολλές πόλεις τής Γερμανίας καί 'Ιταλίας, στό Παρίσι, στις Βρυξέλλες, στό Μόναχο, στή Βιέννη, στήν 'Αμβέρσα, στό 'Αμστερνταμ, στή Λιέγη, στό Λονδίνο καί στήν 'Αθήνα.

Στήν 'Αθήνα, οι φίλοι τής μουσικής περιμένουν μέ μεγάλη άνυπομονησία τό ρεσιτάλ τού Μπραϊλόβσκυ, πού θ' άνοίξη τόσο λαμπρά τήν καλλιτεχνική χρονιά τού 1960. ■■■

καί νότες ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Φρεσκώτερα από τά φρέσκα
Νόστιμα, τρυφερά, καθαρισμένα, χωρίς περιττά έντόδια, τυλιγμένα σέ σελοφάν. Ότι αγοράζετε πρώτε.

Δέν πετάτε τίποτε!

Τά γνήσια κοτόπουλα καί οι κότες ΠΟΛΩΝΙΑΣ φέρουν πάντοτε στό φτερό τήν **μολυβένια σφραγίδα** μέ τήν λέξη "POLAND". Πωλούνται στό καλύτερο ειδικά Καταστήματα.

Αποκλειστικός Εισαγωγέας:
ΧΑΡ. ΒΛΑΧΟΥΤΣΙΚΟΣ
Νικήτα 7 - Πειραιεύς - τηλ. 43-871

Μέ 12
μολυβένιες
σφραγίδες, λαμβά-
νετε ως δώρον μιαν
ωραίαν παδιά.

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΠΕΤΡΟΚΕΡΑΣΙΑ. 2. ΕΠΙΔΙΤΡΩ. 3. ΡΙΣ — ΥΠΟΝΟΩ. 4. Ι-ΒΑΝΙΟΗΣ. 5. ΣΙ — ΟΚΑ — ΑΧΑΤΗ. 6. ΤΩΒΙΑΣ — ΜΑΓΟΣ. 7. ΕΣΧΑΡΑ — ΛΑΜ. 8. ΡΙ' — ΦΑΣΚΙΑΣ. 9. ΑΣΦΟ-ΔΕΛΟΙ — ΡΙ'. 10. Ο «ΜΑΙΗΑΝΔΡΙΟΣ».

11. ΤΡΑΚΑΤΡΟΥΚΑ. 12. ΑΡΑΙΟ — ΑΣ. ΣΟΙ. ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΙ 2. ΕΠΙΒΙΩ. ΣΙΛΣ — ΤΡ (τόφρα). 3. ΤΙΣΑ — Β(Η)-Χ(Α) — ΦΟΡΑ. 4. ΡΑ — ΝΟΙΑΖΟΜΑΙ. 5. ΟΤΤΟΚΑΡ — ΔΑΚΟ. 6. ΚΡ (κοπέρο) — Η «ΑΣΙΑΦΕΙΑ». 7. ΕΟΥΣ — ΤΑΛΑΣ. 8. ΠΥΡ — Α.Μ. — ΑΡΝΟΣ. 9. ΧΑΛΚΙ-ΔΟΣ. 10. ΣΥΝΤΑΓΑΙ — ΡΥΣ. 11. ΤΟ

δρα.
12.500

Τύπος AM 819-
8,1 κυβικών ποδών

AMERICAN ELECTRIC

Εφωδιασμένον μέ τήν περίφημον ψυκτικήν συσκευήν

GENERAL ELECTRIC

ΗΛΕΚΤΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε.
ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9 - ΤΗΛ. 24 023 - ΑΘΗΝΑΙ

* **Parfums d'Italie**

Tabacco d'Harar • Firenze • Contessa Azzurra

Auquzio • Una Rosa

ΑΡΩΜΑΤΑ, ESSENCES
SPRAYS, ΚΟΛΩΝΙΕΣ

Είς όλα τά καλά μυροπωλεία.

GI. VI. EMME
MILANO

«ΝΑΡΟΚΟ». 12. ΑΓΩΓΗΣ — (ΑΣΙΣ) — 3. Η δάση τού Σόλωνος πάλιν τού κρεβατιού διαφέρει. 4. Ο «Α» — Βασιλίσκος πάλιν διαφορετικά τό ατύ. 5. Η άμπελοκαλήν στο πάτωμα δέν χωρίζεται άλλα ένάσσεται μέ τή ρομπούλα. 6. Η φούνα στήν κόψη τού «Αί» — Βασιλίσκος είσαι πιο πικρή. 7. Στήν έπιγραφή μέ τίς εύχες τών «Εκδόσεων» καί στήν λέξη «τό» τό γράμμα «ε» είναι διαφορετικό.

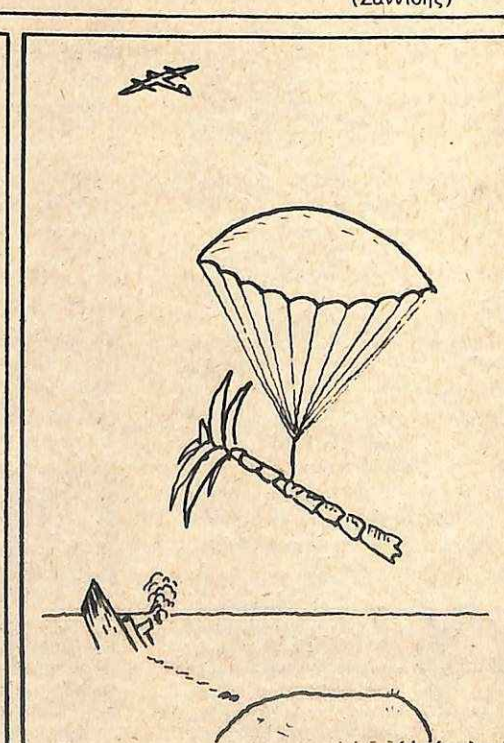
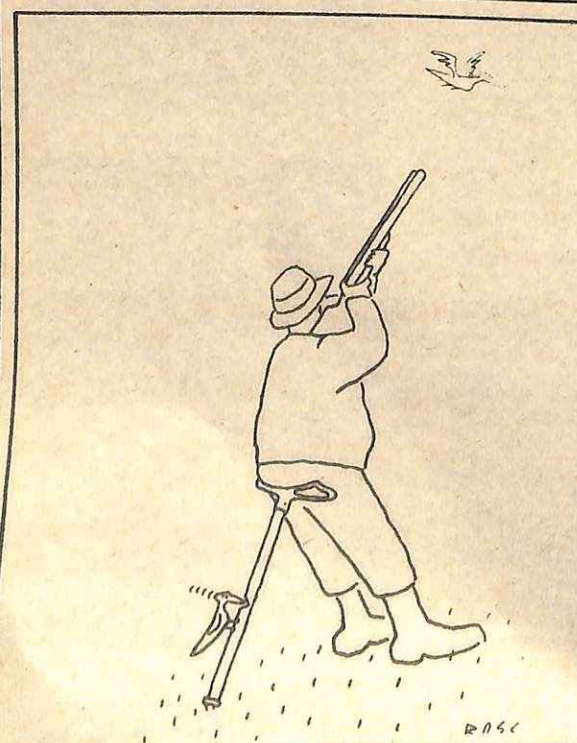
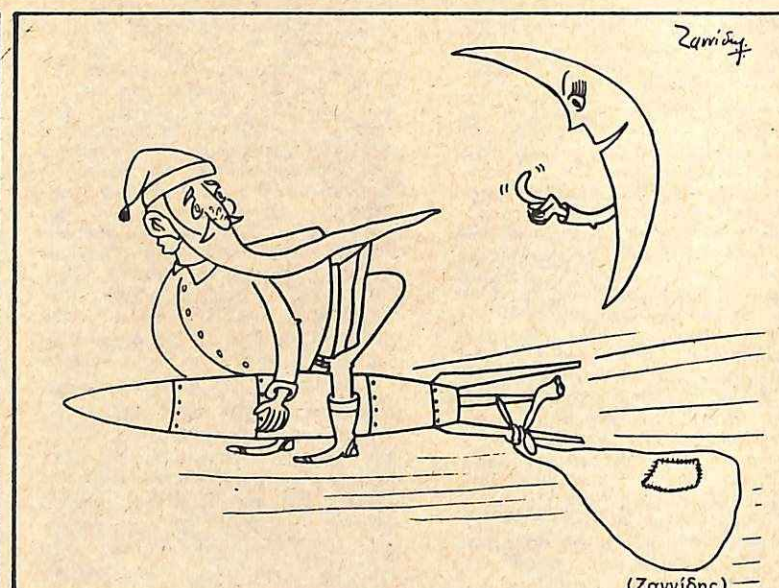
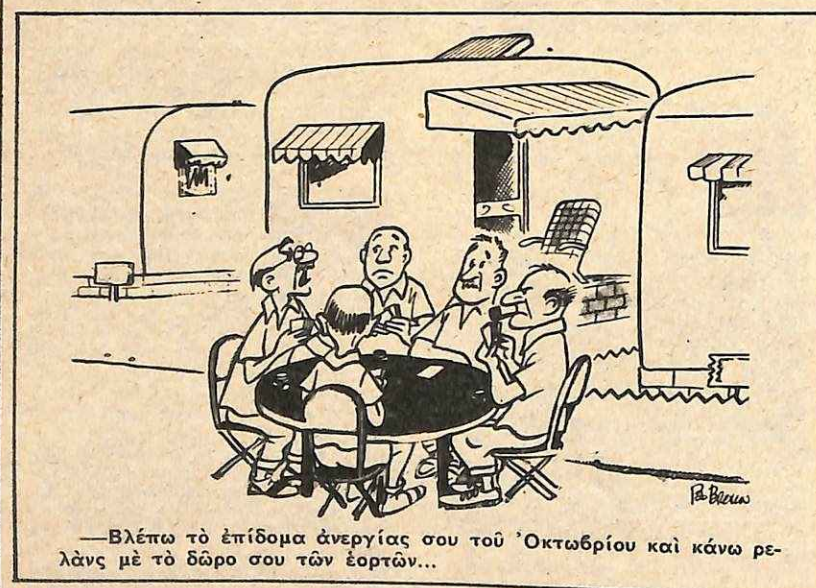
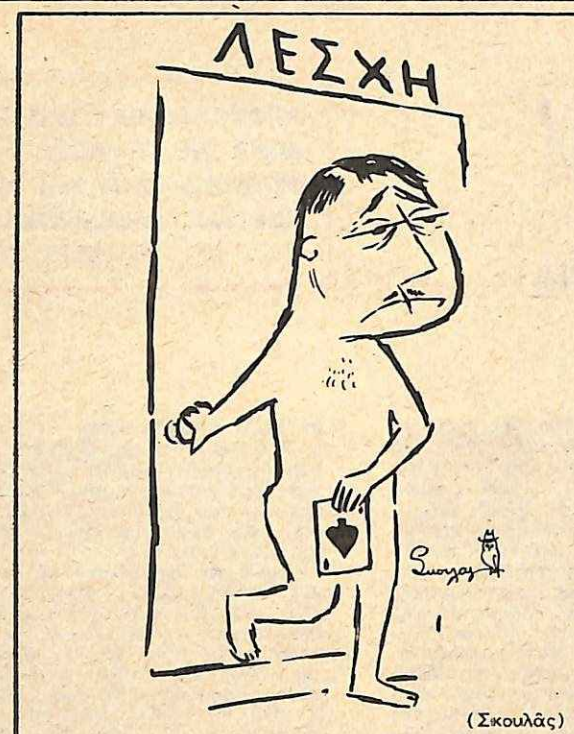
προσδίδει
ναι καὶ
γὰρ ἓνα κ

ΠΕΡΙΔΙΑ ΒΑΖΟΝΤΑΣ Τ' ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΜΑΓΑΖΙΑ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ ΑΡΩΜΑΤΑ ΡΟΖΑ – ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΤΡΙΚΟΖΑ - ΠΡΑΚΤΙΚΟΙ ΜΠΟΝΑΜΑΔΕΣ ΤΗΣ ΦΥΛΛΙΣ – ΚΑΤΙ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ, ΚΟΥΖΙΝΕΣ ΣΤΡΟΜΠΕΡΓΚ – ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΜ, ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΔΩΡΟ – ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΣΑΠΟΥΝΙ «ΑΡΩΜΑ».

Χιούμορ

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38
ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ
Τηλέφωνα: 30-721 (8 γραμμαί) 28-279, 33-431

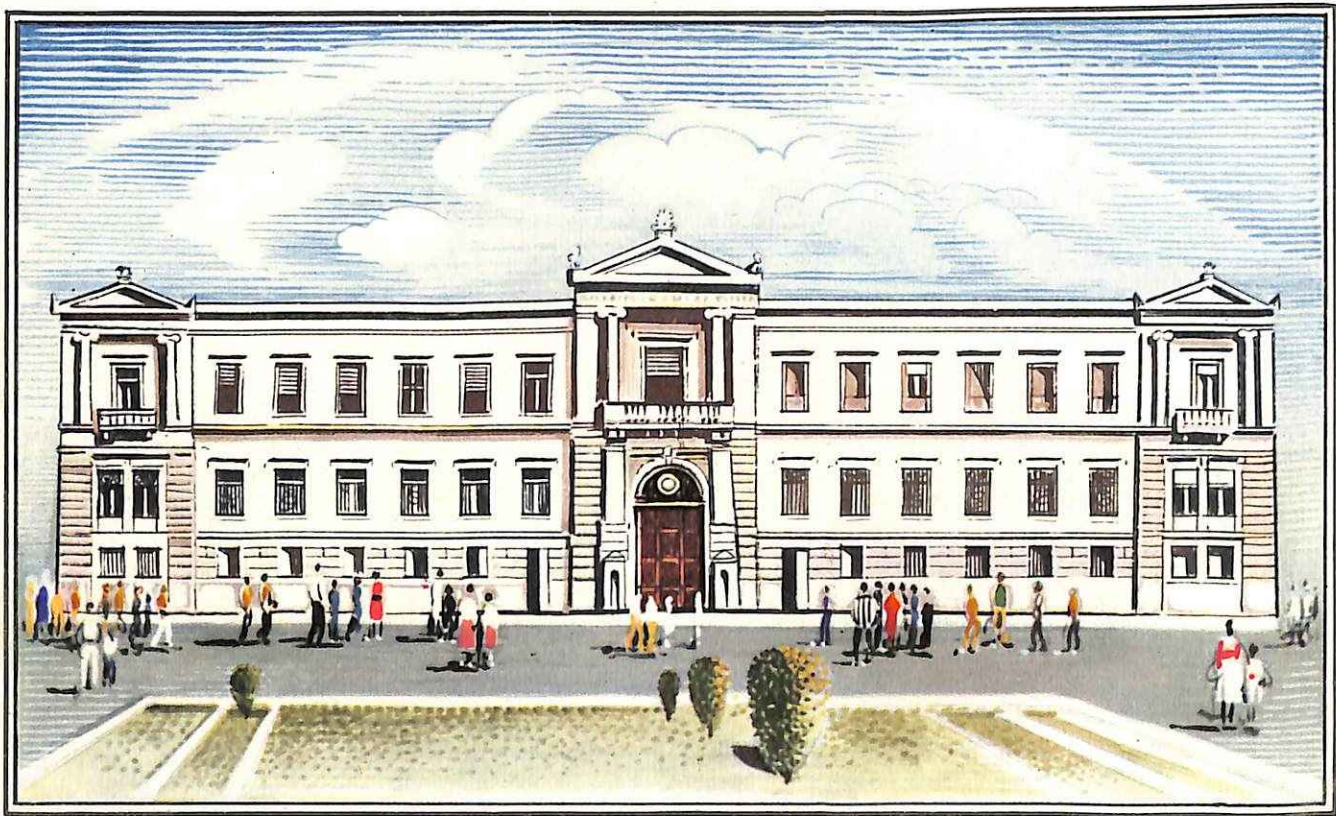
Ασφαλίσεις

ΠΑΝΤΟΣ ΚΛΑΔΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' όπασαν τήν χώραν έντός των 'Υποκ/μάτων
της ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΥΠΡΩ : Είς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ και ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Είς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ και ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΙΣ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ